

نُه من چراكان ده كوژينمه وه

ئىنسان

چراكان دەكوژىنمەو

زۇيا پىزاد

وهرگىرانى
رەسوول وەيسى

پىداچوونەو
رەبەر مەحمودزادە

ده‌زگای توژیینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

وه‌زاره‌تی رۆشنبیری و لاوان به‌رێوه‌به‌رایه‌تی
گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وهی هه‌ولێر

● ئەمن چراکان ده‌کوژینه‌وه

- نووسینی: زۆیا پیرزاد
- وه‌رگیڕانی له‌ فارسییه‌وه: ره‌سول وه‌یسی
- پێداچوونه‌وهی: ره‌هه‌بر مه‌حمودزاده
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆران جه‌مال رواندزی
- به‌رگ: جیگر عه‌بدوڵجه‌بار
- نرخ: ۳۰۰۰ دینار
- چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۱
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنبیری و لاوان
- له‌ به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۹۲) ی سالی (۲۰۱۱) پێدراوه.

زنجیره‌ی کتیب (۶۴۳)

مالپه‌ر: www.mukiryani.com
ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

ئهو کتیبه‌ و کتیبه‌کانی وه‌زاره‌تی
رۆشنبیری له‌سه‌ر ئهو مالپه‌ره‌ به‌هۆینه‌وه
www.Kurdchap.com

پیشکش:

به كاكه «رههبرى مهحموودزاده» جيگري به ئه مهك و

به تواناي شاعير و نووسهري جوانه مه رگ «مارف ئاغايي.»

دهنگی ئیستاپی پاسی قوتابخانه بهرز بۆوه. پاشان سپرهی دهرگه ئاسنه کهی حهوشه و تریه ی راکردن له ریگه بهرتهسکه کهی جهرگه ی* چیمه نه وه. پیوستی به وه نه بو له کاتژمیهره دیواریه که ی چیشتخانه ورد بیمه وه. چوار سه عات و چاره گیک له نیوه پۆ لای دابوو. ده رگه ی مال که وته سهر پشت. ده ستیکم به به ره لیبینه که مدا هیئا و بهرز گوتم «سهر دپ داکه نندن، ده ست و چاو شور دن. جانتا توور نادهینه جهرگه ی دالان.» قوتووی ده سمال کاغه زبیه که م کیشایه جهرگه ی میزه که و به مه بهستی شیرنانین زۆریامه لای به فرگر، دیم چوار که س له بهر ده رگه ی چیشتخانه ویستاو ن. گوتم «سالو. نه تانگوتبوو میوانتان هه یه، هه تا سه ردره کاتتان داده که نن به رشپوی* دۆسته که شتان حازر ده بی.» گوتم خویه زۆر شوکر که ههر میوانیکیان له گه ل بوو. چاو م له و کیژه بوو که له نیوان نارمینه و ئارسینه دا دانه ده سه کنی. له دوانه کان باخۆشتر بوو. له نیوان دوو روومه تی سوور و چه رموو و گوشتندا، له پ و ره نگه رد ده بینواند. نارمه ن چند هه نگاو له ولاتری ویستا بوو. جاجکی* ده جاوی و ده قژه دریزه کانی کیژه راما بوو. کراسه چه رموو هه که ی له شالواری هاتبووه ده ر و سی پشکوژی* سه ره وه ی والا بیوو. پیده چوو رۆژان ئاسا ئاقای یه کیک بووی. قاپ و شه ربه ی چواره مم نایه سه ر میز و له بهر خۆمه وه گوتم هیوادارم دیسان بانگ نه کریمه قوتابخانه .

نارمینه هه ستایه سه ر په نجه و دهستی خسته سه رشانی کیژه که. «له نیو پاسدا له گه ل ئیمیلی ناشنابوین».

نارسینه دهستیکی به قژی ئیمیلی دا هیئا. «تازه هاتوونه ته جی چوار.»

رۆلئیکی ترم له قاپی نانه که ده رینا. چۆنه شه ر و بره یان گواستۆته وه و ئه من ئاگاداری نه بوومه ؟ جی چوار مالیک بوو له وه ره شه قام، هه مبه ر ماله که ی ئیمه .

ئارمىنە بىرمى خويندەۋە «ماليان دوتىنى ھاتوۋە»
ئارسىنە گوتى «ھەر ئەۋكاتەى كە ئىمە لە يانەدا بووين.» ئەۋجار ھەرتك لە كىژە كە
وردبوونەۋە.

خو ھەر بۆخۆى دەزانى قەراخ گىرفانى ئارمىنە ئەۋە چەند جار بدېرى. «مالئە سووفى
دەپپىشدا لە جى چوار بو.»

نەمدىبوو، بەلام دەزمانى قەراخ گىرفانى ئارسىنەش ھەلئەشاۋە. «دایكى سووفى پوورى
نىنايە.»

بەندى پىسىرە* چەرموۋە كەى ئارمىنە والا بېۋە. «ئاپۆ گارنىك باۋكى سووفى —»

ئارسىنە بەندى پىسىرى خۆى كەدەۋە. «ئەى چەندە خۆشە. ۋەنىيە ئارمىنە؟»

ئارمىنە سەرى توند راۋەشاندا «ھىندە پىدە كەنن ئاخرى لە دەستانى دىق دەكەين.»

پىسىرى ھەر دوويانم كەدەۋە و چاوم لە كىژە كە بوو كە ھىندە ھۆشى لای دوانە كان نەبوو.
ھەر دوو دەستى لە پىشتەۋە تىك خىستبۆۋە و سىلەى چاوى دابوۋە دەور و بەرى لىۋى. رەنگى
پەمەبى بەخۆۋە گرتىبوو. دەتگوت سووراۋى تى سوۋە. چوارەم لە نىۋە راستەۋە دوو قاش
كرد و گوتم «دەست و — چاۋ — شوردن.»

كە ۋەدەر كەۋتن لايەنى رەشىبىنى زەنىم پەلپى پىنگرتم. كىژە بەۋ وردىنىيەۋە لە چى
دەروانى؟ نەكا شوينى پىس و پۆخل بى؟ نەكا چىشتخانەى لە لا كرىت يا سەير بووبى؟ لايەنى
گەش بىن دە ھانا مەۋە ھات. پىدە چى چىشتخانە كەت فرە بىسەرە و بەرە بى بەلام قەت پىس و
پۆخل نىيە، سەرەراى ئەۋە راى كىژولئەيەك ناشى گرىنگىيە كى ئەوتۆى بى. پەنىرم لە كەرە
ھەلسوو، بابۆلە كەم خىستە نىۋو قاپى چوارەم و دە دوورەۋە روانىم. چاوم بىيە گولە وشك كراو
و گۆزەلە زەرەدە گلىنى يەكانى سەر قەفەزە كان و ئالئەگەلى بىبەرى سوور و سىرىكى كە بە
دىۋارەۋە ھەلمواسىبون. لايەنى گەش بىن دلى دەدامەۋە. ھەموو ئەۋانە و تەۋاۋى ئەۋ شتەنەى
كە لە چىشتخانەى دىتراندا دەسناكەۋى و لە چىشتخانە كەى تۆدا بەرچاۋ دى، بۆخۆت جوانە و
تەنانتە ئەگەر دايك و خوشك و دۆست و ناسىاۋ بكنن و بىژن چىشتخانەى كلارىس ھەرۋەك
كۆلىتى* جادوۋگەرە كەى چىرۆكى «ھىنزىل» و «گىرتىل» لىھاتوۋە، نابى لەبەر ۋتەى دىتران
سەلىقە كەت بگۆرى و نابى لە ۋتەى خەلك دلمەند بى و نابى — چاوم ۋە گولدانى سەر
قەرنىزە كەى* بەر پەنجەرە كەۋت. دەبوۋا گلە كەيىم گۆرپىيا.

ئارمەن بە دەست و چاۋى شۆراۋە زووتر لە كىژەكان زۆرپاۋە چىشتخانە. سەرى تەر كەردبوو و نواندوبويەۋە سەر سەرى. قەزەكانى پىتەشەۋەشى داھىشتىبۈۋە نىۋچاۋانى. كراسە رەشە كەشخەكەى كە وىنەى بەرانىكى شاخ درىژى بەسەر سىنگىيەۋە بوو لەبەر كەردبوو. دەتگوت بىرئانىنەكانى رۆژانە وردە وردە كارى خۇزى دەكرد و كورە پازدە سالانەكەم فېر دەبوو پاك و خاۋىن و رىكويپىك بى. خۇزىا داىكم لىرە بوۋايە و دىباى.

شېرم دە شەربە كەرد و گۆتم «خۇزىا» «نانى» لىرە بوۋايە و دىباى.
شەربەكەى راكرد. «چى دىبا؟»

لە ھەمبەرى دانىشتەم، دەستم خستە ژىر چەناگەم و تىي رامام. «دىباى كە نەۋەكەى ھەر بۆ يانە و چوونە ميانى نىيە كە قزى دادىنى و بەرگى پاك و خاۋىن دەپۇشى. گوى رايەل بوۋە و لە مالىەۋەشدا رىكويپىكە.» ھەتا دەستم راداشت كۆلمەى بلاۋىنم، زوۋەكى سەرى كىشاۋە دواۋە. «مەكە! قزم شىۋا» بۆ ماۋەيەك دەستم ھەروا لە ھەۋادا ماۋە. پاشان خويدانەكەم لەسەر مېز راكرد كە پىۋىستىم پىي نەبوو.

ئارسىنە و ئارمىنە دەستى ئىمىلبان گرتبوو و راياندىكىشا.
«ۋەرە! شەرمى مەكە. ۋەرە!»

ئىمىلى لەمن رامما، چاۋە گەۋرەكانى لە دوو ھەلماتى * رەش و درەۋشاۋە دەچوۋ. بە دەم بزەۋە خولقم كەردە ژوور. ئارمەن لە پشت مېز رابوو و ئەسكەملەكەى * بۆ ئىمىلى كىشا دواۋە واقم ورمما ئەم ئىشە يەكك لەو بىر ئانىنەى رۆژانە نەبوو.

ئارمىنە و ئارسىنە ۋەك ھەمىشە نىۋ بە نىۋە دەۋان.
«ئىمىلى ھاۋرپى باوك و داىە گەۋرەى ھاتۆتە تابادان.»

«خۇزىا قزى ئىمەش ۋەك قزى ئىمىلى لىك و لووس بوۋايە.»
«ئىمىلى سى سال لە ئىمە بە تەمەنترە.»

«ئىمىلى جاران دەچوۋە قوتابخانەى مەسجد سوليمان.»
« لە لەندەنىش چۆتە قوتابخانە.»

« لە كەكلەتەش ھەر ۋەتر.»

ئارمەن داىە پىكەنېن، «گىژى خوداى كەكلەتە نا، كەلكەتە.»
دوانەكان ۋەروۋى خۇيان نەھىنا.

« داىە، چاچاۋ دەستى ئىمىلى چەند سىپى و سۆلە.»

«شيوه‌ی دهستی راپۆنزىيله.»»

نارمەن كە خىسەى له ئىمىلى دەکرد، ديسان دايە پىكەنين و دوانەكان ئەبجاره گەشانەوه.
بەر لەوهى قسە و باسێك بىتە گۆرپ گۆتم «راپۆنزىيل بووكلەى ئارسىنەيه.»»
ئارمىنە گوتى «خۆمان له پاسدا ئەوهەمان گوت.» دوایین قومى له شىرەكەدا و شەرىه
بەتالەكەى بۆ لای من راداشت.

ئارسىنە قەپالێكى له بابۆلەكە داگرت و بە دەمى تەژىيەوه گوتى «بۆيە هاتووه كە
_____»

ئارمىنە گوتى «كەمۆكەيهك چاوى بە راپۆنزىيل بكەوئ و زوو بگەرپتتەوه. تكايە شىر.»
شىرم بۆ ئارمىنە تىكرد و بە ئارسىنەم گوت «بە زارى تەژىيەوه قسە ناكەين.»
ئارمىنە قومىكى شىر خواردەوه. «ئەگىنا ئىمىلى بە بئ ئيزن ناچىتە _____»
ئارسىنە گوتى «دایە گەوره شەرى _____»

هەردوو بە يەكەوه قىژاندىان «و ه ه ي!» و دە ئىمىلى رامان. دەور و بەرى لىوى ئارمىنە
سپى هەلگەرا بوو.

دەسماڵ كاغەزىيەكم له قوتووهكە دەرکىشا، وه دەستى ئارمىنەم دا و گۆتم «دەور و بەرى
لىو.» ئەوجار رووم له كىژەكە كرد. «بە دايە گەورەت گوتووه كە _____» له زەنگياندا.
ئىمىلى تىگرا بوو.

له جەرگەى دالانەكەدا بووم كە دووبارە زەنگيان لىدا. كىفى مندالان له گۆرپى بوو بە
سەرياندا بازم دا و دەرگەم كردەوه.

لەو بەرزايىيەى كە چاوه‌رپى بووم كەسى بىسەم بەرچاوه‌هات. سەرم زۆرتەر
داهىشتەخوار هەتا بىنەم. كورته‌بالا بوو. زۆر كورت، تا تانىشكەم دەهات. جل و بەرگىكى
سەردرئاساى گۆلدارى لەبەردابوو و پۆيىنىكى دەسچنى رەشى له پشتى بەستبوو. ملوانكەى
مروارى سى رىزى لەمل كردبوو. بۆقىنك له ناو چىمەنەكە دا قىراندى و ئافەرته كورته‌بالاكە
هاواری كرد «ئىمىلى لىرەيه؟»

هەراسان بووم. «ئەى لەچنگ ئەو مندالانە. قەت گوى نادەن بە قسان.»»

چنگى له ملوانكەكە داگرت. «لىرە نييه؟»

گەراوه كە پروا گۆتم «لىرەيه! هەنووكە تىگەيىم بە بئ ئيزنى ئىوه هاتووه. بىشك

نىگەرانىش بوون.»

ملوانکه‌کە‌ی بەرداو چاوی لێک نا «منداللی بی ناوہز»

گوتم «ہەقتان پیدەدەم. ئەمنیش بوومایە بە پەرۆش دەبووم. کەرەمکە وەرە ژووری.»
چاوی ھەلینا، سەری بەرز کردەوہ و ھەر وەک تازە دیبمی زەق چاوی تێپریم. پاشان توند
دەستی بە قژی داھینا کە لە پشت سەرییەوہ گرییدا بوو. «ببوورە. ئەو مندالە گەوجە
ھۆشمی شیواند.» سەر لەبەری قژی چەرموو بوو.

دەستی راداشت «ئیلمیرا سیمونیا.م. دایە گەورە ی ئیمیلی.»

بۆقە نادیار دووبارە قیراندی و ئەوجار بۆقتیکی تر بە قیرە ی بەرزتر لەبەری گێراوہ.
پەشوگام. رەنگبێ ھۆیەکەشی ھەر بەژن کورتی دایە گەورە ی ئیمیلی بوو یا ملوانکە ی مروازی
لە سەعات چواری دوا نیوہرۆیان لێچکە ی پەشمی لەو ھەوا گەرمەدا یا ناخاوتنی زۆر یاسایی.
یان بەلکو دەنگی بۆقە نەعلەتییەکە کە بە دوا ی ئەو ھەموو ساڵ مانەوہ لە ئابادان نە خووم
بەسەر و سەکوێیان گرتبوو نە بە دەنگیان. دەستیگم بە پزۆیندا ھینا و بردمە پیش. «کلاریسم
_____ ئایوایان.» ئە ی من بۆچی وەک ئەم بوونەوہرە کورتە دەئاخۆتم؟

دەستمی وەھا کوشی کە ئالغە ی دەزگیرانیم پەنجە ی ئیشاند. چاوەکانی چکۆلە کردەوہ. «لە
ئایوایانەکانی جۆلفا؟» چین و چرووکی دەور و بەری چاوی یەک رادە و یەک چەشن بسوون وەک
ئەوہ ی یەکیک زۆر بە سەرئەوہ زاخاویدا بی. دایگم دەیگوت «بۆچی وەک ھەموو تافەرەتێک
ئالغەکەت دە دەستی چۆیەت ناکە ی؟»

گوتم «ئایوایان خزمی شووہکەمە. لە ئایوایانەکانی تەوریزە.»

دایگم لە ئیسفەھان لە دایک بووہ. ئارشاووس و سکانیان. دەیناسی؟» خوشکم پیدەکەنی.

«ئەدی خەلک لەچی را بزانی کلاریس خاتوون وەنافرەتانی تر ناچی؟»

دیسان دەستی بە قزیدا ھینا. «ئەگەر نازناوہکە ی بزانی رەنگبێ بیناسم. گەلێک ساڵ لە

جولفا دا نەماومەوہ.»

وہ منگە منگ کەوتم، ئەو نازناوانە ی ھەرمەنہکانی جولفای ئیسفەھان لەیەکتریان دەنا
زۆریشی لە رووی رەسەن خاسییەوہ نەبوو. بە باوہ گەورە ی دایکمیان دەگوت «میاک» ی دەم
بە ھاوار کە دیارە پیتم خۆش نەبوو ھەموو ئەوہ تێبگەن. بە خۆشییەوہ ھاوسێ بەژن
کورتەکەشم ھیندە چاوەروانی وەلام نەمایەوہ. پیدەچوو وازی بەسەر چوو بی. «تکایە ئیمیلیم
بۆ بانگ بکەن، کارم زۆرە.»

رێگەم بۆ کردەوہ. «تکایە کەرەمکە ژوور. لەگەڵ مندالان بەرشێو دەخوا.»

جاریکی تر چنگی له ملوانکه مروارییه که داگرت. «به‌رشپو؟»
 نه مجاره ئیدی هیچ بۆقتیک نه‌یقیراند به‌لام دیسان هەر په‌شۆکام. بابۆله‌ی به‌که‌ره و په‌نیر
 له‌گه‌ل شیر.)) بۆچی باسملیوه ده‌کرد؟
 چاوی شۆر کرده‌وه و ده‌ خاچه‌ چکۆله‌که‌ی ملم راما. «په‌نیری پی‌خۆش نییه. شیرکه‌شی
 بی‌شک ده‌بی گه‌رم بی، له‌گه‌ل دوو که‌وچکه‌ هه‌نگوین.» دیسان خه‌ریک بوو هاواری ده‌کرد.
 هه‌ستم کرد ده‌رمانم به‌ سه‌هوو داوه به‌ نه‌خۆشیک. به‌ر له‌وه‌ی قسه‌یه‌ک به‌کم هاته‌ ژور،
 سی جار به‌سه‌ر کیفه‌کاندا بازیدا و خۆی گه‌یاندە چیشته‌خانه، جاتناکام به‌ لاقی وه‌لا نا و به‌
 دوایدا چوم.

ئیمیلی به‌ دیواره‌وه مه‌لاس ببوو زه‌ختی* له‌شه‌ شوخ و شه‌نگه‌که‌ی خه‌ریک بوو
 وینه‌گه‌رییه‌که‌ی "سایات نوا"ی ده‌دواند لایه‌کی دهم و چاوی شاعیره‌که‌ ده‌ لای ئیمیلی دا
 بوو. ئه‌وه‌م به‌ زه‌ین گه‌یی که‌ ئه‌وینه‌که‌ی سایات نوا که‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌کاندا به‌ «گۆزهل» ناوی
 ده‌با، بی‌شک شیوه‌ی چۆته‌وه سه‌ر ئیمیلی. دایه‌ گه‌وره‌ ئه‌وجاره ئیدی هه‌ر به‌ راست هاواری کرد
 «ئه‌گه‌ر له‌ په‌نجه‌ره‌ را نه‌مدیبا هاتووێه ئیره‌ ده‌بوایه‌ دیسان به‌ ده‌ور و به‌ری شاریدا
 خولابامه‌وه؟»

دوانه‌کان دهم ئاوه‌لا چاویان لیده‌کرد و ئارمه‌ن وا ده‌ ئافه‌ته‌ کورته‌ بالا‌که‌ رامابوو که
 دلتیا بووم هه‌نوکه‌ پیده‌که‌نی. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی ئارمه‌ن بۆ شتیکی تر رابکیشم و
 قسه‌یه‌کیشم کردبۆ گوتم «ئیمیلی، ئه‌ی بۆ نه‌تگوت په‌نیر و شیر ساردت پی‌خۆش نییه؟»
 سه‌رنجی هه‌موو لایه‌ک به‌ره‌و ده‌وری و ئاوخۆری به‌تال راکیشرا. بی‌ ده‌ره‌تان چاویکم له‌ دایه
 گه‌وره‌ کرد. «ئه‌گه‌ر منداله‌کان به‌ یه‌که‌وه‌بن —»

بی‌ ئه‌وه‌ سه‌رنجیک وه‌ قسه‌که‌م بدا رووی ده‌ ئیمیلی کرد و گۆرانندی «وه‌پیشم که‌وه!» و
 کیتۆزه‌که‌ وه‌ک که‌رویشکیکی که‌ پی‌و شوینیان هه‌لگرتبۆ ده‌لینگانی وه‌رینا و له‌ چیشته‌خانه
 ده‌رکه‌وت.

ده‌رگه‌ی مال‌م داخست و له‌و لایه‌ی پشت ده‌رگه‌ تۆرپییه‌که‌وه‌ چاوم لییان بوو. دایه‌ گه‌وره
 له‌و سه‌ری ریگه‌ باریکه‌که‌ی جهرگه‌ی چیمه‌نه‌که‌، نزیک ئه‌و په‌له‌ باغچه‌یه‌ی که‌ گوله‌ فمه‌بیمان
 تیدا چاندبوو، ده‌ستی هه‌لینا و زله‌یه‌کی توندی خێوانده* پشت ملی نه‌وه‌که‌ی، گنجه‌کانی
 تۆپه‌که‌م راس و ریس کرد، به‌ دالاندا تپه‌په‌ریم و بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ خۆزگا منداله‌کان له
 په‌نجه‌ره‌ی چیشته‌خانه‌وه‌ نه‌یاندیبا که‌ دۆسته‌که‌یان وپی ده‌که‌وی.

ئارمىنە ۋە سەر نەسكەملى چىشتخانە كەوتتوبۇ ۋە سىگى رەپىش خىستبۇ. روى دەلەي ئارسىنە كىرد ۋە دەنگى لىھەللىنا «ۋەپىشم كەۋە!» ھەر سىكىيان دايانە پىنكەن، ھەرچى ھەلم دا نەكرا پىنەكەنم. بەژنى زۆر لە خاتون سىمۇنيان كورتتەر نەبوو ۋە لاسايى كىردنەۋەشى ۋەك ھەمىشە شاكار بوو.

۲

ژوورى خەۋى دوانەكان بۆي ھەمىشەيى لىدەھات. بۆيىكى شىرىن. بۆيىكى خەۋ ھىنەر. ئارتوش دەيگوت «بۆي مىزى مندال.» ژوورى ئارمەن لەمىژ سال بوو بۆي مىزى مندالى لىنەدەھات.

ورچە تووكنەكەي ئارمىنەم كە ھەر خوا دەزانى بۆ ناۋى "ئىشى" بوو ۋە شەۋانە ھەتا لە باۋەشى نەگرتبا نەدەخەۋت ۋە شەۋ نا شەۋىك ون دەبوو، لەژىر دەرگەي پىانۆكەدا دۆزىيەۋە ۋە بىردم دەباۋەشىم ھاۋىشت. دەست ۋە پىي درىژ ۋە لەرى راپونزىلى قۆ بۆرم كە ھاۋ ناۋى قارەمانى چىرۆكەكانى شازادەي قۆ زىرىن بوو راست كىردەۋە دام بە ئارسىنە. دەچووم پەردەكە دادەمەۋە كە لەسەر فەرشەكەدا لاقم ۋە شىتىك كەۋت. داھاتمەۋە "يىۆ" يە دارىنەكەم راكرد. دوانەكان كە دەيانگوت «(ھەقايەت ھەقايەت)» پىم گوتن شەكەم ۋە ۋازى ھەقايەت گوتنم نىبە. لە جىگەي ئەۋە سبەي دەشىن لە ھەسارى گول بىرن ۋە بۆ مامۇستا خۆشەۋىستەكەتان خاتون "مانيا" ي بىن، بەۋ مەرچە گولەكانى تر پىشىل نەكەن، يىۆكەم دانايە نىۋ قەفەسەي لەيىستۆكەكان، پەردەم كىشا، ماچم كىردن، شەۋ باشم پىگوتن ۋە چومە ژوورى ئارمەن. لەسەر قەرەۋىلەكەي* خەرىكى ھەلدانەۋەي لاپەرەكانى گۇقارىك بوو.

شەلۋارى سۈۋرمەيى ۋە كراسى چەرمۋى قوتابخانەم لەسەر عەرزى ھەلگرت ۋە لە دۆلابەكەدا ھەلمۋاسى. ھەتا ۋىستەم مىزى نوسىن راستە ۋە پاستە بىكەم خۆي گىرژ كىرد. لەسەر لىۋى قەرەۋىلەكە دانىشتم ۋە چارم بە ۋىنەي مەزن ۋە رەنگىيەكانى ئالين دىلۋن ۋە رىمى ئىشنايدىر داكىپرا كە بە پۆنىس لە دىۋارىدا بوو. لە ژىرەۋەي ۋىنەكە بە خەتتى نەستەعلىقى درشت نوسراۋبوو: دەسگىرەنە مەرەكان. دىۋارى نەۋرۆزى تاران مسەۋەر. چاۋى رىمى

ئىشنى ئايدىر كەم رەنگ و نىگا و پىكەننە كەى سارد و سېر بوو. گەرەكم بوو دەس درېژكەم و قزى ئالېن دىلۆن كە وەخت بوو بچنە چاوى وەلا بنېم. كەتقەوہ بىر "قزەكانم شىوا" و لە خۆمەوہ بزەم ھاتى. پاشان بۆ ھەزارە مېن جار بە بن گوتى ئارمەنم گوت شاردنەوہى لەبىستۆكەكانى دوانەكان ئىشىكى باش نىبە و سەرەراى ئەوہش نابى لای خەلگ بە خوشكى بلې "گېژى خاى" ھېندە لەگەلئى پىداچوم ھەتا سەرچەفەكەى كىشايە سەر خۆى و گوتى ((باشە، باشە، باشە.))

دەرگەى ژوورى ئارمەنم پىوہدا، دوانە بانگيان لىكردم "داااااا. يە." گەرەمەوہ لايان. بەو دەرېى چوارخانە زەرد و سوورانەى كە چەند ھەوتوو لەمەو بەر لە بازارى كوتىبەكانم كرىبوو، لەسەر چۆك دانىشتىبون.

ئارمىنە گوتى ((بۆچى داىە گەورەى ئىمىلى —)) ئىشيبەكەى بەبەر چاوبىيەوہ گرت. ئارسىنە رستەكەى خوشكى تەواو كرد. ((بەژنى ئەو ھېندە كورته؟)) ھەموو شەوئى بۆ دەرەنگ نووستىيان بىنانووتىكيان دەدۆزىيەوہ، گوتم ((سبەى شەو، سبەى شەو چىتان گەرەك بوو بۆتانى دەگېرمەوہ، ئىستا لا لا.))

ئارمىنە ئىشيبەكەى لەبەر چاوى وەلانا. ((دەنا ھەر نەبى ھەقايەتەن بۆ بلې.)) دەستم لەسەر كلىلى كارەبا بوو. ((نەمگوت شەكەتم؟ سبەى شەو.)) ئارسىنە سەرى خوار كەردەوہ ((ھەر ھەقايەتتىكى چكۆلە.)) ئارمىنەش سەرى خوار كەردەوہ، ((زۆر زۆر چكۆلە.))

چاوم لىكردن. دەنيو قەرەوئىلەى يەك چەشن، بە سەرچەف و رووبالنج و دەرېنگەلى وەكو يەك. وەك ھەمىشە ئىدى تايم نەھىنا بە گالتە خۆم گرتژ كرد و گوتم ((زۆر زۆر چكۆلە. باشە؟)) ھەردوو گوتيان ((ئەى گيان!)) خزىنە ژېر سەرچەف و بە جۆش و خرۆشەوہ چاوەنوار مانەوہ.

دەستم پىكرد: ((ھەبوو نەبوو. دوو خوشك بوون كە ھەموو شتىكيان وەك يەك بوو. چاوى برۆ، دەم و لووت، جانتاى قوتابخانە، خواردەمەنى زەنگەكانى پشوو دان. ئەو دوو خوشكە رۆژىك —)) دوانەكان ھۆگرى بىستنى ھەقايەتگەلېك بوون كە لەخۆمەوہ دوستم دەكردن و قارەمانەكانىشان خۆيان بوون. ھىشتا خەرىكى لىك دروونى زەوى و ئاسمان بووم كە پىلكەكانىيان داھاتەوہ. كۆتايى ھەمىشەبى ھەقايەتەكانم دووپات كەردەوہ. ((سى دانە سىو لە ئاسمانەوہ بەربوونەوہ —)) ئارمىنەى خەوالوو گوتى ((يەكىك بۆ وئۆر.)) ئارسىنە بە دەم

باویشکوهه دریتزه‌ی پیدا «یه کینک بۆ گوئیگر.» ماچم کردن و گوتم «یه کیش بۆ —» ههرسی به یه کهوه گوتمان «هممو منداله گوئیراهه له کانی دنیا.»

چراکه م کوژاندهوه و له ژووره که وه درکه وتم. له نیو دالان گولدۆزییه که ی سهر میژم راسته و پاسته کرد. بییشک دوانه کانیش ههتا یه که دوو سالی تر له کۆل گئیراهه وه ی حه قایه تی شه وانیه یان ده کردمه وه. وه ک ئارمه ن که له میژ سال بوو چاره روانی حه قایه تی لیتم نه بوو. پیتم وابوو کاتی ئەوهم ده بی به کارگه له ی که خۆم گه ره کهمه رابگه م. لایه نی ره خنه گری زه یینم پرسى «چ کارگه لیته؟» ده رگه ی ژووری دانیشتمم کرده وه و گوتم «نازانم» و دلّم گه را.

ته له فزیون فیلمیکی دیکۆمیتنتی له پالوتگه پیشان ددها. ئارتووش له نیو راهه تییه سی که سییه که را، لاقی دریتژ کردبووه سهر میژه که ی پییش راهه تی و رۆژنامه ی ده خوینده وه. له پالی دانیشتم و چهند چرکه سات سه یری لووله و ئه ستوون و ئه و کریکارانه م کرد که کلاوی پاریزه رییان له سه ر بوو. رۆژنامه هه لدرایه وه و لاپه ره ی خویندراوه که وته خوار. چه مامه وه، هه لمگرته وه و گوتم «چاوی لیناکه ی؟ شوینی کاره که ت پیشان ددهن.»

له ژیر لینه وه گوته «له به یانییه وه تا ئیواره ههر شوینی کاره که م ده بینم.»

سهر دیره درشته کانی هه واله کانی رۆژنامه م خوینده وه: چاوپیکه وتنی چاره روان نه کراوی بالویزی یه که یه تی سۆقیه ت له تابادان. هه لبژاردنی پارلمان و پلانگه لی شه ش پرگه یی. چی کردنی مالگه لی کریکاری له پیروز ئاوا. کردنه وه ی ئه ستیرکی* نوئی له گه ره کی «سی گووشی بره ییم» لاپه ره که م نوشتانده وه. کام شتی ئەم هه واله نه خووشی هینه رانه بۆ ئارتووش دلرفین بوو؟ لایه نی ره خنه گر حه لال حازر گوته «پینه ندی به کاره که یه وه ییه ئەوه یه که، له هه وله وه ش ده تزانی ئەوه دوو»، که وتمه وه بیر ئەو سه رده مه ی که له تاران پیکه وه ده سه گیران بووین. چهند جار له سه ر پیداغری ئارتووش به شداری کۆبوونه وه کانی کۆری ئیران و یه که یه تی سۆقیه ت یا به وته ی خه لک وۆکس بوو بووم و هه موو جاریکیش وازم به سه رچوو بوو.

هه ستام ته له فزیونه که م کوژانده وه، چووم له پال په نجه ره وه ستام. سه یری شمشاده کامم کرد که له ژیر تریفه ی مانگه شه وه دا لیك و ریک و یه که ده س به ده وری حه وشه دا خولیان ددها. ناغا مورته زا رۆژی پییشتر ریکوپیتی کردبوون. که چیمه نی حه وشه ی دروویه وه شه ربه تی ئالوو بالووم بۆ برد. سوپاسی کردم و پاشان نووکاندی که شه ش مانگ له کاتی یاسایی به لیینی پیدانی پله ی سه رتری تیپه ریوه، به لام کارپیدهری شه ریکه ی نه وت هیشتا حوکه که ی پیینه داوه. لیمی ویست به ئارتووش بلیم رای بسپیژی. «ههر نه بی ناغای موهه ندیس

سینیۆزه. خۆ قسهی ئیمه‌ی کرێکاران پووشیک ناهینتی.» ئەو جار نۆبه گه‌یشته پرسیاره‌که‌ی هه‌میشه‌یی «بۆچی موهه‌ندیس له‌ بره‌یم ماڵ ناگرێ؟ ئاغای ها‌کووپیان که‌ مووچه‌ی که‌متریش وه‌رده‌گرێ له‌ بره‌یم ماڵی گرتوه‌.» ئەو قسه‌یه‌ی که‌ له‌ میژ ساڵ بوو به‌ هه‌موواتم ده‌گوت — له‌ دایکم و خوشکم و دۆست و ناسیاوه‌وه‌ بگره‌ هه‌تا ئاغا مورتەزا — دووپاتم کرده‌وه‌ که‌ پله‌ی سه‌ر و ژێر واتایه‌کی نییه‌ و گه‌رەک له‌ گه‌رەک هه‌یج جیاوازی نییه‌ و ئیمه‌ له‌م ماڵه‌دا ئاسوده‌ین — و ئاغا مورتەزا وه‌ک هه‌موو جارێ هه‌ر گویی هه‌ل‌خست، سه‌ری راوه‌شاند و هه‌ردو لێوی مقه‌سته‌ باغه‌وانییه‌که‌ی به‌ شالواره‌ فره‌وانه‌که‌ی تابه‌تی کاربیدا هه‌ینا. ده‌ستی‌کم به‌ په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کاند کیشا و هه‌ولم دا وه‌بیرم بێتسه‌وه‌ دوایین جار که‌ی بووه‌ په‌رده‌کانم شورده‌وه‌. دوایی بیرم هاته‌وه‌ به‌ ئارتووش بلیتم « ئاغا مورتەزا تکای کرد - »

لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌ هه‌له‌رایه‌وه‌. « هه‌ق به‌وه‌. له‌ زۆربه‌ی سینیۆزه‌کانی کۆمپانیا گه‌لی فره‌تر شه‌که‌ت ده‌بێ.» وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ خه‌ست و خۆلی و گالته‌جارانه‌ ناوی سینیۆری هه‌ینا. «سه‌به‌ی وه‌بیرم بێتسه‌وه‌ به‌ خاتوون نووروولایی بلیتم وه‌بیرم بێتته‌وه‌ ته‌له‌فۆن له‌ کار به‌رپۆه‌به‌ر بکه‌م.»

تایه‌کی په‌نجه‌ره‌م کرده‌وه‌ و له‌ دلی خۆمدا گوتم «ئاغاکه‌ی ئیمه‌ نۆکه‌ریکی بوو، نۆکه‌ره‌که‌ی ئه‌و خزمه‌تکارێکی بوو.» خاتوون نووروولایی میرزای ئارتووش بوو.

له‌و به‌ر شه‌قامه‌وه‌ چراییه‌کی له‌ ژووره‌کانی جی چوار هه‌لبوو. له‌و مه‌وداوه‌ به‌ چاکی نه‌مده‌دی، به‌لام چون ماڵه‌کانی بوواره‌ی باکوور هه‌موو شیوه‌ی یه‌کیان ده‌دا، ده‌مزانێ ژووری دانیشتنه‌، جگه‌ له‌ ویکچوونی ماڵه‌کان گه‌لی جار چوو بوومه‌ جی چوار له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که‌ نینا و شووه‌که‌ی گارنیک دانیشتووی جی چوار بوون، ئارتووش زۆر که‌یفی به‌ گارنیک نه‌ده‌هات و زۆریش سه‌یر نه‌بوو، چونکه‌ ئارتووش هه‌ر که‌یفی به‌ که‌س نه‌ده‌هات، سه‌یره‌که‌ی له‌وه‌ دابوو که‌ دایکم و زاواکه‌ی هاوړا بوون.

یه‌که‌ه‌جار که‌ ئارتووش و گارنیک دوو سه‌عات له‌ بابته‌ سیاسه‌ته‌وه‌ دوان، به‌ دوا‌ی رۆیشتنی گارنیکدا ئارتووش گوتی «حیزبی داشناکسیۆن سه‌رده‌می‌ک پێشپه‌وه‌ بوو. ئیستا هه‌لومه‌رج تووشی ئالوگۆر هاتوه‌. گارنیک بۆچی ئیستاش هه‌ر به‌ردی داشناکه‌کان له‌ سنگ ده‌دا، نازانم.» دایکم گوتی «ئه‌من که‌ زۆر چاک ده‌زانم. باوک و مامی گارنیک له‌ جولفا دا به‌ گالته‌چی ناویان ده‌رکردبوو. به‌ مامیان ده‌گوت. ئارشاکه‌ دم هه‌راش» ئارتووش ئه‌م به‌ ئاکام گه‌یشتنه‌ بێ جییه‌ی له‌ لا سه‌یر بوو به‌لام خۆی به‌ سه‌روه‌ نه‌برد. دوا‌ی رۆیشتنی دایکم گوتم گه‌لیک ساڵ به‌ر له‌ ئیستا باوکم دۆستیکی بوو که‌ ئه‌ندامی حیزبی داشناکسیۆن بوو، گه‌لیک

به ده‌ماخ و قسه خۆشیش بوو. دایکم که یفی بهو دۆسته‌ی باو کم نه‌دهات، زۆریش سه‌یر نه‌بوو دایکم که یفی به هیچکام له دۆسته‌کانی باو کم نه‌دهات.

سه‌یری په‌نج‌ره‌ی جی چوارم کرد. تا شه‌ش مانگ بهر له‌مه که نینا و گارنیک هیتشتا نیشته‌جیی جی چوار بوون هیندی به‌یانی یان یا ئەمن ده‌چومه لای نینا یا ئەو ده‌هاته لای من. قاوه‌مان ده‌خواردوه و ده‌مه ته‌قیمان ده‌کرد. به‌کینک هات له‌بهر په‌نج‌ره وه‌ستا. ته‌نیا هەر نسییه‌که‌یم ده‌دی، به‌لام له به‌رزی به‌ژنه‌که‌ی را پئی هه‌سیام ئیملی نییه، بيشک دایه گه‌وره‌شی نه‌بوو، که‌واته باوکی بوو.

ئەو شه‌وه‌م بیر هاته‌وه که هەر له‌م ژوره میوان بووین و نینا له‌کنه‌خۆ شیوی ناماده‌ی بو دانا‌بووین. دایکم گوتی «خواردنی پاستر مه و کالباس و زبیل و زالی زۆر بو له‌ش ساغی باش نییه.» گارنیک پیکه‌نی. «خاتوون و سکانیان چیشتی باش و خراب یانی چی؟ روه‌ی خۆش و قه‌ست و نییه‌تی پاک و چیت! ژنه‌که‌ی من نان و په‌نیریشمان وا ده‌رخوارد ده‌دا که پیمان وایه پلاو و که‌باب ده‌خۆین. نییه‌ت ته‌گه‌ر پاک بوو و ده‌م به پیکه‌نین، قیتامینیش به له‌شی مرۆف ده‌گا.» قاقایه‌کی لیدا و ده‌ستی خسته‌ سهر شانه‌ گۆشتنه‌که‌ی نینا که له پیکه‌نینان له‌خۆ ببۆوه. دایکیشم خۆی گرژ کرد و بو‌رۆژی دوايه گوتی سه‌رسه‌ری و پئی فکرینه! خوا ده‌رگه و ته‌خته‌ی چاک ریک‌خستوه.»

زۆرم پئی گرنگ نه‌بوو ته‌گه‌ر گارنیک لایه‌نگری نه‌ته‌وه‌خوازانی هه‌رمه‌نی بی و ئارتوش گوتنه‌ی – ئەو سه‌رده‌مانه‌ی که ده‌که‌وته‌ جو‌ش و خرو‌ش – «تینا‌گا به‌رژه‌وه‌ندی هه‌رمه‌نییه‌کانیش هه‌روه‌ک زۆربه‌ی دنیا تیکه‌لا‌وییان له‌گه‌ل به‌ره‌ی گه‌لدايه.» ئەمه‌شیان گرنگ نه‌بوو که نینا شله‌په‌ته‌یه و دایکم گوتنه‌ی وشتر به باره‌وه له ماله‌که‌یدا ون ده‌بی. گرنگ ئەوه بوو که نینا و گارنیک گشت ساتی له‌گه‌ل یه‌کتر باش و به ده‌ماخ بوون و هیچکات نه‌مدیوو دل ئیشیان له یه‌کتر بووبی. جارێکیان له‌کاتی خواردنه‌وه‌ی قاوه دا باس هاته‌ سه‌ر ئارتوش و گارنیک، نینا گوتی «ئوه‌ت له‌بیر نه‌چی که هی هەر دوویان هه‌ر هاته‌ره‌ان پاته‌رانه. به‌لام ئەمن هه‌موو ده‌می به گارنیک ده‌لیم خۆشه‌ویسته‌که‌م هه‌ق به تۆیه. ته‌تۆش ته‌شی بیژییه ئارتۆش خۆشه‌ویسته‌که‌م بيشک هه‌ق به تۆیه.» قاقا پیکه‌نی، قومیکي قاوه‌ خواردوه و پالی وه پالگه‌ی کورسیه‌که‌دا. «پیاوه‌کان لایان وایه ته‌گه‌ر له‌مه‌ر سیاسه‌ته‌وه نه‌دوین پیاوی پیاو نین.»

پشتم وهشپيانه ی په نجهروه دا و ههستم ده کرد دلم بۆ پیکه نینه کانی نینا تهنگ بووه، سۆزی ته له فۆنی لیده کهم سۆراغینکی بگرم. چرای ژووری دانیشتنی جی چوار کوژایه وه. که و تمه وه بیر، ئیواره و روالتی جارزو له بهر دلانی ئیمیلیم هاته بهرچاو. کیژۆله له و ماوه دوور و درێژه دا قسه یه کیشی نه کردبوو.

بهروه په نجهره گوتم «هاوسی تازه هاتونه جیی نینا و گارنیک.»

روژنامه خسه خشی لی پیدا بوو « م م م »

ویستم بچم چیمهن و باغچه کان ئاو بدهم، یه گجی وه بیرم هاته وه چراکانی ههوشه نایسین. له ترسی نه وه نه وه کوو پی له مارمیلکه کان بنییم وازم لی هیئا. ده بووا ته له فۆنم بۆ خزمه تگوزاری کۆمپانیا کردبا یه کیك ریبکه ن چراکان ساغ بکه نه وه. په رده کهم کیشا و دیسان چووم له پال ئارتووش دانیشتم. «سیمۆنیان دهناسی؟ روژنامه گوتی «ئیمیل سیمۆنیان؟» پیوه گۆره وییه کی چلکنم له ژیر یه کی له دۆشه گچه کانی راحه تیکه دا کیشا درئی. هی ئارمه ن بوو. «ناوه چکۆله که ی نازام.» پاشان بیرم که و ته وه «رهنگه خۆشی بی. ناوی کیژه که ی ئیمیلییه.» لاپه رهی روژنامه هه لدرایه وه. «له مه سجدسولیمانوه گوژراوه ته به شه که ی ئیمه وه، ژنه که ی مردووه. له گه ل دایک و کیژه که ی ده ژئی. دوا ی گارنیک چاومان به مه بیان روون بۆوه.» سهیری روژنامه کهم کرد. چاوه ری بووم قسه که ی درێژه پی بدا.

که دیم چ نه بوو پیوه گۆره ی به دهس خزیمه نیو راحه تیه چه رمیه که، له بهر په نجهره دانیشتم. ماوه یه ک گویم له دهنگی یه که هه وای کۆلیره کان گرت، ته و جار کتیبیکم له قه فه سه ی پال په نجهره که هه لگرت که ئاغای داوه تیان خاوه نی کتیبفرۆشی ئاراکس، له تاران ه وه ناردبووی. بابه ت گه لیک بوون له نووسراوه کانی ساردۆ. وه ک هه موو ته و کتیبیان ه ی که له نه رمه نستانه وه به دهستمان ده گه یی رهنگی بهرگه که ی ناحه زو چاپه که ی خراب بوو، مرۆتیکی ردین بزۆکانه قاپوتیکی رهش له بهر دا پشتی ده و ژنه کردبوو که له سه ر عه رزی چۆکی دادابوو، پیوه گۆره ی بهر دهستمی گرتبوو. خسته گهرفانی بهر له بینه کهم.

دهستم به گۆریه وه له گهرفاغدا رهق هه لات. ته و روژهم بیرکه و ته وه که به دایکم و ئالیسم گوت «له و ئافه رتانه ی که بییان وایه مالدار ی هه ر نه وه یه له به یانییه وه هه تا شه و بهر له بینه لیبدن بیژم ده بیته وه. مرۆق له پيشدا ده بی خۆی پاک و له مه ر جلوبه رگه وه پاقر بی.» «لای خۆی پیم وابوو هه ردوو کیانم گرتۆته ژیر تانه و ته شه ره وه. دایکم ته گه رچی چه ند سال به سه ر مردنی باوکم دا تیده په ری هیشتاش هه ر ره شپۆش بوو و قژی رهنگ نه ده کرد و خوشکم له شل

و شه پړتپوی و د هس بلاویدا هاوتای نه بوو. دایکم برژی هه لته کاند. «کهواته ناوها؟ یانی هرکس ده بې هه کاریک بوخوی بکا؟» زه ده خه نه یه کی هاتی. «نه دی بو نه وکاته ی که نارتوش ناگای لی نه بوو بهرگی نویت ده بهر کرد یا چوویه نارایشته گهری یا گولت له سهر میز دانا لووت هه لده قرچینی؟ درو ده کم بللی درو ده کی.» نالیسیش زه ده خه نه ی هاتی. بو وینه تو هه همیشه له بار و ریکوپیکي به ته مای چی؟» پاش رویشتنی دایکم و نالیس له خوّم پرسى «به ته مای چیم؟» وه لامی خوّم داوه «نازائم».

دهستم له نیو گیرفانی بهر له بیینه که ده ریتنا و کتیبه کهم دانایه وه نیو قه فسه که. ماندوو بووم و وازی خویندنه وه نه بوو. نارتوش روژنامه که ی توور دایه سهر میز و ویستا. خوئی له بهر یه کیشاوه و باویشکی هاتی. «ته تو چراکان ده کووژتینه وه یا نه من؟» روژنامه که وته خوار. سه یریم کرد. له ماوه ی حه فده سالدا کیشی بیست کیلو له زیادیدا بوو و قزه چرو پرو کرژه که ی ساف و ته نک ببوو. ردینه بز ناساکه ی که نالیس هه بهم هووه پپی ده گوت «پرؤفیسور» وه که سهر ده مان رهش نه بوو. چهنده گوزرا بوو. نه وه بیرم له وه ده کرده وه که بیشک نه منیش گوزراوم که گوتی «ته تو چراکان ده کووژتینه وه یا —» به په له گوتم «نه من».

روژنامه کهم هه لگرته وه و ده ستام. بهر له بیینه کهم له خو کرده وه. بهر وه درگه چووم و چرای ژووری دانشتنم کوژانده وه.

۳

دایکم دواپن قومی قاوه ی خوارده وه و فینجانه که ی نخوون کرده نیو ژیریباله که. چاوه چکوله کانی بو چهنده ساتی چکوله تر و لیوه کانی باریکتر کرد و ده بهر وه رووی خوئی راما، واته بیر ده کاته وه. «گوتت به ژنی زور کورت بوو؟ جوان بوو؟» پرتکیکم له گاتای سویر قاش کرد و نامه نیو دهوری. «جوان؟ گوتم هه نه بې حه فتا سالی ته مه نه.»

چهنه گه ی ویکناوه و دهم و چاوی تیک نا. «باشه ده ی جا؟ نه و جار، نه گهر خوئی بی بیشک حه فتا سال زیاتره. نه من هیشتا هه گوره وی لاسک کورتم ده بهر ده کرد که نه و خاتوونه به کلاوگه لی جوړا و جوړی لیوار پان —»

چاوم به لووتی کهوت. « دایه، لووت!»
دایکم لووتی دریژ بوو. که قاوهی دهخواردهوه لووتی به لیوی فینجانکه دهنوسا و پهلهی
تیده کهوت.

زوو دهستی به لووتیدا هیئا. « — و کهوت ریز مرواری له ملدا، به سواری ماشینی
سه ر ناوه لاله شه قامی نه زهر جلیتینی بوو.»

پرسیم « خوی لییده خوری؟ »

خوی سووره لگه پرا « جا هر بپه په نیو قسه کام. نه خیر لیخوری هه بوو.»
سهیری گولدانه کهی سه ر ده لاقه م کرد. خوزیا به ناغا مورته زام گوتبا کلی گولدانه که
بگوری. هر که سهیری گوله کام کرد ده موچاوی خاتون سیمونیا م کهوته وه بیر.

« نا بییشک که غیچی که شخه و ژیکه له بوو. کولمه کانی زوپ و له پروو، چاوی درشت و
رهش و — » « لووتی گچکه و شوخ " نه وه م له دلما گوت. له وینهی زه ماوهندی دایک و
باوکم، ده قابه زیوینه کهی سه ر پیا نوکه دا، دایکم لووتی هیچ دریژ نه بوو.

دایکم پرتکینک گاتای سویری ده زارینا و گوتی « به هبهه. »

دهستم نایه ژیر چه ناگم و لیی رامام.

نه و کتیبانهی که ناغای داوه تیان له تارانه وه دهینارد، هه همیشه چه ند گاتای سویریان
له گه ل بوو. نه و رۆژم بیر کهوته وه که نارتووش پرسی « نه و له کوئ ده زانی نه تو گاتای
سویرت پیخوشه؟ » هه تا هاتم بیر بکه مه وه چ بلیم دایکم گوتی « بو کلاریسیان نانیئرئ، بو
منیان ده نیئرئ. جیژنه که له تاران بووین له گه ل کلاریس چوومه کتیبفرۆشی. رانه رمی نواند و
قاوه و گاتای هیئا. گوتم نه من کاتی سه ر خوراندن نییه جا چ بگا به کتیب خویندنه وه، به لام
به پیچه وانه مردوی گاتای سویرم. دواي نه وه هه راکات کتیب بو کلاریس ریده کا بو منیش
گاتا ریده کا. » نه مانه ی گوت و به دهنگی به رز پیکه نی. نارتووش به سهیره وه له دایکم راما
و نه من سه رم ده به ره خؤنا. نازام له مه ر پیکه نینه کانی دایکم بو م نه لوا یا زمانم نه گه ر بلیم
ناغای داوه تیان هه موو جارئ به قاوه میوانم ده کا و زور له میژه ده زانی نارام له گه ل گاتای
سویر سازه.

دایکم تلی له زمانیدا و ورده گاتای نیو دهوری خر کرده وه و خواردی. پاشان ده سمالیکی
له قوتووه که در کیشا، چوار قه دی کرد و فینجانی قاوهی چه نجا ر ده مه و روو دانایه سه ر و
هه لینایه وه. قه راخی فینجان چه ند تو قی قاوهیی خسته سه ر ده سما ل. خویه تی. نیلمیرا

ھارتوونيان ، كىژى ھارتوونيانى تاجر. لەگەل وارتان سيمۆنيان كە لە ھىندوستاندا تىجارەتخانەى بوو زەماوەندى كرد. مىراتىكى كەمى لە بابىيەو پىگەيبوو مالى باوكىشى پىوە زياد بوو لە جولفا دا بە ئىلمىرا سەرەخۆرە ناسرابوو.» دامە پىنكەنين.

دايكم لووتى گرژ كرد. « لە خۆزايى پىمەكەنە.» خۆ لە خۆزايى نىيە. دايكى لەسەر زانى ئەو دا مرد، چەند سال دواتر دايەنەكەى لە پەنجەرە را خۆى ھەلداشته نىو باغ.»

ھەر كە ويستم فينجانەكانى قاوہ كۆكەمەوہ دەستى وەلانا «راوہستە. فالم نەگرتۆتەوہ.» ئەوجار چاوى دە پەنجەرە برى. « شەوى زەماوەند، باوكى ژار خواردوو بوو، دواى چەند رۆژ مرد. گوتيان بە ھۆى كىتىكى زەماوەندەوہ بوو. بەلام بۆچى ھەر باوكى مردووە؟ ھەموو لەو كىنكەيان خواردبوو و —»

گوتم. « ديسان ھەرمەنىيەكانى جولفا دەميان رەپىش خست. زۆر چاكە، بەلكو بە ھۆى كىك نەبووبى كە مردووە. رەنگى سەكتە يا كو —»

دايكم فينجانى نايە سەر دەسما كاخەزىيەكە و ھەليگرت، نايى و ھەليگرت. « ئەو دەم كە شوى كرد چووہ ھىندستان و دواى چەند سال لەگەل كورپەكەى زۆرياوہ جولفا. شووہكەى كورژا بوو. دەيانگوت بە ھۆى يەكئ لە نۆكەرەكانى ھىندىيەوہ بوو. پاشان چەند سالىك ون بوو. گوتيان چۆتە ئەوروپا. بۆ جارى تر كە سەرى لە جولفا دەرەكەوت كورپەكەى مەزن بىوو. بۆ كورپەكەى بە شوين ژنەوہ بوو. لە جولفا دا ئەم دەنگۆيە ھەبوو كە كورپەكەى تووشى نەخۆشىيەكى چارە نەكراو ھاتووہ ئەگىنا بۆ ھەر لەوئ ژنى نەھىتاوہ؟ پاش قەدەريك بىستم كورپە لەگەل كىژە ھەرمەنىيەكى تەوريزى زەماوەندى كردوہ. ھەرمەنىيەكانى تەوريز خۆ ئەم شتانەيان بەلاوہ گرنگ نىيە.»

فينجانەكەى خۆى راكرد و دە ويئە تىكەل پىكەلەكانى قاوہ رامبا. چەند جار گوتى « ھووم!» ، چەند جار « ناخ!» چەند كەرەت سەرى راوہشان و فينجانى دانايە سەر مېز. « ھى من خۆ سندانىشى تىدا نىيە.» فينجانەكەى منى راكرد.

شوكرى خوام كرد ئارتووش لەوئ نەبوو و "ھەرمەنىيەكانى تەوريزى" نەبىست. ئەو رۆژەى گوتبووم گەرەكە لەگەل ئارتووش زەماوەند بەكەم يەكەم پرسىارى دايكم ئەوہ بوو كە «لە ھەرمەنىيەكانى كوتىيە؟» ھەتا گوتم قىژاندى «چى؟ تەوريزى خۆ بە زل زان؟» ئەگەر نىو بژيوى باوكم نەبووايە كە جىاوازييەكى بۆى نەبوو زاواكەى لە ھەرمەنىيەكانى جولفا بى يا تەوريز يا موورىخ زەماوەندى نىمە بە سانايى سەرى نەدەگرت.

سەيرى فينجانەكەى خۆم لەنيۆ دەستە ئيسكنەكانى داىكم داكرد. فينجانىكى چەرموى گول وردى پەمەيى، پيستی دەستی داىكم چين و چرووكى تىكەوتبوو، دەمارە شين هەلگەراوهكانى دەرهپرييون. پرسيم ((باشە. دوايه بوو بەچى؟))

سەرى بەرز كردهوه، ((بيستم بووكەكەى دواى چەند سال دىن^{*} بوو و سەرى لە "نەما گەرد" وەدەرنا. هەر لەوى مرد. چاو ليكە!" سەرو" كەوتۆتە نيۆ فينجانەكەت.)) كەوتەوه بير نەما گەرد و دلّم گيرا.

داىكم فينجانى دانايە سەر ميژ و ويستا. ((سەرو يانى ئالوگور، بەلكو موهەنديس ئاخريەكەى هاتە سەر ئەوى مننەت بختە سەر كۆمپانيای نەوت و يەكيك لە مالهكانى برهيم قبول بكا. ژنە عەرەبەكەى تۆش هەر برهيم نشين دەبى و ئيوە لەم بوارده سندان كوشتووە دەميئنهوه كە دەميئنهوه.))

دەستم دايە كۆكردهوهى فينجانەكانى قاوه. ((ژنە عەرەبەكەى من ؟))
ورده گاتاكانى لە دامينه رەشەكەى تەكاند ((ئەو ژنە بۆرەى هەتا ئاغا مورتەزا چيمەن و شمشادەكان دەدرووى وەك مووت ئاور دابى دەگاتە جى و هەمووى رەپيچەك دەدا و دەبيا.))
((مەبەستت يوومايه؟)) و لە گومانى برهيم نشين بوونى يووما كە بيئشك لە گەپەكى عەرەبەكاندا دەژيا پيئەنن گرتى.

((نا، يووما، چ ناويك! سەدجار گوتم رى مەدە مالى. بۆخۆت گوت مندالەكان دەترسن. هەقيشيانە. بەو ددانە خوارو خيچە و دەموچاو كوتراوهوه، خرابتر لەمنيش كە هەميشە رەشيپۆشە.))

راستى دەگوت. يووما سال دوازدە مانگ رەشيپۆش بوو، چونكە هەميشە بۆ مەرگى كەسى تازيە بار بوو. فينجان و دەوربەكانم دانايە نيۆ قاپشۆرى. هيچيش ناترسن. هەر جاريك ترسان، چونكە ئارمينە گوتبووى ديويه يووما پاسارى بە زيندوويى دەخوا ئەويش لەخۆرا دەيگوت.

داىكم قلفى كيفە رەشەكەى دە مىلى كرد. ((هيچ دوور نيبە.))
چەند سال بوو ئەم جانتايە بە دەستەوه دەگرت؟ قلفى جانتاكە چەند جار قەتياوو و داىكم درووبوويهوه؟ چەند كەرەت لە وەلامى ئەم قسەيه مەدا كە گوتبووم ((كاتى ئەو نەهاتووە كيفيكي نوئ بکرى؟)) گوتبووى ((ئەگەر ويستبام وەك ئەو ئافرهتە شلەپەتانه^{*} زوو زوو پيئلاو و كيف بکرم نە تۆ بە كالتوريۆسى وەرده گرت، نە ئاليس.)) گەليك جار باسى ئەوهم بۆ داىكم

کردبوو ټو بهلنگه نامه يه ي زمانى ټينگليزى كه له كۆمپانياي نه وتم ودرگرتووه ليسانسى پينالټين و نه گهرچى ټاليس ليسانسى سهر پهرستارى ژوروى برينگهرى* له ټينگليز ودرگرتووه، خهرج و مخارجى خوښندنه كه ي كۆمپانياي نه وت داويه.

دايكم له دالانه كه دا تلى به سهر ميژى ته له فوندا هيئا «تۆزه كيت نه ته كاندووه؟»

چاوم له كيفه ره شه كه بوو كه گوتم «به دى پيژى هه شت جار، دويني شازده جار، ټيمرؤ سى و دوو جار.» سهرم هه ټينا و ده سهر و چاوى رامام، خؤم ريچ كرده وه* گوتمى «خؤت بيتام مه كه.» و ده ستى دانايه سهر ده سگيره دهرگه. «له و شاره ويرانبووه دا رؤژى ده جارن پاك و خاوپنى بكه ي هيشتا كه مه. ده چمه "ټوستور" شه كه راتى تازه ي هيئاوه.» بى شك سهر سورماني منى له چاوه كانم دا خوښنده وه، چونكه زوو گوتمى «ده زانم. پيتم بلئ كهره. به لام —» هه ناسه يه كى قوولئ كيئا، ده سگيره كه ي به ردا و ده ستى كرد به راسته و پاسته كردنى گنجه كانى دهرگه تۆرپيه كه. «ټاليس به ده ماخ نييه، ده زانى كه —» پاشان له ناكاو وازى له دهرگه تۆرپيه كه هيئا و زورپايه لاي من. «به رؤحى باوكمت سوښند دده دم، ټاگات لى بى قسه يه كه نه كه ي ديسان شه رو كيئا سه ساز بى. له ټوستور چيت پيويست نييه؟» گوتم چم پيويست نييه و داوام ليكرد كه «تكايه شه كه رات بو مندالان نه كرى.»

دهرگه ي مال كه كرايه وه گهرما و بوئى گولنه سيوه رپه ده ژوروى گه را. دايكم گوتمى: مه يه دهرئ. هه وا له دؤژه ي* خوا داغتر بووه.» دهرگه تۆرپه كه ي كرده وه و وهرپيكه وت. دهرگه تۆرپيه كه م به ده ستى راگرت، پالم و هشيپانه كه يداو چاوم تى برى. له جهرگه ي دالانه كه ويستا، داهاته وه و گولئيكى له باغ چنى، پشتى به زه جمه ت راست كرده وه، گولنه كه ي بوئن كرد و وهرپيكه وت. درگه ټاسنييه كه ي كرده وه و پييوه داوه و سووراوه لاي ويستاگه ي پاس، و هببرم هاته وه ټو هاونيه ي كه چووبووينه نه ماگه رد دايكم چهند به گورجى دهرپيى.

٤

له سهر پيپله كانه كه ي بهر دهرگه دانيشتم و ده ههر دوو باغچه كه، ټم لاو ټو لاي ريگه بهر ته سكه كه، ميخه ك و شا په سند و گولنه مه ميونه و نمره يى و نه تله سييه كانى كه ناغا مورته زا يه كه به يه كه له ههر دوو باغچه كه دا چانديبونى رامام. سه يرى دار بيه كه م كرد كه نسيى خستبووه سهر جو لانه ټاسنييه كه. سى دارمان له نيؤ چيمه نى حه وشه دا هه بوو. يووما

پیی دهگوتن داره بهن. خاتون ره حیمی دهیگوت زمانه گا و نالیس پیی وابوو ههردوویان له خۆیانهوه دهیلین و ناوه دروسته که ی ئه رخهوانه. دوانه کان بی سهرنج دان بهو را جیوازانه به یه که میان دهگوت داره نارمینه و دووهه میشیان نارسینه. داری سیههم لهو دوانه ی تر چکۆله تر بوو و بهو گشته هه رهس کردنه و کوود پیدانه ی ئاغا مورتهزا هه میشه که متر لهو دوانه ی تر گوئی ده کرد.

ناوی داری سیههم پیوهندی بهوه هه بوو که دۆستی نزیک ی دوانه کان کی بی. ئه و ده مانه ی که نینا و گارنیک جینارمان بوون ناوی داره سووفی بوو، کیژی نینا و گارنیک. ئه و رۆژه ی سووفی رادیۆ ترانزستۆری سینگورنیک ی دوانه کان ی خرا کرد و له یه کتر زیز بوون، داره که چه ند رۆژیک بی نیو مایه وه هه تا تیگران کور ی نینا رادیۆ که ی دروست کرده وه و داره که ناوی تیگرانی به سه ردا برا. بهر له سووفی و تیگران، ئیلیزامان بوو که کیژی جیناری دایکم و نالیس بوو و ته ناز که له دوو شه قام ئه و لاتر ده ژیا و فییری دوانه کان ی کردبوو که چۆن به گو له فریه یه کان فال بگره وه، ئه و رۆژه ی که ته ناز بو هه میشه چویه تاران، نارسینه و نارمینه گریان و چه ند رۆژیک فالیان به گو له فریه یه کان گرته وه که دۆسته که یان که ی ده گه پرته وه. له چه ند رۆژ بهر له مه وه داری سیههم ببویه داره ئیمیلی.

« نالیس به ده ماخ نییه، ده زانی که — »

دیاره که ده مزانی نالیس به ده ماخ نییه هۆیه که بیشم ده زانی. هه وتوو ی پیشت یه کی له په رستاره کان ی هه رمه نی نه خۆشخانه ی کۆمپانیای نه وت که به رده ستی خوشکم بوو و نالیس پیی وابوو کریت تر و نه خوینده وارتر و گوندی تر له و کیژه خودا دروستی نه کردوو، شوی به دکتۆریکی هه رمه نی کردبوو که نالیس گه لیک جار به زه رده خه نه یه کی سوو که له و رامان ده شوینیکی نادیار گوتبووی « بۆشناخ^{*} ترین و به ئاوه زترین مرۆفیکی که تا ئیستا دیومه.» ئه وه ی که نالیس هه ر شوو کردنیکی سوو کایه تییه کی راسته وخۆ به خۆی ده زانی مه به سستیکی لاوه کی بوو. مه به ستی سه ره کی ئه وه بوو که زۆر له مه و پیش خوشکم هیندی جار زه مزه مه ی ئه وه ی ده کرد « لام وایه دکتۆر ئارتامیان ئه منی خۆش ده وی.» راست له و کاته یدا که دلنیا بوو دکتۆری بۆشناخ و به ئاوه ز گه ره کیه بو شیو بانگیشتنی بکا، کارت ی بانگیشتنی زه ماوه ندی دکتۆر ئارتامیان گه یی.

« ئاگات لی بی قسه یه که نه که ی دیسان شه ر و هه لالا ساز بی.»

لهو بن پنچکه گولّه کاغهزه‌ی که دیواری مالّینی داپۆشیبوو گولّیک کهوته سهر پپله‌کان و بیرم کهوته‌وه.

ده دوازده سالانه بووم. ئالیس ده‌یویست به به‌رده‌کانی بازه‌لینیم کایه بکا و ئەمن پیم نهدەدا و ئالیس ده‌بیزپرانند و ده‌گریا. دایکم قیژاندییە سهرم «مندالّه‌که هینده‌گریا بوورایه‌وه*». ئەو به‌رده‌سندان کوشتوانەم ده‌یه. ئەتۆ مەزنتری، نه‌وی بکیشه.» که نه‌ویم نه‌کیشا دایکم گوران‌دییە سهر باوکم «ئەگەر بۆ جارێکیش بێ شته‌کی بلی. مردم له‌ده‌س شەری ئەم دووانه.» باوکم بۆ ساتی روانییە من و دایکم و ئالیس. پاشان له‌سه‌رخۆ رۆژنامه‌که‌ی قەد کرد، هه‌ستاوه و ئەو به‌ردانه‌ی که چەند مانگیک بوو یه‌ک یه‌ک کۆم کردبوونه‌وه لیمی وەرگرت دایه‌ ئالیس و پیمی گوت ده‌بی بۆ ئەوه شیتو بجوم بجه‌وم. گه‌راوه‌ دانیشت و رۆژنامه‌که‌ی راکرد. ئالیس خۆی ریچ کرده‌وه، دایکم که شال گەردنی ده‌چنی دیسان گرتیه‌وه ده‌ستی و ئەمن شه‌وی به‌ده‌م گریان‌ه‌وه خه‌وتم. چەند رۆژ دواتر که سۆراخی به‌رده‌کاتم له‌ ئالیس گرت، شانی هه‌لته‌کاند که «وتم کردوون.» پیم وایه‌ دوای مانگیک ده‌بوو. دایکم ئەو به‌ردانه‌ی که ئالیس ده‌که‌لین و قوژینانی هاویشتبوون دۆزییه‌وه و نایه‌ سهر پاته‌ختییە‌که‌ی پال قه‌ره‌ویله‌که‌م و وایزاتم ههر دوای مانگیک تر ده‌بوو که باوکم کاتی چوونه‌سه‌رکار، ده‌ستی نایه‌ گیرفانی بارانییه‌که‌ی، پینج به‌ردی هاوچه‌شنی خری ده‌رینا و بۆ هیچ قسه‌یه‌ک ده‌ ده‌ستی نام. به‌رده‌کانی خۆم له‌به‌ر چاری ئالیس وەرگرت. «ئەمانه‌ بۆ تۆ. باوکم به‌ردی بۆم کۆ کردۆته‌وه.» ئالیس به‌مرچ و مؤنیه‌وه گوتی «بازەلین کایه‌ی مندالانی گوی نه‌ده‌ره. ئەمن ئەوه‌ خەریکی خێ کردنه‌وه‌ی وینە‌ی هونەر وەرنام.»

« به‌رۆحی باوکمت سویند ده‌ده‌م — »

گولّه‌ کاغه‌زییه‌ سوور و سپییە‌کاتم له‌سه‌ر پپله‌کان راکرد و له‌ده‌ست‌دا هه‌لم‌سووراندن. دایکم بۆچی به‌رۆحی باوکمی سویند دام؟ دایکم له‌کوی ده‌یزانی؟ دیسان و به‌بیرم هاته‌وه. سال‌پۆژی مه‌رگی باوکم بوو و تازه‌ له‌کلّیسا گه‌رابووینه‌وه. دایکم و ئالیس له‌پشت میژی چیشته‌خانه‌دا قه‌ریان بوو و ئەمن خه‌ریک بوو ده‌چوومه‌هه‌وشه‌ی پشته‌وه‌جل و به‌رگه‌شۆراوه‌کانی سهر‌ته‌ناف کۆ وه‌که‌م. به‌هۆی بۆی شه‌م و کوندر گیژ و ویژ بووم و به‌هۆی گریان سهر و بیواز. دایکم به‌ئالیسی گوت «خه‌تای که‌سی نه‌بوو، له‌خۆوه بوختانی به‌خه‌لکی مه‌که. رهنگبێ قسمه‌ت نه‌بووی.» ئالیس به‌تورپه‌ییه‌وه زیقاندی «خه‌تای که‌سی نه‌بوو؟ ئەدی خوشکه‌گوله‌که‌ی که وه‌ک مه‌رگی له‌ناکاوه‌له‌تاران‌ه‌وه‌خۆی گه‌یانده‌نی‌ره

و رای براهی پووچەل کردەوہ چکارە بوو؟ قولینەیی* بەتال بە دەستەوہ وەبیر ئەو پینچکە گولە سوورە کەوتمەوہ کە ھاوینی پارە کە لەسەر گۆری باوکم چاندبوو. خزمەتکاری گۆرستان لەبیری دەبوو ئاوی بدا؟ ھۆشم ھەروا لە لای گولە سوورە کە ی سەر گۆری باوکم بوو، لە زارم دەریپەری کە «بێ جێ نییە عەیب و ئیرادی خویشان ببینین، چاوەنۆری بوونی کلکەوانەیی ئەلماسی سی قیتراتی* —» نالیس دەرفەتی پینەدام قسە کەم تەواو بکەم. بۆ وینە ئەمن چ عەیب و ئیرادیکم ھەبێ کە کلکەوانەیی ئەلماسم نەبێ؟ لە بنەمالەییەکی بەریوچیی نیم کە ھەم، خویندەوار نیم کە ھەم. رەنگی چون قەلەو و گۆشتم و وەك تۆ پیست و ئیسک نیم دەبێ شو بە ھەر مرۆقتیکی بەدخوئوق و بێ ناوہزی وەك جەنابی پرفسۆر بکەم و وەكو تۆ ھیندە خو چکۆلە بکەمەوہ کە کلکەوانەیی دەسگیرانیم ئالغەییەکی سندان کوشتووی زێر بێ کە شایبەك ناھیتیی. نا گیانە، نرخێ من زۆر لەوانە زیاترە، ئەتۆ ھەر لە مندالییەوہ ئیرەبیست پیتم دەبرد، ئیستاش ھەر وەتر، بێ خەم بە. ئەگەر بێم ویستبا شووہکی وەك شووہ کە ی تۆم ببێ، تا ئیستا بیست جار شووم کردبوو.» قولینە کەم لە عەردیدانا و زۆریامەوہ لای خوشکم. نازام رەنگم پەری، سوورەلگەپام، یا کوو شتیکم دە چاویدا بوو کە نالیس لەپیشدا روانیە من، پاشان لە قولینە و دوا بێ روو لە دایکم گوتی «چ بوو؟ ئەمن خو قسەییەکی خراپم نەکرد.» دایکم و نالیس لە چیشخانە بەجێ ھیلا و بە قولینەیی بەتالەوہ چومە حەوشەیی پشتەوہ. ھەركات چوویایە تاران پینچکە گولتکی سوورم لەسەر گۆری باوکم دەچاند. ھەموو جارێکیش بە ئیستیم لە خزمەتکاری گۆرستان دەستاند گولە سوورە کە ئا و بدا و پینشی نەدەدا و جارێکی تر کە دەچوم پینچکەکی ترم دەچاند. چاوم لە جلوبەرگەکانی سەر تەنافە کە کرد: گۆرەوییەکانی کورە کەم، زێر دامینەییە کە چەشن و یەك ئەندازەیی دوانەکان، کراسگەلی ئارتووش، مەلافە و روو بالگە، گشتیانم یەك یەك کۆ کردەوہ قەدم کردن، نامنە نیو قولینە و سەیری تەنافە رووتە کەم کرد کە لە نیوان دارە مۆرتک و دیواری حەوشەدا بەستبووم. لقەکانی دار جوولانەوہ و چەند مۆرتکی گەییو کەوتنە خوار. بۆ وەبیر نالیس نەھیناوە کە لەسەر زەماوہندی من و ئارتووش چ ھەللاو بگریکی ساز کرد؟ لە دلێ خوئما گوتم ئەم مۆرتکە سوورە جوانانە. بۆچی نەمگوتە نالیسی کە تەنانەت پاش زەماوہندم گەلێک جار چ لە روو دا و چ پاشملە بە تانە و تەشەرەوہ نازاری دا بووم کە «ئارتووش لە پیشدا گەرەکی بوو لەگەل من زەماوہند بکا، پاشان کلاریس وەك کەوچکی نەشوێراو لیمان قووت بۆو.» خۆزیا لە جینگەیی گولە سوورە کە کەس لە بیری نەدەما ئاوی پیندا، نەمامیکی مۆرتکەم لەسەر گۆری باوکم چاندبا. بە خوئم گوت ئەگەر

ئەوجار ئاغا مورتەزا ھات دەبى لىي پىرسم لە كوي دەتوانىن نەمامى مۆرتك بکړين. رەنگە دارە مۆرتك خۇرسکيش بى، رەنگى ئاووھەواى تارانیشى پینەكەوى. ھەتا بەر لە ھاتنم بۆ ئابادان مۆرتکم نەدیبوو. ئالیس و دایکم ھەتا بەرە بەرەى رۆیشتنیان شەریان بوو. شەو کە مندالەكائەم خەواند و قاپ و قاچاغى شپۆم شورد و چیشخانەم خاوین کردەو، دانیشتمە نىو راحەتییە چەرمە سەوزەكە. یەك یەكى مۆرتکە سوورەكائەم خوارد و باوکم بىر ھاتەوہ کە دەیگوت «نە لەگەل کەس باس بکە، نە رەخنە لە کەس بگرە. ھەرکەس ھەرچى گوت بلى ھەق بەتۆیە و خۆت ئاسوودە کە. مۆرۆقەکان کە لەمەر پراوکەتەوہ پرسیار دەکەن، راي تۆ ناخوازن. دەیانەوى دان بە پراوکەیاندا بینى. باس لەگەل ئینسانەکان بى فایدەیە.» مۆرتکم خوارد و بە خۆم گوت «ھەق بە تۆ بوو، باس لەگەل ئینسانەکان بى فایدەیە.» و بەلینیم بە باوکم دا ھەرچى ئالیس گوتى بلىم ھەق بە تۆیە و ھەر کارىكى کرد دانى پیدابنیم. دواىن مۆرتکم خوارد و گۆتم «خۆزگا باوکم بوایە. بيشك چىزى مۆرتكى پىخۆش دەبوو.»

گۆلە قاقەزىیە سوور و چەرمووە کە لەنىو دەستندا چەمۆلە ببوو. بۆقىكى خرىن لە باغچە کە دا دەریەرى، بەرە رووم ھەلتروشکا و زەق چاوى تىپریم. ھەستام چومە ژوورى. دەرگەم لەپشتەوہ گالەدا و بە دەنگىكى بەرز گۆتم «دەزائەم کە دەبى بیدەنگ بى و ھەر گوى ھەلخەم، ئەتۆش دەزانى کە تەنانەت ھەتا ھەوتوویەك نابى لەمەر زۆر خواردن و قەلەوبوونەوہ لەسەر ئالیس بۆلینى.» دایکم ھەركات لەسەر زۆر خواردن ئالیس دەیبۆلاند، خوشکم ئەگەر لەسەر دەماخ بوایە بە گالتە و قسەى خۆش کارەكەى یەكلا دەکرد و ئەگەرىش وەك ئەمپۆژانە بە دەماخ نەبووایە دەستى بە ھات و ھاوار دەکرد کە «بۆ دەستم لە كۆل ناکەیەوہ؟ دلخۆشیم ھەیە؟ قەلەو بوومە کە بوومە. خۆم بۆ كى كز كەم؟ دۆستى كور؟ شووم؟ مندالەكائەم؟» دایکم ناچار دەبوو نەوى بكیشى و ئەو شەكەراتە كەدەریانەى كە ھەموو جارى ئالیس دەیکرى و دایكیشم ھەمیشە دەیشاردنەوہ بیانھىتەدەر و لەپیش ئالیسیان دانى یا ئەگەر ھەلومەرج وەك ئەو چەند رۆژە نالەبار بوایە بلى «بە من بلى كەرە!» و بۆخۆى بچى بۆ خوشکم شەكەرات بکړى. دەستیکم بەسەر مېزى تەلەفزیۆندا ھینا. ھەق بە دایکم بوو. دەرگە ھەتا دوو چرکە سات ئاوەلا ماابایەوہ مال وەبن تۆز و خۆل دەكەوت. بەرەلینەكەم بەست و بەر لەوہى شىرەى قاپشۆرى بکەمەوہ سەیرى فینجانى قاوہى خۆم کرد. ھىچ وینەىەك تىدا بەدى نەکرد کە چوكترىن شىوہى سەر و بدا.

په رده‌ی ژووری دوانه‌کام لادا و روو قهره‌ویله‌ی چل تکه‌کام ری‌کویټک کرد. دایکم چهند سال بوو کوته پارچه‌ی کۆکردبۆوه و ئه‌و رووته‌ختییانه‌ی پۆ دروو بوو. ئه‌و رۆژهی که پاش چهند مانگ کاری درونه‌که‌ی ته‌واو بوو، دوانه‌کان چوار گۆشه‌کانی هه‌ر کام له‌ روو قهره‌ویله‌کانیان ژمارد هه‌تا له‌ یه‌ک راده‌ بوونیان دلتیا بن. خواره‌وه‌ی هه‌ریه‌ک له‌ قهره‌ویله‌کان جووتیټک ده‌مپایی لیبوو. هه‌ردوو جووت سوور و گولنگی زه‌ردیان پیوه‌ بوو، له‌و ژووره‌ی که هه‌موو شتیکی دوو دووی وه‌ک یه‌کی لیبوو، ته‌نیا بووکه‌له‌کان یه‌ک شیوه‌ نه‌بوون، جاریکیان که پرسیم «بۆ گه‌ره‌کتانه‌ هه‌موو شتیکتان وه‌کو یه‌ک بی؟» به‌ر له‌وه‌ی وه‌لام بده‌نه‌وه‌ به‌ یه‌که‌وه‌ که‌وتنه‌ راویژکردن. ئارمینه‌ گوتی «ئه‌مجۆره‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که —» ئارسینه‌ کۆتایی به‌رسته‌که‌ی هینا «وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌یچکات ته‌نیا نین» و ده‌ستی خسته‌ ملی خوشکی. کاتێ گوتم «ئه‌ی بۆچی بووکه‌له‌کاتان یه‌ک شیوه‌ نین؟» ده‌ یه‌کتر رامان، ئه‌وجار ده‌من و پاشان گوتیان «نازانین»

ژووره‌که‌م ری‌کویټک کرد و به‌ خۆم گوت ئه‌و هاودلییه‌ی کیژه‌کام بریا له‌ سه‌رده‌می گه‌وره‌ بوونیشیاندا درێژه‌ی بیی. ده‌رپنکه‌ی ئارسینه‌م قه‌د کرد و نامه‌ ژیر بالگه‌ و دیسان بیرم له‌ خۆم و ئالیس کرده‌وه‌. له‌و سه‌رده‌ماندا کامه‌مان تاوانبار بووین؟ ئیشیم دانایه‌ سه‌ر قهره‌ویله‌ی ئارمینه‌ و ئه‌وه‌م بیرکه‌وته‌وه‌ که‌ ئه‌منیش ئالیسم عه‌زیه‌ت ده‌کرد، بووکه‌له‌ ره‌ش پیسته‌که‌م که‌ ناوی تام بوو له‌سه‌ر قهره‌ویله‌ راکرد. دوانه‌کان زۆرتتر له‌ بووکه‌له‌کانی تر ئاگایان له‌ تام بوو که‌ نه‌وه‌کو به‌سته‌زمانه‌ی وه‌بزانن به‌ هو‌ی رهنگ و پیستییه‌وه‌ زۆرمان خۆش ناوی.» که‌وتمه‌وه‌ بیر ئه‌و رۆژه‌ی که‌ زۆر خویرپایانه‌ جه‌ده‌ولی زه‌رپم به‌ سه‌هوو فیژی ئالیس کردبوو، یا چهند جار لیمی وسته‌بوو دارشتنی بۆ بنووسم و نه‌منووسیوو. تامم دانایه‌ نیو لانکه‌ی بووکه‌له‌کان. لانکه‌ی بچکۆله‌ که‌ جوولایه‌وه‌ بۆ چه‌ندین جار به‌لینییه‌کی که‌ به‌ باوکم دابوو بیرم که‌وتسه‌وه‌ و ئه‌وه‌م دوویات کرده‌وه‌ که‌ «هه‌رچی ئالیس گوتی ده‌لیم هه‌ق به‌تۆیه‌.» زه‌نگیان لیدا.

ده‌رگه‌م کرده‌وه‌ و له‌و به‌رزاییه‌ی که‌ چاره‌پۆ بووم یه‌کی بیسنم که‌سم نه‌دی. ئه‌وجار زۆر خه‌ترتر له‌ دوینی سه‌رم شوڤ کرده‌وه‌.

فانیله‌یه‌کی یه‌خه داخراو و دامینیکی ره‌شی له‌به‌ر دابوو. گه‌ردانه* مروارییه‌که‌ی دوینینی خستبوهه سهر فانیله‌که. گۆره‌وی نایلۆنی له‌پیدا‌بوو که هه‌رکه چاوم پێیکه‌وت گه‌رم داهاتم. که‌وشه بریقه داره ره‌شه پانیه بلینده‌که‌ییم که دی پیم وابوو ژماره‌ی که‌وشه‌که‌ی ده‌بێ سی بی، به‌ راده‌ی پیتی دوانه‌کان، به‌سته‌یه‌کی گرت‌ه لام، «کیکی ئالوو ئالوو. ده‌ستاوی خۆمه.»

خولقم کرده ژوور، ده‌ستی چه‌پی به‌رز کرده‌وه و چاوی به‌رداوه. «نا! ئەمه چاوپێکه‌وتنیک‌ی فه‌رمی نییه. له راستیدا هاتووم داوای لیبوردن بکه‌م.» چاوی هه‌لینا. «له کرده‌وه‌ی دوینیم.» به‌سته‌که‌ی نایه نیو ده‌ستم و به‌ره‌و چیشته‌خانه وه‌پیکه‌وت.

هه‌تا هاتم ده‌رگه پێوه‌ده‌م و به شوینی دابچم له پشت میزه‌که دانیشته‌بوو. ئیمپرۆ دوو کلکه‌وانه‌ی بوو. یه‌که‌میان نه‌قیمه‌که‌ی سه‌وز بوو و دووه‌میش به‌ردیک‌ی درشتی چه‌رموو که لام وابوو ده‌بێ ئەلماس بی، ئەگه‌ر ئالیس لی‌ره بووایه بێشک ده‌یزانی. خوشکم دوا‌ی شه‌که‌رات و شیرینی، یا هه‌ر به‌و راده هۆگری جه‌واهیرات بوو.

جیناره به‌ژن کورته‌که‌م خه‌ریکی روانینی ده‌ور و به‌ر بوو. «چیشته‌خانه‌یه‌کی چه‌ند جوانه‌!» نه‌مه‌ده‌ی به‌لام دلنیا بووم لاقه‌کانی نه‌ده‌گه‌یشته‌عه‌ردی.

له‌یه‌کی له‌قه‌فه‌زه‌کانی چیشته‌خانه‌دا ته‌به‌قیکی* خ‌ری فه‌خفورییم* ده‌رینا که ئالیس له‌دواین سه‌فه‌ریدا بۆ ئینگلیز به‌دیاری هینابووی. قوتوو‌که‌م کرده‌وه و کی‌که‌که‌م له‌سه‌ر مقه‌باکه وه‌رگیرایه‌ سه‌ر ته‌به‌قه‌که، قوتوو و مقه‌باکه‌م دانایه‌ سه‌ر پێشخان و به‌ته‌به‌قه‌وه به‌ره‌و میزه‌که‌ چووم «کیکیکی چه‌ن جوانه. بۆ زه‌حه‌مه‌ت ده‌کیتشا؟»

پیکه‌نی و گوتی «بۆی!»

روانینه‌ گێژه‌که‌می که دی گوتی «بۆ هه‌ر ئافه‌ره‌تیک‌ی هه‌رمه‌نی کی‌کم برده‌وه، به‌ مقه‌باکه‌ی ژیره‌وه‌ی نایه سه‌ر میزه.» چای له‌قاوه پێ‌باشتر بوو، شیری ده‌چای کرد و لی‌کیدا.

کی‌که‌ ئالو‌بالووه‌که‌ رواله‌تی له‌تامی باشتر بوو. گوتم «کیکیکی زۆر تام خۆشه.»

گوتی «تامی خۆش نییه، فانیللام نه‌بوو.» هیشتا چای لی‌کده‌دا.

هه‌ولم دا بابه‌تیک‌ بۆ قسه‌کردن بدۆزمه‌وه. به‌گه‌رما و شیداریی ئابادانه‌وه ده‌ستم پیکرد که به‌پروای دراوسێکه‌م له‌چاو گه‌رمای هیند هه‌یچ نه‌بوو. ده‌نگی وێک که‌وتنی که‌چک و فینجان ورده‌ ورده‌ توورده‌ی ده‌کردم.

بېرم كردهوه چ بلېم كه بۆ ټه و باش و بهرچا و بې. چاوم وه قولېنه سهر مېز كهوت. چهند هېلكه له جېټنى پاكهوه ههر وا له قولېنه كه دا مابوو. گوتم « هېلكه سهر رهنك كراوه بۆ ټيمىلى به » و قولېنه كه م خولق كرد.

ئاخرييه كه سهر كه وچكه كه سهر نايه پال فينجان ، هېلكه سهر كه سهر راكرد و له نيو دهستيدا هه لېسووراند و گوتى. «خوتان رهنگان كردهوه؟»

گوتم « به لې. نا. يانى له گه ل منداله كان — »

هېلكه كه سهر نايه وه نيو قولېنه كه. « ټيمىلى كه سهر به و شتانه نايه. »

گوتم « به لام مندال هېلكه سهر رهنگان خوشده وئ. »

ههره كه قسه سهر كه سهر سووكايه سهر هېنهرى بېستې گوتى «ټيمىلى مندال نيهه. هېندى جار كارگه لېكى سهر سوهره سهر لى روو ددها به لام — مندال نيهه. خاوهن خووخده سهر تايبه ت به خويه تى. »

هه تا ويستم ئيدى قسه نه كه م، چاى خوارده وه و ده سترى به قسه كرد. رسته كانى نيو به نيو « كه له پارسى بووم » يا « ټه و سالى كه له له ننده ندا ده زيام » يا « ماله كه م كه لكه ته » ده س پنده كرد. به م پېه ش نازام بوجى هه سترى پېنه كرد و هك ئاليس فيز لېده دا. خوشكم له خو هه لئاندا پسپور بوو.

له پرىكا له جيوه رابوو، سوپاسى ميواندارييه پر له دلؤفانييه كه مى كرد، به ره و ده ركه چوو و گوتى «پېنج شه مه شه و بۆ شيو چاوه پروانتام. منداله كان به يه كه وه كايه ده كهن، ئيوه و شووه كه تان له گه ل كوره كه م ټيمىلى ناس ده بن. »
ته نانه ت نه پيرسى پېنج شه مه شه و به رنامه يه كمان هيه يا نا.

٦

نارتووش گشت پرتيه و بۆله كانى چهند رۆزه لاي دايكم و ئاليس دووپات كرده وه. «هه وه لېن و دوامين كه رته. تكايه هاتوچوى زور دامه مزرينه كه تاقه تى ټه و شتانه م نيهه. بۆينباخيش * لېناده م.»

ئاليس شه كه راتى چوار گوښه لى له جاننا هه سيرييه مهنه كه سهر ده رينا و قاقه زه زه رده كه سهر ده ورى كرده وه. شه كه لاته كه سهر ده زارى هاويشت. قاقه زه زه رده كه سهر توور دايه سهر مېزى

چیشتهخانه و به گوپی* ههلمساوه ده گوتی «نه قیمی کلکهوانه که زمووت بوو؟ بیشک له هیندهوه هیتاویه.»

دایکم تهسکهمله کهی به ههرا ههراوه وهلانا و ویستا «به بروای منیش ده بی رادهی هاوده می و هات و چۆ له بهرچا و بگیری.» قاقهزه زهرده کهی راکرد و بردی ده سه تلی زلی هاویشته. «تهم ژنه له جولفا دا هیچ خوشناو نه بوو.»

تالیس گوتی «ژنه خوشناو نه بووه به کوره کهی چی؟» له گه ل دایکم چاومان ده چاوی یه کتر بری. بیشک دایکیشم به وهی زانی که «دیسان سهرو که لاره می پیکری ره بهن ده رکهوت.»

نارسینه رایکرده چیشتهخانه. جله سووره کهی راپونزیل دیار نییه.» روهی ده دایکم کرد. «تهو جله گنجاوییهی که تو دروو بووت.» پیی ده عهردی کوتا. «نه دوززیتسهوه، راپونزیل نایه ته میوانی. راپونزیل نهیه، نه من و نارسینهش نایهین.» دهستی ده که له کهی نا و زهق ده نارمه ن راما.

نارمه ن سه عاتیک بهر له مه حازر بوو. تهو کراسهی که وینهی کهله بهرانی له سهرو بوو، له گه ل شالواره لیبه کال بووه کهی له بهر کردبوو که چند جار ویستبووم تووری هه لدهم، به لام هه موو جار قیزاندبووی «نا» له پیشدا که وشه کانی به پهروی توژته کینی چیشتهخانه و تف پا ده کردهوه، به لام پاشه وهی گورانده بوومه سهری، به پهروی تابه تی که وش پاکردنه وه و ناو خاوینی کردبووه. گوتم «زور بیچی نییه. جلی راپونزیل نه دوززیتسهوه نارمه نیش له مال ده مینیتسهوه.» هه موو چاومان ده نارمه ن بریبوو.

نارمه ن له پیشدا چاوی له من کرد، پاشان له نارسینه ده تگوت له وهی که به دفه ریبه کانی دریژه پی بدا یا نا دلله راو کهی بوو. تهو جار به شل و شه ویقی چند ههنگاویکی هه لگرت. قسووی چای سهرو پیشخانی کردهوه و جل و بهرگی بوو کله کهی ده ریئا. نارسینه جرتیکی راهیلا و جله کانی پر دایه و رایکرده ده ری.

ده زمانی دایکم و تالیس بو تهوهی دان به شیرین کاریه کانی نارمه ن دابنن له پیکه نین ده دن که له تاکام دا کوره کم بو سهرو کونه کردنه کهی تهو جار هم خۆشی شلوئ نه ده کرد. گوتم «بپرو ژووری خهوتنی تیمه. باوکت بوینباخه کهی له بیر کردهوه.» نارتووش قهیتانی که وشه کهی ده به ست. «گوتم که بوینباخ لیتادهم.» به بیدهنگی نارمه ن تینگه یاند که «پرو.»

ههتا نارمهن لاقى ده دهريتا دايمك گوتى ((دهبهر بهژن و بالآت مرم)) مندالته كهه بهو هه موو
خويين شيرينييه وه وهكئى چوهه؟))

نالييس پيئكهه نى ((وه پوروى)) دوايه رووى ده تارتووش كرد ((گوتت كوره كهه چكارهيه؟))
تارتووش كهه گوتى ته ندازيارى دامه زراوه، دووه مين شه كه رات په رپيه زارى نالييس. ((ته ندازيارى
دامه زراوه. م م م م)) و ده گولدانه كهه سهر قه رنيز راما. دايمك وه دهنگ هات كهه ((ديسان وهك
ميوژ و له بله بى ده ستي كرد به شه كه رات خواردن.))

ته و جار ته من قاقه زه زه ده ده كهه شه كه رات له سهر ميژ راکرد، ته وه لا سهير سوو كهه خوشكم
خوى گوته نى له كهه يوه هوگرى خوى پيشانى ميژيك ددها كهه له مهو پيش زه ما وه ندى كردووه و
مندالتيكيشى ههيه. دايمك جاريكى تر پرژا يه وه سهر باسى خوشتناو نه بوونى خاتون سيمونيان له
جولفا دا. له دللى خومدا گوتم بريا دايمك ديسان سهر له بهرى تهو روودا وهى كهه چهند روژ پيش بوى
گيرابوومه وه دووپاتهى نه كاته وه.

تارتووش به په رژه كهه عهردى چيستخانه كهوشى ده سپريه وه په رژه تاييه تى كهوشم پيدا.
په رژه وه رگرت و گوتى: ((گرنگ نييه كهه خه لكى جولفا چيان ده گوت يا چ ده لئين. وازى تيئكه لاوى
له كهه جينار و هات و چويه زوره مليه كام نييه.))

نالييس ده ستي نابوه ژير چه ناگه و هه روا له گولدانه كهه رامابوو. زه پروته كانى هيند
نابوه دن.)) جاجكى له جانتا كهه دهريتا.

بو دوامين جار له نهينووكى* دالانه وه سهيرى خومم كرد، دردژنگ له وهى كهه يه خه ي جله بى
قوله كهه زور ناوه لا نييه؟ داوينى جلم زور تهنگ نييه؟

نالييس و دايمك به ره وه ده رگه چوون. دايمك له سهر تا ليم ورد بووه. ((نييمه رويشتين. بريا
شاليك، شتيكت به شانى دادابا.))

گوتم ((بيتان خو شه تارتووش بتانگه يه نه ته وه؟))

نالييس جاجكه كهه هه لدا و توقاندى. ((نا، پياسه ده كه مين. جارى هه تا چوار، پينج روژ
ريئگه مان دوور نييه، به لام حوكمه كهه كهه وه رگرت —)) چاوى له تارتووش كرد كهه له بهر
نهينووكدا خه ريكى گرتى بزينباخه كهه بوو. ((حوكم كهه وه رگرت، ميژدى خوشكى خو شه ويستم
ده بى زه همت بكيشى به ماشينى تاخرين مؤديل بمانگه يه نه ته وه مال.)) قاقا پيئكهه نى و رووى
ده من كرد. ((خو ناكرى له بوارد وه هه تا برهيم به پييان برؤين. مالتاوا. سهره پراى ته وه جلت بو
بهرت فره وان، مالتاوا مندالته كان.)) ده رگم له سهر داخست و هه ناسه يه كى دوور و دريژم كيشا.

ئىمىلى دەرگەي كرده

جلى قۇل پف دراوى چەرموو و كەوش و گۆرەوى چەرمووى لەبەر دابوو. نەوارىكى پانى چەرموو لە سەرى كەزىيە كورته كانى بەستبوو. لام وابوو تووكىكى چەرموو كە ھەر ئىستا لە عەردى بەرز دەبىتتەو.

ئارمىنە گوتى « وەي ! ئىمىلى — »

ئارسىنە گوتى « وەك فرىشتانت لىھاتتووە. »

ئارسىنە راپۆنزىلى دايە دەستى ئىمىلى. جلى سوورى بووكەلە دەتگوت ئىمىلى لەسەر عەردى راگرتووە. ئارتووش بە سرتە پىي گوتم « چ مندالىكى نازدارە. »

لە چاوەروانىدا سەيرى خاوەن مالە كانى سەرەكى دەوربەرم كرد. دالان كە ھاوچەشنى دالانەكەي خۇمان بوو مەزنتەر دەينواند. رەنگبى لەمەر ئەو كە جگە لە مېزى تەلەفۇن كەل و پەلىكى ترى نەبوو. « پىدەچوو ھىشتا و پرا نەگەيشتەن شەكە كانىان جىبەجى بكن، » كە خاتون سىمۆنيان و كورەكەي ھاتنە دالان .

ئەو كە گشتمان روانىمانە خاتون سىمۆنيان تەنيا بە ھۆي بەژن كورتىيەكەي نەبوو. جلىكى ھەرىرى رەشى پۆشيبوو كە لەبەر درىژيان عەردى دەمالى. سىنجاقيكى مەزنى بە سنگى وەكردبوو و جووتە گوارەيەكى بە گویدا شوپر ببۆو، ملوانكە مروارىيە چەند رىزەكەي ھىندە درىژ بوو كە دەگەيشتە پىشتىندە پانە زىرەكەي. ئارسىنە سەبر گوتى « ھەرەك كاجى سالى نوى » ھەر كە سىخورمەيەك گەياندى لە گەل خوشكى پىكەنەنەكەيان قوتدايەو.

خاتون سىمۆنيان دەستە چكۆلەكەي ھىنايە پىش و لەگەل ئارتووش تەوقەي كرد. « ئىلمىرا ھارتوونيان — سىمۆنيان. بەخىر بىن. » پاشان روو لە ئىمەو ھىمەي پىشت سەرى خۆي كرد. « كورم ، ئىمىل سىمۆنيان بە ئىو دەناسىنم. » ئەو چەشەنە ناساندنە رەسمى و راسەقەنەيەم ھەر لە فىلمەكاندا دىبوو.

ئىمىل سىمۆنيان ھاوبەژنى من بوو كە سەير بوو. دەكرى بلیم لە ھەموو ئەو مەرقانەي كە دەمناسىن كەلگەتەر بووم، جگە لە ئارتووش كە تەنيا ئەو كاتانەي كەوشى پانىيە تەختم لەپى دەكرد ھاوبەژم بوو. نازاتم لەمەر ئەو لە شوو كەم بەرزتر نەم كەوشى پانىيە بلیندم دەبەر

نده‌کرد یا هەر به‌راستی به کهوشی پانیه ته‌خت راحت تر بووم، ده‌ستم درێژ کرده لای ئیمیل سیمۆنیان. ئەو‌هی که کاریکی وام کردبوو ئارتووش بۆینباخ لیّ بدا زۆر به‌جی بوو.

ئیمیل سیمۆنیان به‌چاکه‌ت و شالواری سورمه‌یی، بۆینباخی بۆر و چاوی سه‌وزه‌وه به‌رمزه‌ی هاتی. که ده‌ستم برده پیش ده‌ستی هینایه پیش. به‌لام له‌جیی ته‌وقه‌ کردن داها‌ته‌وه ده‌ستی ماچ کرد. ئارتووش پیگژی و دوانه‌کان زه‌ق چاویان له‌ ده‌ستی من و سه‌ری ئیمیل سیمۆنیان پری که قزه‌ پر و چره‌کانی لیّک و لووس و بریقه‌دار داها‌تبوه سه‌ری. تینه‌گه‌یشتم کام یه‌ک له‌ دوانه‌کان گوتی «چهند شیرینه.» و دووه‌میان گوتی «هەر وه‌ک فیلمه‌کان.»

هیوادار بووم ناره‌قه‌ی له‌شم له‌ ژیر باغه‌لم دا جیی خۆش نه‌کردبۆ. پیده‌چوو نارمه‌ن های لیّ نه‌بووبۆ. دهره‌فتی ئەو‌م نه‌بوو بیر له‌وه بکه‌مه‌وه بزاتم هۆشی له‌ کوئییه.

ئیمیل سیمۆنیان که خۆی راست کرده‌وه، نارمه‌ن له‌گه‌ل ئیمیلی ته‌وقه‌ی کرد. ئارتووش چاویکی لینکردم و برۆی هه‌لته‌کاند. هه‌موو جارێ به‌ نارمه‌فان ده‌گوت «مه‌زن بوویه و ده‌بۆ وه‌ک ئینسان له‌گه‌ل می‌ران ته‌وقه‌ بکه‌ی،» شانی هه‌لده‌ته‌کاند و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد.

نارمه‌ن به‌ ئیمیلی گوت «راپۆنزێل دلێ بۆت ته‌نگ ببوو.»

نارمه‌ن گوتی «زۆر ته‌نگ ببوو.»

ده‌سته‌ گۆله‌ سووره‌ چکۆله‌ که‌م دایه‌ خاتوون سیمۆنیان.

پنجکه‌ گۆله‌ سووره‌که‌ی خۆم له‌ باغه‌چه‌دا چاندبوو و به‌و گشته‌ ره‌شبینییی ناغا مورته‌زا که‌ هه‌موو جارێ ده‌هات ده‌یگوت «خاتوون ئەندازیار، بۆ ئەده‌بی نه‌بۆ به‌شکم به‌ گۆل بۆ» هه‌وتووی پیشتر نوقمی گۆل ببوو.

خاتوون سیمۆنیان گۆله‌کانی بۆن کرد. سوپاسی نه‌کرد. بزهی‌کی تالی هاتی و به‌ ده‌ست هیما‌ی ژووری دانیشتنی کرد.

ژووری دانیشتنیشم له‌ ژووره‌که‌ی خۆمان مه‌زنتر هاته‌ به‌رچاو. راحتییه‌ ده‌سته‌ ئاسنیه‌کان و می‌زی فراوین خۆری شه‌ش که‌سی که‌ له‌ دوو لای ژووره‌که‌ دا ریز کرابوو، که‌ل و په‌لیک بوو که‌ کۆمپانیای نه‌وت ده‌یدا به‌ هه‌موو ماله‌کانی بوارد. زۆریه‌ی بنه‌ماله‌کان وه‌ک ئی‌مه‌ وایان بۆ باش بوو راحت‌ی و فراوین خۆری چاکتر بکرن، په‌نجه‌ره‌کان په‌رده‌یان پیوه‌ نه‌بوو و چهند کوته‌سیم له‌ دیوارسه‌م‌کان* ها‌تبوونه‌ ده‌ری. دوانه‌کان یه‌کده‌نگ گوتیان «ئیمه‌ چوینی هه‌ ژووری ئیمیلی.»

ههستم کرد ئارمه نیش گهره کیه بچی، به لام دوو دلّه. دلنیا بووم نه گهر بلیم لیره به دهچی. گوتم «تۆ له لای ئیمه بمینهوه.» لووتی تیک نا و له گهڵ کیشه کان رۆیی. له دلّی خۆمدا گوتم «خوای بکا بهر له نیو سهعات شهری ساز نه کا.»

خاتوون سیمۆنیان دیسان گوله کانی ماچ کرد و به رهو دۆلابینک چوو که به رادهی نیوهی دیواری گرتبوو که له داریکی رهنگ تاری به دوو ده رگهی نهینوک دارهوه دروست کرابوو. نیوان دوو ده رگه کان وهک تاقه چووبوه ژوور. دوو شه مدانی که ههر کام چهند لقی لای جیا ببۆه و ههر لقهی شه میکی چه رمووی تیخرابوو، لهو جیگا شیوه تاقه یه داندرابوو. دۆلابه مهزنه که له گهڵ کهل و پهله کانی تری ژووره که ریک نه ده کهوت. خاتوون سیمۆنیان یه کێ له ده رگا کانی کردهوه و گولدانینکی بلووری ده رتینا. ده وره بهری نهینوکی ده رگه کان به وینهی رهنگا و په رنگی گول و بولبول رازابۆه. لام وابوو دۆلابه که یان له هیندوستانه وه هیناوه. ئیمیل سیمۆنیان خوئقی کردم دانیشم.

لهم لایهی ژووره که وه که ههر ده تگوت هیچ پێوه ندیبه کی به لایه نه که ی تری ژووره وه نه بوو چاوم له خاتوون سیمۆنیان کرد. گولدانه بلووری به که ی دانایه وه نیو دۆلاب، گولدانینکی فه خفوری سووری راکرد، ده رگهی پێوه دا و روویده من کرد. رهنگی شه وه یان له گهڵ رهنگی گوله کانداریکتاره.» نازام چی له نیگای مندا دی که بزهی هاتی. «دۆلابه که تان پی جوان بوو؟ کاری ئینگلیزی سه ده ی نۆزه هه مه. پاشان دهستی به گولدانه وه راداشت. «ئیمیل!»

کوپه که ی هه ستایه وه، گولدانه که ی وه رگرت و لهو ده رگه یه ی که ده مزانی به رهو چیشته خانه ده کریته وه وه ده رکهوت. بیرم کرده وه "ریکتار؟" ده میک بوو شه وشه دژواره هه رمه نیبه م نه بیستبوو؟ شه من بوو مایه رهنگ بوو بلیم ته رز و له بارته ره. یا زۆرتری لیدئ. بیشک جلی ره بری رهش و جهواهرات زۆرت له دۆلابه که ده هات — له گهڵ دۆلاب ریکتار بوو. — هه تا شپه و به ی تر.

پیانۆیه کی رهش له سی سووچی ژووره که دابوو. سه ری هه لدرابۆه و دوگمه سپیبه کان ئامال زهرد بوون. چهند لایه ره نۆت له سه ر جی نۆته که بوو پیا نوکهم لی دوور بوو و نه ده شپام ناوی شاهه نگه که وه خوینم.

خاتوون سیمۆنیان گوله کانی به سنگیبه وه نا، ههر بهو زه رده خه نه وه چاوی لیم بوو. «چ نه واریکی که شخه ت له گوله کانداه.» له سیله ی چاومه وه ئار تۆشم دی که له نیو راهه تیدا جیی خو ش کردبوو.

نیواری تهو رۆژه نهواره سووره کهم له دهوری گۆلهکاندا بوو و کردبوومهوه و لوولم دابوو ههتا ناخریبه کهی گهردن بهسی* نهوار به مهراقی من ببوو. ههر جاره ی بۆ یه کینکم به دیاری دهبرد، تهو رارابیهه له گهله نهواری بهسته به نیدیدا هه بوو. ئارتووش ته گهر دهیدی دهیگوت ((تهتۆش ههوسه لهت ههیه ها. کئی چاو له نهوار دهکا؟)) یه کهم جار بوو که یه کئی چاوی له نهوار کردبوو.

ئیمیل سیمۆنیان به گۆلدانی تهژی له ئاو زۆریاوه. دایکی گۆلدانی دانایه سههر مییزی فراوین خۆری و یهک به یهکی گۆلهکانی خسته نیو گۆلدان.

ئارتووش و ئیمیل باسی گهرم بوونی ههوايان دهکرد و تهمن سهیری دهستهکانی خانم سیمۆنیان. گۆلدان ریک هاورهنگی گۆلهکان بوو و تهنیا رووناکایی ژووره که به هۆی گلۆیتیکی رووتهوه بوو که به سیمیککی درییی پال په نکهی میچهوه شوپر ببۆوه هاوسیکم نهواری به دهوری گۆلدانه کهدا هیناو توندی کرد و هات دانیشه سههر راحهتییه سی نهفهریه که و به دهست ئاماژهی کرد له پالئ دانیشم. چووم له پالئ دانیشتم. فه نه رهکانی راحهتی دهنگیان لیوه هات، چه ندرجار به دهسته چکۆله کهی له تهژنۆمیدا دوايه گوتی ((ئیمیل!))

ئیمیل دیسان لهو درگهی که به رهوه چیشتهخانه دهکرايه وه وه درکهوت.

خاتون سیمۆنیان له سههر لیواری راحهتی دانیشتبوو و لاقی دهگهیشه عهردی، کهوشه ساتینه رهشه کهی پشت ئاو دلاو پانیه بلیند بوو. په پوله گهلیک به مووروی رهنگ زیوینه وه به کهوشه کانه وه درواوو. رووی ده ئارتووش کرد. ((هاوسه ری تۆ له ریزی تهو چه ندر نافرته به فرههنگه ههر مه نییانهیه که له ماوهی سالانی دوور و درییی ژیان له چوار قورنه ی تهم دنیا به دا شانازی تهوهم بووه له گهلی ئاشنابم. مرۆقیکی به خته وه ری.)) ئارتووش چه ندرجار پیلکی چاوی لیکدا، تهو جار سههری بادا و گرتی بۆینباخه کهی شل کرده وه. ژووره که فره گهرم بوو و له رسته درییه کهی جیناره به ژن بالا که ماندا واژه گه لیک بهرچاو ده کهوت که تهمن و ئارتووش زۆر له میژ بوو نه مان بیستبوو.

ئیمیل سیمۆنیان که که شه فیکی زیوینی چکۆله ی به دهسته وه بوو گهراوه ژووره وه، گۆلدۆزییه کی سپی له نیو که شه فه کهدا بوو، تونگه یه کی ئاوی پرته قال و چوار شه ره بهت له سههر گۆلدووزیه که داندرا بوو.

ئاوی پرته قاله شیله وتی و تاله کهم فر کرد و گویم بۆ قسهکانی خاتون سیمۆنیان شل کرد که گهرمای نابادانی له گهله گهرمای هیند هه لده سهنگاند و دهیگوت بای کۆلیر بۆ پشت نیشه

زهره ریتکی قهره بوو نه کراوهی ههیه. ته گهر ته من بوو مایه ده مگوت " بۆ پشت ئیشه ههر هیچ باش نییه ". لایه نی بیوازی بیرگه م قیژاندی « ده واز بیئه! پیویست ناکا ههرمه نییه کتیبیه که ی هاوسیت هه موو دم وهر گپرییه سهر ئه و ههرمه نییه ی که رۆژانه قسه ی پیده که ی. » لایه نی دلۆفان پیکه نی. « بۆخۆشت ئه وه ههر کتیبی ده ئاخۆی. »

هه ولم دا سهیری ئارتووش نه که م. رواهت و ئاکاری نا ئاسایی دایک و کور، ئاخواتنه کانی به ناعیلاجی، ئاویره قالی تال و شیله وتین، گهرما و رووناکی کزی ژوور له هیز و توانی منیش به دهر بوو. ده چرکه سات تینه په ریبوو که خاتوون سیمۆیان ویستا « ئیمه شیو زوو ده خۆین. » ئارتووش وا به لهز گوتی « ئیمهش ههر وهتر » که جهرگم ئاوری تیبه ربوو. بۆ ناچارم کردبوو بی؟ ههر بۆچی بانگیشتنه که م قه بوول کردبوو؟ رهنگیی له مهر دوانه کان بووی که بی نیویر له بابهت ئیمیلی یه وه ئاخۆت بوون و ئه وه ی که — ناخر هاوسی بووین. ئه و جار ههتا خاتوون سیمۆیان گوتی « ئیمیل! » له جیوه را بووم. ریگه م بدنه یارمه تیتان بده م. » ئیمیل سیمۆیان له بنه وه خپچه یه کی لی کردم، زهره ده خه نه ی هاتی و دیسان دانیشه وه.

شیوی منداله کان بریتی بوو له که ته و مریشکی کولاو که بریار بوو له سهر میزی چیشتخانه بیخۆن. زۆر باش بوو که بهر له هاتن بابۆله م دابوویه ههر سیکیان. بۆ شیویا فراوین ههر جاره ی که له شوینیکی نه ناسیاو میوان ده بووین، له پیشدا شتیکم پیده دان بیخۆن، که ته و مریشکی کولاو چیشتیک بوو که ئه وه ده مانه ی دایکم نه ساغ ده بوو پرکیشی ده کرد بیخۆن و هیچکات نه یانده خوارد. شیوی ئیمه پلاو و خۆریشتی بامیه بوو.

میژ له پیشدا رازابۆوه. روومیژ و په رۆی سفره کان له که تانی سپی دروست کرابوو. ده وریه فه غفوورییه کان به و گوئه نارنجیانه وه دیاره کۆن بوون و بیشک به قیمهت گران، به لام ده وریه که ی من له دوو جیوه کهت بوو. خاتوون سیمۆیان له لای سه رووی میژ دانیش و به من و ئارتووشی گوت له سهر کام ته سه که مل دانیشین. که وه مه وهر بیر قسه ی دوانه کان:

« ههر وه ک فیلمه کان. » خانه خوی په رۆی سفره ی لیك کرده وه و به سهر چۆکیدا دا و گوتی « ئیمیل! » و ئاماژه ی کرده دۆلابه دارینه که.

ئیمیل سیمۆیان شه مدانه کانی نیو دۆلابه که ی هیئا و له ناوه ندی میزه که ی دانا و شه مه کانی هه لکرد. ئارتووش له بنه وه خپسه یه کی لی کردم. خاتوون سیمۆیان بی قسه و هه و جۆل، هه ره وک چاوه روانی کۆتایی ریوره سمیک بی، راوه ستا ههتا دوا یین شه م هه لبوو و

كوره‌كه‌ی دانیش‌ت و په‌رۆی سفره‌ی لینگ كرده‌وه، پاشان گوتی «تکایه ده‌س پیبکه‌ن.» روو می‌زییه چه‌رمووه‌که له ژیر رووناکایی شه‌مدا زه‌رد ده‌ینواند. زۆرت‌ر له یه‌ك دوو جینگا په‌له و شوینی سووتانی جگه‌ره دیار بوو.

یه‌که‌م که‌وچکم نایه زارم و هه‌ولم دا چاوم وه‌چاوی ئارتووش نه‌که‌وی. خۆریشته‌که هینده تیژ بوو ته‌نانه‌ت نه‌من که چیشتی تیژم پی‌خۆشه ئاورم تیبه‌ربوو. ئارتووش رقی له چیشتی تیژ بوو.

خاتوون سیمۆنیان قاپی‌کی چکۆله‌ی فه‌خفوری بو‌لای ئارتووش راداشت. «ئه‌گه‌ر خۆریشته‌که به راده‌ی پبویست تیژ نییه له‌م چاشنیه که‌لک وه‌گره» ئارتووش شه‌ربه‌ی ئاوی دانایه سه‌ر می‌ز و هه‌ر سه‌ری بادا. نه‌من بوومایه ده‌مگوت «له‌م چاشنیه به‌سه‌ر دا‌که». به خۆم گوت بیده‌نگ به!

ئیمیل سیمۆنیان له‌سه‌ر کورسیله‌که ئه‌وبار ئه‌وبار بوو و بێ ئه‌وه سه‌ری به‌رزکاته‌وه گوتی «دایه واباشتر بوو خۆریشته‌که‌ت تیژ نه‌کردبا، هه‌موو هه‌ر فی‌ر نین.» پاشان چاوی له‌من و ئارتووش کرد و پبکه‌نی. هه‌ستم کرد دا‌وای لیبووردن ده‌کا.

دایکه دوو که‌وچک چاشنی ده‌لایه‌کی ده‌وری کرد و بێ ئه‌وه چا‌و له کوره‌که‌ی بکا گوتی «تکایه ده‌ستووری چیشت لینام پبمه‌ده. خۆریشتی بامیه ده‌بی تیژ بی.» ئه‌وجار رووی ده‌من کرد. «چۆنیه‌تی دروست کردنی ئه‌م چاشنیه له که‌لکه‌ته له چیشت لینه‌ره‌که‌مان "رامۆ" فی‌ر بووم.» قاپی چاشنی له‌سه‌ر خۆ دانایه پال دیزه‌ی برینج. «به‌ر له‌وه وه‌دیوی ده‌ریی بنیم.» ئیمیل سیمۆنیان ده‌ستی به‌ قۆیدا هی‌نا، تله‌کانی باریک و دریش‌بوون. ئالیس ده‌یگوت «مرۆفه ناسک هه‌سته‌کان تلی باریک و دریش‌یان هه‌یه.» ده‌ستی به‌ به‌ر چاوی ده‌گرت و تله‌کانی راده‌وه‌شاندا. «وه‌ك هی من.» سه‌یری ده‌سته‌کانی خوشکم ده‌کرد که وه‌ك هه‌موو جیه‌که‌کانی تری گۆشتن بوو و سه‌رم راده‌وه‌شاندا که «ئادی.»

بو‌ ماوه‌ی‌ ک‌س نه‌ئاخۆت، ده‌نگی بۆق و به‌رسولکه‌کان له‌ هه‌وشه‌وه ده‌هات. رووناکایی ژوور هینده بێ هی‌ز بوو که به‌ ته‌ما‌بووم هه‌ستم چه‌رايه‌کی تر هه‌لبکه‌م. خاتوون سیمۆنیان به‌ بێ ده‌نگی چیشتی ده‌خوارد. پبم وابوو ده‌بی قسه‌یه‌کی تر بپنمه‌ گۆرێ. ده‌نگی پبکه‌نیی مندا‌له‌کان له ژووری ئیمیلییه‌وه ده‌هات. شیویان خوارد بوو؟ چۆن هی‌چکامیان نه‌یانگوت «پبم خۆش نییه.» ئیمیل سیمۆنیان هیشتا هه‌ر چاوی به‌ردابۆوه و من قسه‌یه‌کم بو‌ گوتن نه‌ده‌دۆزییه‌وه.

نارتووش شه‌ریه‌ی دووه‌می له‌سه‌ر میژ دانا و گوتی «له مه‌سجدسولیمان له‌چ به‌شینک کارت ده‌کرد؟» ئیمیل سیمۆنیان سه‌ری هه‌لیناو زه‌رده‌ی هاتی. نه‌وجار هه‌ستم کرد به‌ته‌مای سیاسی کردنه. ره‌نگبێ بابته‌ی تاران‌دنی بیده‌نگی بی.

چاوم له‌نارتووش کرد و بیرم بۆ شه‌وه‌چوو که باوک و کوپ له‌و کارانه‌ی نه‌یان‌کردوه کیبه‌رکیبانه. له‌بیرم نه‌بوو شه‌وه‌که‌م له‌قسه‌کردن له‌گه‌ڵ که‌سیدا بپشقه‌ده‌م بی، مه‌گه‌ر بۆ دژایه‌تی له‌گه‌ڵ دایکم دا.

ئیمیل سیمۆنیان په‌رۆی سه‌فه‌ی به‌ره‌و زاری برد و هه‌تا ویستی وه‌لام بداته‌وه‌ دایکی گوتی «ئیمیل خویندکاریکی هه‌لکه‌وته‌بوو. له‌هیند و دیاره‌ له‌ئه‌وروپا دا گه‌لیک ئیشوکاری فره‌باشی بوو. کۆمپانیای نه‌وت شانسیکی ئیجگار زۆری هینا که‌ کوره‌که‌م پشینه‌یازی هاوکاری قه‌بوول کرد. نه‌گه‌رچی له‌راستیدا ئیمه‌ پئوستیمان به‌موچه‌ی ئیمیل نییه‌، به‌لام هاتینه‌سه‌ر شه‌وه‌ ئیمه‌ که‌ ئیستا لیبرواین له‌ئیراندا بژین چ له‌وه‌باشتر که‌ ئیمیل به‌کاریکه‌وه‌ خه‌ریک بی. هیشتا ده‌رفه‌ت نه‌بووه‌ شه‌و سوپاسنامه‌ی که‌ له‌زانستگا وه‌ریگرتوه‌ به‌دیواریان هه‌لواسم. بۆ سوپاسنامه‌کان رامسپاردۆته‌ لای به‌نرخ‌ترین چوارچۆیه‌ دروستکه‌ری که‌لکه‌ته‌، گشتیان له‌داری فۆفیل.»*

نارتووش هه‌روا سه‌یری ئیمیلی ده‌کرد. «گوتتان له‌کام به‌شدا کارتان ده‌کرد؟» دایکه‌هه‌روه‌ک هه‌یج قسه‌یه‌کی نه‌کردبی وابوو.

ئیمیل سیمۆنیان پینگژی و چاویکی له‌دایکی کرد و ده‌ستی به‌قسه‌کرد. چه‌نده‌شیوه‌ی کیژه‌که‌ی ده‌دا. له‌چیشته‌خانه‌که‌ی ئیمه‌دا، کاتی دایه‌گه‌وره‌هات. بی‌واز و وه‌ره‌ز.

نارتووش پلاوی هه‌ر به‌ته‌نێ خوارد، ته‌نیا سه‌یری ئیمیل سیمۆنیانی کرد و هه‌ر سه‌ری‌بادا. خاتوون سیمۆنیان بۆ جاری دووه‌م هینده‌به‌سه‌رنجه‌وه‌ چاشنی ده‌دووری کرد که‌ ده‌تگوت ماجوومیکی که‌م وینه‌ده‌پوئی.

له‌بیری شه‌وه‌دابووم که‌نه‌گه‌ر گه‌رامه‌وه‌مال چۆن وه‌لامی پرته‌و بۆله‌ی نارتووش بده‌مه‌وه‌ که‌خاتوون سیمۆنیان گوتی «منداله‌کانی تۆ له‌چ سه‌عاتیک دا ده‌خه‌ون؟» نیو سه‌عاتیک ده‌بوو منداله‌کان ده‌نگیان لیوه‌نه‌هاتبوو. نیگه‌ران بووم. گوتم «زۆرتر سه‌عات نۆ. به‌لام شه‌وه‌وانه‌ی که‌ وه‌ک ئیمشه‌و بۆ سه‌به‌ی ناچه‌قوتابخانه —»

خاتوون سیمۆنیان که‌وچک و چه‌نگالی له‌قاپه‌که‌دا له‌پال به‌کتر داناو په‌رۆی سه‌فه‌ی له‌سه‌ر چۆکی راکرد. «چوون یا نه‌چوونی قوتابخانه‌نابیتته‌ به‌لگه‌ بۆ به‌وه‌خت و ناوه‌خت نوستن. مندال

دهبې خوو به بهرنامه يه کی ديارياکراو بگری. ټيمیلی سهری سهعات نو دهدهوی. ټيمیل که بچکوله بوو رامسپاردبووه پهرستاره کی — «کورسیه کم کیشایه دواوه و راوه ستام.» «سهریک له منداله کان بدهم.» ټيمیل سیموټیان له حیوه رابوو و که میټک سهری دانواند. ئارتووش قه پالټیکی له نان داگرت.

چهند چه مه دان له سوچی دالان له سهریه که له که کرابوو. په یکه ره یه کی فیلی تاشراو له بهرد له پال چه مه دانه کان دانرابوو. نیوهی خورتووم و کوتیک له یه کیټک له گوټیه کانی فیله که شکابوو. سهیری سهعاته کم کرد. ههشت و چاره گیتک بوو.

ژووری ټيمیلی تاي ژووری ئارمهن بوو. ټیره شم مه زنتر هاته بهرچاو. جگه له قهره ویله یه کی ئاسن، میټیکی چکوله ی له سهر نووسین و مافووریکي عه نابی شتیکي تری لیته بوو. په نجه ره دوی نه بوو و رووناکایی ژوور کم هیز بوو. دوانه کان له سهر مافوور دانیشتبوو و ئارمهن له سهر کورسی پشت میټی له سهر نووسین. ټيمیلی له سهر ته خت پال که وتبوو. داوټینی جله چه رمووه کی تا سهره وهی ته ژنوکانی هه لکشابوو. یه کیټک له کلکه مشکه کان کرابووه و قژه کانی به سهر و چاویدا په خش و پهریشان ببوو. خوئی به نه واره که وه خهریک کرد. ته منی که دی قیت دانیشت، داوټینی داکیشا و ههر دوو دهستی خسته سهر چوکی.

ئارسینه بهو قژه کرژانه وه که له ژیر دهرزیله نارنجیه که وه هاتبووه دهر چاوی لیم کرد. «چهند خویش دهبوو سبهی —»

ئارسینه بهو قژه کرژانه وه که له ژیر دهرزیله نارنجیه که وه هاتبووه دهر درټیژهی پیدا «ټيمیلی له گهل ټیمه دهاته سینهما.»

ئارسینه گوتی «ټیزنی بو ودرده گری؟»

ئارمینه سهری چه مانده وه. «تکا ده که یین.»

ئارمهن کتیبیکي له سهر میټی نووسین راکرد و خهریکی لاپره هه لدانه وهی بوو.

گوتم «خویش راده بری؟ چ کارگه لیکتان کرد؟»

ئارمینه گوتی «ههتا ټیستا ههر قسه مان ده کرد.»

ئارسینه گوتی «ټيمیلی تاریقی ته و قوتابخانانه ی ده کرد که لیبی خویندوون.»

ئارمینه گوتی «برپار وایه ټیستا کایه ی دهسکه له * بکه یین.»

ئارسینه گوتی «ټيمیلی فیټی کردووین.»

گوتم « کایه‌ی دهسکه‌له؟ » و هه‌ناسه‌م قوت دایه‌وه.

ناسیای من و ئارتووش له‌و کاته‌دا روویدا که له‌ جیژنی له‌ دایک بوونی دژستیکی هاوبه‌شدا کایه‌ی دهسکه‌له‌مان به‌یه‌که‌وه ده‌کرد. میوانه‌کان به‌نۆره دهسکه‌له‌کانیان ده‌سووراند. که‌سیکی که دهسکه‌له‌که‌ی سووراندیوو ده‌بوایه که‌سیکی که زارکی دهسکه‌م‌لی به‌ره و رووی ده‌ویستا راموسی. بریاری زه‌ماوه‌ندمان که‌دا ئارتووش دانی پیداهینا « هه‌وئم ده‌دا دهسکه‌له‌که‌ جۆری بسوورپینم که‌سه‌ری به‌ره‌و رووی تۆوه بووه‌ستی. » دوای یه‌که‌م سألتهاتی زه‌ماوه‌ند له‌ رووم هه‌لات بلیم « ئه‌منیش هه‌روه‌تر. »

ئارمینه‌ گوتی « که‌سیکی که دهسکه‌له‌ی هه‌لده‌سووراند — »

ئارمینه‌ گوتی « که‌سیکی که زارکی دهسکه‌له‌ به‌ره‌و رووی ده‌وه‌ستی — »

ئارمینه‌ گوتی « هه‌ر ده‌ستوورینکی گه‌ره‌کی بی‌ ده‌یدا. »

هه‌ردوو گوتیان « خۆشه، وه‌نییه؟ »

هه‌ناسه‌م دایه‌ ده‌ری و پیکه‌نیم. « به‌ مه‌رجیکی ده‌ستوورگه‌لی مه‌ترسیدار له‌ ئارا دا

نه‌بی. » و بیرم کرده‌وه منداله‌کان چه‌نده‌ پاک و قازاخن. »

ئارتووش و ئیمیل له‌ ژووری دانیشتن دا قسه‌یان ده‌کرد. خاتون سیمۆنیان میژی شیوی کۆ کرده‌وه. پینم سه‌یر بوو چۆن کاری به‌ کوره‌که‌ی نه‌کردوه. یارمه‌تیم دا. له‌ هات و چۆی نیوان شیو خۆری و چیشتخانه‌ دا داویننی جله‌که‌ی هه‌لکیتشا و بی‌ نیو بر ناخۆت « هه‌ر له‌ روژی له‌ دایک بوونه‌وه خزمه‌تکار و به‌رده‌ستم بوو. ئیستا ناچارم بوخۆم کاری بکه‌م. هیند هه‌ر خراپیه‌کی که‌ هه‌یبوو نۆکه‌ر و قه‌ره‌واشی فره‌ بوو، له‌ ماله‌ باوکم له‌ جولفا دا خزمه‌تکاریکی زۆرمان بوو. » ملوانکه‌ مروارییه‌که‌م هه‌میشه‌ ده‌ قاپ و قاچاخ و ده‌سگیره‌ی ده‌رگه‌ ده‌هالا. « که‌ له‌ مه‌سجد سولیمان بووین کیژتیکم له‌ جولفا هینا. میشکی چاک کاری نه‌ده‌کرد. به‌ بنه‌ماله‌که‌ییم گوت کیژه‌یان برده‌وه. پینم وایه‌ سه‌ری له‌ نه‌ماگه‌رد وه‌ده‌رنا بیشک لیم روونه‌ نازانن نه‌ماگه‌رد کوپیه‌. ئیوه‌ لیره‌ قه‌ره‌واشتان بیشک نایه‌؟ »

ویستم بلیم ده‌زانم نه‌ماگه‌رد له‌ کوپیه‌، به‌لام نه‌مگوت و که‌وه‌وه‌ بیر ئاشخین که‌ هه‌وتووی دووجار بو یارمه‌تیدانی کاروباری نیومال ده‌هاته‌ لامان و هه‌وتووی جارێک ده‌چووه‌ مالتی ئالیس و دایکم. شووه‌که‌ی پاش شه‌وه‌ی پشتی برینگه‌ری کرد سه‌قه‌ت ببوو و موچه‌یه‌کی که‌می به‌ هۆی خانه‌نشین بوونی له‌ کۆمپانیا وهرده‌گرت، کوره‌که‌ی تازه‌ له‌ سه‌ر بازی هاتبووه‌ و بیکار بوو و ئاشخین گوته‌نی « له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا شه‌و باژیری کوتییه‌کان و

رۆخ چه م پیوان و رۆژی دوو پاکت جگهره کیشان و تو ترووکاندن ببویه نیشوکاری ژبانی، پیی وابوو دایکه قور به سهره کهی که نه من بم نه سکناس له داری لئوه ده کهم.» بیرم کرده وه هم زه همه تی هاوسیکه کم ده بیته وه و همه میش یارمه تیبیه که به ناشخین.

میژی شیوکه کوکرایه وه همه بر ئیمیل و ئارتووش دانیشتم. خاتوون سیمۆنیان له شوینی پیشووی دانیشتم و گوتی «ئیمه دوای شیو میوه و چا ناخۆین. بو هه لئاوینی* چیشتم زیان هینه ره.» پاشان نیو نشانی به قالیبه کهی ئه دیبی وه رگرت که له نزیك ماله مه بوو و ژماره ته له فۆنی مامۆستای پیانوێ منداله کانی نووسی. «ئیمیل هم ره له حهوت سالییه وه ناره کلاسی پیانو. ده بی درێزه ی پی بدا. بوخۆم هم ره له پیتج سالییه وه پیانو م لیده ده.» گوتم چۆن بوو نه یگوت «ده مژهنی.»

ئیمیل لاقی هاویشته بووه سهر لاقی. که وشه ره شه بریقه دار و گۆره وییه ره شه کهی ده بهر کرد بوو. ئارتووشیش لاقی هاویشته بووه سهر لاقی. که وشه ره شه و گۆره وییه کانی قاهوی بوو. خه تای خۆم بوو. له بیرم چوو بوو گۆره وی ره شه بجه مه پال که وشه کان. چاوه ری بووم ئارتووش چاویکم لی بکا و ئامازه ی بکه م مالاوایی بکه مین که ئارمه ن خۆی ده ژووری هاویشتم. ده موچاوی سووره لگه رابوو و کوخه ده رفه تی پینه ده ده. تیگرا بووم. «چ بووه» به ده م کوخه وه گوتی «ئاو.» ئیمیل سیمۆنیان ویستا. ئارتووشیش هم ره وه تر. خاتوون سیمۆنیان خۆی نه بزوات.

ئارمه نم برده چیشته خانه. ئاو م تیکرد و دامه دهستی و پرسیم «شتیک په رییه ئه وکت؟» مژولکه درێزه کانی به هۆی فرمیسه که وه پیک وه نووسابوون، دیسان داوای ئاوی کرد، دیسان کوخی، دیسان ئاوی خواره وه هه تا ناخرییه کهی هیمن بووه و بی ئه وه چاوم لی بکا گوتی «نازایم بو یه گجی کوخه م پیوه نووسا.» و له چیشته خانه ده رکه وت.

ئارتووش دوانه کانی بانگ کرد بوو و خه ریک بوو سوپاسی خاتوون سیمۆنیانی ده کرد و مالاوایی ده خواست. ئیمیل سه ری داخسته بوو و نه واره چه رموه کهی له ده وری تلی ده هالاند. ئه من پیم وابوو یا به راستی بزده کی تالی له سه ر لیوان بوو.

له کاتی ته وه له گه ل خاتوون سیمۆنیان و کوره کهی، له سیله ی چاومه وه دیم ئارمه ن چوویه لای دوانه کان و له بن گوئیاندا سهر ته ی کرد ئارمینه داوینی جله که می کیشا. «سینه مای سه بهی.» رووم ده ئیمیل سیمۆنیان کرد. «ئیزن ده ده ی ئیمیلی له گه ل منداله کان سه به ی بچیتته

سینه‌ما؟) ئیمیل سیمۆنیان سه‌یری دایکی کرد. «ئارسینه لایه‌که‌ی تری جلمی کیتشا. «له‌ دایه‌ گه‌وره‌ی بپرسه.»

خاتوون سیمۆنیان دوا‌ی ئه‌وه‌ که‌ پرس‌ی کامه‌ سینه‌ما و چ‌ فیلمیک و له‌گه‌ل کئ‌ ده‌چن و له‌گه‌ل کئ‌ دینه‌وه‌ و که‌ی ده‌چن و که‌ی دینه‌وه‌ و نه‌کا له‌ سینه‌ما چیپس یا بابۆله‌ بچۆن ئاخ‌ری رازی بو.

دوانه‌کان له‌ پانایی شه‌قامدا ده‌ست ده‌به‌ر پشتی یه‌کتر دا به‌ر له‌من و ئارتووش و ئارمه‌ن ده‌رویشتن. یه‌ک دوو جار ئاورپانداوه‌ و سه‌یری ئارمه‌نینان کرد و پیکه‌نین. ده‌رگه‌ی مائیم کرده‌وه‌ و چ‌رای دالائیم هه‌لکرد.

ئارسینه‌ گوتی « ئۆخ‌ی . چانیه‌ ماله‌که‌ی ئیمه‌ تاریک نییه.»

ئارمینه‌ گوتی « ئۆخ‌ی فینکیشه.»

ئارسینه‌ گوتی « زۆر خۆش‌ گوزه‌را، به‌لام ماله‌که‌یان فره‌ تاریک بو.»

ئارمینه‌ گوتی « زۆر خۆش‌ گوزه‌را، به‌لام ماله‌که‌یان زۆر گه‌رم بو.»

ئارتووش بۆینباخه‌که‌ی کرده‌وه‌ و به‌ره‌و چیشته‌خانه‌ چوو. «شتیکمان بۆ خواردن هه‌یه‌؟» ئارمه‌ن به‌ بئ‌ ده‌نگی چوو یه‌ ژوو‌ره‌که‌ی و ده‌رگه‌ی توند پینگدا‌دا.

دووانه‌کام نارد‌ه‌ ژووری خه‌و، پیتاوه‌ پانیه‌ بلینده‌کام داکه‌ند و پئ‌ په‌تی چوومه‌ چیشته‌خانه‌.

ئارتووش له‌ پشت میژ دانیشتبوو، زه‌ق ده‌ گوله‌کانی سه‌ر قه‌رنیژ رامابوو. « ئه‌و پیاوه‌ به‌سته‌زمانه‌. ئیستا ده‌زانم بۆ حاله‌تی ناسایی نییه‌ به‌م دایکه‌ — » مارمیلکه‌یه‌کی بچکۆله‌ له‌ پشت تۆره‌که‌وه‌ چاوی بریبوووه‌ چیشته‌خانه‌. بابۆله‌ی هیلکه‌م دروست کرد. هیلکه‌ له‌هه‌ر بیچم و هه‌رکاتدا چیشته‌کی به‌ که‌یفی شووه‌که‌م بو.

هه‌تا ئارتووش ویستی قه‌پال له‌ بابۆله‌ داگرئ‌ هاواری ئارسینه‌ به‌رز بۆوه‌. « بلئ‌ ئیشی له‌ کوپیه‌ ده‌نا ده‌لیم بۆ کۆخه‌ت گرت»

ویستم له‌ پشت میژه‌که‌ هه‌ستم که‌ ئارتووش ده‌ست‌می گرت و خوا ده‌زانی چهن‌دجار گوتی «خۆتیان تیمه‌قورتینه‌. لیگه‌رئ‌ با شه‌ری بکه‌ن. پاشان ئاشت ده‌بنه‌وه‌. دیسان به‌ شه‌ر دین و ئاشت ده‌بنه‌وه‌ لییانگه‌رئ‌. دوايه‌ پیکه‌نی. مه‌ترسئ‌، یه‌کتر ناکوژن.» ده‌ستم که‌ له‌ نیو ده‌ستیدا بووتلی به‌ پشتی ده‌ست‌ما هی‌نا. جووله‌م لیوه‌ نه‌هات. زۆر له‌ میژ بو ده‌ست‌می نه‌گرتبو؟ ده‌ستم به‌ردا و بابۆله‌که‌ی راکرد و قه‌پالی لیدا. «پییست چهن‌ده‌ وشک بووه.»

سهیری دهسته کانم و نینۆکه کردووہ بی لاکه کانی کرد. خاتوون سیمۆنیان له کاتی تهوقه کردن دا ناگاداری دهسته وشکه کانم ببوو؟ نه دی کوره کهی؟ وه بیر ماچ کردنی دهستم که وتمه وه و دیسان تووشی شهرمه زاری بووم. منداڵ دهنگیان نه هات و داوی نیو سهعات که سه ریکم له ژووهره کان هه لێنا ههرسیکیان خه وتبوون و ئیشی ده باوهشی ئارمینه دا بوو.

٨

روژانی ههینی به پیچه وانه ی روژانی تر چیشتیکی تیڕ و تهسه مان ده خوارد. رادیۆ دایسا، هیلکه کانم دهنیو تاوه کرد و ئارتووش که که ره و په نیری له سه لاجه (دهیه نادر) پیم گوت « ئه من میزه که ده چنم، ئه تو بچوو ئارمه ن له خه و راکه بگه نه سینمه ما. »

ئارمه ن له بهر ده رگه ی چیشته خانه دا گوتی « ئه من وه خه بهرم، کیژه ته وه زه له که تان راکه ن. سه ره رای ته وه ش به یانی باش. » قژی ته ر و سه ر و روو خو ش بوو. ئارتووش سهیری منی کرد و برۆی هه لته کاند. هه ردوو ده کوره که مان راماین.

ئارمه ن له پشت میز دانیشته. « چ باسه؟ ئینسانی حه مام کردووتان نه دیوه؟ » ئارتووش که وگبری له بن هیلکه و رو نه که هه لدا. « ئینسانیتک ده بینین که زۆر بچیتته حه مام. ئارمه نی حه مام کردوو به ده گمه ن ده بینین. » هیلکه و رو نه که ی ده ده وری ئارمه ن کردو هه رتک پیکه نین. له ده سالانه ی ئارمه ن به داوه، نارده ن حه مامی کوره که م یه کی له ئه رکه دژواره کانم بووه.

ئارمه ن ده بیۆلاند هیلکه و رو نی ده له مه م پیخو ش نییه، ئارسینه و ئارمینه وه ژووهره که وتن. سارافونی چوارخشته کی سوور و سوورمه یی و فانیله گه لی چه رموو له بهر دا، هه رتک گوتیان هیلکه و رو ن ناخو ن و هه رتک داوای که ره و مره باو شیرکاوی ساردیان کرد.

فرووژه نه دی ته ربابی له رادیۆ دا گوتی « ئه م روژانه له تاراندا به هاره و خونچه و باران

— «

ئارمه ن توند گوتی « ئه م روژانه له ئاباداندا به هار نییه و گه رما و شیدارییه. »

نارسینه گوتی « چت گوت؟ » نارمینه به دهنگی گنهوه گوتی « وهك فرووزه‌ندهی نهربابی ناخۆت. » نارسینه به ئه‌دا ده‌پێنانی خوشك و برای قاقا پێكه‌نی و به دهم پێكه‌نینه‌وه گوتی « فراوین له یانه ده‌خۆین؟ » نارمینه گوتی « فراوین له یانه بخۆین. »

رۆژانی هه‌ینی ته‌گهر میوان نه‌بواين یا میوانمان نه‌بوايه بۆ فراوین ده‌چووینه یانه‌ی گولستان. منداڵه‌کان پلاو و كه‌بابی یانه‌یان پێخۆشوو و شه‌من بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چه‌ند خۆشه‌ كه‌ هه‌وتووی جارێك هه‌موومان له ده‌وری یه‌كتر بین. ئارتووش شه‌كری ده‌ فینجانی چای کردو لیکیدا. « به مه‌رجێك. »

نارمینه پارووه‌كه‌ی به په‌له قوتدا. « مه‌رجی چی؟ سه‌ر له‌به‌ری كاره‌كانی قوتابخانه‌مان به‌رپۆه بردوو. مه‌شقی پیاوێشمان کردوو. ژووهره‌كه‌مانیشمان رێكوپێك کردوو. » و وه‌ك هه‌میشه له خوشکی ویست داكوکی لی بکا. « وه‌نیه، نارسینه؟ » ئارمه‌ن به‌شه ده‌له‌مه و تونده‌كه‌ی هیلکه و رۆنی جیا ده‌کرده‌وه. « نێك و پێك، وه‌نیه. رێكوپێك گێژه — » چاوی به‌ من كه‌وت و پاشماوه‌ی قسه‌كه‌ی قوتدا. دوانه‌كان هۆشیا‌ن له لای ئارتووش بوو. بلی! بلی! بلی! چ مه‌رجێك. » ئارتووش چای لینگه‌دا.

نارمینه گوتی « باشه. » نارسینه گوتی « هه‌ر مه‌رجێك قه‌بووله. » پاشان هه‌رتك گوتیان « بلی! بلی! بلی! »

من و ئارمه‌ن و دوانه‌كان چاوه‌روان ده‌ ئارتووش رامابووین كه‌ بێ خۆ شلوی کردن كه‌وچکی له‌نیو فینجانه‌كه‌ ده‌رێنا. هێمن و له‌سه‌ر خۆ خستیه‌ نیو ژیر پیاڵه، له په‌نجه‌ره‌وه روانییه‌ ده‌ره‌وه، سه‌یری منی کرد، ته‌وجار له ئارمه‌ن و پاشان له دوانه‌كان. هه‌تا شه‌وه‌ی كه‌ گوتی « به مه‌رجێکی كێژه ژیکه‌له‌كام هه‌ر یه‌كه‌ی ماچێکی گه‌وره‌ بده‌نه‌ باوکیان. »

نارمینه و نارسینه دایانه‌ پێكه‌نین و له‌جێوه هه‌لبه‌زینه‌وه.

ئارمه‌ن ریچ بۆوه و گوتی « بێ بێ بێ، چه‌ند شیرنه. » پێكه‌نیم و خه‌ریکی كۆکردنه‌وه‌ی میژی تیشته‌ بووم.

نارسینه له‌سه‌ر رانیکی ئارتووش را گوتی « بریا ئیمیلیش دوا‌ی سینه‌ما هاتبایه یانه. » نارمینه له‌سه‌ر لایه‌كه‌ی دیکه‌ی را گوتی « وه‌ی! ده‌بێ بچینه شوینی. » و له كۆشی ئارتووش هاته‌خوار. ئارمه‌ن ته‌سکه‌ملی وه‌لانا. « شه‌من ده‌چمه شوینی. » ئارتووش به‌ سه‌ره‌وه‌ی قه‌زه لوله‌كه‌ی نارسینه‌دا چاوی له‌من کرد. ئارمه‌ن گه‌یشته‌بووه‌ داڵان كه‌ دوانه‌كان به‌ دوایدا هه‌واریان کرد « راوه‌سته! » و له‌ چیشته‌خانه وه‌ده‌رکه‌وتن.

نارتووش روا نىيە دەرگە چىشتاخانە و گوتى « كورەكەمان زۆر بە ئەدەب و نەزاكەت بوو. » پاشان لەجىتووە هەستا.

« منداڵەكانم كە لە سىنەما هەيئەت، بە شوپىن تۆ دا دىم. لە داىكم و ئالىسىش تەلەفون بكە ئەوانىش بىن. »

پىم سەير بوو. نارتووش زۆر باش دەيزانى داىكم و ئالىس پىويستيان بە بانگىشتن نىيە و بىشك دەهين. ئەمنىش باش دەمزانى نارتووش هۆگرى يەكى ئەوتۆى بە هاتنى هيجكامىكيان نىيە. كەوابوو هۆى ئەم دلۆقانى و خۆشەويستىيە چى بوو؟ لە دالاندا كە هاوارى كرد «منداڵەكانم كە دانايە سىنەما سەرىك لە شاهيندە دەدەم.» بە خۆم گوت « ها! دە بلێ ئىدى — » بانگم كرد « راوەستە!» و بە دوايدا هەلاتم.

لە جەرگەى رىنگە بەرتەسكە كەدا وىستا و چاودەرى ما هەتا بىگەمى. خەرىكى ردىنە بزى ئاساكەى بوو و لە سەر خۆ پىدەكەنى. كەوابوو گومان بردنەكەم دروست بوو. خەرىكى دانى پىناك* بوو. بەرەوروى وەستام. « ئەدى قەولت نەدابوو بە شوپىن شاهيندەو نەچى؟ » قۆزەكەم لەنيۆ چاوانم لا دا. «سەدجار گۆتم ئەو قسانەى كە بىستت دروست نىن. شاهيندەى بەستەزمان سىياسەتى لە كۆى بوو؟ ئەو دامنە جار و بارە يەك دوو كەس دىنە دووكان و گالته دەكەين.» بە تلى لەسەرى كەپۆمى دا، « نىگەران مەبە. هەر شەربەتى گولآو و تۆ شەربەتى دەخۆم و دەگەرىمەو. شەربەتى بۆ تۆش بىنم؟ » و پىكەنى.

هەركەسىكى دەچوو بە دووكانى شاهيندە ، ئەگەر هەوا زۆر گەرم بووايە. شەربەتى گولآو و تۆشەربەتى خولق دەكرد و ئەگەر هەوا گەرم نەبووايە چاى بە لىمى عەمانى پىدەدا. تەنيا جارىك شەربەتى گولآوم خواردبوو و تامەكەيم هيج پىخۆش نەبوو.

بە يەكەو بەرەو دەرگە ئاسنىيەكە چووين و نارتووش گوتى « بەلكو حەقايەتتىكى بەتام و خويشى لەمەر راووە گىپراو. ئەگەر هاتمەو مالى بۆتانى دەگىپرمەو. » گۆتم «هەر ئەو نىيە لە حەقايەت گىپرانەو هەشدا زۆر شارەزاي.» ئەو رووداوانەى كە شاهيندە لە راو كردنەكانى دەگىپرايەو، تەنانەت ئەوكاتە كە شاهيندە بە بى وازى و سەر سەرەكيش دەگىپرانەو هەر بە تام و خوى بوون.

لە كردنەوى دەرگەى كارپىزدا يارمەتيم دا و گۆتم «بەپاستى هەوالىك لە دووكانى شاهيندەو نىيە؟ ئەدى بۆ دواى سالى نووى هەتا بەرە بەرەى جىژنى پاك داخرابوو؟ عەتر

فرۆشی پالدهستی گوتی له تارانوه هاتنه شوینی.» تاو گهییسه سههر شوڤرلیته بیست سالانه کهی که ببویه دهستاویریڤیک بۆ نالیس ههتا بهم شیوه گه مه به نارتووش بدا.

دهرگهی ماشینی کردهوه. «عهترفروۆش قسهی قۆری کردوه. شاهیندهش ههروهک من له تافی لایدا هیندی کارێ کردوون. ئیستا ئیدی ههرتکمان له شان و پیل کهوتووین.» سوار بوو و گوتی «ههه قسه دهکهین. دلنیا به.» ماشین دوای چهند سلغیک ههلبوو و نارتووش ئهوه بهره دوایه له کاریژ وهدهر دهکهوت که مندالهکان گهیشتنی.

ئیمیلی قژهکانی به هۆی دهزبیلهیهکی سوورهوه له بهر چاری لادا بوو. ئیستا که قژی به نیوچاوانیدا نههاتبوه خوار، چاوهکانی درشت تر و لیو و کولمهکانی له رووتر دهیان نواند. دیسان ئهوه به زهین گهیی که لیوی سوور کردوون. نارسینه و نارمینه لالوت بوون. «دایه گهوره ئیزنی ئیمیلی نه دابوو بۆ شیو بیته یانه.» «دایه گهوره گوتی شیوی دهری به ئیمیلی ناکهوی.» ههرتک دهستیمان گرت و رایانوهشاندا. «ئهتۆ برۆ ئیزن وهرگه.» «تکایه برۆ.» «تکا دهکهین. نارمه ن چهند ههنگاو ئهولتر به نووکی پیتی وردکه بهردیکی پاش و پیش دهکرد. ئیمیلی سههری داخستبوو، نارتووش لهنبو ماشینهوه هاواری کرد «زوو کهن، درهنگه.»

دهستم خسته سههر شانی دووانهکان و بردمه لای ماشین. «باشه، بهلکو چووم ئیزنم بۆ وهرگرت.»

نارسینه و نارمینه له پشتهوه دانیشن. نارمه ن دهرگهی راگرت ههتا ئیمیلی سوار بوو. پاشان دهرگهی پیوه دا و چووه پیش و لهپال دهستی باوه دانیشن. نارتووش وهریکهوت و دهستی راوهشاندا. دووانهکان شووشهیان داکیشا و هاواریان کرد «ئیزنی ئیمیلی. تکایه.» سههر لهقاند که «باشه.» و دهستم راوهشاندا که «مال ئاوا.»

راوهستانم ههتا شوڤرلیت گهییسه ئاخری شهقام و زۆریاوه لای سینهما تاج. بایهکی گهرم هات و داره بیعارهکانی ئه مبهه و ئه وههیری شهقام بیوازانه جوولانهوه. ئاغای رهحیمی، ئه وه هاوسییهی که کاریژه کاغمان دیوار به دیوارییه کهوه بوو، خهریکی ماشینه کهی بوو. کورپه پینج سالانه کهی شالواری باوکی دهکیشا و دهگریا. «بجینه ئهستیلک، بجینه ئهستیلک» ئاغای رهحیمی سالو و چاک و خوۆشی کرد و پینکه نی. «رۆله گیان ئهستیرک هیشتا نه کراوتهوه خو.» کورپه پاکهتی "کول ئید" به دهستهوه دهینقاند. دههر و بههری لووتی نارنجی ببوو. له ئابادان دا گهورهکان به تۆزی کول ئیدی لیمویی یا پرتهقالی و تامگهلی تر شهربه تیان دروست دهکرد.

به لّام منالّ پييان خوښبوو تۆزه که ههروا بخۆن، زمانيان پيشانی يه کتر بدن و پيرسن « نارنجی بووه؟ سوور بووه؟ بنهوش بووه؟ »

چۆنيه تي حالي خاتون ره حيميم له ئاغای ره حيمي پرسی که بو کرپيني کهل و پهلی زه ماوه ندى برازا که ی چوو بووه تاران. پاشان مالّ ئاواييم کرد. دەرگه ئاسنيه که ی هه وشه م کرده وه، داخسته وه و به ريگه باري که که ی ناوه ندى دوو په لّه چيمه نه که دا رۆيشتم. سه يری گولنه سيۆه رپه کانی نيۆچيمه نم کرد و که وتمه وه بير وته که ی ئارمينه. « هه ر وهک ئيسمارتيزه کانی بنهوش، وه نييه ئارسينه؟ » هه رتک ئۆگری شه که راته خړ و رهنگا ورپه ننگه کانی ئيسمارتيز بوون. لق و پۆی داره بيه که شوړ ببۆوه سه رچۆلانه ناسنيه که و پنچکه گولنه سووره که خونچه ی تازه ی دهر دا بوو.

۹

چوومه وه مالّ و دهرگه م له پشته وه را گاله دا. له ئابادان دا که س له جه رگه ی رۆژ دا دهرگه ی ماليّی گاله نه ده دا. نه منيش هه ر نه و کاتانه هاچهرم له قفلدا ده سووراند که گه ره کم بوو له ته نيایي خوّم دلّنيام. لايه نی بيانوگری بيرگه م گه ليک جار پرسيبوي « دهرگه گاله دان چ پيۆه نديه کی به ته نيا بوونه وه يه؟ » هه موو جار ی وه لّامم دا بۆوه « نازام. »

پالّم وه دهرگه داو چاوم نووقاند. دوا ی گه رما و رووناکی دهره وه و هه را و هۆريای مندالان، فينکايی و بيدهنگی و تاريک و روون بوونی مالّ خوښ و دلگر بوو. ته نيا هاشه ی يه که چه شنی کۆليړه کان ده هات و بۆنی ئۆدکۆلۆنی ئارتووش که هيشتا هه ر دالّانه که ی ته نيبوو. هه زم چووه قاوه.

سه يری سه عاته ديوار بيه که ی چيشتخانه م کرد. شتيکی وای بو ده نه ما بوو. دايکم و ئاليس بيّشک هه تا نيو سه عاتی تر په يدا ده بن. پيّم و ابوو « ده بی را وه ستم به يه که وه قاوه بخۆينه وه. » پا که تی جگه ره م له سه لاجه دهرينا. نازام له کويّم بيستبوو جگه ره م له سه لاجه دا دهره نگ وشک ده بی.

جگه ره م زۆر نه ده کيشا. ته نيا نه وه ده مه ی مالّ چۆل بوو گه ره کم بوو دانيشمه نيۆ راحه تيبه جه رم سه وزه که، سه ر وه پالپشته که ی بده م، جگه ره بکيشم و بير بکه مه وه. له و کاته ته نيایيه

دهگمه نانه دا هه و لّم ددها بير له دۆزگه لي رۆژانه ي وهك شيۆ و دهرس نه خویندني نارمه ن و هيمني و فهرامۆشكاري نارتووش نه كه مه وه .

بيرم له شتگه ليك ده كرده وه كه دهره تي بير نانينيان كه متر بوو . وهك ماله كه مان له تاران كه حه وشه يه كي بچكۆله ي بوو و هۆده ي مه زن و دالانچيكي دوور و دريژ كه له جه رگه ي رۆژيش دا تاريك بوو . بيرم له باوكم ده كرده وه دوانيوه رۆيان كه دههاته وه مال دهست و چاوي دهشورد و له پشت ميژ داده نيشت و ههر ئه وه ي كه دايكم دروستي كردبوو به ئيشتياوه ده بخوارد و به حه وسه له گوئي له دايكم ده گرت كه رووداوه كاني رۆژانه ي زۆر به ورد ي بۆ ده گيپاوه . ههر له كال بووني شووتيه يه كي كه ئه و رۆژه كرپبووي هه تا گران بووني لۆبياچيتي و كيشه كاني من و ئاليس كه بيشك به شيك له رووداوه كاني رۆژانه بوو . باوكم له ژيتر ليويه وه شتگه ليكي ده گوت كه ئيمه به باشي نه مانده بيست ، سوپاسي دايكمي ده كرد بۆ فراويتنه كه ي ، به دالانه تاريكه كه دا ده رۆيشت و ده چويه ژوره كه ي كه له بنه باني دالانه كه هه لكه وتبوو . ژورويكي بچكۆله به په رده گه لي مه خهري قاوه ييه وه . په رده قاوه ييه كان هه ميشه دادرابونه وه و ژورور پر بوو له شتگه ليكي كه دايكم گشت كات و ساتيك پرته و بۆله ي بوو « ئه م زبل و زاله ت بۆچي راگرتوه ؟ »

دواي چلله ي مه رگي باوكم ، له گه ل دايكم و ئاليس كه چويينه ژوره كه ي باوكم ، دايكم گريا و گوئي « خوا ده زاني ئه م زبل و زاله ي بۆچي راده گرت . » قه فه سه كاني ته ژي له كتيب و براوه ي رۆژنامه و گوڤار و خسته نيوه شيكار كراوه كان بوو . نامه گه ليكي تيدا بوو كه نه ئه من و نه دايكم و نه ئاليس نووسه ره كانيا مان نه ده ناسي . وئنه گه ليكي گشتي له سه رده مي لاويتي باوكم له گه ل هافالاني . دوستگه ليكي كه هيچكات نه مانديبوون . ئاليس غه ريبي هه ستابوو و دايكم ده گريا . ئه و هه موو ساله ، ئه و هه موو زبل و زاله ي بۆچي راگرتبوو ؟ » كتيبه كام ليك كرده وه و پيم وه دانه وه . ئه و سه عاته ده ستيا نه ي كه كاريان نه ده كرد هه لگيپرو وه رگيپرم كردن و بيرم كه وته وه كه دايكم هه موو دم سكالاي له بيبه ليئيه كاني باوكم بوو . ده نيۆ كۆنه قتووي كه وشاندا چاوم به تيغه ي ژه نگاوي ردبن تاشين كه وت و له نيۆ دۆلابه دارينه كه دا سه يري شووشه به تاله كاني ئۆدكۆلۆنه جۆراو جۆره كام كرد . له وه تا وه بيرم دي باوكم رديئيك ي چر و پري بوو و قه ت بوئي ئۆدكۆلۆني ليئه دههات .

ئاليس له ژوره چكۆله كه ي بنه باني دالانه كه دا شتيكي نه دۆزيبه وه كه بايه خي راگرتني ببئي . كتيبه كام راكرد و دايكم فرميسكه كاني سپيه وه و په رده مه خه رييه قاوه ييه كاني لادا و

هه‌رچی وه‌به‌ر ده‌ستی که‌وت تووری هه‌لدا. دایکم به‌ دواى به‌تالّ بوونی ژووره چکۆله‌که‌ی بنه‌بانی دالّان، به‌و باوه‌ره‌که‌ ئه‌رکه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی خۆی به‌رێوه‌ بردووه، به‌ بیرتکی ناسووده‌وه بوّ باوکم تازیبه‌بار بوو و رسته‌ی « ئه‌گه‌ر باوکی خوا لیخۆشبووتان زیندوو بوو — » بوو به‌ بنیشته‌ خۆشکه‌ی سه‌ر زاری.

ورده‌ ورده‌ له‌بیرمان چۆه‌ ئه‌گه‌ر کوو باوکمان زیندوو بووايه ژيان هه‌یچ گۆرانیکى به‌سه‌ر دا نه‌ده‌هات. باوکم کتیبی ده‌خوینده‌وه و خشته‌ی شیکار ده‌کرد و چیشتی چه‌وری ده‌خوارد و له‌ هه‌یچ باب‌ه‌تیکه‌وه رای ده‌ر نه‌ده‌بړی و ئه‌گه‌ر ده‌ریشی برپیايه تيمه نه‌مانده‌بیست یا ده‌مان بیست و له‌بیرمان نه‌ده‌ما و درێژه‌مان به‌ ژيانی خۆمان ده‌دا. من هه‌وارپێ ئارتووش ده‌هاتمه‌ تابادان و منداڵه‌کام گه‌وره‌ ده‌کرد. نالیس چه‌ند سالێک ده‌چووه ئینگلته‌را، له‌ دلّی خۆیدا به‌ هیواى ئه‌وه که‌ شووه‌کی ئینگلیزی بدۆزیته‌وه و له‌ رواله‌تدا به‌شی په‌رستاری بخوینسێ. دایکم رۆژێ دووجار هه‌ردی چیشته‌خانه‌ی ده‌شورد و غه‌یبه‌تی ئه‌و ژاناه‌ی ده‌کرد که‌ کاله‌ک و شووتی یان به‌ نه‌شوراوه‌بی ده‌ سه‌لاجه‌ ده‌نا و هه‌موو رۆژێ به‌لگه‌یه‌کی بوّ دردۆنگ بوون ده‌یه‌ناوه.

سه‌رم وه‌ پالپشتییه‌ سه‌وزه‌که‌ی راحت‌تی کرد و که‌وتمه‌وه‌ بیر سیمۆنیان. ده‌سته‌ ناسکه‌کانی کورپه، پیتلاوه‌ به‌ مووروو دروواوه‌که‌ی دایکی و تيمیلی که‌ هه‌شتا وشه‌یه‌ک له‌گه‌لّ من نه‌دوابوو. پيم و ابوو دایکی تيمیلی ده‌بێ چ ژنێک بووبێ؟ دایکم گوتبووی « دین بوو و سه‌ری له‌ نه‌ماگه‌رد وه‌ده‌رنا.» ئه‌وه‌م بیرکه‌وته‌وه‌ ئه‌و هه‌وینه‌ی که‌ چوینه‌ نه‌ماگه‌رد چه‌ند سالانه‌ بووم؟ هه‌شت سالانه‌؟ یازده‌ سالانه‌؟ ره‌نگبێ هه‌وته‌مه‌نی ئیستای دووانه‌کان.

چیرە‌ی ده‌رگه‌ ئاسنیه‌که‌ی هه‌وشه‌م بیست. سه‌رم کیشایه‌ ده‌رێ و دایکم و نالیسم له‌ په‌نجه‌ره‌ را دی که‌ ده‌هاتن. خوشکم به‌ جلکی زه‌ردی فره‌وانه‌وه، له‌ نیوان داوه‌کان و شمشاده‌کان و له‌ ژێر رووناکانی به‌ تینی رۆژ، شیوه‌ی گوڵه‌ به‌رۆژه‌یه‌کی مه‌زن بوو و دایکم له‌ر و داته‌کیاو به‌ جلکی ره‌شه‌وه، چه‌شنی کوته‌ دارێکی وشک هه‌لاتوو. ئارمه‌ن ده‌یگوت « پوره‌ ئالیس و نانی که‌ به‌ یه‌که‌وه‌ به‌ رېگا دا ده‌رۆن، وه‌ک لۆرێل و هه‌ردین.» خوشکم قتووه‌ مقه‌بايه‌کی مه‌زنی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. نه‌دیتوو ده‌مزانێ چیه‌. رۆژانی هه‌ینی چونه‌ شیرینی فرۆشی نیگرو و کرپینی نان خامه‌بی تازه‌ بوّ ئالیس له‌ چونه‌ کلێسا له‌ رۆژانی یه‌ک شه‌مه‌ پێویست تر بوو.

دایکم گازنده کانی خوی له گهرما کرد. نالیس پشوری هاتهوه بهر. به یه کهوه له پشت میژی چیشخانه دانیشتن و خوشکم گوتی « دهی؟ »

پیوستی نه ده کرد بپرسم « دهی، چی؟ » نه گهر هه لده کهوت به بی نالیس بچمه شوینی — که زۆر به دگمن هه لده کهوت — رۆژی دواتر ده بوایه سهر له بهری رو داوه کاتم گپرا باوه و بهم حاله وه قایل نه ده بوو و قه یافه یه کی در دۆنگی به خۆیه وه ده گرت که « هه موو شتیکت نه گپرا یه وه. »

له پال ئاور و چاو له قاوه جۆش که قاوه هه لئه چی گوتم « دهی، ده بوایه چووباین . ههرچی بی دراوسین. » نالیس دایه پیکه نین. « واته ئه و هیئده خراب تیپه پر بو؟ بی گومان پرۆفیسۆر پرته و بۆله یه کی یه کجار زۆری کرد. » دایکیشم پیکه نی قاوه م تیگرد، دامنایه سهر میژ و دانیشتم.

خوشکم بهنی دهوری قتووه مقه واکه ی کرده وه و سهری هه لگرت. نیو سه عات چاوهروان مام هه تا حازر بوو. تازه ی تازه یه، ههرچی ناغای مووسه وی داوای کرد له جینگه ی ئه وه دا شیرینی ته پر بکرم نه چومه ژیر بار. گوتم سی خه روار گولاو ده نیو شیرینی ته پر ده که ی. نه مگوت به پیچه وانه نان خامه یه کانت هیچ قسه ی تیدانیه، روودار ده بوو. « به دوو تلان نان خامه یه که ی راگرد، قه پالی لیدا، چاو ه کانی نووقاند و گوتی «خ خ خ _» واته زۆر به تام و چیژه. پاشان قتووه که ی کیشایه لای من و دایکم و به ده می پره وه گوتی « ب ب ب » یانی بخۆن. دایکم یه کیکی راگرد و ئه من سهرم راوه شانند. « ئیستا له گه ل منداله کان تیشتم خوارد. »

دایکم گوتی « منداله کان له مال نین؟ ها! بریار بوو بچنه سینه ما. ئارتووش له کوپیه؟ ها! چوه منداله کان بگه یه نه ته سینه ما، ده گه ریته وه؟ نا! بيشك دیسان به شوین شاهینده داچوه. » و به دوا ی ئه م پرسیار و وه لاهه یه دا قه پالی له نان خامه یی داگرت، جووتی، قووتیدا و گوتی « سه د جار گوتومه نابی به شوین ئه م که زی براوه دا بچی. (شاهینده قژه دریژ و چه رمووگه که ی وه ک کلکی ئه سپی ده به ست.) فرۆتنی که رهسته ی راو بیانوه. (شاهینده له نزیك بازاری کوپتیه کان که رهسته ی راوی ده فرۆت.) کامه کاسبکاریک

له رۆژی ههینی دا دووکانی کریاوهیه؟ (جگه له رۆژانی ههینی که دووکانی شاهینده بی گومان کریاوه بوو، خۆی گوتهنی له ههوتوو دا تهنیا یهك دوو رۆژ که ره که ره که یه له ده ده داوه.) بهو قه لافه ته زله و سمیل با بریه وه شه رمی نه ده کرد وه گهنج و لاوان جلی ده پۆشی.» (شاهینده کراسگه لی فره وان و یاخه ئینگلیزی و رهنگاوه رنگی له بهر ده کرد.) وه لامی دایکم که نه دواه در یژهی پێدا. «ئه من قسه ی خۆم ده که م. له دهس خوالیخۆشبوو و سیاسیه تکارییه کانی که مم کیشاوه، ئه مجاره نۆره زاوامه. له ئاوی قوتارمان بوو تووشی لیشت هاتین.» تا ئه و جیهی له بیرم بوو «سیاسه تکاری» باوکم له چهنده جار چونه ئه نجومه نی ئیران و یه کیه تی سۆقیهت ئه ویش له سه ر داوای ئارتووش و بیستنی بهرنامه کانی رادیۆ ئه رمه نستان تینه په ریبوو.

نالیس قاوه که ی چیشته و لووتی هه لقرچاند. «یهق! ده لئی ژاری ماره.» جی شه که ره که ی کیشایه پیش خۆی، به م بهره وه که هه ر ده لپی باسی زه ماوه ندی دکتۆر له بیر چۆته وه. دایکم گه شاره «ئاچۆ!» دایکه نالیسی هه ر جاره ی به ناویکه وه بانگ ده کرد که هه ر له مندا لیه وه له سه ری ما بوو. خوشکم له وه ی که به ناوی ئاچۆ بانگیان ده کرد قوتووی ده بووه — یانی له نالیس تووره یه. «ديسان له سه ر ده به ی شه کر دانیشتی؟» بێشک هه موو شته به خیر گوزه رابوو که دایکم جوړ به ی دابوو بهر خۆی له سه ر نالیس ببۆلینی.

نالیس دوو که وچکی ته ژی له شه کری ده فینجانی قاوه کرد و لیکیدا. نان خامه یه کی تری راکرد و بی سه رنج دان به دایکم لای له من کرده وه. «بلی بزائم سه ر و سه کوتی کوره چۆن بوو؟ دایکی جه واهیرتی تازه ی بوو؟» دایکم لیوی کرۆشت و چاوی برییه بنه بان «یا مه ریه می پاقتۆ. ديسان دهستی پیکرده وه.»

له بهری ئه وه دا بووم که به چ شیوه یه که به ئیمیل سیمۆنیان هه ل بلیم؟ ئه و شته ی که له بیرم ما بوو چاوه کانی بوو که وا ده رده کهوت له دووره وه چاوی له مرۆف ده کرد و دانیشتن، به ریگه دا رۆشیتن، چیشته خواردن و گشت جموجۆله کانی نه رم و بی په له کردن بوو. به لام ئه م شتانه به که لکی خوشکم نه ده هات. گوتم «بالا بهرز و ته ر پۆش* و — جوان چاک.» گوتم و هه ر له جیه په ژبووان بوومه وه. نان خامه یی سیهه م له نیوان قتووی مقه با و ده می نالیس وه ستا. «چهنده ساله؟»

فینجانه که م دانایه وه نیو نالبه کی و شانم هه لته کاند. «نازائم، پیم وایه نزیک چل.» دایکم سه ری جینان خامه ییه که ی دانایه وه، کیشایه لای من و هیتمای سه لاجه ی کرد. نالیس چاوی

له په نجه ره و هوشی لای نیمه نه بوو. دایکم گوتی « دلنیم که هر هینده یه.» پاشان ده نالیس راما. «هر بریشی لی مه کهوه.» نالیس رووه و په نجه ره دهستی ده نیو قژی نا. «سبهی نوبه یه سه لمانیمه.» نه و جار چاوی ده من بری. «به بروای تو قژم کورت بکه مه وه؟» دایکم له منی روانی و سهری راوه شانند. هه رتکمان رووداوه کانی دوا ییمان له بهر بوو. هه رکات سهر و که لاره ی مرو قچی که ره بن و ده دیار ده کهوت، نالیس بهر له هر شتی شیوه رازاندنه وه ی قژی ده گوری، پاشان چهند روژ یا چهند هه وتوو — پیوه ندی به دریتزه ی پیشهاته کهوه هه بوو — پاریزی راده گرت و خوی گوته نی و دور له چاوی نیمه وه کیشی* کهم ده کرده وه. هه ستام قولینه ی میوه م له سه لاجه ده ریتنا. نه و به لینییمه بیر کهوته وه که به باو کم دابوو و له دلی خومدا هر دو پاتم کرده وه «باسی لی مه که.»

نالیس گوتی هوشت له کوپیه؟ پرسیم قژی کورت له من — دهستم دایه کو کرده وه ی فینجان هه کان و به په له گوتم «بوی گومان، بچی نا؟»

نالهی نیستاپی شو قریلیتی ئارتووش بهرز بووه و دوا ی چهند ساتی دوانه کان رایان کرده ژووری.

«هه لوو نانی!»

«هه لوو پووری!»

دایکم نارمینه ی له باوه ش گرت. «دیسان گوتیان هه لوو؟ خو نیمه ئینگلیزی نین؟ بلی بارپو.»

نالیس نارمینه ی گرت هه باوه ش. «دیسان له منداله کانت هه لپیچا؟ له نابادان دا کهست پیشک دی نه لی هیلو؟ خوست زور جار له وشه ی ئینگلیزی که لک و درده گری.» نالیسیش به روو هه لمالاوییه وه. «تو؟ هه میشه!» سهری بو لای راست خوار کرده وه و لاسای دایکی کرده وه. «فن ای چیشته خانه خرابووه.» سهری بو لای چوپه خوار کرده وه. «نالیس چوته هوسپیتال.» دیسان بو لای راست، «نیستور» نانی «تویست ای نه بوو، رو لم کری.» دیسان بو لای چوپه، «مندالینه ئاگاداری خوتان بن له «بایسکل» نه که ونه خوار.» ده دایکم راما «تینی سوز» هه کانی نارمه ن کون بوونه. که دیاره تینی سوزنیه و «تینیس سوز» ه.

مندال پیکه نین، دایکم خپسه یه کی* له نالیس کرد و گوتی «دوینیه کی له دکتوره کان شتیکی به تام و خوی گپراهه.»

نارمینه له هه مبه ر نالیس دانیشته. «پووری نه تو بیگیروه هه تا دوا یی نیمه —»

ئارسىنە لە پال ئارمىنە دانىشت. « ھەتا دوايى ئىمە فىلمە كە تارىف بىكەين. »
ئالىس بە داكىمى گوت «نان خامەيىھە كان چىيان لىھات؟ ديسان دە سە لاجەت
بە ستاوتە وە؟»

ئارمىنە گوتى « پوورى بىلى. »

ئارسىنە گوتى « بىلى پوورى. »

ئارمىنە كە بەرەو سە لاجە كە دەچوو دەستم گرت و تلم بۆ لای راداشت كە «نان خامەيى
بۆ نان خامەيى. »

ئالىس گوتى «يەككى ئەنداز يارانى ئىنگلىز چۆتە سەردانى بىناتگەلى نازانم كۆي. سەر
كرىكار لە لای خۆي وەرگىرى قسە كانى ئەندازيار بوو بۆ كرىكارە كان. ئەندازيارە ئىنگلىزى
يەكە گوتوويە Tell Them to bend The pipes"" سەر كرىكارە كە گەراوئەتە وە
قىژاندوويەتە سەر كرىكاران «ئاغاي وۆلك! گوتى لوولە كان قايم بىكە. »

ھەموومان بىكەنەن جگە لە داكىم كە خۆي مۆر كەدە وە گوتى « زۆرىش بىتام بوو. »

ئارمىنە گوتى « بەلام فىلمە كەي زۆر بە تام و چىژ بوو. »

ئارسىنە گوتى « بەلام سىنە ما تاج ھەر دەتگوت سە لاجەيە. »

« ھىندە سارد بوو. »

« دايە، ئىزنى ئىمىلى چى لىھات؟ »

« وەرت گرت؟ »

« تەلە فۆن بىكە »

« نا، بچۆ مالىھە كان. »

« نا، پوورى. شىرىنى ناخۆين. دەبى فراووين بچۆين. »

« دايە، تكايە برۆ ئىزنى وەرگرە تكايە. »

دەستم نايە سەر سەرم. « دەرفەتم بەدن. ئەو چووم » و ھەستامە وە.

لە چىشتخانە كە وەدەر كەوتم، ئارمىنە و ئارسىنە لە كۆشى پوورى و دايە گەورە دا
دانىشتبوون و رووداوى فىلمە كەيان دەگىپاوە. بە بىچە وانەي ھەر جارەي كە لە دلى خۆمدا
دەمگوت « بەلكو ئەم يەكەيان — » ئەوجار چووكترىن دلەراوكىم نەبوو كە ئەم يەكەيان بە
ھىچ كلووجى بە كەلكى ئالىس نەدەھات. بۆنى لىتاوى * جۆگەلەي شە قامە كەم بۆھات.

هەر وهك يه كئى چاوه نوار بئى، تلم له سهر زهنگ هه لئه گرتبوو كه ده رگه كرايه وه و خاتون سيمونيان هيشتا سلاوى لى ودرنه گرتبوومه وه گوتى « نا. به هيچ كلوجى نابى. چيشتى ده رى له گه ل مه زاقى ئيمىلى ريك ناكه وئى. ئيستاش ده بئى و چان بدا.» له كه لئى ده رگه وه چاوى فرميسكاوى ئيمىلم بينى.

له گه رانه وه دا لايه نى ره خنه گرم تانه ي لئدام. «ناره حه ت بووى؟ ئيدى هه تا هه ي بو هه ر شتى به گوئى منداله كان نه كه ي.» له وه لامدا گوتم « پشتى ده ستم داغ كرد.»
ئارمه ن گوتى « وازى هاتنه يانه م نبيه.» هه تا گوتم « چ له وه باشتر، له مالى بئنيه وه ده رست بخوئنه،» بهر له هه مووان چوو سوار ماشين بوو.

له گه ل داىكم و ئاليس له دواوه ي شوڤرليت دانىشتين. ئارميه نه له پال ئاليس و ئارسينه دانىشت و دواى ئه وه كه به لئى لى وهرگيرا عه زيه تيان نه كا له پيشه وه له نيوان ئارتووش و ئارمه ن دانىشت.

دووانه كان له بوارد هى باكووره وه هه تا بره يم لووتيان دا هيشت و قسه يه كيان نه كرد. ئارمه ن ئاژوتنى ماشين له ئارتووش فير ده بوو و ئاليس و داىكيشم باسى ئه وه يان ده كرد كه رۆژوى مه زنى جيژنى پاكى سالى داها توو له كه يه وه ده س پئده كا و رۆژوى چكۆله له كه يه وه. ئاليس له ئاخريدا گوتى «جارى هه تا جيژنى پاك چه ندى ماوه. هه رچى بئى خو ئه من به رۆژوو نايم. ئه و سال پئبووم، بو حه وت پشتم به س بوو.»

داىكم گوتى « ده بئى پئبى.»

ئاليس گوتى « پئنايم.»

« پئنايم و ژه قنه مووت. ده بئى پئبى.»

« پئنايم.»

داىكم وهك پشيله يه كى تووره خوئى فش كرد و نفورچىكى گورچ و برى له باسكى ئاليس داگرت. ئاليس كه فيژاندى « وهى وهى!» دووانه كان داiane پئكه نين و گه شان وه. كيشه تازه كان ياكوو گالته ي داىكم و ئاليس باشترين ريگه ي وه پئكه نين خستنى دووانه كان بوو.

نالیس له بهر دهرگه یانه دا ده گویمی سریواند «تکایه بانگیشتیان بکه.» هه ناسه یه کی دوور و دریتزم کیشا و وه لامی سلاوی ناغای سه عادهت بهر پرسی نیوخوم داوه و له حالی هوسه ره که بیم پرسی که دوو هه وتوو پیش چواره مین مندالی له دایک ببوو. ئارتووش رۆژان ئاسا له گه ل ناغای سه عادهت ته و قه ی کرد و وهک هه میسه ئه م کاره بیم به دل بوو. به ده گمه ن دیبوم ئه ندامانی یانه له گه ل بهر پرسی نیو خو ته و قه بکه ن.

دووانه کان زیقاندیان « هژی ! می می!» و رایانکرده لای کیژه ورده له یه کی که هاوپولیان بوو و مارگریتای ناو بوو و دایکی جه ختی * له وه ده کرد که به می می بانگی بکه ن. می می یا مارگریتا هه تا چند مانگ بهر له مه له بووارده ی باکوور دا ده ژیا. منداله کان که وردتر بوون له باوکی مارگریتا که زور بالا بهرز و قه لافه تیکی زور زل و ریشیکی چر و پری بوو ده ترسان و ناویان نابوو "گولیر". له ئارتووشم بیستبوو پله یا به ته ی ئابادانییه کان گرهیدی * "گوریل" چۆته سه ر و مالیان له برهیم گرتوو. ئه وده م له بووارده بوون مارگریتا گه لیک جار له گه ل منداله کان له قوتابخانه وه هاتبووه مالی ئیمه و له وئ مابووه هه تا ئاخیره که ی دایکی به شوینی دا بئ و شله په تانی داوای لیبوردن بکا که "ببورن ته گه ر دره نگیشم کرد، کارم بوو." هه موو هه رمه نییه کانی ئابادان به سه رقال بوونی دایکی مارگریتایان ده زانی. قوما ر کردن و کات رابوواردن له میلکبار، قاهه خانه یه کی که تازه دانرابوو.

نالیس ده ستمی گرت و وه پیکه وت . « و ره.»

پیویست نه بوو بیرسم بو کوئ. بو هه ر کوئ چو یابین یه که مین کاری نالیس دۆزینه وه ی نه ینووک و دلنیابوون له وه ی بوو که قژه کانی ئالۆز نه بووه و سووراوه که شی پا نه بوته وه؟ پیویستی به وه ش نه ده کرد بیرسم ئه من بوچی بتم؟ مه حال بوو نالیس ته نیا بچیتته ده ستشوری. دایکی مارگریتا که ناوی ژوولیت بوو و ده یویست به ناوی ژوو ژوو بانگی بکه ن، قژه کانی له ده سشوریدا ره نگ ده کرد. بو دوا یین جار که له شه ونشینی بووت کلاب دا یه کترمان دیبوو، قژه کانی خورمایه ی بوو. هه نووکه سوور بوو، هه روه ک رهنگی سووراوه که ی.

له ئاوینه دا که ئیمه ی دی زۆریاوه. له ناعیلاجیان سلاویکی کرد و گوتی « زور به چییه، ئیوه و ئییره، ئییره و ئیوه؟» رسته کورته که ی ئه م مه به سته ی ده نواند ئیوه که مالتان له

بوراردیه و پلهتان نرم، له یانهی گولستان که تایبتهی دانیشتونانی برهیمه، له گهډ پله بهرز و ریژ دارهکان چ دهکهن؟

نالیس که ههناسهیهکی دور و درپژئی کیشا و سنگی رهپیش خست زانیم خوئی گوتهنی ههنوکهیه که دایکی مارگریتا بشوا و بیکوشی و ههلیخا. لهپیشدا چاویکی له نهینوک کرد و ههر که له ریکی قژهکانی و پر رهنگ بوونی سووراه که دلنیا بوو زوریاوه لای دایکی مارگریتا و ههتا وهخو هاتمهوه پرسی «ببور، ژوولیت، پلهی شووهکهی ئیوه چند بوو؟»

دایکی مارگریتا دوو برؤ کهوانیههکی ههډتهکاند. «ژوو ژوو. پازده. چؤن؟»
نالیس بزهی هاتی. «زؤر بهجییه. کهوابوو هیشتا سی پلهی ماوه بگا به شووهکهی خوشکم.» پاشان دهستی دهبن ههنگلم ناو گوتی «وهی وهی! بوئی نهم تافته خنکاندمی. کلاریس وهره.»

له دهسشؤری که هاتینه دهری گوتم «بؤ قسهی بی جی دهکهی؟ شووهکهی و ئارتووش ههولهن.» نالیس دهستی له بن ههنگلم دهرینا و بؤیهکیکی راوهشانده. «چاکم کرد. ههتاکو مهپوون خاتوون ئیدی پلهی شووه سندان کوشتوه عهنترهکهی به چاوی خهډکی دانهداتهوه. شهگه پرؤفیسؤر دهستی لهو رکه بهریانه ههډگرتبا و وهک ئینسان له برهیم مالی گرتبا، مهجبوو نهپوون زپه زری ههر تازه سهرهډراویکمان قهبول کردبا. ههروها بیست لهبهر دهرگه چم گوت؟ بانگیشتنیان دهکهی؟» له پر به توندی پیکهنی و به دهنگی بهرزوه گوتی «سهلام!» و چوه لای ژن و میردیکی که بیرم نههاتهوه کین. بیستبووم لهبهر دهرگه چی گوتبوو و پئویستی بهوه نهبوو بپرسم کامانه بانگیشان بکه.

ئارتووش لهبهر دهرگه تهلاری چپشت خوئی لهگهډ سهرخمهتکار دهئاخوت. چوومه لای و لهسهه ریگه چاویکم له ژووری تهلاری کوپونهوهکان کرد که ههر دوو لنگه لهسهه گازهه پشته بوو. سی چل ژن لهسهه ههوت ههشت ریز کورسی پشت به دهرگه دانیشتبوون. له روویهرودا و له پشت میزیکی که روو میزی ماوتی سهوزی کیشرابووه سهری و گولدانیکی تهژی له گولئی مینای له سهه داندراوو، ژنیک نوتقی دهکرد. له شینیوئی درپژئی قژهکانی و پایپونی سهه سهری را زوو ناسیمهوه. خاتوون نوروللایی بوو. ههموو جارئ سهه سوور دهما له وهی که چؤن نهم شینیونه درپژه دروست دهکا. ئارمن به نهوارگهلی شیوه پایپون که خاتوون نوروللایی له جهرگه شینیونی * قژهکانی ددا و ههمیشه له رهنگی پارچهی جلی بوو دهیگوت «نیشانهی تجارهتی میرزای باوکم.» که تیمده خوئی * «به

عهدهد به!) نارتووش پیدهکه نی. « ژنیکی لایهقه. دامنا که می زور ویژی دهکا و هیئندی جار له خورا هه لده خرۆشی.»

ئارمه ن که خه ریکی کیشانی قژی ئارسینه بوو پیتم گوت «وامه که.» دهستی ئارمینهم گرت که خه ریک بوو خۆی بۆ لای ئارمه ن راده پسکاند که بهرگری له خوشکی بکا. نارتووش گوتی «میژی بهتال نییه. ده بی نیو سه عات راوه ستین.» پاشان رووی ده ئارمه ن کرد. «بیستم گه ره کته چهن دهس پینگ پۆنگم پی بدۆرینی.» ئارمه ن پیکه نی. «نا گه ره کمه بییه مه وه.» دووانه کان خۆیان هه لایوشت. «هه ر کام بر دییه وه، دوای فراوین بۆ هه مووان سارده مه نی بکړی.» نارتووش دهستی دووانه کانی گرت و له گه ل ئارمه ن چوونه لای میزه کانی پینگ پۆنگ، له پشت سه ریانه وه گوتم «که وابوو ئه من لیسه چاوه ریم،» به لام نه یان بیست.

له ژیر چاومه وه دیم دایکم و ئالیس له گه ل ژن و میردیکی خزمی دوورمان ده تاخۆتن. نه وازی ژنه کهم بوو نه میرده که. ئه ندامی کۆمه له ی ئایینی "لایه نگرانی مه ریهم" بوون و به رده وام پرۆ پاگه نده یان ده کرد و جه ختیان له سه ر ئه وه بوو که له کۆ بوونه وه کانی تاقمه که یاندا به شدار بین. بۆ ئه وه که چاوم به چاویان نه که وی خۆم به تابلۆی ئاگادارییه کانی ته لاری کۆبوونه وه کان خه ریک کرد. "ژن و ئازادی" — نوتقه ر خاتوون په روین نوروللایی — سه عاتی دهس پیکردن: یازده و نیو. چاوم له سه عات کرد نزیک دوازه و نیو بوو و بیشک کۆتاییه کانی تاخۆتن. چوومه ژووری ته لار و ئه وه به بیر داها ت که تا ئیستا نه مه ده زانی ناوی چکۆله ی میرزای نارتووش، په روینه.

له سه ر یه کهم کورسی بهتال دانیشتم. دوو ئافره ت، یه کیان پیرو ئه ویتز گه نج له کورسییه کانی قه راخه وه چاویان لیم کرد، سه ریان راوه شاندا و بزهیان ها تی. پیریژن له نیو پا که ته که ی نیو لینگانیدا بادام زه مینی ده ردینا و ده بخوارد و ئافره ته گه نج که به په له جاجکی ده جاوی. خاتوون نوروللایی ده یگوت «جاریکی تر دووپاتی ده که مه وه که یه کهم خواست و مه بهستی ئافره تانی ئیران بوونی مافی ده نگدانه.»

دوایین که ره ت که نینا و گارنیک میوانمان بوون، گارنیک و نارتووش باسیکی دوور و دریژیان دهست پیکرد. له ئاخریه که یدا گارنیک گوتی «ئیمه بۆ ده بی خۆمان ده کیشه کان هه لفقورتین؟» نارتووش گوتی «ئیمه ئیرانین یا نا؟» گارنیک له وه لامدا گوتی «ئیمه هه رمه نین یا نا؟» نینا گوتی «مافی ده نگ بۆچی؟»

خاتون نوروللائی دهنگیکی ناسکی بوو و ناخری رسته کانی له بهر یهک ده کیشاوه. « له کو تاییدا ده بی بلیم که نیمه ههتا نیستا لهم ریگهوه ههولتیکی زورمان داوه. نافرهتی شیرانی دهنگی زور هه لپریوه. به لام شهوی لیره دا بهرچاوه شهویه که هم دهنگانه یه کگرتوو نه بووه و له ریگهیه که وه نه بووه و بهری له ریگهوتن بووه —»

پیریژنه که داهاته وه بادام زه مینی خولق کردم و بزهی هاتی. بزهم هاتی و به هیمای دهس گوتم که « نا » نافرهته گه نجه که هوشی له لای ناخواتنه کان بوو و سه ریشی به شاههنگی جاجک جاوینه وه ده له قاند. خاتون نوروللائی گوتی « و نیستاش له کوتاییدا ئیزم بدن شیعریک بخوینمه وه. » بیرم که وته وه سهرچه فه ئوتوو نه کراوه کاتم ده که شهوی دؤلابی ژووری خه و نه ناوه. خاتون نوروللائی خویندییه وه.

رابه خوشکم.

له دنیا یه کی که جه میله کان به خوینی خویان

فرمانی نازادی نه ته وه یه که له سهر لاپه ره ی میژوو دا تو مار ده که ن

ته نیا هه بوونی لیوی ئال و چاوی خومار مه رج نییه بو نافرهت بوون.

پیریژن به دهنگیکی که منیش بیستم به بن گوئی نافرهته گه نجه که ی گوت « خو مه بهستی جه میله خاتونه که ی نیمه نییه؟ » نافرهته گه نجه که گوتی « نا دایه. » پاشان به بی وازی خوی شه بهر شه بهر کرد و بؤلاندی « شه تو ده چی ده که ی؟ » دهستی پیریژن له نیو پاکه تی بادام زه مینی دا رهق هه لات. « بو تینا گهم؟ زور چاکیش تیده گهم. » دهنگی چه پله و خسه خشی پاکهت نوقمی یهک بوون.

نارتووش و منداله کان له بهر ده رگه ی ته لاری چیشته خوری ویستابوون و دایکم و نالیس شه هه و له گه ل ژن و میرده که ی نه ندامی خیللی « لایه نگرانی مه ریهم » ده ناخوتن. به دهست هیمای نالیسم کرد که « نیمه له ژووری چیشته خورین. » له گه ل نارتووش و منداله کان به ره و لای سهر خزمه تکار چووین که هیمای ده کرد « که ره مکهن. » نارتووش هه قی بوو. خاتون نوروللائی نافره تیکی پیکه وتوو بوو. ده مزانی شوی هه یه به سی منداله وه. وه خوم. بهم شیویه هه م کاری ده کرد و هه م له بهستی نی کومه لایه تیدا تیده کوشا. شه من جگه له کارخانه چیم ده کرد؟ وه لامی سلای سهر خزمه تکارم دایه وه و به بیرم دا هاته وه « خاتون نوروللائی نافره تیکی پیکه وتوو. »

چېشت خۆرى يانهى گولستان وەك ھەموو رۆژانى ھەينى قەرەباغ و رۆژان ناسا تەژى لە ناسياو بوو. لە پشت ميزنيك دانيشتين كە بە خۆشيبهوه لە ميژى مارگريتا و دايك و باوكى تەريك بوو. دايك و ئاليسيس سەريان و ھەدەرنا. دايكم خەريك بوو دەيگوت «ژن و ميژديكى زۆريش باشن.»

«نەمگوت ژن و ميژديكى خراپن، گوتم دەمەوهرن*»

«بە پيچەوانەى ئەو مالى ژينيان لە پاك و خاوتييان دەبريسكيتهوه.»

ئاليس روانيبە مندالەكان و چاوى بە لاي چۆپە داگيپراو گوتى «فزوولى؟» مندالەكان دايانە پيگەنين.

داواى پلاو و كەبايمان كرد و دايكم سى جار بە ئارتووشى گوت بە خزمەتكار بلئى كەبابەكەى چاك بېرژيني و «ئەم ھيلكە سندان كوشتووانەش ليڤە لابا.» ئارمينە و ئارسينە بە يەكەوہ گوتيان «نا. گەرەكمانە بە ئاردكايە بكەين.» دەفرى ئاردو ھيلكەكام دايە خزمەتكار و گوتم «سوپاس. ھيلكە ناخوين.» رۆژانى ھەينى قايپكى تەژى لە ھيلكە و ئارديان لەسەر ھەموو ميژەكانى تەلارى چېشت خۆرى دادەنا. چەند زەردپنەى ھيلكەيان دەھينا ھەريەكەيان دە نيوہ قايپلكيك دەكرد و لەسەر ئاردهكانيان دادەنا. كايە بە ئارد لە نيو دەفر دا كايەيەك بوو كە مندالان ھۆگرى بوون. يەك دوو جار زەردپنەى ھيلكەيان رژاندبووہ سەر ميژ و خزمەتكار مەجبورر ببوو ھەم روو ميژە كەتانه چەرمووہكە بگۆرئ و ھەم ماوتە سەوزە وردەكەى. دايكم قينى لە خواردنى زەردپنەى ھيلكە لەگەل پلاو و گۆشت دەبۆوہ.

ئاليس كوتە نانيكى راكرد، چاوى بە چوار سووچى تەلار داگيپرا و دەستى پيگەرد. «ھاوسەرى دكتور سالىحى فەردت دى؟» دكتور سالىحى فەرد بەرپرسى بەشى برينگەرى نەخۆشخانە بوو. تازە زەماوہندى كردبوو و ھەنووكە بېرم كەوتەوہ ھەر ئەو كەسە بووہ كە ئاليس دەستى بۆ راوہشان و لەگەل ھاوسەرەكەى يەكتريان رامووسى. ديوتە بەو سەر و سەكووتە بئى نمودە چ شووہكى كردووہ؟ سەيرى ھاوسەرى دۆلاتاريان بكە. نازانم بۆ ھەموو دەليين تەرپۆش. ئەوہش كالاوہ لەسەرى ناوہ؟ ھەر دەلەى لەگەنى مندالە، لاي وايە ھەر ئافرەتيك كالوى لەسەر نا بوويە ژاكلين كيئيدى.» ئەو ژنەى ئاليس باسى ليئوہ دەكرد دايكى يەكئى لە ھاويۆلەكانى ئارمەن بوو و جاريكيان ئارمەن كوتەكيكى چاكى لە كورەكەيانى دابوو، لەبەر ئەوہى بە ئارمينە و ئارسينەى گوتبوو جاشوولەكانى عارەبانە.

تالیس گوتیه نارمن «سه لاته ناخوی؟ بیده من.» سه لاته نارمنه نی ده قاپه که ی خوی کرد و روانیه لای دهرگه. «هه یه و! مانیا و ازگین لیره چ ده که ن؟ پیوازیس تیکه لی میوه بوو؟» مانیا ماموستای وینه گهری دووانه کان بوو و ازگین هایراپتیمان بهریرسی قوتابخانه. ژن و میردیکی لای بوون که مندالیان نه بوو و فکر و زکریان بسوو قوتابخانه و مندالانی قوتابخانه. خهریک بوون ده هاتنه لای میزه کان.

به منداله کامم گوت له بهر ماموستا و بهرپرس رابن. نارتووشیش رابوو و پاش سلاو و چاک و خوشی خولقی کردن دانیسن. ازگین گوتی «ته نیا چه ند چرکه سات»، و دانیشت. «میوانی ناغای خالاتیانین. دهنای نیمه چکارمان به یانه ی گولستان بوو؟» تالیس سه ولی نه و دی بوو چاوم لینه کا و گوتی «نه و قسانه چن.»

مانیا له گه ل دایکم و تالیس خهریکی شاخوتن بوو و وه که هه میسه له گه ل دووانه کان بهر بوویه گالته کردن که «ئیه خوشکن یا وینه ی ناوه ژووی یه کترن؟» ازگین رووی ده من کرد. «وهرگیزانی نه و کتیبه ی که باسم لیده کرد کوتایی هات. دهرفته ی نه و هت ده بی و ه یخوینی؟ سوپاس ده که م.»

وازگین و مانیا گوفاری "لوسایر" یان که مانگایه کی مندالانه بوو ده یه نا ده ری. چه ند جار بو گوفاره که چیرۆک و شیعرم وهرگیزا بوو و ازگین هیندی جار بابه ته کانی گوفاره که ی بهر له چاپ پیی دده ام و ه یخوینم و رای له سهر بده م. ژن و میرد که چوونه سهر میزه که یان نارسینه گوتی «چ کتیبتک، دایه؟» نارمینه گوتی «چ کتیبتک؟»

نه و رۆژه ی له مهر کیشه که ی نارمنه نه و ه چوو بوومه قوتابخانه، دوا ی نه و ه که خاتوون دۆلاتاریان (زهریف و کار جوان به چاکه ت و دامینی یه شی و قژی دیرژی مؤدیل هاروی) حه قی دا به نارمن و نه من حه قم دا به کوره که ی نه و و هرتک کوره کامان مه جبوو کرد له یه کتر خوش بن، ازگین باسی کتیبی لۆرد فونتلیرۆی بچکۆله ی کرد و گوتی خهریکه وه ری ده گپرتته سهر زمانی ههرمه نی.

تالیس گوتی «لۆرد چی چی بچکۆله؟» و له پیکه نینی دا.

دایکم گوتی «وینه ی مانیا زۆر که مه. به و گشته سه رقالبیه ی که هه یه تی ده بی ماله که ی بیینی. دایم و دهرهم له بارو ریک و پیکه. وه که ده سته گول وایه. به وه ده لین ژن.»

نارمنه باینجانی نیو قاپه که ی خوی دهنیو قاپی نارسینه هاویشته. نارسینه لووتی تیک ناو نارمینه بۆلاندی. «دیسان پیت وایه ده وریی نیمه زبلدانه؟»

نارتووش باينجانە كەى لە دەوربى ئارسىنە دا راكرد نايە دەوربى خۆى. «وازگىن بەم گىشتە كارەيهووە دەرفەتى وەرگىرانىشى پەيدا كەردووە؟ ئەتۆ بۆ كىتەب وەرناگىرەى؟» بۆ چەند ساتى تىم روانى كە بە پىكەنەنەووە لىمى دەروانى. داىكم گوتى «دەرفەتى لە كوئى سوو؟ زىاتر لە شەش مانگ دەبى پەردەى ژوورى خەوى نەشوردووە.» پاشان زەق چاوى تىپرەم. «درۆ دەكەم بلى درۆ دەكەى.»

كەبابى دووانە كامم لەت كەرد. زەرەدە خەنەى نارتووش هەروەك سەردەمى دەسگىرانە تىمان بوو يا شىوەى ئاخاوتنە كەى؟

۱۲

مىندالە كان لە قوتابخانە بوون و نارتووش لەسەر كار. ژوورە كانى خەوم رىك و پىك كەردبوو. تۆز تە كاندن تەواو ببوو و چىشتى شەو لەسەر ئاور. تەلەفۆن زەنگى لىدا.

«ئەمەن تەلەفۆنت لى نەكەم نەكا ئەتۆ لىم بىرسى ها.» نىنا بوو.

تا هاتم بلىم چەند رۆژ بوو لەبىرم بوو و پىووە سووم تەلەفۆن بكەم رىك نەدەكەوت، بە پىكەنەنەووە پەرىبە نىو قسە كامم. «لە سەرى مەرۆ. دەزائم سەرقالى. قوول تىگرتنە كانى خۆت و راپارىبە كانى داىكت و بەدخولقى نارتووش.»

بە كىك لە كارە باشە كانى نىنا ئەووە بوو كە هىچكات دلمەند نەدەبوو. دەبگوت كە «خۆم لە جى گۆرىن دادەبىنم هەقى پىدە دەم.» لە رووانگەى نىناووە هەموو هەمىشە هەقىان سوو و هىچ كەس هىچ كات خەتبار و پەست نەبوو و رق و كىنى نەبوو و بەم چەشنە — بەم چەشنە بۆ گوتى بەدخولقى نارتووش؟ خەلكى دەور و بەر بۆچى لايان وابوو شوووە كەم بەدخولقە؟

باسە كەم گۆپى. لە حالى سووفى و گارنىكم بىرسى و هەروەتر لە كورە كەى تىگران كە لە زانستگای تاران دەرچوو بوو. نىناش سوواخى حالى مىنالان و نارتووش و داىكم و نالىسى گرت و لە بابەت خۆيهووە گوتى كە لە مالى نووى رازىبە و دراوسىكانى مەرۆگە لىكى خراب نىن. «دراوسىكانى دىوار بە دىوارمان مىرىكى بى ژنى هۆلەندىبە كە بەژنى دوو مىترىك دەبى و خۆم ئاسابى لە ئاوەزى بەرپىو جى بىبەرىبە.» بە دەم پىكەنەنەووە دەىگىرپراووە كە مىرە هۆلەندىبە كە سەعات سىبى دوانىو دەرۆ، لە ژىر گەرمای سەرىبەنەى حەوشە بە هەتاو حەمام

دهكا و ژنى جينارى همبهرمان كه كهليمى يه همموو شهوانى شه ممه له نيناي دهوى بچى
جراى حهوشه كه يان هه لكا و هيشتا دراوسپكانى تر ناناسى و —

يه كى له ئيراده كانى نينا زور و ئىزى بوو، به تاييهت ته گهر به ته له فون قسه ي ده كرد. هوشم
له لاي چيشتى سهر ئاور بوو. گوتم « نينا، چيشتى سهر ئاور — »

به په له گوتمى « ئه ي! ببوره، ههر له بىرم چوو يوچى ته له فونم كرد. پينجشه مهي شهوى
وه رنه لامان، به دايكم و ئاليسيش بلئ. بوخوم به ته له فون بانگيشتنى ده كه م نه وه كوو
خوشكت ويكه وي و ليتمان بتورى.» ديسان پيكنه نى « كيژى پورى گارنيك له تارانوه هات
چهند هه وتوويهك ليتمان ميوان بوو. به سته زمانه تازه ته لاق دراوه. پيم خوشه بيبينى. هيندى
له ناكاره كانى له تو ده چى. له بىرت نه چى. پينجشه ممه. زووش وهرن با منداله كان به يه كه وه
كايه بكهن، سووفى دلئى بو منداله كان تهنگ بووه. ههر ده لئى له قوتابخانه قهت يه كتر
نايين.» له ئاخريه كه يدا مالاواييمان له يه كتر كرد.

ته له فونه كه م دانا و چوممه چيشتخانه. هه تا چيشته كه م ليكدا و ئاوره كه م كوژانده وه،
ته له فون زهنگى ليذا گهرامه وه دالان.

« پيم وانه بوو له و ئافره تانه بى كه دايم و ده رهم له بن ته له فون كورك ده بن.»

يه كيك له ئيراده كامم ئه وه بوو كه نه ده شيام له جيوه وه لامى خه لكى بده مه وه. هه ركه
قسه يه كى بى جيم ده بىست بيده نگيم ليده كرد. بيده نگيم ليكرد و خاتون سيمونيان دريژدى
بيدا. « ئه و شه وه گوتم ئه م ژنه تيوه ده نيبريه مالى ئيمه. چ باسى لئى نه بوو. هيچ ده زانى
له گه ل بيبه لئى دانيم.»

وه لامى خه لك نه دانه وه و گرينگى پينه دانه كانى منيش تاراده يه ك بوو. هه ناسه يه كى دوور
و دريژم كيشا، سيمي ته له فونم توند له دورى ده ستم پيچا و به دنه نكيكى به رزتر له دنه كى
ئاساييم گوتم هه وه لئى ناشخين "ژنه تيو" نيه و ژنيكى ريزداره كه بو دا بينكردى بژيوى
ژيانى تيده كوشى، ئه و جار ته له فونى نيه و ده بئى هه تا شه ممه سه بر بگرم كه نوڤه ماله منه
و سه رپراى ئه وه ش —

به رپيه نيو قسه كه م « ئيمرۆ شه ممه يه.»

ترسم رئ نيشت. « دويني ته له فونى كرد بوى ناكري بى چونكه —»

ديسان به رپيه نيو قسه م. « تو گوتم ته له فونى نيه؟»

خهريك بوو بته قم « كوره كه ي ته له فونى كرد.»

بۆ چەند ساتى بېدەنگ بوو، پاشان شېۋە ئاخاوتنەكەى گۆزا. « كەوابوو تەكايە لەبىرتان نەچى و — شووشەيەك چاتىنم بۆ ۋە لا ناۋى. »
 زمانم لە گۆ چوو. لە ئاكارە دژ بە يەكەكەى نەدەگەيشتم. گۆتم لە گەل ئاشخېن دەئاخۆم، سوپاسى يەكەيىم كرد و تەلەفۆنم دانا. لە بېرى ئەو دەبووم كە دەبووايە ھەر لە ھەوئەو بە ئاشخېن بۆم لە گەل چ سەير و سەمەرەيەك تېكەوتوو.

۱۳

مامۆستاي پىيانۆى مندالەكان ئافرەتە ئىنگىلىزى يەكەى سىپى و بەلەك بوو، شوى بە مېرىكى ئىرانى كوردبوو و دواى چەندىن سال بە يەكەو زىيان لە ئىراندا، فارسى لە ئىمە ھەرمەنىيەكان خراپتر دەئاخۆت. بەر لە دەس پىكردىنى كلاسى مندالان پىرسى « ژمارەى تەلەفۆنى ئىمە ئىو بە ھانومى — ھانومى — ناۋى چىە؟ جىنارى ئىو. » گۆتم « سىمۆيان. » دەستى دانايە سەر نىچاوانە شەكەى*. « ئا، سىمۆيان ئىمەر تەلەفۆنى كرد، زۆر خاتوونىكى سەيرە. گۆتى ۋەرە پىيانۆكەى ئىمە كوك بكە، گۆتم ئەمن پىيانۆ كوك كەرەو نىم. زۆر قسەى بېشەرمانەى كرد. » بۆى ناسك و شانە زەرىفەكانى ھەلئەكاند. تەلەكانى بەو نىنۆكە سووراندەو چەند جار لە ھەوادا راوھشاند و مندالەكانى بردە ژوورى پىانۆ.

بۆخۆم ھەرەك كاريكى خراپم كوردبۆ بە شەرمەو لە ژوورى مېوانان دانىشتم. چاوم لە راحەتتە چوار خشتەكان و پەردەى گۆلدار و پەيكەرەى چكۆلە و تابلۆى مەزن و قاپ و قاچاغە زىو و فەغفورىيەكان دەكرد و چاوپروانى تەواو بوونى كلاسى مندالەكان بووم و خۆم سەركۆنە دەكرد كە « بە تۆ چى؟ خۆ ئەتۆ ۋەكىلى كارە چەوتەكانى دىتران نى. ھەق بە ئارتووشە. نابى زۆر ھامو شۆى ئەم بنەمالەيە بكەى. » چاوم بە دەورى ژوورەكە داگىپرا. تەكاندى تۆزى ئەو گشتە پەيكەرە ورد و درشتە و تابلۆ و قاپ و قاچاغ بىگومان زۆر ۋەخت گره.

لەكاتى گەرەنەو بۆ نىو پاس ھەولم دا بۆ دووانەكان روون بكەمەو كە بۆ نابى زۆر بە شۆين ئىمىلى دابچن. « دەرسى ئىمىلى لە دەرسەكانى ئىو فرەتر و دژارترە، پىموايە دايە

گه وره‌ی ئیمیلیش پینی خۆش نییه ئیمیلی زۆر له مالّ بچیتته ده‌ری. هه‌ر كه‌سه‌ی خووخده‌ی تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌یه. ده‌بی له‌به‌ر چاوی بگه‌ین.»

ئارسینه به‌شیک له‌ قژه لوله‌كه‌ی به‌ فوو له‌به‌ر نیوچاوانی لادا. « به‌لام ئیمیلی هه‌ورپی ئیمه‌یه. زۆرمان خۆشده‌وی.»

ئارمینه‌ کتییی نۆتی دانا به‌ سهر کورسی پاس و ده‌ستی خوشکی گرت. « بزخۆی هه‌موو رۆژی ده‌لی خۆزکه‌ ده‌هاتمه‌ مالی ئیوه.»

كه‌وتمه‌ بیر ئیمیلی به‌سته‌زمان. ئه‌منیش بوومایه پیم خۆش بوو له‌ چنگ ئه‌و زیندان و زیندانه‌وانه‌ رزگاریم بی.

ئارمینه‌ گوتی « بچینه‌ توستۆر؟»

ئارسینه‌ گوتی « ئیسما‌رتیز بگه‌ین.»

له‌ ئیزگه‌ی نزیك ئوستۆر دابه‌زین.

نیو فرۆشگا وه‌ك هه‌میشه‌ خۆش و فینك بوو. دووانه‌كان رایانكرده‌ لای قه‌فه‌زه‌ی شه‌گه‌لاته‌كان. كارمه‌ندی فرۆشگا پرسی «ترۆلی یا به‌سكیت؟» گوتم «تكا‌یه به‌سكیت.» قوڵینه‌ی شت كه‌رینم ده‌سدایه‌ و راست چوومه‌ شوین به‌شی كه‌ره‌سته‌ی ته‌ندروستی و له‌شساغی. ژنیک پالی وه‌چهرخی ده‌ستی شته‌ كراوه‌كانی دابوو و چاری له‌ قه‌فه‌سه‌ی سابوون و كریمه‌كان ده‌كرد. چه‌رخه‌ ده‌ستیه‌كه‌ ته‌ژی له‌ شه‌گه‌لاته‌گه‌لی كه‌د بی‌ری بوو. به‌ یه‌كتر پینكه‌نین و وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ری پپو‌یست بی شته‌كه‌ روون بكاته‌وه‌ گوتی « دیاری بۆ تارانیه‌ شه‌گه‌لات نه‌دی‌تووه‌كان ده‌به‌م.» پینكه‌نی و پینكه‌نیم و گوتی « سابوون و كریمی ده‌ستیشیان خواستووه‌، نازام سابوون چ هه‌لگرم.» دوو به‌سته‌ سابوونی وینۆلیام هه‌لگرت نامه‌ نیو قوڵینه‌كه‌. «ئه‌من هه‌میشه‌ وینۆلیا به‌ دیاری ده‌به‌م.» چوار به‌سته‌ سابوون و سێ قوتوو كریمی ده‌ستی یاردلی هه‌لگرت. مالّ ئاوابی كرد و چه‌رخه‌ ده‌ستیه‌كه‌ی به‌ زه‌حه‌ت وه‌پیش خۆیدا ، قوتوو‌ه‌کی كریمی یاردلیم هه‌لگرت و نامه‌ نیو قوڵینه‌كه‌.

خوڵیکم له‌ فرۆشگا دا لیداو دوو قوتوو بیسکویتی نایس كه‌ ئارتووش پیی خۆش بوو و شه‌ریه‌تی هالی بۆرانژم بۆ منداله‌كان هه‌لگرت. ئارسینه‌ و ئارمینه‌ به‌ ده‌ستی ته‌ژی له‌ شه‌گه‌لات په‌یدا بوون. ئارمینه‌ گوتی « گوتت وه‌بیرت بجه‌مه‌وه‌ كه‌ — » ئارسینه‌ گوتی « نان و شیر له‌ دی‌یری بگه‌ی.» پیم گوتن كه‌ نیوه‌ی شه‌گه‌لاته‌كان به‌رنه‌وه‌ نیو قه‌فه‌سه‌ و چو‌وینه‌ ژووری پالده‌ستی فرۆشگا یا نابادانی گوته‌نی دی‌یری و نانی رۆل و شیرمان كه‌ی.

له گهرمان جازز بېووين، كه گه‌يشتینه‌وه مال، نارتووش له كارپښ بوو. نارمينه گوتی « ټه‌ی گيان ، باوكم هاتوته‌وه.» نارسینه گوتی « باوكم هاتوته‌وه ټه‌ی گيان.» ده‌نگی قسه كردن له ژووری دانېشته‌وه ده‌هات. نارمينه كټیپې نوټی دانایه سهر میږی ته‌له‌فون. « میوانمان هه‌یه؟» تا هاتم بلیم جیپې كټیپې نوټ سهر میږی ته‌له‌فون نییبه، نارسینه زووه‌کی كټیپه‌كه‌ی راكرد و گوتی « میوانمان هه‌یه.»

گوتم ده‌بې كی بې هاتبې؟ ټالیس كه ټم هه‌وتووه ټیواران له‌سهر كار بوو. دایكیشم كه هه‌موو دم له چیشته‌خانه دا داده‌نېشت. نارمه‌نیش كه بېگومان له ژووره‌كه‌ی خویدا بوو چونكوو ده‌نگی گرامی ټیپاز هه‌تا سې مال ټه‌ولاتر ده‌رؤیې. نارمينه روانیه من « به‌لكو له ناسیوانی باوكم بن.» نارسینه گوتی «كادیلاكه سه‌وزه‌كه خو له كارپښ دا نه‌بوو.» پاشان ده‌ستی كرده نیو پاكه‌تی شت كړین و یه‌كېك له ټیسمارتیزه‌كانی راكرد. نارمينه ده‌ستی‌کی به چه‌ناگیدا هیئا كه یانی خه‌ریکی ردیټیټی و لاسای نارتووشی كرده‌وه. «به‌راست، له‌بېرم چوو. چهند كه‌س له ناسیوان هاتن.» نارسینه دایه پېكه‌نېن و هه‌تا ټیم راخوری كه « به‌هیا به‌!» پېكه‌نینه‌كه‌ی قوتداوه.

« چهند كه‌س له ناسیوان» سې میږی گه‌راوه بوون كه جاروبار ده‌هاتنه مالمان. هه‌رمه‌نی نه‌بوون، له جیگه‌ی راهه‌تی له پشت میږی فراوین خوری داده‌نېشتن و ههر كه چاییم ده‌برد چهند جار سویاسیان ده‌كرد. نارتووش به دوامدا ده‌رگه‌ی داده‌خست و هه‌تا یه‌ك دوو سه‌عات ههر ده‌نگی سرته سرتم له پشت ده‌رگه‌وه ده‌بیست.

نارمينه رووی ده خوشکی كرد و لاسای یه‌كېك له سې كه‌سه‌كه‌ی كرده‌وه كه له دووه‌كانی تر بالا به‌رزتر بوو و پچر پچر قسه‌ی ده‌كرد، «ب - بوو - رن. ده - كړی - كا - دی - لاک - له - كارپښ - دابې؟» میږه بالا به‌رزه‌كه جاری هه‌وه‌ل كه هات داوای كرد كادیلاكه سه‌وزه‌كه‌ی به‌رېته كارپښ چونكو ره‌نگی ماشین له ژپړ هه‌تاو داكال ده‌بېته‌وه. ټم كاره بوو به عاده‌ت و ههر جاره‌ی كه ده‌هات ته‌نانه‌ت ټه‌گه‌ر رؤژاواش بووایه و تاو به‌ه‌وه‌وه نه‌با كادیلاکی ده‌خسته كارپښ و ده‌رگه دوو لنگه‌كه‌ی داده‌خست.

له ده‌س نارتووش تووره بووم كه له‌بېری چووه بلې میوانم هه‌یه ټیم راخوری « ده‌ست و چاو شوړدن و كارگه‌لی قوتابخانه.» دووانه‌كان كه رایانكرده ژووری خویان چوومه چیشته‌خانه. كادیلاكه سه‌وزه‌كه‌م چهند جار له‌بهر دوو‌كانی شاهینده له ژپړ سووره‌تاو دا دیبوو. كه به نارتووشم گوتبوو، شانی هه‌لته‌كاندبوو كه «باشه، نزيك دوو‌كانی شاهینده هیچ كارپښی لی نییبه.»

ئەو كەلۈپەلانەي كرىبوومن تاقەتم كردن. ناوي سىي كەسەكەم نەدەزانی و نەشەدەويست بزام. جارىكيان كە ئەوان رۆيشتن لە نارتووشم پرسى هاتنە ئىيرەيان جىيى مەترسى نىيە؟ گوتى « نىگەران مەبە تەنيا بە يەكەو دەمەتەقە دەكەين. » نانەكاتم دەنيو كاسەي نانى نا و لە دلى خۆمدا گوتم «دەمەتەقە ناكەن» و چوومه ژوورى دانىشتن.

لە ژووریدا دووانەكان گوتەنى لە باتى «ناسياوانى باوكم» ئىمىل سىمۆنيام دى كە تا وەژوور كەوتم لەبەرم هەستا، سلاوى كرد. دەستى ویدا. دەستم ویدا و توند دەستم كىشاو. قوتووى كرىم لەسەر مېزى چىشتخانە بو. چاك و خۆشيمان كرد و پرسىم « قاو دەخوى؟ » هەتا قاوە حازر بو دەستم لە ژىر شىرەي قاپشۆرى شۆرد، دەرگەي قوتووى ياردىلیم كرده وە و كرىم لە دەستم هەلسوو.

كەشەفى قاوە بە دەستەو بەرەو ژوورى دانىشتن چووم و ئەو دەم بە زەين گەيى « چۆن بوو نارتووش ئىمىلى بانگىشتن كەرتە مال؟ » نارتووش لىمى پرسى « دەتزانى ئىمىل شەترەنج باش كايە دەكا؟ » وەلامم وەرگرتەو. كەوتەو بەر سەفەرى مانگى هەنگويمان * بو ئىسەفەهان و شىراز، نارتووش زۆرجار بە سەبر و تاقەتتىكى زۆرەو هەولیدا شەترەنجم فېر بكا و فېرىشى نەبووم.

ئىمىل سىمۆنيان فىنجانى قاوەي راكرد و چاوى دە پەنجەرە برى «ئەو پەردانە چەند جوانن.»

بۆخۆم داوينى پەردە كەتانبىيەكەم بەگول چنى بو و زۆرم خۆش دەويست. بەلام جگە لە داىكم كە گوتبووى «سەلىقەت وەخۆم چو» كەس هېچكات پەردەكانى پەسەند نەكردبو. نارتووش كە مۆرەكانى شەترنجى ريز كرد لە ژوورەكە وەدەر كەوتم. گوتە دووانەكان دەفتەرى ئىملاكەيان بەيننە چىشتخانە و بە ئارمىنم گوت دەنگى گرام كەم كاتەو. لەبىرى ئەو دا بووم شىو چ دروست بكەم كە ئارمىنە و ئارسىنە بە قىنەو وەژوور كەوتن. «دەفتەرى ئىملاى من ديار نىيە.» «قەلەمدانى منىش ديار نىيە» بە يەكەو پىيان دە عەرزى كوتا. «وہى لە چنگ ئارمەن.» گوتم « لە چنگ ئارمەن.» و رابووم.

دەرگەي ژوورى ئارمەن رۆژان ناسا داخرا بو، لە باتى ئەو لە دەرگە بەدەم دەسگىرەكەيىم چەندجار توند راوەشانە و هەتا گوتم «دىسانىش ئەتۆ» لە ژوورەو هاوارى كرد «دۆلابى ژوورى دانىشتن.» روو و دەرگەي داخراو گوتم «بە خوداى نەخۆشى.» و چوومه ژوورى دانىشتن.

ئىمىيل سەرى ھەللىنا. زنجىرىكى زىرىنى زەرىف بە نىوان پشكۆژە كراوھەكى كراسىدا بە ديارە ۋە بوو. دەرگەى دۆلابى قابەكام كردهۋە.

ئىمىيل بە ئارتوشى گوت ((باس و خواسى ئىمىرۆ؟ ھەموو زوو چوونەۋە)) ئارتوش چاۋى لە سەفحەى شەترەنج پىپوۋ و خۆى بە رىشەكەيەۋە خافلاندىبوو. «نوتق كىردن بوو. بۆچى نەھاتى؟»

((نوتق كىردن؟))

((پىگوف نوتقى دەكىرد.))

((پىگوف؟))

((بالۆيزى يەكەتەى سوفىتە.))

((ئەھا!))

دەفتەرى ئىمىلا و قەلەمدانم لەسەر دەۋرىەكانى نىۋو دۆلاب راکرد و گەرامەۋە چىشتخانە. ماكارۆنىم بۆ شىۋو دەپالوت كە لە زەنگىاندا. ئىمىلى بوو، لەلايەن دايە گەۋرەيەۋە ھەۋالى ھىنابوو كە بۆ شىۋو چاۋەنۋارى باۋكىنە. ئىمىل لەجىۋە ھەلبەزىيەۋە. ((ھۆشى سەعاتم نەبوو.)) دروست شىۋەى كىژەكەى بوو، يەكەم جار كە دايە گەۋرە ھاتىۋە شۆينى. ھەيەتەى ئارتوش لە چەشنى مندالىك بوو كە لەيستۆكىان لە دەس ستاندىي. دوۋانەكان پارانەۋە ((بۆ شىۋو لامان يىننەۋە.)) لەبەرچاۋ گىرتنى رادەى ھاموشۆ و پىشتى دەست داغ كىردىم لەبىر چوو و گوتە ئىمىل سىمۆنيان ((بۆچى بۆ شىۋو لە لامان نامىننەۋە؟ تەلەفۆن لە دايكت دەكەم.)) ئارتوش بانگىشتنەكەى دوۋپات كردهۋە و دوۋانەكان دەستميان گرت و بەرەۋ تەلەفۆنيان بىردىم. ئارمەن پالى ۋە شىپانەى ھۆدەكەيەۋە دابوو.

ئىلمىرا سىمۆنيان نەك ھەر رازى بە مانەۋەى كور و نەۋەكەى بوو بەلكو رازى بوو خۆشى بى. بە دۋاى رازى بوونە لەناكاۋ و چاۋەروان نەكراۋە دوۋانەكان لە خۆشيان ھەلبەزىنەۋە و ئىمىل و ئارتوش گەرانەۋە سەر شەترەنجەكەيان. بە بىنىنى بەرمزەى ئىمىلى دەبالا خۆم دا گوتىم ((بەستەزمان))، چونكوۋ پىشتم دە ئارمەن دا بوو نەمزانى ئەم مندالە بەستەزمانە خۆشحال بوو يا نا.

ئىشى و راپۇنزىل خۇيان خېر كىرېۋە و لەنىو قەرەۋىلەدا دانىشتىبون.

ئارمىنە گوتى « تۆنەتگوت بەلام ئاخىيەكەى بۆ خۇمان تىگەيشتىن دايە گەورەى ئىمىلى بۆچى ھەروا بچكۆلە ماۋەتەۋە.» ئارمىنە زۆر بەراستى گوتى « چونكو فاكسىنى لىنەداۋە.» ھەر جارەى كە نۆرەى لىدانى فاكسىنى دوۋانەكان دەھات ئەم رستەيەش كە «ئەگەر فاكسىن لىنەدەن ھەتا ھەتايە بچكۆلە دەمىننەۋە.» بەشىك بوو لە تكاو رجاو ھەرەشەكانم.

دوای نىو سەعات كە روۋداۋەكەم بۆ ئارتووش گىراۋە پىنكەنى. لە پالى دانىشتم و گوتم « خاتون سىمۇنيان لە دكتور جكىل و متر ھايد نامىننەۋە. ھەتا دى پىت و ابى چ بوۋنەۋەرىكى لە خۇرازى و ترسىنەرە، كارى دەكا خۇشت بوئ و ديارە بە پىچەۋانەشەۋە. چ روۋداۋەلىكى بە تام و چىزى گىراۋە و مرۆڧ ھەق بلى پىانوۆ ژەنىنەكەشى قسەى تىدا نەبوو.» دوای خواردى شىو لە پىشدا ئىمىلى و دوۋانەكان پىانوۆيان ژەندىبوو. پاشان خاتون سىمۇنيان مەشقە دژارەكانى مندالانى ژەندىبوو، ئەوجار ھەر ئاھەنگىكى كە داۋايان كىرېۋو و لە كۇتايىدا چەند ئاھەنگى كۆن. پىم وايە تەنەنەت ئارمەنىش ئاگاي لىنەبوو پىيەكانى خاتون سىمۇنيان ناگاتە پىدالەكانى پىانوۆش.

ئارتووش باۋىشكى ھاتى. « مرۆڧگەلىكى چەوت نىن. شەتپەنجى ئىمىل قسەى تىدا

نىيە.»

گوتم باسە سىياسىيەكەتان بە كوئى گەبى؟ دەستەكانى لە پشت سەرىيەۋە تىك خست. «ھىچ كوئى. ئىمىل لە عالەمى خۇيداىە.» توپكىلى فستقىكەم لەسەر فەرش ھەلگرتەۋە. « كام عالەم؟» دەستەكانى ھىنايە خوار و بەردىنە بزن ئاساكەيدا ھىنا. چوزانم. چىرۆك و شىعر و لەم چەشنە بابەتانە.» توپكەلە فستقەكەم ئەو دەس ئەو دەس كىرد. خاتون سىمۇنيان گوتىۋو « ھەر چەند ھەۋلەم دا فىرى پىانوۆ نەبوو. لە جىنگەى ئەۋە ھىشتا نەدەچوۋ قوتابخانە دەستى بە خۇيندەنەۋەى كىتېب و ھۆنىنەۋەى شىعر كىرد.» توپكەلە فستقەكەم خستە نىو تەپلەك. «باشە خۇيندەنەۋەى كىتېب چ ئىرادىكى ھەبە؟»

پنیه‌کانی درێژ کرده سەر مێزی پیش‌راحتی و ده‌سیمای کورژاوه‌ی ته‌له‌ویزیۆن رامما.

«هیچ ئیرادێکی نییه. به‌وه‌م‌ه‌رجه‌ قازانجێکی بێ، ری‌نیشاندهری، شت‌فێری‌مرۆڤ‌ب‌کا، ته‌نیا به‌مه‌به‌ستی‌کات‌بو‌اردن و خۆ‌خافلان‌دن‌نه‌بێ. ده‌لێی‌ئێمیل‌له‌سه‌ر‌ئه‌م‌دنیا‌یه‌نییه.»

برێ له‌قه‌ه‌مم‌به‌ده‌وری‌تلم‌دا‌بادا. «ه‌ه‌ر‌که‌س‌کتیبی‌خوینده‌وه‌ و شیعری‌پێخۆش‌بوو یانی‌له‌سه‌ر‌ئه‌و‌دنیا‌یه‌نییه؟» باویشکی‌هاتی. «شیع‌ر و چیرۆک‌خۆ‌نه‌بوو‌به‌نان و ئاو. به‌راستی! خاتوون‌نوروللایی‌گوتی‌کاری‌پێته. گوتی‌ته‌له‌فۆن‌ده‌کا.»

خاتوون‌نوروللایی‌چ‌کاری‌پێم‌بوو؟ خاتوون‌سیمۆنیان‌گوتبووی «گۆفاریکی‌زۆر‌گرینگ برێک‌له‌شیع‌ره‌کانی‌ئێمیلی‌بلا‌و‌کرده‌وه. یه‌کێ‌له‌چیرۆکه‌کانی‌خه‌لاتی‌وه‌رگرت.» «خاتوون‌نوروللایی‌چ‌کاری‌پێم‌بوو؟

نارتووش‌گوتی «ئاخریبه‌که‌ی‌تینه‌گه‌یشتی‌کی‌شه‌ی‌ئیشی و راپۆنزیل‌له‌ژێر‌سه‌ری‌کی‌دابوو؟»

به‌دوای‌رویشتنی‌سیمۆنیانه‌کاندا‌ئیشی و راپۆنزیل‌ون‌بوون. هه‌موومان‌وه‌ک‌جاران‌شکمان‌له‌ئارمه‌ن‌بوو، به‌لام‌ئارمه‌ن‌به‌پنجه‌وانه‌ی‌هه‌میشه‌که‌له‌پێشدا‌زه‌رده‌خه‌نه‌گه‌لی‌ره‌مزاوی‌ده‌هینایه‌سه‌ر‌لی‌و و ئاخریبه‌که‌ی‌دانی‌پیدا‌ده‌هینا‌که‌له‌یستۆکه‌کانی‌له‌کوی‌داناوه، ئه‌مجاره‌هه‌ولیدا و ته‌نانه‌ت‌فرمی‌سک‌له‌چاوانیدا‌په‌نگی‌خوارد‌وه‌که «به‌خوا، به‌مه‌سیح، به‌حه‌زهره‌تی‌مه‌ریه‌م، ئه‌من‌نه‌مشاردۆته‌وه.» هه‌تا‌ئه‌وه‌ی‌که‌نارتووش، ئیشی و راپۆنزیلی‌له‌حه‌وشه‌له‌ژێر‌په‌نجهره‌ی‌ژووری‌دووانه‌کاندا‌دۆزییه‌وه.

ئه‌و‌به‌شه‌قه‌وه‌ی‌که‌له‌ده‌وری‌تلم‌ده‌هالاند‌خستمه‌پشت‌گویم، «پێم‌وا‌نییه‌ئارمه‌ن‌ئه‌م‌کاره‌ی‌کردبێ.» نارتووش‌چاوی‌نووقاند و پالی‌وه‌پالپشتی‌راحه‌تی‌دا. ده‌سیمما‌ره‌شه‌که‌ی‌ته‌له‌ویزیۆن‌رامام‌یانی‌ده‌کرا‌کاری‌کیژۆله‌که‌بێ؟» نارتووش‌چاوی‌هه‌لینا، راوه‌ستا‌و‌خۆ‌ی‌له‌به‌ر‌یه‌ک‌کی‌شاوه. «ئه‌تۆ‌چرا‌کان‌ده‌کووژێنیه‌وه‌یا‌من؟» گوتم «ئه‌من.»

مێزی‌شپۆم‌خه‌ر‌ده‌کرده‌وه‌ئێمیل‌گوتبووی «کلاریس، یارمه‌تیت‌بده‌م؟ پێش‌نیاری‌یارمه‌تییه‌که‌ی‌به‌دل‌م‌بوو‌یا‌ئه‌وه‌ی‌که‌به‌ناوی‌چ‌کۆله‌مه‌وه‌بانگی‌کردبووم؟ چرای‌ژووری‌دانیشتم‌کورژاند‌وه‌و‌به‌ر‌له‌چوون‌بۆ‌ژووری‌خه‌و‌ئه‌و‌شووشه‌چاتنیه‌ی‌که‌خاتوون‌سیمۆنیان‌هینابوو‌ی‌نامه‌بنه‌بانی‌یه‌کێ‌له‌قه‌فه‌زه‌کانی‌چێشته‌خانه. ئه‌م‌قه‌فه‌زانه‌شوینی‌شتگه‌لێک‌بوون‌که‌به‌ده‌گمه‌ن‌پێویستیم‌پێیان‌بوو.

نالیس له پشت میژی چیشتخانه دانیشت. قژی چین چین کورت کرابووه و وهك بهرد رهق هه لانبوو و سه ریشی ده تگوت تۆپه. « له نارایشگه ری را یه کراست گه پامه وه ئیره.» زوو گوتم «قژه کانت فره جوان بوونه. چووپه لای ئانژیل؟» بزه ی هاتی. « نا بابه. خو ئانژیل نازانی قژ کورت کاته وه. چوومه ته لاری شمشاد. نارایشگه ری کی تازه ی له تاران هوه هینا وه.» چاوی وه قاپه شو را وه کانی شهوی پیشتر کهوت که خرابوونه نیو جی قاپه کان. گه شاوه و به چه شننی پرسی «میوانتان بوو؟» وهك نه وهی که پرسی «بیاوت کوشتووه؟»

قاپه کانم دانایه وه سه ر جیگای خویانه وه. لایه نی به پتو جی زه نیم بو هه زاره مین جار گوتی « پیویست به روون کردنه وهی تۆ نییه. هه ر بلنی ئا میوانمان بوو. هه ر هیئنده.» دوامین که وچکم نایه نیو چه کمه جه وه. که چه کمه جه کم گالهدا و زۆریامه وه لای نالیس. « ئا، میوانمان بوو» و پیم گوت کی بوون. خو ی گرژ کرد. « بو منت ئا گادار نه کرد؟» هه تا هاتم بیر له وه بکه مه وه، روونکردنه وه بدهم، لایه نی شه رمن نه مکاره ی کرد. « هه موو شت زۆر له ناکاو پیش هات. نه تۆش که دویننی شه وه له نه خو شخانه بووی.»

به پیچه وانه ی هه میسه که بۆله ی ده هات یا شه ری ساز ده کرد. نه مجاره له قولینه ی میوه سیویکی ده س دایه و هیچی نه گوت. له خو م تووره بووم که بو دیسان له سه ری رۆیشتم و له وه ش سه یر ما بووم که چۆن بوو نالیس هه للاو بگری ساز نه کرد. له هه مبه ری دانیشتم. سیوه که ی هه موو خوارد و گوتی «بریا گوتبات پینجشه مه بو شیو بینه ماله نینا.»

بو نه وه هیمنایه تیم بیاریزم، هه ولتم دا بیر له بابه تیکی تر بکه مه وه. ده گولدانه که ی نه و دیوی په نجه ره رامام. قهت نه شیابووم خوشکم حال ی بکه م نه گه ر که سیکا میوانی جیگایه ک بوو جوان نییه له خو رایی میوانیکی تر له گه ل خو ی به ری. نه مجاره ش بو م نه کرا رازی بکه م، برۆی هه لته کاند که « هه ی له و قسانه. خو نه تۆ له گه ل نینا شه رمه جزووریت نییه. به لام چ قه یدییه، زۆر گرینگ نییه. نه من که هه لوئیستی خو م گرتووه. جگه ره ت هه یه؟» بی نه وه هیه چ بلیم رابووم پاکه تی جگه ره که م هینا. که و ابوو خوشکم لیپرابوو خو ی کر کاته وه. شقارته م بو لیدا.

ناشاره زایانه قومیکى له جگهره داو دووکه له کهى دایه دهئى. « ههتا دایکم لیږه نییه ههراو هوریا بکا با بلیم سیمونیان ههر عهیب و ئیرادیکی هه بى گرینگ نییه. قسهى خومان بى له ته نیایى و بۆله بۆلى دایکم وهږه ز بوومه ئه و جار ئه گهر پېشوو ژنى بووه گرینگ نییه. قسهى تو راست بوو. خوا و خورما به به که وه نابن. له بنه ماله یه کهى خراب نییه و خوینده و اریشه. ئه وه هوشت له کوپیه؟ دهستت سووتا. ئه وه بۆ مات بوویه؟»

دهنکه شقارته که ههتا بنى سووتا بوو به په له خستمه نیو ته په له. دایکم له پال ته له فۆن گوتبوى « ئه گهر سهرو گیلنگهى ئالیس پهیدا بوو هه رچى گوت پېدا مه چوو. ئه و جار ئیدى به ته وای له سه ریداوه.» شکم کړدبوو دیسان کیشه یان بووه. تازه تیده گه یشتم. ئه م گالته یه م بیر که وه وه. پیاویک دهیگوت « لیږاوم له گه ل کیزى پاشا زه ما وه ند بکه م.» گوتیان « خو پاشا کیزه که بیته پېندا.» گوتى « ئه من هه لئو یستى خو م گرتووه، په نجا له سه دى کاره که جېبه جى بووه.» خوشکم به ته ما بوو له گه ل ئیمیل سیمونیان زه ما وه ند بکا و به بروای خو ى سه دا له سه دى کاره که ته و او ببوو.

ئالیس سیوکی تری ده سدا یه. « دایکی ئه گهر بمړى جه و اهیراته کهى به من ده گا.» له قاقای پیکه نینى دا. « ته نیا گرفتى ئه و کیزه که یه تى. به لآم گوت مندالیکى به دفه ر نییه. وازى مندالداریم نییه به لآم ته تو یارمه تيم دده ی.» پاشه ودى که به م چه شنه و دایکم گوته نى هه موو شتیکی برى و دروى و ده به رى کړد له جیوه رابوو. « ده ی، ئه من رویشتم. بۆ چاکه ت و دامینه چه رموو ه که م که وشى سوورمه ییم گه ره که.» خه ریک بوو سه رم ده گیزوه ده هات. پیم و ابى وه لآمى مالا واییه که یشم نه دایه وه و ئالیس به پیکه نینه وه رو ى.

ههتا گه یه دالان ته له فۆن له دایکم بکه م، ته له فۆن زهنگى لېدا. دایکم دهستى ره پېش خستبوو. « ده زانم. ده زانم. له دوینى شه و ههتا ئیستا ئه وه به گو ییدا ده چرپیم. هه ر گو یشى پېناجى. هه رچى زووتر ئه وه هه تیه و بېنى، باشتره. به لکو له که رى شه یتان هاته خوار.» گووشیه که م که دانا، له ده س دایکیشم تووره بووم. به چ حه قى نه دیتوو نه ناس ده یگوت "هه تیه؟"

له پشت میزى چیشتخانه دانیشتم و دهستم بۆ سه رم برد. قژم له ده وری تلم هالاند و کړدمه وه، هالاند م و کړدمه وه. بیر هیتانه وه یه که م تووش بووم له گه ل ئیمیل سیمونیان کاریکى دژوار بوو.

خوشکم خۆی تا ئەوپەڕی رازاندبۆوه، هەر له نیو سەعاتی هەوڵەوه راپۆرتیکی تێرو تەسەلی له چاکی و خووخده و خۆیندهواری و سەرکەوتنه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی خۆی دەدا. له بابەت هەموو شتیکه‌وه هەر له چێشت لێنان و کابانیه‌وه بگره هەتا سیاسەت و ئابووری جیهانییه‌وه رای دەرده‌بری. به دواى خوازیبى يه‌ك له دواى يه‌ك و دياره‌ خه‌يالیه‌کانیه‌وه ده‌یگوت ويسته‌کانیان جواب کراوه و له کۆتاییدا له مەر سەفەری ئینگلیزتانیه‌وه دەدا. قژه لێك و لووسه‌که‌م وه‌ك فه‌نهر لوبول ببوو. دامه‌ پشت گویم و به‌شیکی ترم گرتە دەس. زه‌ماوه‌ندی ئالیس یه‌كێك له مه‌زترین ئاواته‌کانم بوو. گه‌لێك جار خۆم که‌سانیکم پێشنيار کردبوو به‌لام خوشکم هه‌روه‌ك ئەوه شه‌ربه‌ی ژارم خولق کردبێ، لووتی تێك نابوو که «حه‌ی!!!؟ واتا ئەوه‌نده چاره ره‌شم که تۆ شووم بۆ بدۆزییه‌وه؟»

هەر که قژم له دەوری تلم ده‌هالاند، نینا ده‌یگوت «ديسان بوویه لویی شازده‌هه‌م؟ له‌و قژه لانه‌وازانه * ده‌س هه‌لگره.» ده‌ستم له قژه‌کانم هه‌لگرت و رابووم. به نێو ژووره‌کاندا گه‌رام و به شوین ریگا چاره‌وه بووم. هیچ ریگا چاره‌که‌یم پێ شک نه‌هات، نه‌زم کرد ئەگه‌ر خوشکم له که‌ری شه‌یتان هاته خوار خه‌رجی رۆژێك فراوین و شیوی ماله‌ په‌که‌وته‌کان بده‌م.

١٦

مندال که له قوتابخانه گه‌رانه‌وه ئیمیلیان له‌گه‌ڵ بوو.

به‌ر له هه‌ر شتی پرسیم « به دایه گه‌وره‌ت گوتوه هاتووی؟» ئیمیلی سه‌ری هه‌ژاند و چاوی ده‌عه‌ردی بری. ئەو هه‌موو شه‌رمیۆنییه‌ی خه‌ریک بوو جارزی ده‌کردم. ئارمینه‌ گوتی « خۆمان چووین ئیزمان له دایه گه‌وره‌ وه‌رگرت.» ئارمینه‌ گوتی «ئیمیلی له ماتماتیکدا چهند گرفتییکی بوو. هاتووئه ئارمه‌ن یارمه‌تی بدا.» هه‌تا ويستم چاویکی سه‌رسوهره‌ینه‌ر له کوربه‌که‌م بکه‌م، ئارمه‌ن گوتی « هه‌نوکه ده‌گه‌ریمه‌وه.» و رایکرده ژووره‌که‌ی. له دلی خۆمدا گوتم ئەورۆ هه‌ر ده‌لێی رۆژی رووداوه سه‌یره‌کانه. ئارمه‌ن دواى ئینشا یا هه‌ر به‌و راده‌یه دوژمنی ماتماتیک بوو.

مندال که گوتیان ((بهرشپو چیمان ههیه؟)) تازه بیر بهرشپو که و تمه وه و بیانووم هیناوه.))
کارم بوو، دهرفتهی ئه وه م نه بوو شتی دروست بکه م.)) سه ری دووانه کان چه ماوه لایه ک و
چاوه کانیان گه و ره دهینواند.

((چ کاریکت بوو؟))

((بو دهرفتهت نه بوو؟))

به بی وازی گوتم ((نان و په نیرمان ههیه. بخۆن. هیندهش مه پرسن.))
ههنگاوێک کشانه وه داوه و له یه کترین روانی. دهستم به نیوچاوانم گرت، پالم وه دیوار
داو چاوم لیک نا.

نارمیننه هاته پیش و دهستمی گرت. ((حالت باش نییه؟)) نارسینه دهستی دیکه می گرت.
((حالت باش نییه؟ چه ندیم پیخۆشبوو بلیم ((نا، حالت باش نییه.)) دهرفتهت نه بوو له خۆم
پیرسم بو حالت باش نییه. له زهنگیاندا.

دهسته کاتم له نیو دهستی دووانه کان راکیشاو به ره وه ده رگه چووم و له دلێ خۆمدا گوتم
((خوابه بو خۆت وه خیری گپری.)) دهتگوت چاوه روانی قه ومانی رووداوێکی سه بیرتر بووم.
ده رگه م کرده وه و به میشکم دا رابرد ((له ولاتیکی سه مه ره دابووم به ئالیس.)) ته گه ر
ده رفته تیکی تر بووابه به هاو ناو بوونی قاره مانه چکۆله که ی کتیب له گه ل خوشکم پیکه نینم
ده هاتی. دهرفته تیکی تر نه بوو و حالت خاس نه بوو و پیکه نینم نه هاتی.

وه ستای کاره بای شه ریکه بوو. هاتبوو چراکانی حه وشه دروست بکاته وه. میتریکی لاو که
هه تا ئه و روژه نه مدیبوو. زۆر له ر بوو و خالیکی مه زنی له سه ر روومه تی بوو.

هه تا حه وشه ی پشته وه له گه لێ چووم و گه رامه وه. تا یه که یه کی چراکانی تاقیکرده وه و له
ژیر هه ر کام له چراکان دهستی به قسه کرد که تازه له کۆمپانیای نه وت دامه زراوه و هه نووکه
که کاری باشی چنگ که وتوو له لێ براوه زه ماوه ند بکا و دایکی کیژی پووری بو به ده سگیان
کردوه و هه ر له مندالییه وه پوورزاکه ی خۆش ویستوه و ئاخرییه که ی به م ئاکامه گه بی که
((سیمه کانی یه کی له چراکان به یه که وه لکاوه.)) که خۆم ده مزانی. پاشان گوتی فازمیته که ی
له کار که وتوو و ئیشه لالا فازمیترمان هه یه.

له هه بوونی فازمیتر دلنیا بووم، به لام هه رچی نیو قوتووی ته مرزم پشکنی نه مدوزییه وه.
بیگومان دیسان نارمه ن هه لیکرتوو. له ده رگه ی ژوو ره که بییم دا و وه ژوو ره که وتم. ((فازمیتر
لای تو یه؟))

له گەل ئییمیلى لەسەر مېزى نووسىن دانىشتىبون و پېيەكانيان رادەوەشاندا. ھەردوو بازياندا خوار. ئارمەن بە پەشۆكاوى گوتى « نا، لاي من نېيە. » له رېگە دا بېرم بۆ حەوشە چوو. «عەجەب دەرس خویندنى.» كارەباچى گوتى «ناكرى له دراوسېكان وەرگرى؟» خاتوون رەحيمى كە له تاران بوو. ئاغاي رەحيميش بى گومان لەو دەمەى رۆژیدا لە ماڵ نەبوو. ناسياویم لەگەل دراوسېكانى تریش بەو رادەپە نەبوو لە رووم بېتەووە شتى بە قەررە وەر بېگرم. گوتم « بۆچى، سەبرىك بگرە. »

له شەقام تېپەرپم و لە زەنگى سيمۆنيانە كام دا. بى شك ئیيمىل ھىشتا لە كۆمپانيا نەگەرپا بۆو. خوا خوام بوو دايكى لەسەر كەلەكەى چۆپەى نەبى و فازمىترى ھەبى. ئیيمىل سيمۆنيان دەرگەى كردەو. فازمىترى ھىناو خۆشى لەگەل ھات. «بەلكو كارەباچى ھاوكارى گەرەك بوو.» نازام بۆ ئەگەر بە مەبەستى خولك كردنىش بووبى دژايەتیم لەگەل ھاتنەكەى نەكرد و بە بېرىشدا نەھات چۆنە لەو دەمەى رۆژیدا لە كۆمپانيا نېيە ھەستم كرد حالم خاستر بوو. ئالیس شتىكى گوتبوو. بى گومان تا ئەو رادەپەش نەزان نېيە.

۱۷

ئیيمىل گرتى واپەر مەبەتى (سىم كېشىيەكەى) زووتر لە كارەباچىيەكە دۆزىيەو و لە تەواوى ئەو ماوہەي كە خەرىكى سيمەكان بوو كارەباچى بىكار وىستا و لە چۆنايەتى زەماوہندى خۆى دواو ھەروەھا لەو كە بەلكو بتوانى لە بەھمەنشیر ياكوو پيرۆزاوا ماڵ بگرى و ئەگەر خوا مەيلى لەسەر بى دواى زەماوہند بۆ زيارەت دەچنە مەشەد. لە ئاكامدا كەرەستەكانى كۆكردەو و لەكاتى رۆيشتن دا بە پىكەننەو گوتى « بە ھەبوونى ھاوسىيەك وەكو ئاغاي مەھەندیس، بۆچى تەلەفۆن لەمن دەكەى؟ » نەگەيشتبوو بەر دەرگە ناسنەكە بانگم كرد «راوہستە.»

رامكردە ژوروى. قەفەزەى چىشتخانەم كردەو و قوتووەكەم دەسدايە. گەر مەوە حەوشە و دامە دەستى كارەباچى. دە قوتووەكە راما. «شەكەرەتى ئوستور؟» و گەشايەو. گوتم « بۆ بووكە خانى ببه » كەيفى پى ساز بوو، سوپاسى كرد و رۆيى. ئیيمىل سيمۆنيان چاويكى لىكردم. دەستى خۆلاوى و رەش بوو. خولقم كردە ژورور دەستى بشوا. و ھەتا دەستى شور

دوو شهره‌ی شهره‌تی ویتۆم دروست کرد که له بازاری کۆتیییه‌کانم ده‌کری و له مالدا جگه له خۆم کهس پێی خۆش نه‌بوو.

هه‌رکه پێی نایه چێشتخانه ده‌دوروبه‌ری رووانی. پاشان ده‌سته‌کانی بۆن کرد. «سابوونێکی چهند بۆنخۆشه، چێشتخانه‌یه‌کی چهند ژیکه‌له، ره‌نگی شهره‌ته‌که چهنده جوانه.»

نازانم بۆچی به‌ بۆنی سابوونی وینۆلیا ده‌که‌وتمه‌وه به‌یر باوکم و دالانه‌ کهم نووره‌که‌ی ماله‌که‌مان له تاراندا.

له پشت میژ دانیشته و چاوی ده‌ په‌نجهره بری. «خۆتان ئەم قه‌رنیزه‌تان دروست کردوه، وه‌نیه‌یه؟ په‌نجهره‌ی چێشتخانه‌ی ئیمه قه‌رنیزی نییه.

هیچکام له په‌نجهره‌کانی ماله‌کانی بوورده قه‌رنیزیان نه‌بوو. تازه هاتبووینه تابادان و ئارمه‌نم ده‌ سکی دابوو که ئاغا مورته‌زا قه‌رنیزی چێشتخانه‌ی بۆم دروست کرد.

ئیمیل فرێکی له شهره‌ته‌که‌دا. چاوه‌ڕێ بوم بلی تام خۆشه. نه‌یگوت. هێشتا هه‌ر چاوی له په‌نجهره بوو. «گوله‌ نۆکه‌کان هه‌ر ده‌تگوت گیانیان به‌ به‌ره‌وه نه‌ماوه.»

ئاغا مورته‌زا ده‌سته قه‌رماغه گرتوه‌کانی به‌ سه‌ر قه‌رنیز دا هینابوو که هێشتا پر له‌ تۆز و خۆلی خشته بوو. گوتبووی «ئەم قه‌رنیزه بۆ گوله‌ نۆکه‌ ده‌نالێ. مرۆڤ به‌ بۆنی عه‌تره‌که‌ی له‌ خۆ ده‌بیته‌وه.» نه‌مه‌دزانی گوله‌ نۆکه‌ چ گولێکه و هه‌تا ئەوکاته ناویشیم نه‌بیستبوو. یه‌ک دوو هه‌وتوو دوا‌ی له‌ دایک بوونی ئارمه‌ن، ئاغا مورته‌زا ئەو رۆژی بریار نه‌بووی هات. گولدانێکی له‌ پاشته‌رکی دووچه‌رخه‌که‌ کرده‌وه، داینایه سه‌ر قه‌رنیز. جێی بۆ کرده‌وه و گوتی «گوله‌ نۆکه‌ دیارییه‌کی بێ بایه‌خ.»

یه‌که‌ بجا بوو گولێ بچکۆله‌ی شین و په‌مه‌یی و چه‌رمووم ده‌بینی. ئیمیل ناوی ئەو گولانه‌ی له‌ کوی ده‌زانی؟ گوتم «ده‌بێ گله‌که‌یان بگۆرم.»

شهره‌ته‌ی خوارد. «له‌ مه‌سجد سولیمان گوله‌ نۆکه‌یه‌کم له‌ هه‌وشه‌ چاندبوو. رامسپارد خۆل و کوودم بۆ باغه‌که‌ی خۆمان بۆ بینن. هینایان، گلی ئەوانه‌ش ده‌گۆرم.»

گوتم «باغه‌وانه‌که‌ی کۆمپانیا ئەمکارانه‌ ده‌کا.»

شهره‌ته‌که‌ی دانایه سه‌ر میژ. زنجیری ملی ده‌پشکۆژی کراسی هالابوو. زنجیری له‌ پشکۆژه‌که‌ کرده‌وه. «زۆرم پێخۆشه به‌ گل و گول و گیاوه خه‌ریک بم. کاتی ده‌بینی ئەو شته‌ی به‌ ده‌سته‌ی خۆت داچاندوه ورده‌ بالاد ده‌کا که‌یفی پێده‌که‌ی، وه‌نیه‌؟»

بزهیه کی گه مشویانهم نیشته سهر لیو.

پیکه نی. «دیاره له داچاندنی گولدا وهك تۆ شاره زانیم.»

نیشانهی پرسیری که له چاواندا دی گوتی « له دووانه کانم بیست نهو گولانهی نهوشه وه بو دایکمت هیئابوو خۆت چاندبووتن.» ههستم به وه کرد نهو دهی سووره له لگه پریم. له وهی که گوتبووی تۆ، یاخووم به وه نه گرتبوو که سی به کاره کانم هه لبلێ؟

پرسی «کاره باجیتان ده ناسی؟» دیسان نهو دهیگوت ئیوه، گوتم «نا، یه که مجار بوو دهمدی. تازه له کۆمپانیای نهوت دامه زرا بوو.» ده خاچه کهی ملم راما. «تهدی له کوئی دهترانی زه ماوه ند دهکا؟ خاچه که خوار ببوو و راستم کرده وه.» «خۆی گیرایه وه.»

چاوی له گولته نۆکه کان کرد. «دهزانم بو. گشتیان گه ره کیانه له گه ل تۆ باخۆن. ئاخۆتن له گه ل تو سانایه.» لیم ورد بووه. «ده لئی مرۆف سه دساله ده تناسی.»

نارسینه و نارمینه به هه لبه ز دابه ز پهیدا بوون. «کاری قوتابخانهی ئیمه ته واو بوو.» «ئیمیلی خه لاسی نه هات.»

تازه وه بیرم هاته وه زیاتر له سه عاتیکه هه یچ دهنگی له ژووری نارمینه وه نه هاتوه. هه تا ویستم له جیوه راجم، ئیمیلی به کتیب و دهفته ری ژیر هه نگلییه وه وه ژوور کهوت، نارمینه و نارسینه له ههر دوو لاره به شان و ملی دا نووسان. «مالئین بکه یین؟» «یا بازه لئین؟»

ئیمیلی ده باوکی رووانی ئیمیل دووایین فری له شه ره ته که دا و شه ره کهی نایه سهر که شه ف. «دایه گه وه ته نیایه. ژانه سه ره کهی گرتۆته وه. به لکو باشتر ببی —»

نارمینه په رپیه نیو قسه کانی «با، دایه گه وه ئیسراحت بکا. ئیمیلی له لای ئیمه ده میئیتته وه.» نارسینه گوتی «ده جا نه تۆش بمینه وه. به م چه شنه دایه گه وره ش پشوویه کی چاکی بو ده دا.»

ئیمیل پیکه نی و له من راما. «زه همت دانی دوو شه وه له سه ره یه ک نابیتته روو هه لمالاوی؟» دلنیا بووم کهوتبووه شه رمه حزووری، گوتم «بمینه وه. ئارتووشیش له ههر کوئی بی دیتته وه.» قسه که م ته واو نه ببوو، دهنگی پرچه ئاسای شووه رلیت له شه قامه وه هات.

نارمینه و نارسینه وهك کیچ هه لبه زینه وه. «بمینه وه. بمینه وه. تکا ده که یین.» پاشان زه ق چاویان له من کرد.

گوتم «ته له فۆن له خاتوون سیمۆنیان ده که م.» گشتمان زۆر زوو فیر ببووین که نهك ههر ئیزنی ئیمیلی به لکو ئیزنی باوکی ئیمیلیش ههر له دهس دایه گه وره دایه.

سلاوی ئارتووشم له كاتيك دا وه گرته وه كه دووانه كان به سهر و گوئلاكي هه لده زنان و له حالیکدا كه له بیری دژ کرده وهی ئیلمیرا سیمۆنیاندا بووم ژماره م گرت. دهنگی بیواز و ماندوه بوو. «ئه من کارم پێیاندا نییه. بۆخۆیان دهزانن.» و گووشیه که ی دانا.

خهریکی دروست کردنی شیو بووم. کۆتلیت له گه ل په تاته ی سوورکراوه. روودای دووا نیوه رۆژ و هه لۆیستی سه سوور هینه ری خوشکم له زهینم دا شو رابۆزه. بۆچی هینه تووره ببووم؟ یه که م جار نه بوو ئالیس له م هه لۆیسته سه مه رانه ی گرتبوو. مه گین دکتۆری هه رمه نی نه خۆشخانه نه بوو؟ یا برای ئه و دۆسته ی که له تاران وه هاتبوو؟ هۆی بی حال بوونی ئه مجاره رهنکه هه ر ئه وه بوو که — لایه نی خۆ تیه له قوتین سنگی ره پیش خست، «ئه وه بوو که چی؟» رۆژم ده تاوه کرد. ئه وه بوو که ماندوو بووم. ئه وه بوو که — نازام. ئیمیل و ئارتووش له ژووری دانیشتن دا شه تره نجیان ده کرد و دهنگی راکه راکه ی مندالان له حه وشه ده هات.

هه ر به و بیره ی ئیلمیرا سیمۆنیانه وه کۆتلیته کام و هه ر ده گیرا. دایکم گوتبووی ماله باوکی وه ک کۆشک و ابوو، په نجا شیست هۆده، باغی مه زن، ده ست و پێهنه ند. په رستاریکی که خۆ کۆژی کرد ئینگلیزی بوو. ده یانگوت خاتوون هه ر به م به ژنه کورته به وه سه د به نده واری* هه بوو، چ به ر له شوو کردن چ پاش هه نگی. مرۆقانی سه ر و سه کووت و پچووی فره نگی که ده هاتنه ئیسفه هان بۆخۆی و ئه و میوانداریبانه ی که دهیدا سه ر و ده ستیان ده شکاند.»

په تاته م پا کرد و بیرم بۆ ئه وه چوو که بێشک زیده رۆبیا ن کردوه. ئاخه به و بالایه وه. — ئه وه خه ریک بووم خاتوون سیمۆنیام له سه ر ده می لاویدا ده هینایه به رچاو که ئارمه ن و ئیمیلی به هه ناسه برکی و ئاره ق کردوو له چیشته خانه وه ژوور که وتن. ئارمه ن شووشه ی ئاوی له سه لاجه ده رینا و له پیشدا ئاوی بۆ ئیمیلی تیکرد و دوايه بۆخۆی. قژی ئیمیلی به نیو چاوانییه وه نووسابوو و چاوه کانی ده دره وشانه وه. ئه وه م به زهیندا هات که دایه گه وه ئه گه ر شیوه ی ئیستای نه وه که ی بوایه — «

شووشه ی ئاوی که ئارمه ن له سه ر پیشخان جیی هیشته بوو خسته وه سه لاجه که وه.» — رهنگی قسه ی خه لکی دروستیش بووی.»

په تاته کام خسته نیو رۆنی داغه وه بوو. دایکم گوتبووی «باوکی به سته زمانم چ شاییه کی بۆ زه ما وه ندی کیژه که ی وه ریخست ئۆرکیستی له تاران و چیشته لی نه ری له فه رانسه وه هینا. کۆنترین شه رابه کانی له لیونی شه رابگر کری. گه لیک له گه وه ر پیاوانی ده ربار و بالۆیژه بیانییه کان بانگیشتن کرابوون.» په تاته کام لیکدا و بیرم له وه ده کرده وه که دوا ی ژیا نیکی که

دایکم په سندی ده کرد، مالیکې بوورده ی باکور ده بی چنده چکوله بی. ژووره چوژ و رووناکاییه کم هیزه کانی مالیم بیر که و ته وه و روو میزی و په رزی سفره که تانییه کانی که سهرده می جوان بوون و بی شک گران. که و تمه وه بیر که و چک و چنگاله زیوینه کانی که کم و زور رهش هه لگه رابوون و هه ر و هتر فه خفوریه لیو که ته کان. ته نیا هه ر دوو شه مدانییه چنه د لقه که بیگومان هیشتا نه و تروسکه یه ی سالانی زور دوور و دریشیان هه ر مابوو و هه ر و هتر دولا به دارینه که ش.

له سه ر په تاته کان ویستا بووم هه تا نه سوژین و که و تبوم ه نیو بیرو خه یال. ئیلیمیرا سیمو نیان بو یه که مجار روو میزییه که ی له کوئ به سه ر میژ داداوه؟ له ماله که یدا له که لکه ته؟ یا له ئاپارتمان ه که ی پاريسدا که ده یگوت روو به پرووی کلیسای نوتر دام بوو؟ وه بیرم هاته وه روو میزییه که له هه ر لایه که وه له عه رزی ده خشا که و ابو هی میزیکی زور مه زتر بووه. ره نگی بی دوا زده نه فهره، به کورسی پالپشت بلیندی روو مه خمری. خانه خوئی به قزی یه که ده س ره ش، سوور و سپیاو کرده، ده جلیکی پیسیرتوپیدا، گواره ی داهیلراو له گویدا و سینه به ری نه لماسی له ملدا، پیاله ی کریستالی لیك و لووسی له لیوه سووره کانی نریك ده کرده وه و چاوانیکی ره ش که بیگومان هه ر به و دره و شاهویه یی چاوه کانی نه وه که ی بووه. چنه د ساتیک له مهویه ر، له سه ر وه ی شه ریه ناوه که دا.

به دهنگی ئیمیل سیمو نیان که گوتی « تم بژانه چنه د خو شن،» له گومانی میوانی خه یالی گه نجایه تی دایکی هاتمه در و له په تاته کان ورد بووم ه وه که ده هات بسوژین. هاوارم لی هه ستا « وه هی!» وه ک گیژان تاوه کم به هه ر دوو ده ست راکرد و دامنایه سه ر پیشخان. دوا ی نه وه تاوه کم بهر دا هه ستم به زووران ه وه کرد. سووتاندنی ده ست له کاتی لینانی چیشت یا ئوتوو کردن به شیک له کاره باوه کانی من بوو. خووم به ئیش و زووران ه وه گرتبوو و به ده گمه ن دهنگم لیوه ده هات. به لأم نه مجاره ئیتر نه شپام به ری ئاخ و ئوخم بگرم. شه لالی ناره قه ببوم.

ئیمیل هاواری کرد «چ به لایه کت به سه ر خو هینا؟» پیلی گرم و رایکی شامه لای میز و نریکترین هه سکه ملی کی شاره دواوه. «کوا بزائم.»

له سه ر کورسی دانیشتم بو دیسان گوتی ته تو؟ چاوم له له پی ده سته کاتم کرد، هه روا سوور هه لده گه ران. ناوی ده شه ریه کرد و له زارمی نریك کرده وه. «نیگه ران مه به. هه ر ئیستا

چاکی ده که مه وه.» شه به که ی له سه ر میژ دانا و له چیشتخانه وه ده ر که وت دیسان گوت بووی
ئه تو.

خراتر له ئیش و نیگه رانی ئه وه ی که هه تا چه ند روژی تر ناشیم هیچ کاریک بکه م و
چیشتی سه ی چی لیدئ و قاپه کان کئ ده شوا و ده یان «چ ده بی» و «کئ ده یکا» یه کی تر،
بوئه بوئی ئارتووش بوو که به بیستنی دهنگی ناله نالم خوئی گه یان دبووه چیشتخانه، له سه ر
سه رم ویستابوو و وه که هه موو دهم بولاندی، ئه و ده مانه ی که ئه م چه شنه کارانه روویانده دا.
«سه دجار گوتومه ئاگات له خو بی، په تاته سوتا که سوتا. بو ده فکری خوئدانی؟ بوچی
به و گه رمایه کوئلیت و په تاته سوور ده که یه وه؟ چیشتم له ده ره وه ده هیئا. دلنیا به که
چیشتی ده ری که سی نه کوشتووه. ئه م راراییه بی هویه له دایکتووه بوئ به میرات ماوه ته وه.
بریا خوشکیشت پرووسکه یه ک* له و رارایی توئی بووایه که —»

هه ولئم دا نه بیسم. گه لیک سال بو ئه وه تیگه بیوم ئارتووش به تاوانبار کردنی هه ر
که سیکی که رووداوئیکی لیده قه ومی خو شه ویستی یه که ی ده نوئینی. هه ر جاره ی که مندا ل وه
عه ردی ده که وتن یا نه خو ش ده بوون یا چیگه یه کیان ده یه شا ئه م به زم و هه رایه مان هه بوو.
ئه وه ش که بو تانه و ته شه ر لیدان له دایکم و ئالیس له هه ر ده رفه تیک که لکی وه رده گرت،
له مه ر ئه مه بوو دایکم و ئالیسیش هه ر ئه م کاره یان له گه ل ئارتووش ده کرد و له و نیوه دا
ئه من گه لیک سال بوو ده وری نیوئیکه رم ده گیړا. ئیستاش له ده وری من و میژی چیشتخانه
دا هه لده سوورا و یه کبین دنا خوئت. سه رم ده گیژه وه ده هات و زووران هه ی ده سته کام زوئتر و
زوئتر ده بوو که ئیمیل سیمونیان به خوئی و شووشه یه کی قاوه یی گه ره وه په یدا بوو. بی ئه وه
قه سه یه ک بکا چه ند جار ده ستی کرده نیو شووشه و به ماده یه کی ره ش و لیچقی شیوه کریم
هه ر دوو ده ستمی چه ور کرد. ئارتووش کپ و بیده نگ له سه ر سه رمان چه قیبوو و چاوی
لیده کردین. هه روا که ده ده سته کام راما بووم له نا کاو هه ستم کرد. گه رم دا هاتم، لام وابوو
دیسان ده سته کام به تاوه نووسا و سوتا. له پی ده سته کام که وتنه چلدان، پاشان ورده ورده
سارد و ساردتر بوونه وه و کوئایی به چلدانه که هات، له ئاره قه دا شه لال ببووم. هه رکه سه رم
هه لئنا ئیمیل چاوی لیم بوو، به زه رده خه نه یه کی که ده تگوت ده لئ «نه مگوت چاکی
ده که مه وه؟»

هەر سیڤمان له پشت میژی چیشتهخانه دانیشتبووین. ئیمیل له بابته ماجوومی دژی سووتانهوهی هیندی دههوا و پهتاتهی پا دهکرد. پهتاته سووتاهوهکانی خستبوهه نیو سهتلی زبل، له نیو قولینه کهی پال سهلاجه چهند پهتاتهی درشتی دهسدابویه و پاکی دهکرد. ئارتووشیش له کنه خۆ یارمهتی دههوا. دههگوت ئاخۆ ئارتووش له عومری خۆیدا چه ندرجار پهتاتهی پاک کردوه؟ دهسته کاتم ههروا راگرتبوو و گویم بۆ ئیمیل شل کردبوو. «یه کئی له چیشت لیئهره کافمان که خه لکی باشووری هیند بوو، چهندین سال له مه و بهر دوو شووشه له م ماجوومهی بۆ دایکم هینا.»

دووانه کان خۆیان به ژور داکرد.

پرسیم «رامۆ؟» و له جیوه له پرسیاره کهم په ژیوان بوومه وه. بیرهینانه وهیه کی ناخۆش بوو. کارده کهی له سههر میژ دانا، گوتی «باوکی رامۆ بوو.» چهند ساتی کپ ماوه، کیرده کهی دهسدایه وه. «چهند جار دام له جینگاهلی جیاواز دا تاقییان کردهوه، به لام کهس سههره دهره ی له پیکهاته کهی دهرنه کرد. ههر ئه وهنده تیگه یین که له ریشه و گه لای گیا جوراوجۆره کان دروست کراوه که خۆم له پێشدا ده مزانی.»

ئارتووش دهرگه ی سه لاجه ی پیوه دا و له پشت میژ دانیشته. پرسیم «منداڵ چیان گه ره ک بوو؟» گوتی «ئاو.»

ههتا ئارتووش یه ک دوو پهتاتهی بۆ سههره و بهره پاکرد، ئیمیل ئهوانی تری پا کرد و قاش قاشی کرد و خستیه نیو پالۆینه و له جیوه رابوو. له بنه ماله ی رامۆ دا ته نیا یه ک کهس شاره زای شیوه ی دروست کردنی ئه م ماجوومه یه که بهر له مردنی ههر فییری که سیکی تری ئه و بنه ماله یه ده کا.» پالۆینه ی نایه نیو قاپشۆری و شپیره ی ئاوی کرده وه. لام وابوو که دایکی لیژه نییه زه لام زه لام ناناخۆی.

ته له فۆن زهنگی لیذا، یه کینک له دالانه وه گووشیه که ی راگرد و چهند سات دواتر ئارمه ن بانگی کرد «دااایه! ته له فۆن. خاتوون نوورولایی.»

هاوارم کرد «له گه ل من یا باوکت؟»

«له گه ل تو.»

رابووم. ئارتووش گوتى « گروشى به دسته وه بگرى ئىشت پىرا ناگا؟ » ئيمىل له پاڻ قاپشوربىيه كهوه ناوپى داوه. ناوى شىره ده پرايه سهر په تاته قاشكراوه كانى نىو پالوئينه. ئه من پىم وابوو، يا ئه وه به نىگه رانىه وه ده پىروانى؟

دهسته كانم ليك كرده وه و پىكم وه ناوه. ئىشى زور كه م ببووه. سهرم هه ژاند كه « نا. ئىشى نىيه. » به ره وه دالان تيهه لبووم. ئيمىلى به جو لاندنه وهى سهر و دهستى شتىكى ده گىپراوه. ئه گهر نه مزانيا پىم وابوو خاتوونىكى گه نجه نهك كىژۆله يهك. ئارمه ن دهستى نابووه ژىر چه ناگه و له راحة تىيه كهى هه مبه ره وه ده ئيمىلى رامابوو.

به م بیره وه كه خاتوون نووروللايى ئىشى چىيه و چاوم له ههر دوو دهستم بوو كه ده تگوت تازه به گرىنگىيه كانى نام زانىوه، گووشىم ده سدايه.

خاتوون نووروللايى رۆژان ئاسا سلاو و چاك و خۆشىيه كى دوورودرئۆ و گهرمى كرد و هه تا له يهك يه كى منداله كانى نه پىرسى نه پىرايه سهر باسى سهره كى. ياده وه رىيه كى سه پىرى بوو. نه ته نىا ناوى منداله كانى له بىر مابوو و ئه وه شى ههر له ياد بوو پۆلى چه نده من. ته نانه ت سهرما لىدانى چه ند مانگ له موه و پىشى دووانه كانىشى ههر له بىر مابوو. له ئاخريدا گوتى « هه نى رابردوو له نوتقى يه كى له كۆبوونه وه كانى گوستاندا دىمى. ببووره كه ده رفه ت نه بوو بىمه سلاوت. »

هيج نىشانىك له ته وس و پلار له ئاخۆتنه كه يدا به دى نه ده كرا. به خۆدا شكامه وه. ئه من ده بووايه به دواى ئاخوتنى دا چوبامه پىش و پىرۆزبايىم پى گوتبا، به لام نه چووبووم و پىم نه گوتبوو. خاتوون نووروللايى نه ئىزنى ئه وه يدا بوى باس بكه م و نه هىشتى داواى لىبووردنى لىبكه م و نه ههر ده تگوت چاوه روانىشى لىم بوو. « مه به ستم ئه وه بوو تكاتان لىبكه م خۆشه ويستى بنوئىن و له كۆبوونه وه كانى داهاتووى ئه نجومه نى ئىمه به شداربن. خاتوونه ههرمه نىيه كان مه رحه مەتيان سه باره ت به ئىمه كه مه. ده زام خۆتان ئه نجومه تان هه يه و چالاكى فره باشىشى هه يه. به لام هه ره وهك ئاگادارن هه لپژاردنه كانى پارلمان نزيكه و بيشك لىتان روونه ئه مسال به هۆى دۆزى مافى ده نگ بو ئافره تانى ئىرانى سالىكى گرىنگه و — »
نه مده زانى هه لپژاردنه كانى پارلمان نزيكه و له مەر مافى دهنگى ژنان ته نىا شتگه لىكم بىستبوو. لام وابوو هه ره وهك زۆربه ي ههرمه نىيه كان ههر ده لىسى له م ولاته دا ناژىم. به خۆ داشكامه وه و ره نگبى بو قهره بوو كردنه وه، هه تا خاتوون نووروللايى گوتى « چه ند پرسىيارم

هه‌بوو. ئیزم بدن هه‌رکات دهره‌تتان بوو بی‌مه خزمه‌تتان؟» گوتم «بیشک، به‌و په‌ری تاسه‌وه.» به‌ر له مالا‌وایی گوتی: «به‌راست، بۆ ۲۴ی نه‌پریلی ئیمسالیش بۆنه‌تان هه‌یه؟»
گوشییه‌که‌م دانا و چومه‌ چیشته‌خانه. خاتون نوورول‌لایی خۆ هه‌رمه‌نی نه‌بووه ئاگاداری ۲۴ی ئاوریلی ئی‌مه بوو و ئە‌من که له‌م ولاته‌ دا له‌ دایک ببووم ئە‌یزه‌ن به‌ خۆ‌دا شکامه‌وه.
گوتبووی «ئیمه‌ ده‌بی زۆر شت له‌ خاتونه‌ هه‌رمه‌نییه‌کان فی‌ر بین.» بی‌گومان که‌وتبووه شه‌رمه‌ حوزووری.

له‌سه‌ر جی‌گاکه‌م دانیشتم و ده‌ ده‌سته‌کانم رامام. هه‌ر ده‌تگوت نه‌سووتان. ئارتوش داهاته‌وه لام، ده‌ستمی لاوانده‌وه و هی‌دی چریاندییه‌ گوتیم «نایه‌شی؟» پی‌ده‌که‌نی و ده‌مزانی ده‌یه‌وی دلم‌ بداته‌وه، بزهم هات‌ و سه‌رم له‌قاند که «نا.»

چاوم له‌ ئی‌میل کرد. پالۆینه‌ به‌ده‌س له‌ هه‌مه‌به‌رمان وی‌ستابوو و چاوی لیم‌ ده‌کرد. شی‌ره‌ی ئاوی قاپشۆری گیرابۆوه. بۆ چه‌ند سات‌ چاومان له‌سه‌ر یه‌که‌ه‌لنه‌گرت. پاشان گوتی «رۆنه‌که‌ له‌ کو‌ییه‌؟»

له‌ جی‌وه‌ ده‌ریه‌پریم. «ئه‌تۆ بۆ؟» و ده‌ستم برد پالۆینه‌که‌ وه‌رگرم، پالۆینه‌ی کشانده‌وه.

ئارتوش دانه‌ده‌سه‌کنی «هه‌ر ئی‌ستا ده‌بی په‌تاته‌ی سوورکراوه‌ بچۆین؟»

گوتم «بچوو سه‌ریکی مندا‌له‌کان بده‌.» رۆیی، هه‌ر ده‌تگوت له‌ خاوی ده‌وی.

چاوم له‌ ئی‌میل کرد. په‌تاته‌کانی ده‌ پالۆینه‌ دا لی‌کدا. «وابزانم له‌و مرۆ‌قه‌ ده‌گمه‌نانه‌م که‌ چیشته‌ لی‌نایان پی‌خۆشه‌.» دوو پشکۆژی سه‌ره‌وه‌ی کراسه‌که‌ی کرابۆوه و زنجیره‌ زی‌ره‌که‌ به‌ دیاره‌وه بوو. چاوی ده‌ چیشته‌خانه‌ بری و ده‌نگی هی‌نایه‌ خوار. به‌ پی‌چه‌وانه‌ له‌ سی‌اسه‌ت بی‌زارم . به‌لام هه‌ر ده‌لئی ئارتوش —»

چاوه‌نوار تیم‌ راما.

گوتم «نا. یانی ئا. یانی تا ئه‌و راده‌یه‌ که‌ هه‌واله‌کان وه‌خوینی و هی‌ندئ‌ جاریش —»

وه‌رسووپام و قوتووی رۆ‌م له‌ قه‌فه‌زی پشت سه‌رمه‌وه راکرد.

قوتووه‌که‌ی له‌ ده‌ستم وه‌رگرت «قه‌ت ئارام له‌گه‌ل سی‌اسه‌ت نه‌هاتوه‌. سه‌ره‌ده‌ره‌ له‌ هی‌چ کام له‌ وه‌ئیسیم و مه‌پام و ئایینه‌گه‌له‌ ده‌رناکه‌م. له‌باتی ئە‌م قسانه‌ پی‌م خۆشه‌ کتیب‌ بچۆینه‌مه‌وه. ئە‌گه‌ر بریار وایه‌ دنیا باشتر بێ، من که‌ گومانم لێ‌ی هه‌یه‌ به‌ سی‌اسه‌ت کاری نی‌یه‌ ها؟ تۆ چۆن بیر ده‌که‌یه‌وه؟» له‌جیاتی وه‌لام گه‌وجانه‌ پی‌که‌نیم.

به‌ یه‌که‌وه‌ په‌تاته‌مان سوور کرده‌وه و سالادمان دروست کرد.

له بابەت چىشتگەلى هيندى و بهاراته جۇراوجۆرهكان و تاييه تمەندى ھەركاميان دوا .
 لەمەر نووسەرانى دلخوازی خۆمان و ئەو كتيبانەى كه خويندبوومانەوه باسمان كرد .
 تكاى ليكردم لەحياتى ناغاي سيمۆنيان "ئيميل" ى بانگ بكەم .
 ديسان فكرم كردهوه دايكى ليّره نيبه چەند راحت و قسه خۆشه .
 ميّزى شيّوم رازاندهوه و ئارتووش و ئيميل سەريان بەسەر روپەرى شەترەنج دا گرتبوو .
 گوتم «ئيرادى نيبه چىشت بۆ دايكت بيهم؟ رەنگيڭ لەبەر سەريشە وازى دروست كردنى شيوى
 نەبووى.» ماوهيى چارى ليكردم دوايه گوتى «بەلى، رەنگيڭ ، نازانم.» ئەگەر قسه دەهاته
 سەر دايكى تەنانهت شيوه ناخواتنەكەشى دەگۆرا .

۱۹

دەوربى كۆتليت و پەتاتەم لەگەل دەفرى چكۆلەى سەلاتە دانايە نيۆ سنى و بۆ ئەودى ھەتا
 دەگەمە ئەو بەرى شەقام پينسەد ھەزار دەعبا دە چىشتەكە نەكەوئى، سەرى سەنيەكەم بە
 پەرۆيەكى گەورە داپۆشى . ئەگەر كوو چراكانى ھوشە دايسا، لە تەواوى دريژايى ريگە
 بارىكەكەدا كەشەف بە دەست ھەنگاوى پتەوم نايەو و پيم دە عەرزى كوتا . ئەمە شيۆەيەك
 لە داھينانەكانى خۆم بوو بۆ ئاگادار كەردنەو دەى بۆقە نەفامەكان ھەتا خۆ ناويەنە بەر پييانم و
 زراو بردووم نەكەن . ئارتووش و مندالەكان بەم كارەم پيئەكەنين .

ئاغاي رەھيمي خەريكى ئاودانى ھوشە بوو وەك ھەميشە بە دەنگى بەرز گۆرانى
 دەچرى . ئارمەن دەيگوت «ئاغاي رەھيمي دەنگى ئەوئەندە ناخۆشە خاتوون رەھيمي ريگەى
 نەدەدا لە مائەوہ گۆرانى بچرى . ھەر بۆيە ئاغاي رەھيمي رۆژى سى جار باغچە و ھوشە و
 بەشيك لە شەقامى ئاودەدا .» ھەرچەند رۆژ نەبوو ئارسينە و ئارمينە لەگەل ئارمەن بە كيشە
 نەيەن و شەريان لى پەيدا نەبى، تەنانهت گالئە بيتامەكانى براگەورە دووانەكانى وەپيئەكەنين
 دەخست . بەم بېرەوہ كە دەنگى ئاغاي رەھيمي ھيچ ناخۆشيش نيبە، بە شەقامدا تيدەپەپریم
 كە لاقم خوشى . ئارمەن راستى دەگوت . ئاغاي رەھيمي پانايى شەقاميشى ئاودابوو .
 دەرگە ئاسنبيەكەى جى چوارم كردهوہ . چراكانى ھوشە دانەبييسان . بەلام رووناكايى
 مانگ بەو رادەيە بوو كە باغچە بى گول و چيمەنە زەرد و وشك بووہكانى ھوشە بيينم . لقە

وشك هه‌لاتوو‌ه‌كاني لاو لاو وهك ته‌ونی داپه‌رۆشك له دیواری ماله‌وه هه‌لاابون. پاره‌که نه‌م دیواره یه‌کسه‌ر سه‌وز بوو. له باتی زه‌نگ چه‌ند جار سه‌برۆکه به ده‌ست له ده‌رگه‌م دا. نیو ما‌ل تاریک بوو. پیم وابوو ده‌بی خه‌وتی. ده‌مویست بگه‌رپه‌مه ده‌رگه‌م کرایه‌وه. به جلی خه‌وی قۆل درێژ و یاخه داخراو چاوی ده‌ سنیه‌که‌ی ده‌ستم بری که دروست به‌ره‌و رووی بوو. نه‌وجار سه‌ری به‌رز کرده‌وه، گوتم «ببوورن، چه‌ند کۆتلیتم هه‌ناوه. به‌لام نه‌گه‌ر پیتان خۆشه و چان بده‌ن —

«

روونا‌کایی مانگ له ده‌م و چاویده‌دا. لام وابوو چاوه‌کانی سوور هه‌لگه‌پاوه و نه‌ستوور بووه. بزه‌یه‌کی بیوازانه‌ی هاتی. «گه‌ره‌تییان نواندوو. که‌ره‌مکه ژوور.» له‌به‌ر ده‌رگه‌م لاچوو. ده‌نگی له‌گه‌ل ده‌نگه‌ماندوو و بی‌واز و تووره‌که‌ی سه‌ر ته‌له‌فۆن جیاواز بوو. ماندوو بوو به‌لام تووره‌ و بی‌واز نه‌بوو. خۆ قه‌یدی نییه‌ راکشیم؟ زۆر له‌سه‌ر واز نیم.»

چرای دا‌لانی هه‌لکرد و به‌ره‌و ژووری خه‌و چوو. باسێک له چه‌مه‌دانه ئاسنیه‌کان نه‌بوو، به‌لام فیله خورتووم شکاوه‌که هه‌ر له جیتی خۆی بوو ده‌رگه‌ی ژووری ئیمیلی کرایا‌بۆوه. هه‌یندی قاقه‌زی دپراو و چه‌مۆله‌ کراوی نۆت و مقه‌ست و کوته‌ پارچه‌ی دپراو و برپاوی سه‌پی له‌سه‌ر عه‌ردی پرش و بلاو ببوو.

ته‌نیا چرا چکۆله‌ی پیتته‌ختی ژووری خه‌وی خاتوون سیمۆنیان دا‌یسا. په‌نجه‌ره‌ بی‌په‌رده‌ بوو و لایه‌کی فه‌رش قه‌د ببۆوه. چه‌ند وینه‌ له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ بوو و چه‌ند ئالبۆمی نیوه‌ ئاوه‌لا له‌سه‌ر عه‌ردی. سنیه‌که‌ی له‌ ده‌ستم وه‌رگرت و نایه‌سه‌ر پیتته‌ختی و په‌رۆکه‌ی له‌سه‌ر لا‌برد. ماوه‌بی ده‌ ده‌وری چیشت و ده‌فری لاسه‌ته‌ راما. پاشان گه‌پاوه «سو‌پاستان ده‌که‌م که ئیمه‌تان له‌بیر بوو.» رووناکی چرای خه‌و وه‌ده‌م و چاوی ده‌که‌وت. نه‌مجار دلنیا‌بووم که گریاوه.

بۆ نه‌وه‌ی قسه‌یه‌کم کهدبێ گوتم «چ ده‌خۆن. ده‌لین چیشت خواردن بۆ سه‌ر ئیشه‌ به‌ قازانجه‌.» بۆچی زه‌لام زه‌لام ده‌ تاخۆتم؟

وینه‌کانی سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ی وه‌لانا. ده‌ستێکی به‌ قۆیدا هه‌ینا. له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ دانیشته‌ و لیمی ویست دانیشم. یه‌کی له‌ وینه‌کانی راکرد. «سه‌رم نایه‌شی.» چه‌ند ساتی ده‌ وینه‌که‌ راما. نه‌وجار ده‌لای منی کرد.

له‌و وینه‌نه‌ بوو که پيشوو له‌ وینه‌گریدا ده‌یانکیشا. له‌ یه‌که‌م نیگادا وه‌مزانی ئیمیلییه‌ به‌ جلی یاخه داخراوی بۆزه‌وه له‌سه‌ر کورسی پشت بلیندی ره‌ق و ته‌ق دانیشتوو. نه‌واریکی

فۆكۆلداری مهزنی به سه ره وه بوو و قژه لولول دراوه كانی به ولوو بهو لای شانیدا دا هیشتبووه خوارئ. پشیله یه كه له سه ره ئه ژنۆی دانیشتبوو. له ئه ژنۆ به ره و ژیره وه له وینه كه دا نه هاتبوو. وینه ی له دهستم وه رگرت. «ئیمیلی نییه، خۆم. كه مئ مه زنتز له ئیستای ئیمیلی بووم.» چاویکی له و لاولو له و لای وینه كه كردو دایه وه دهستم. له پشتی وینه كه نووسرابوو: ئیلمیرا هاروتونیان — پایزی یازده سالانه. خه ته كه به كدهست و درشت و پته و بوو.

پالئ وه دهسته ی قه ره ویله دا و ده ساپیته * راما. «باوكم سالی چه نجا وینه گری ده هیئایه مال یا منی ده برده وینه گری. جه ختی له سه ره ئه وه بوو وینه كان هه مو به دانیشتنه وه و هه تا ئه ژنۆیان بی، بو ئه وه كورتی به ژنم به دیار نه كه وی. لای وابوو، چونكه به ژنم كورته زوو ده مرم. ده یگوت گه ره كیه دوا ی مردنم وینه ی منی بی.» به دم رامان ده ساپیته وه بزهی هاتئ. «به باوكم سه لماند جارئ ده بهر دانیم بهر له خۆی بمرم. له دكتورانیشیان كه ده پرسی ده یانگوت ئه گه ر مندالم بیی ده مرم، هه ر له خۆرا.» چه ند وینه ی تری پیشاندام، دیسان سه ری وه دهسته ی قه ره ویله كرد و چاوی لیک نا. له بهر خۆمه وه گوتم چۆنه قسه ی قه له می ناكا؟

وینه كام چاوی لیکرد، هه موویان كه م و زۆر شیوه ی وینه ی به كه م بوون. له سه ره قه نه فه یه كی نیویاغی، له پال پینچکیکی مه زن كه بیده چوو نه سته ره ن بی. له بهر دم كووره ی دیواری گیچ بری كراوه، له سه ره ئه سه كه مل باوه شیئ به دهسته وه و سه گیکی كه هه ر سه ری له سه ره ئه ژنۆكانی به ده ره وه بوو. پشتی گشت وینه كان به ده سنوو سیکی پته و و یه كده ست نووسرابوو: ئیلمیرا هاروتونیان، چارده سالانه یا شازده یا دوازده سالانه.

هه ر واچاوم له وینه كان ده كرد كه چاوی هه لئنا، پشتی راست كرده وه و دهستی به نیوچاوانیدا هیئا. «ببوون كه زۆر ویژیم كرد. هیئدی جار وه بیر رابردوو ده كه ومه وه. خۆشه ویستیتان نواند كه هاتن، ئیستا — ئه گه ر نین بدن — هه ر كه مالا واییم كرد پرسی (زورانه وه ی ده ستت چاویه؟)» سه رم له قاند و به بزیه كی بی وازانه سه ری هه ژاند.

شه و له نیو قه ره ویله دا به ئارتوشم گوت «هه ر ده لئیی له هه مو ته مه نیدا تۆله ی له خه لك كردۆته وه.» كه وه لامی نه دامه وه سه رم وه رسوورانوو چاوم لیکرد. خه وتبوو. چرای خه وم كوژانده وه و گویم دایه دهنگی یه كه چه شنی كۆلیزه كان. زۆرم بیخۆشبوو به شه كه ی تری وینه كان ببینم.

مالی نینا یه کی له ماله مهزنه کانی گه ره کی برهیم بوو. له چند ههنگاوی نهستیږک.
کاتی له ماشین داده به زین نارمینه گوتی «خۆزگه م به سووفی.» نارسینه گوتی «بۆ
نهستیږک دوو چرکه ساتیش نابی.»

ئارتووش ماشینی پارک کرد و ئارمه ن هاواری کرد «وریابه شیوی گیان خه تی تینه که وی.»
کیژه کان پیکه نین. رۆژ نه بوو منداله کان تهوس و پلار به شوڤرلیته کۆنه ی ئارتووش دانه دهن.
پیمان له حهوشه نه نابوو، سووفی له ژووری را رایکرده دهر و هاواری کرد «که رویشکمان
کرپوه.» چوینه ژووری.

نینا مالی پیشان ده داین و دایکم له بن گویمدا بۆله ی دهات «چاو چاو، مال ده لئی که ل
تیپه لداوه. هه ره ده لئی دوینی مالی گویتۆته وه.»

گه یشتینه چیشته خانه که مهزن و به رفه وان بوو. نینا شه ره به تی ده شه ره به کان کرد و گوتی
«چاوتان لیه؟ هیشتا نهو گشته که لوه له جیه جی نه کراوم ماوه ته وه. یه کی ناشاره زا بی لای
وايه دوینی مالم گویتۆته وه. شله په تهرین ئافره تی دنیا یان به سه ردا بریوم.» و قاقا پیکه نی.
دایکم و ئالیس رووانینه یه کتر و گارنیک که هه ره شه وده م له گه ل ئارتووش هاتبوه
چیشته خانه گوتی «به تۆ ده لئین مه شرف خۆشترین ئافره تی دنیا.» و که شه فی شه ره به تی له
دهس نینا وهرگرت «بیده به من بیبه م، ئازیز گیان.»

ئالیس له ژیر لیوه وه گوتی «دهنکه جۆیه ک چانس.» ئارتووش هه ولیدا به ری باویشکه که ی
بگری و دهس ده گیرفاندا به شوین گارنیک داچوو. هیشتا شه و دانه هاتبوو وازی به سه رچوو
بوو.

ژووری میوانانیش مهزن و به رفه وان بوو. کیژه کان شه و له یستۆکانه ی که بۆ سووفیمان به
دیاری هی نابوو، به گۆرپیان وهر کردبوو و کایه یان بیده کرد.

گارنیک سینی شه ره به ت به دهسته وه به نیو منداله کاندای تیپه ری، وای پیشان ددها که پی
له له یستۆکه کان دهنی. دووانه کان و سووفی قیزان دیان و پیکه نین و نینا گوتی «چ دیاری گه لیکه ی
که شخه ن. سوپاس مندالینه.» پاشان روویده ئارمه ن کرد که له نزیک په نجه ره ویتا بوو. «بۆ

وېستاوی؟ کوره چنده بالا بهرز بوويه، زور که شخه بوويه ها. بئ شک له نیو کیزه کانی
قوتابخانه دا توگری زورت همن، و نهیه؟»

کیزه کان رووانینه نارمن، دهستیان به زاری گرت و ورد ورد پیده کهنین. نارمن له هر
سیکان زهق بووه و له هر نه سکه ملی نریک په نجره دانیش. دایکی دامینی کیشایه سر
نه ژنو و لیوی له هر یه کانا. نالیس له نه نیوکی جی گهرده وه رووانیه خوئی. به بوئی گهردی
"گوتی" پیگزییم.

نینا روویده من کرد. «نیستا دیاریبه که می تو ده که مه وه. به سته یه کی چنده مه زنه.
شهرمه زارت کردم کلاریس.» به سته که می دانایه سر میزی به رده م راحه تیبه کان و قاقه زی
به سته به ندیبه که می دراند.

سهیری ریکورده ره مه زنه که می سوچی ژورده که م کرد که له عهردی داندرابوو. چهند نالقه
نهواری گهره به گورپی وهر ببوو. ویگین گورانی ده چری، نهی ره قیب، نهی خه نیمی من - «
نیمه ش چه شنی نه م ریکورده ردمانه له مالدا هه بوو. نالیس له بن گویم دا گوتی «دیتووته؟
به خیل خاتون زووه کی چووه تای ریکورده که می نیوهی کرپوه.»

نینا له پال میز چوکی دادا، قاقه زی به سته به ندیبه که می چه مؤله کرد و ده من رامنا. نه م
زبه ته دیوه؟ هیشتا نه ره خساوه میزی ژیری بو بکریم گارنیک به لیینی داوه شیعر و
گورانیگه لیکی سووفی ده یانچری زه بتیان بکا. گوتم له نارتووش فیتر به که هی دووانه کان زه بت
ده کا. له مندالی تیگرانه وه جگه له چهند وینه که شهویش ده بی به هورک بین* چاویان
لیبکه می هه تا بزانی چی به چپوهیه، شتیکمان نیه. هر نه بی بره وه ریبه کمان له سووفی
هه بی.»

گوتم «ته نیا هیوادرم گارنیک وه ک نارتووش کوکرده وهی نهواره کان و توژ ته کاندنی
ده زگاکه له تو بار نه کا.»

نینا دایه پیکه نین. «بیخود. له رژی هه وه له وه تیگه یوه که ژنه که می گوئی به م کارانه دا
نه چووه. نه من هر ده زانم ده ستور بده م. گوتم ده بی هر وه ک زه بته که می کلاریس و نارتووش
بی.»

که روانیمه نالیس چاوی لیم وهر گپرا، جی توژه که می وا توند پیوه دا که ته ققه می لیوه هات
و نالیس که که شه فی شهر به ته لی پیش راگرتبوو پیی گوت «ناخوم. پاریزم هه یه. له ناهه ننگ
که می نینگلیزی چیتان هه یه؟»

گارنيك سيني له پيش دايكم راگرت و گوتيبه ناليس «نات كينگ كۆل» ت پيخۆشه؟
كيڅي پوورم نهواره كهي له تارانه وه هيناوه. نه مشوش پاريز بي پاريز. نه توش وه تافره ته
تارانيبه كان فيره ئوين بوويه؟ تافره ت ده بي پرده گۆشتيكي هه بي.»
سهرو بني قسه ي دايكمي دوويات كرده وه، خاتوون وسكانيان نه گهر درۆ ده كه م بلئي درۆ
ده كه ي.» و قاقا پيكيه ني.

يه كي گوتي «نه وه ديسان له پشت سهري تافره تاني تاراني ده تاخوي.» هه موو چاو مان
ده ده رگهي ژووره وه بري.

به ژني مام ناوه ندي بوو. نه له ر بوو و نه گۆشتن، قزه بو ره كاني هه تا سه ر شاني ده هات و
چاو هه نگو ني بوو. پيلاوي پانيه بليندي پشت ناوه لاي ده پي دابوو و فانيه له چه رموه بي
قوله كهي خالگه لي سووري تيدا بوو. گارنيك كه شه فه كهي دانايه سه ر مي ز و هه ردوو ده ستي
ليك كرده وه. «نه مه ش ويوليت، كيژه خاله تارانيبه كهي من.»

كيژه خاله تارانيبه كه هاته پيش، له گه ل هه مووان ته وقه ي كرد و دووانه كان به ده م
كرياوه يي تبي رامابوون، نه وانيشي راموسي. نارمينه گوتي «ئيوه چه ن ده لالن.» * نارسيه
گوتي «هه روه ك راپونزي ل.» ويوليت سه ري كيشا دوواوه و پيكيه ني. «راپونزي ل ناسم، به لام
بريا هه موو وه تۆ به مشوور بوونايه.»

ني نا قاقه زي به سته به نديبه كهي چه مۆله كرد. «هه موو ده زانن وه ك مانگ جوان چاك و
ده لالي، ته نيا شووه نه زانه كه ت تينه گهي. بزانه كلاريس چ دياريبه كي هيناوه.» و په يكه ره
فه خفووريبه كهي له قوتوو ده رينا. «ئاي! چه ن جوانه.»

ويوليت روو ده ناليس و دايكم و پشت ده نارتووش و نارمه ن داها ته وه سه ر مي ز و ده ستي
به په يكه ره كه دا هينا. پشت دامينه كهي كه مي هه لتيشا بوو. نارتووش ناوري له لاي په نجه ره
داوه. نارمه ن له سه ر نه سه كه مه كه نه وه ته نيشت نه وه ته نيشتي كرد. ناليس ده ويوليت و دايكم
رامابوو و به په له شه ربه تي ده خوارده وه.

گارنيك و نارتووش و ويوليت له گه ل منداله كان چوونه هه وشه ي پشته وه چاو له و
كه رويتشكانه بكه ن كه گارنيك نه وه رۆژه كريبووني. دايكم له تيگراني كوره كهي نينا ي پرسی.
«له به شه ناوخوي زانستگا ده مي ني ته وه يا كريت گره ته يه؟»

ني نا به سه ر نه وه له يستوكانه دا تيپه ري كه به گۆري وه ر ببوون و هات له روو به روومان
دانيشت. «چه ند هه وتوويه كه له به شه ناوخوي زانستگا بوو. پاشان هاته نك پووري گارنيك.

واته دایکی ئەم ویولیتتە. راستیەکی پیتم خۆش نەبوو زۆر ئۆگری خۆیندکارەکان بێ. ئەم رۆژانە هەموو خۆیندکارەکان سەریان لە گینچەڵ دەخوری. ئیمەچی و سیاسەت چی؟ دەست بە کلاومان بگرین بانەبیا ئیدی ئەو پەڕپیتی.»

دایکم داهاتەوه شتیکی لەسەر فەرپش راکرد که لەبەر وردبوونیەوه دیار نەبوو چ بوو دەتەپەکی هاویشت. «بەلێ. ئیمە چکارەوی ولاتین؟ هەزار جار ئەمەم بە خوالیخۆشبوو گوت بەلام —»

نالیس لاسای باویشک هاتنی کردەوه و گوتی «ئای، دیسان دەستی پیکرد.» دایکم تقورچیتکی لە باسکی گوشتنی نالیس داگرت. «دیسان دەستی پیکرد و دەرد و بەلا. درۆ دەکم؟» نالیس چاوی لێم کرد و پیکەنی.

سووفی لە پشت پەنجەرەوه بیچوووە کەرویشکیکی نیشاندا و نینا دەستی بۆ راوهشاندا. ویولیتتی بەستەزمان چەند مانگ نابێ تەلاق دراوه. شوووەکی شیتیک بوو هەر مەپرسە. ئەو کیژە فەقیرە هەقی ئەوهی نەبوو بە تەنێ هەتا سەری کۆلان بچی. ئیرەیی دەبرد و کیشەیی دەنایەوه. هەیهات ئەگەر یەکێ لە شەقام یا لە میوانی چاوی لە ویولیت کردبا. دەبگوت بێ گومان شتیک هەر هەیە. دەبگوت بۆ چاویان لیکردی؟ سەگیکێ هیندە جوانی چاوت لیدەکن؟ بە کورتی وەگیانی هینابوو. ئەو بەلینیانەکی کە بەر لە زەماوەندیش داووی بە جیی خۆی، گوتبووی خانووبەرە دەکرم، زێر دەکرم. دەتەمە لەندن و پاریس. هەر یەکیک لەوانەیی بەجێ نەگەیاندا هیچ، خەریک بوو شیتتی دەکرد. چاکی کرد خۆی تەلاقدا. سەرەپرای ئەوانە دوای تەلاقیش هەموو رۆژی قسە و باسینکی تری دەینا گۆرێ. تەلەفۆنی دەکرد، سەر رینگەیی لەو کیژە مالویرانە دەگرت. هەرچەند حەوتوو لەمەو بەر لە شەقامی نادری، راست لەبەر دەم پیراشکی خوسرەوی بەری بەو کیژە فەقیرە گرت و ئابرووی برد. هاتینە سەر ئەوه چەند مانگێ بێتە ئابادان هەتا ئەو شیت و شوورە دەستی لێ هەلگرێ. نازانن کیژتیک چەندە باشە. خوابکا شوویکی چاکی دەسکەوێ.» دایکم زەق چاوی لە نینا کرد و نالیس دە شەریە نیوه تەژی شەریەت راماو. تەمام گرت یەکی لەو رۆژانە پیراشکی بۆ مندالان دروست بکەم.

نینا قتووی پەیکەرەیی فەخفوری و قاقەزی بەستەبەندی خپ کردەوه. چاویکی لە دەرگەیی ژوور کرد، بەرەو پێشەوه داهاتەوه و ویستی ئیمە بێینە پێش. دەنگی هینا خوار و گوتی «هەر خۆمان بزانی، هیشتا ویولیت خۆشی نازانێ بەلام —» رووی دە من کرد «ئەو

هوله نندییهی که له ته له فۆندا باسم لیکرد له بیرته؟ ئە گەر له گەڵ ویولیت رینک که وی خراپ نیه.
ئەوشۆ بانگێشتنم کردوو.))

ههستا راههستا و پێکهنی. «پێم وایه بانههلبانی* به کرێداوه. بهلام باشه، له روانگهی
ئیمهوه زۆریه بیانییهکان گێژ و حۆل دهنۆینن. ئە گەر له گەڵ ویولیت زه ماوه ند بکا و له ئیـ
برۆن فره خاس ده بی. ویولیت به دهردی ژیان له ئیـران ناچار ی.» قوتوی به تال و قاقه زه کانی
نایه بن ههنگلی. «بچم ئەوانه تووڕ هه لدهم.»

که له ژووری دهرکهوت به دایکمی گوت «ئە گەر زانیتان شیو چیم دروست کردوو؟ لۆیـ
پلاو. ده بیینن؟ ئەو په ری کابانیمه. سه رده می شوو کر دتم هاتوو، وه نییه؟ و قاقا پێکه نی.
چاوم له نالیس کرد که دم و چاوی تیک نابوو. له دلێ خۆمدا گوتم «دیسان باسی زه ماوه ند
هاته گۆری. ئەمشه و خوا هه ر بۆخۆی فریامانکه وی.»

هه ر که نینا لاقی له دهرینا، دایکم له ژیر لپوهوه دهستی پیکرد «هه زار جار گوتوو مه
هاوده می له گەڵ ئەم ژن و مێرده دروست نییه. محابن بۆ مسقالتیک خولق و خوو و نه جابهت.
هه رچی له زاری دیتته دهری له لای مندا لان ده یدرکینێ. له بابهت زه ماوه ند و ته لاقه وه ده وی
که هه ر ده لێی یه کێ جلی کرپوه و چونکه پێی جوان نه بوو بر دوویه و ئیدا وه ته وه. هه ر له
خۆرایی هاتین. له هه وه له وه خه تای کلاریس بوو که — «تێگرا بوم. «پارمه تی نینا بدهم
مێزه که پرا زینیتته وه.»

نینا له چیشته خانه دا پرسى «ته نیای؟» رووانییه دهرگه و که زانی دایکم و ئالیس له وی
نین له تریقه ی پێکه نیی دا و سه برو که گوتی «راستییه که ی ویولیتم له گەڵ خۆم هینا وه ته
نابادان، چونکه — «دیسان رووانییه دهرگه و هیدی تر گوتی «ئهوکی تیگران لای ویولیت
گیری کردبوو.»

به زاری کریاوه و چاوانی فره وانه وه له نینام رووانی و گوتم «چی؟»
سه ر و سه کووتی تێگرام هاته به رچاو.

له رو کهم دووی و شه رمن بوو. چاویلکه ی له چاو ده کرد و بئى نیویر دهرسى ده خویند و
هه میشه قوتابی پله ی یه کهم بوو. نه ده چوه سینه ما، نه ده چوه یانه و نه هاوړی بوو. هه ر
به که ره سه ته گه لی کاره باوه خه ریک بوو. دایکم گه لیک جار گوتبووی «سه یر نییه؟ له دایک و
باوکیکی به و بئ سه ره و به ره یه، کوړیکی ئاوا به شه رم و حه یا.»

نينا دەيگوت « ئەو كاتە ويوليت تەلاق درا و زۆر يايواە لاي دايكى، تيگرانىش لە مائە پوورى گارنيك بوو. كە چەند روژ تىپەرى ديم نا، كورپىژگە تەواو تىكەلى كەردووه. يا گوئي دەدايه ئاھەنگ گەلى ئەويندارانە يا چەشنى سەگ كە دەخاوەنى بروانى، لە سووچىك وەرەدەكەوت و لە ويوليت زەق دەبوو. نە ئەوھى پىت واپى ويوليت خەمزە و نازى دەكرد يا بە جوړىك خۆى دەنواند. بەستەزمانە هيچ كام لەو شتانەى نىيە. خۆم ئافرەتم، كەريش نيم و تىدەگەم. نا. هيچ خەتاي ويوليت نىيە. كەشخەيى و جوانى تاوان نىيە. چونكە روالەتى لەگەل ئافرەتانى تر تۆفيري ھەيە خەلك غەيبەتى دەكەن. ھەر بۆيە گوتم ئەوروپا بە دەردى ئەو دەچارى. لەو لا ئافرەتى قژ بۆرى پىست چەرمووك لە شەقامدا ھەلژاواە. لىم كۆليوتەسەو، ھولەندى ھىندەى نەماوە مەعمورييەتى تەواو بى. جارى بزائين ئەمشەو چ دەكەين.» دەفەرى سالادى لە سەلاجە دەريئا. بەلكو بووينە ھۆ و بنياتنەرى كارى خىر.» لە دلەوہ پىكەنى.

دووانەكان رايانكردە چىشتخانە. ئارمىنە بە قىنەوہ گوتى «ئاپۆ گارنيك بۆ سووفى —» ئارسىنە لووتى ھەلقراچاند. «"ھۆلاھۆپ" *ئى بۆ سووفى كرىوہ.» ئەوجار بە دووان دەستيان پىكرد. «ئاپۆ گارنيك گوتى ھۆلاھۆپ بۆ پشت هيچ خراپىش نىيە.» «ھەر هيچ خراپ نىيە.» «منال ھەموو ھۆلاھوييان ھەيە.» «بۆ ئىمەش بکپە.» «ئەتۆ خوا بکپە.»

گارنيك لە ژوروى ميوانان قىژاندى. «خۆم دەيکرم. جارى وەرئە ئىرە. كەرويشكەكان بە ميوانى ھاتوون.» دووانەكان ھاواريان كرد «ئەى گيان!» و «گيان گيان!» و رايانكردە دەرى. نينا قولينەى ميوەى دەسدايە. «نازانم كى ئەم قسەيەى دە زارى خەلكى ناوہ كە ھۆلاھۆپ دەبىتە ھۆى پشت نىشە. پىت وايە بىست و چوار سەعات يەك بين ھۆلا ھۆپ ھەلدەسوورين؟ خەمت نەبى، دوو سى روژ كايەى پىدەكەن و توورپىدەدەنە سووچىكى ھەوشە. پىشەدەستىيەكان راکە بىنە.» و بەرەو ژوروى ميوانان وەرپىكەوت.

ويوليت لەسەر فەرش دانىشتبو و يەكئ لە مندالان كەرويشكەكانى گرتبووہ باوہش. دامىنە رەشە تەنگەكەى ھەلكشاوو و بەلەكە چەرموو و بى گۆرەوييەكانى بە دەرەوہ بوو. سووفى و دووانەكان ھەر يەكەى كەرويشكىك لە باوہشدا لە دەورى دانىشتبوون. ئارمەن بىچوہە كەرويشكەكەى ويوليتى دەلاواندەوہ.

دايكم شەق و رەق لە شەرىبە بەتالەكانى شەرىبەت زەق بىوہ. ئالىس تا رادەيى پىشتى دە دايكم كەردبوو و لە ديوارى رووت رامابوو. ئەو پىيەى كە دايئابووہ سەر پىيەكەى دى لىكدا لىكدا دەھەژا. بە خۆم گوت «دايكم و ئالىس شەريان بووہ.» گارنيك لە بابەت شوپىنى

کولیره نوبیه کهی که خهریکی دامه زانندی بوو له گه ل نارتووش راویژی ده کرد. بهر له هاتن گوتبوومه نارتووش «باسی سیاسی دانامه زینتی.»

له ریکخستن میزی شیو دا یارمه تی نینام ده دا که له زهنگیاندا. میره بالا بهرزه کهی هولندی بوو. به قژی لیک و لووسی فره کورتی له رهنگی کا. دهم و چاوه شله کهی سوور دینواند. بی گومان به هوی حه مامی هه تاوه وه بووه. له گه ل هه رکام له نیمه تهنانه منداله کاندا به له ز ته وقه ی کرد و گوتی «سه لام و عه لیک. ئه من یووپ هانسینم. له ناسیاریتان فره خوشحالم.»

ویولیت هه به و چه شنه ی که له عه ردی دانیشتبوو، ده سته بی که رویشکه کهی که می هه لینا و گوتی «چاوه که رویشکی که چه ند که شخه م هه یه.»

یووپ هانسین بۆ ئه وه له گه ل ویولیت ته وقه بکا، تا راده بی چوکی له سه ره عه ری دادا. «فره فره جوانه که رویشک.»

ویولیت ته نیا بزه ی هاتی. ئاخواتنه بی سه ره و به ره کهی هولندی نه پی سه یر بوو، نه پیکه نینی پیه ات. قسه کهی نینام بیره اته وه که گوتبووی «کیزه پوره کهی گارنیک وه تو ده چی.» لام و ابو نینا له سه ری داوه. چووکترین و پچوونیکم له نیوان خووم و ئه و ئا فره ته دا به دی نه ده کرد. نه له رواله تدا، نه له ئاکار دا. هیچ بیم ناخوش نه بوو برووسکه یه که شیوه ی ئه وم دابا، هه م له رواله تدا و هه م له ئاکار دا.

یووپ هانسین مه شره ف خووش و دهم به بزه بوو. داوای له نارتووش کرد به مستر هانسین بانگی نه کا و له باتی ئینگلیزی، فارسی باخون «فره توگری فارسی ئاخوتنم.» له سه ره میزی شیو کاتی ته به قی لوییا پلاوی خو لوق کرده خوشکم، دایکم و ئالیس له سه ره تای شه وه وه بۆ یه که محار زه رده یان هاتی.

ئالیس سوپاسی کرد و گوتی هه ر سالاد ده خوا. یووپ برۆ بۆره کانی هه لدا یه وه. «بۆ؟ لوییا پلاوت پیخوش نییه؟» ئالیس گوتی «بؤنا، به لام —»

یووپ ته به قی لوییا پلاوی دانایه وه سه ره میز و ده فری سالادی له پیش ئالیس راگرت. «ها! بیشک پاریرتان هه یه.» ئه سه که مله کهی کیشاوه دوواوه. به وردی ده ئالیس رامما و گوتی. «تو هیچ پیوستیت به پاریر نییه. به پروای من هه ر ئاوا زور زور باشی.»

که گه پراینه وه مال جله کهم هاویشته سه ره قه ره ویله، نارتووش رایکرد و چه ند جار ئه ولای ئه ولای پیکردو گوتی «ئه گه ر ئه مشو له به رتدا نه مدیبا وه مده زانی هی دووانه کانه.»

جله کهم له دهستی ستاند و له نیو دۆلابدا هه لمواسی. تهوسم بیدامه دهن «بلی کزییه کهم له راده به دهره.» له پشت سه رمه وه گوتی « به بروای من تهۆ ههر ئاوا زۆر زۆر باشی.»
تهوجار دایه پیکه نین. «لهو کاته دا به بریقهی چاوی خوشکت ده کرا بیست گلۆبی سه د قۆلت هه لکه ی.»

روو ته ختییه که ی لای خۆم وه لانا. «قه لافه تی ویولیت جوان بوو، وه نا؟ ئارتووش روو ته ختی لای خۆی وه لانا. «قه لافه تی جوان بوو؟ سه رنجم بینه دا.» دهستی کرد به زه مزه مه ی ئاههنگی مۆنالیزای نات کینگ کۆل، گۆم بۆ وه ی که باسی سیاسیتان له گه ل گارنیک نه کرد سوپاست ده که م.» خۆی ریچ کرده وه. «ئه من هه رچی تهۆ بلیی ده لیم فره فره به چاوان.»
هه ولّم دا به رز بینه که نم و بیرم بۆ نه وه چوو خه لک بۆچی لایان وایه ئارتووش خووخده ی باش نییه؟ پرسیم «بینه شه مه دئییه بۆ نه ی ۲۴ ی ئه پریل؟» چاوه کانی لیک نا، باویشکی هاتی و گوتی «م م م —» به گومانم به واتای «نا» بوو. چرای خه وم کوزانده وه.

۲۱

ته لاری کۆبوونه وه ی قوتابخانه ته ژێ بوو، گه لیک تاجی گلاپۆلی چه رموو که به نه وارگه لی پانی رهنگ ره ش پیکه وه به سترابوون. به مه وه دایه کی دیاری کراو له سه ر دیوار ریز کرابوون. دایکم ورتانديه سه ر ئالیس «گۆم وه دره نگ که وتین. ئیستا ته ورۆ نه چووبایه ئارایشگه ری دنیا خرا ده بوو؟»

نینام پێشانی دایکم دا که له ریزی دووه مه مدا هیما ی ده کردین که جیگه ی بۆ گرتوین. به نیوان خه لک و ئه سه که مه کاندا تیپه رین، هه تا گه یشتینه نینا ده پازده بیست جار گۆتمان «ببوورن.» ئالیس هیشتا جیتی خۆش نه کردبوو سه ریکی به ده وری تالار داگێرا و دهستی به راپۆرت دانی نه وه کرد که ئه مه که ی هاتوو و کێ چی له بهر کرده وه. نینا ریزی به رنامه ی رێوره سه مه که ی بیدام و پرسی «بۆ وه دره نگ که وتن؟» دایکم گوتی «ئالیس خاتوون چوو بووه ئارایشگه ری.» بۆ لاندی «رۆژی تازییه و ئارایشگه ری.» نینا ده گویمدا چیراندی «به لکو له رۆژی تازییه دا به ختی بکریته وه. هیچ شتی که له خوی دوور نییه» قاقای لیدا و چاوی به ده ور و به ریدا گێرا. «ئه گه رچی جگه له هیندی پیر و پاتال که سی نه هاتبوو. مندا له کانت به

نارتووش ئەسپارد؟ (نەپیرسی نارتووش بۆ نەهاتووە. ھۆی نەهاتنی نارتووش پېویستی بە روون کردنەوہ نەبوو) گارنیک جەنەى گرتبوو سووفیش دەبى بى. دەنگى بۆر کرد و لاسای گارنىكى کردەوہ. «منداڵ ھەر لە ئىستاوہ دەبى بزەنن نەتەوہ کەیان چى بەسەر ھاتووہ. بەلام ئەم قولە فیتنەيە ھەللاو بگريكى وای ساز کرد کە باوکی نەوى کيشا. بە بیانوى ئەوہ کە سووفى تەنيا نەمىنیتەوہ و یولیتیشم نەيەنا. ھاتبا چى کردبا؟ وەرەز دەبوو. راستییە کەى ئەگەر گارنیک بەرپۆبەرى بەرنامە نەبويا ئەمنیش نەدەھاتم. (باشە. دەنگوباس؟) تا ھاتم بلیم «ھیچ باس نییە.» لەگەڵ ئافرەتییكى کە لە ریزی پيشەوہى ئیمە دانیشتبوو و شووہ کەى یەکەم قسە کەرى بەرنامە کە بوو، بەریدایە سلاو و چاک و خۆشى. ریزی بەرنامەم خۆتندەوہ. نوتقى رۆبیرت ماداتیان سەبارەت بە کوشتارى ۲۴ى ناوریل. راپۆرتى ئەنجوومەنى کلینسا و قوتابخانە لەمەر دروست کردنى بنیاتی بیرەوہرى. پشودان.

بیرەوہریبەك لە خاتوون یەرمیان، شاھیدی ئەو رۆژە تالانەيە. چراکانى تالار کووژایەوہ و گارنیک چووہ پشت بلیندگو، بەخیرھاتنى کرد و یەکەم قسە کەرى ناساند. ماداتیان دەستى بە قسان کرد. وەبیر ۲۴ى ئەپرێل چەند سال لەمەوہەر و باسە توندە کەى نارتووش و ماداتیان کەوتەوہ. ئەگەر گارنیک نەبوایە کە بە گالته و پینکەنن سەر و بنى مەبەستە کە ویک بجاتەوہ، کارە کە خراپتر دەبوو. دواى ئەو سالە زۆرجار بە نارتووشم گوتبوو «ئەم رۆژە چ پێوہندییە کى بە ناکۆکییە سیاسییە کانەوہ ھەيە؟ چى بە دەستە چەپى و دەستە راستى بوونەوہ ھەيە؟ ئەم گشتە خەلگە کوژراوہ. ئەرمەنیش نەبى دەبى بە داخ بى و لە رپۆرەسمە کەدا بەشدار بى» و نارتووش ھەموو جارێ وەلامى دابۆوہ «بەداخم و بەشدارى ناکەم.»

گویم بە قسەکان دەدا و نەدەدا. ھەموو سالی ھەر ئەو قسانەم دەبیست: برى ژمارە، ھیندئى دروشم و ھیچى تر. نینا چەند جار چاوى لەمن کرد و بە چاوان ھىماى خاتوون، ماداتیانى کرد و تلى خستە سەر لیوى. یانى ناچارە بیدەنگ بى چونکە بيشک ژنە ویدە کەوى یەکیك لە نیوان ئاخواتنى شووہ کەیدا قسە بکا. خاتوون ماداتیان چەند جار رووانییە پشت سەرى خۆى کە بى گومان نەیاندەزانى قسە کەر شوى ئەوہ و دەبى بیدەنگ بن. ھەموو پچەپچیانبوو و بە ھۆى قاقەزى ریزی بەرنامە کەوہ خویان باوہشین دەکرد. منیش خۆم باوہشین کرد و ھەولم دا بیرم بیتەوہ بەیانى شەربەتى "ھالى بۆرانژ" م دا بە دووانەکان یا نا؟

وهبیرم هاتوهه پینم داون، چونکه بۆلّه‌یان دههات که «ئه‌دی نارمهن چی؟» «ئه‌دی ئیمه ده‌بی» هه‌تا که‌ی شه‌ربه‌ت بخۆین؟» «ئه‌گهر ئیمه ده‌خۆین تا سه‌رمامان وینه‌که‌وی ئه‌دی نارمهن چی؟»

ئاغای ماداتیان به‌ جۆش و خۆشه‌وه نووسراوه‌که‌ی ده‌ستی راده‌وه‌شانده‌ی دوا‌ی چه‌نده‌ی دوور و درێژ کۆتایی به‌ قسه‌کانی هینا. ئه‌منیش هاو‌پیتی هه‌موو خه‌لکه‌که‌ چه‌پله‌م لیدا. له‌ به‌شدارانی ده‌ور و به‌ر چه‌نده‌ی که‌سی پیرۆزباییان له‌ خاتوون ماداتیان کرد و خاتوون ماداتیان ده‌تگوت بو‌خۆی نوتقی کردوه‌ بزه‌ی هاتنی و سوپاسی کرد و هه‌رکه‌ چاوی به‌ من که‌وت رووی ده‌ولای کرد.

دایکم له‌گه‌ڵ ژنیک سلّو و چاک و خۆشی ده‌کرد که‌ دوو ریز له‌ دوا‌ی ئیمه‌وه‌ بوو. ئالیس به‌ پیش دایکم دا‌ داهاته‌وه‌ لای من «به‌ گومانی تۆ کۆی هاتوه‌؟ خاتوون نووروللاهی له‌وه‌ سه‌ری تالار دانیشتوه‌.» هه‌تا ویستم سه‌رم وه‌رسوورپینم گارنیک هاته‌ سه‌ر شانۆ و ده‌ستی به‌ خۆیندنه‌وه‌ی راپۆرتی چێکردنی بنیاتی بیره‌وه‌ری کرد. جارێکی که‌ له‌به‌ر به‌دغه‌پیه‌کانی نارمهن بانگ کرابومه‌ قوتابخانه‌، وازگین هاپراپتیان پرۆسه‌ی به‌نای بیروه‌وه‌ریه‌که‌ی پیشانم دا‌بوو. چوار گۆشه‌یه‌کی مه‌زن بوو له‌ به‌ردی که‌وگ*. لایه‌کی کاردۆژه‌ی* ئافره‌تیک بوو که‌ مندالیک له‌سه‌ر هه‌ر دوو ده‌ست راگرته‌بوو و لایه‌که‌ی تر میژووی ره‌شه‌کوژی. گارنیک گوتی بنیاته‌که‌ ئه‌وه‌ خه‌ریکه‌ ته‌واو ده‌بی و سالی داهاتوو له‌ هه‌وشه‌ی قوتابخانه‌، له‌به‌ر ده‌م ده‌رگه‌ی کلێسا دا‌ دایده‌مه‌زرینن. پاشان سوپاسی به‌شدارانی کرد که‌ یارمه‌تی ئه‌نبوژه‌نی* و واتاییان داوه‌ و پا‌زده‌ چرکه‌ ساتی پشوودان راگه‌یانده‌.

دایکم گوتی له‌نیۆ تالار دا‌ ده‌مینینه‌وه‌ تا له‌گه‌ڵ دۆستی ریزی پشته‌وه‌ی ده‌مه‌ته‌قی بکا. نینا گوتی ده‌چینه‌ پشت شانۆ تا بزانی گارنیک چ ده‌کا و ئالیسیشی له‌گه‌ڵ خۆی برد. به‌ره‌ و لای یه‌ک له‌ چه‌نده‌رگا‌کانی تالار چووم که‌ به‌ره‌و هه‌وشه‌ی قوتابخانه‌ ده‌کراوه‌. له‌به‌ر ده‌رگه‌ خۆم دا‌ قه‌راخی و رینگه‌م بو‌ پیاویک کرده‌وه‌ که‌ چه‌نده‌ بابۆله‌ و پێپسی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. له‌ سووچیکی هه‌وشه‌، له‌ ده‌ور و به‌ری بووفه‌ دا‌ هه‌را و هوریا بوو. له‌گه‌ڵ چه‌نده‌ ناسیاو سلّو و چاک و خۆشیم کرد و مانیا‌م دی که‌ بو‌ لام ده‌هات، وه‌ک هه‌میشه‌ په‌شو‌کار و ترس و دلّه‌ خورپه‌ی بوو و یاخه‌ی فانیله‌ ره‌شه‌که‌ی خوار ببۆوه‌. سلّوم کرد و یاخه‌یم راست کرده‌وه‌ و گوتم «تاجه‌ گولینه‌ و نه‌واره‌کان فره‌ که‌شخه‌ن، بی‌ گومان بیره‌که‌ هی خۆت بووه‌.»

قه‌ه‌تر ئاساکه‌ی له‌ ته‌ویله‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی لادا. «قول به‌ندی کۆری چاودیرت دیوه‌؟»

دياره كه ديبوم. شەوى پيشتەر ئارمەن تەلەفۆنى بردە ژوورى خۇى و دەرگەى گالە دا و نيو كات ژمير قسەى كرد. پاشان هاته چيشتخانە و بە من و داىكم كه خەرىكى سەوزە پاكردن بووين گوت كه ليپراوه لە رتيورەسى سبەيدا يەكئ لە ئەندامانى كۆرى چاوديري بئى و خاتون مانيا گوتويە بۆ ئەوەى بئى بە ئەندامى كۆرى چاوديري دەبئ قۆلبەندى رەش ليپدا. هەتا ئەوەى ورتاندمە سەرى كه ((ديسان هيشتتەوہ ناخرى؟ بەو نيوە شەوہ پارچەى رەشت لە كوئ بۆ پەيدا بكەم؟)) دا يە گەورە گەيبە فرىاي نەوہ كەى. ئەو شتەى كه دەنيو سندووقە تاق و جووتەكانى داىكم دا كەم نەبوو پارچەى رەش بوو. بە مانيام گوت ((هەموشت تەواوہ. ماندوو نەبى. بەرنامەى دوايەش بيشك جيژنى كۆتايى سالى مندالانە.))

سلاوى يەكيكى وەرگرتەوہ و گەپراوہ لای من. ((ئا. جيژنى كۆتايى سالى لە حەوشەدا بەرپيۆە دەبەين. ئەوہ خەرىكى ريكخستنى گۆرەپانى شانۆين.)) بنەباني حەوشەى پيشاندا كە پر لە خشتە و دار و تەختە بوو. پاشان دەستى نايە سەر شانم كە بە بەژنى كورتى مانيا و شانى بليندى من كارىكى سانا نەبوو. ((مەشقەكەمان لە سبە و دووسبەى را دەس پيئدەكەين.)) دەستى كيشايە سەر باسكم. ((فيكرىكى تازەم بۆ دووانەكان كر دۆتەوہ. وازگيئ شيعرىكى جوانى دۆزيوہتەوہ لە - لەبىرم نەماوہ هى كيئە. ناوى شيعرەكە چوار وەرزە. بىرم بۆ ئەوہ چوو چەند خۆش دەبئ دووانەكان نيو بە نيو بىنە چوار وەرز و شيعرەكە بخويئنەوہ. ئارمىنە بەهار و پايز و ئارسىنە هاوين و زستان. بەم چەشنە دەرڤەتيان دەبئ بچنە پشت شانۆ و جليان بگۆزن و جلەكان —))

لەبەردەم يەكئ لە دەرگەكانى تالار چاوم بە ئارمەن كەوت كە لەگەل ئيمىلى و دوو كورە دەبىرستانى قسەى دەكرد. شالوارى سورمەيى و كراسى چەرموى لەبەر دابوو كە وە ميترىكى گەنج دەچوو نەك كورەكەى من. پيئم وابوو ئيمىلى لەگەل باوكى هاتووہ؟ نەكا ئاليس ئيمىل سيمۆنيان بىنينئ. گوتم ((و بئ گومان ئەمەن دەبئ جلەكان بدرووم.))

دەستى لەسەر باسكم لا برد، بە بەر دەمى گرت و پيئكەنى. ((ئا. هەر لەمەر ئەمە بە شوئنت دا دەگەرەم. دژوار نيئە. چوار جلى ساناي دريژ بە فەقيانەى* فرەوانەوہ. تەنيا رەنگەكان لەگەل يەك جياواز بن. بۆ ويئە بەهار چيئەيى، هاوين سەوز، پايز نارنجى و زستان چەرموو.))

لەو بەرى حەوشە را ئيمىل سيمۆنيانم دى كە لەگەل قەشەى كلئيسا و ژنەكەى دەئاخۆت. ديسان لە دلئ خۆمدا گوتم ((خۆزيا ئاليس لەو لايانە پەيدا نەبووايە.)) پاشان بىرم كەوتەوہ كە

به خۆشیییه وه یه کتر ناسن. به مانیام گوت «بی جی نییه شت گه لیک له سه ر جله کان بدرووین که دیارده ری وهرزه کان بی. بۆ وینه گول بۆ به هار، چله گه نم بۆ پایز.» دهرزیله ی سه ری ئیمیلی کهوته خوار. ئارمه ن زووتر له دوو کوره که ی دی داهاته وه دهرزیله که ی هه لگرته وه. ئیمیل سیمۆنیام له نیو هه شیمه ته که دا ون کرد.

مانیا گوتی «چ بیریکی نۆی. ئه ری وازگین وهرگێرانی لۆرد فۆنتیلرۆی بچکۆله ی خه لاس کردوه و —»

قسه که ی بری و ده پشت سه رم راما. به م زهرده خه نه سوکه وه له چی راده ما؟ هه رکه سه رم وهرسووران ئیمیل سیمۆنیان چاوی له سه ر مانیا دزیه وه و سلّوی لیم کرد. هه ردووین به چاوه نوارییه وه لیم رامان. به یه کتریم ناساندن و ده ستیان وه ده ستی یه کتر دا. مانیا که پیسیری فانيله که ییم لیک و لووس کردبوو دیسان ده ستی پیداهینا. گوتم «باسی وهرگێرانه که ی —»

وه ک شه وه له خه و رابووبی گوتی «چی؟ شه ها. وهرگێرانی کتیبه که خه لاس بووه. به منداله کاندای بۆتی ریده که م. تکایه زوویه کی وه بخوینه و بینیره وه له به ر داین تا به ر له جیژنی کۆتایی سال چایی بکه یین.»

ئیمیل سیمۆنیان گوتی «گۆیا ئیوه به رنامه که تان به رپوه برد. پیرۆز بی. فره خاس بوو.» مانیا سووره له لگه را و یه کێ له ئەندامانی چاوه دیری بانگی لیکرد، گوتی «هاتم.» پاشان له گه ل سیمۆنیان ته وه قه ی کرد و گوتی «له ناسیاوی له گه ل ئیوه فره خۆشحال بووم.» و رۆیی. ئەمه ن پیم وابوو یا هه ر به راستی ده ستیان زۆر له نیو ده ستی یه کتردا مایه وه؟

روانیمه دهوروبه رم. به خۆشیییه وه هه والیک له دایکم و ئالیس له ئارادانه بوو. ئیمیل سیمۆنیان چاکه ت و شالواریکی چه رموی خه تخه تی باریکی شینی له به ر کردبوو و بۆینباخیکی ره شی لیدابوو.

چاوی له ئاپۆره ی دهوروبه ر بوو که قسه بیان ده کرد و جگه ره بیان ده کیشا و بابۆله و ساردی یان ده خوارده وه. گوتی دایکی نه هاتوه و خۆشی بۆ شه وه هاتوه که ئیمیلی ته نیا نه بی که دیاره بریکیش به هۆی ورد ئازنیه وه. *«پیم خۆشه له گه ل هه رمه نیه کانی ئابادان ناسیاویم بی.» ته و جار رووی ده من کرد. «ئه گه ر گشت خاتوونه کانی ئیره وه ک تو و خاتوون مانیا بن، ئابادان شوینیکی ناخۆش نییه.» به گالته ی خۆی پیکه نی، «به لّام خۆمانین، رپوره سمه که مرۆقی ماندوو ده کرد.» گوتی گه ره کیه به ره و مال بیته وه و دووايه به شوین ئیمیلی دا بی. به

رۆیشتنه‌که‌ی خۆش‌حال بووم و بۆ ئەوه نه‌کوو بگه‌ریتته‌وه و چاوی به‌ نالیس بکه‌وی جه‌ختم کرد ئیمه‌ ئیمیلی ده‌به‌ینه‌وه.» سوپاس و مالاوایی کرد و رۆیی.

به‌ نیو ئاپۆره‌که‌ دا گه‌رام به‌لکو خاتوون نوورووللایی بدۆزمه‌وه. نه‌مدۆزییه‌وه و زۆریامه‌وه تالار. به‌شقه‌م نالیس هه‌له‌ی کردی. خاتوون نوورووللایی بۆ ده‌با هاتبا؟ نه‌ هه‌رمه‌نی ده‌زانسی نه‌ ۲۴ ی ته‌پرپیل به‌رنامه‌یه‌کی خاس بوو.

جه‌ماوهر ورده‌ ورده‌ ده‌گه‌رانه‌وه تالار. دایکم له‌ گه‌ل دۆسته‌ جولفاییه‌که‌ی ئاخۆتبوو و حالی خاس بوو. نینا و خاتوون ماداتیان بۆ شیو واده‌ی میوانیان داده‌نا و تا هاتم دانیشتم نالیس گوتی «شووشانیک و ژانت چ گاو گه‌ردونیکیان* کردوه. خاتوونه‌ نازیزه‌کان گشتیان جلی نوییان پۆشبوو، نیستا داماننا ره‌ش.» شووشانیک و ژانت دوو به‌رگ درووی ناسراوی ئابادان بوون.

گاریک چۆ پشت بلیندگۆ و چاوه‌رپی بیده‌نگ بوونی جه‌ماوهر مایه‌وه. پاشان به‌ ته‌رزیک که‌ شیوه‌ی ئاخاوتنه‌ خۆش و پیکه‌نین ئاساکه‌ی جارانی نه‌ده‌دا خاتوون یه‌رمیانی ناساند که‌ خه‌لکی شاری وان و دانیشتیوی تاران بوو. چه‌ند رۆژیک میوانی خۆشه‌ویستی ئیمه‌ له‌ ئابادان و شاهیدی ئه‌و رۆژه‌ تالانه‌ بووه. ده‌ستی بۆ لای پشت شانۆ راداشت. هه‌موو چاومان ده‌وی پری. یه‌کێ له‌ کوپه‌کانی چاوه‌دێر ئه‌سکه‌میلیکی ده‌سکداری هیئا داینایه‌ پشت بلیندگۆ، ئافره‌تیکی به‌ سالآچوو خۆی به‌ باسکی یه‌کی دیکه‌ له‌ کوپه‌کانی چاوه‌دێر هه‌لواسیبوو به‌ هه‌نگاوی کورته‌وه‌ هاته‌ سه‌ر شانۆ. وردین و له‌ر بوو. دامیئیکی ره‌شی له‌به‌ردابوو. که‌ هه‌تا سه‌ر گۆزینگی داکشابوه‌ خوار و شالیکی ره‌شی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر قژه‌ چه‌رمووگه‌کانیدا دابوو. به‌ یارمه‌تی کوپه‌کان دانیشته‌ سه‌ر ئه‌سکه‌مل و گاریک بلیندگۆکه‌ی بۆ نه‌وی کرد. ئافره‌ته‌که‌ ده‌سته‌ ئیسکه‌نه‌که‌ی دانایه‌ سه‌ر سه‌ری کوپه‌کان و له‌ ژیر لێوه‌ وه‌ شتیکی گوت که‌ به‌ من دو‌عای خیر بوو.

هه‌موو به‌ بیده‌نگی چاومان تی پری که‌ ماوه‌ییك چاوی له‌ ئیمه‌ کرد و ئه‌وجار به‌ ده‌نگیکی ماندوو ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد. زاراوه‌ی هه‌رمه‌نییه‌کانی شاری وان بوو که‌ به‌ "که‌میك" یان ده‌گوت "که‌می یه‌ک" و به‌ "خۆش" یان ده‌گوت "نه‌مه‌کین." گوتی ده‌یه‌وی به‌ر له‌وه‌ی باسی ئه‌و رۆژانه‌ی وانفسا بکا "که‌می یه‌ک" له‌و رۆژه‌ "نه‌مه‌کین (خۆشانه‌) بدوی. گوتی گه‌ره‌کیه‌ له‌ گه‌لمان به‌ره‌و رۆژانی رابردوو بگه‌ریتته‌وه.

له مەر ماله که یانه وه له شاری وان دوا که دوو داره هه نار و چه ند داره زهیتوونیان له هه وه دا بوو. قوژبنی هه وشه ته ندووریکی لی بوو که دایکم نانی له واشی تیدا ده کرد و له باغچه چکۆله که دا گوئی هه همیشه به هاریان ده چاند. باسی باوکی کرد که ئیوارانه له دووکانی کووتالفروشی، به بازاری واندا ده که راوه و پاکه تگه لی میوه ی له گه ل خۆی ده هینایه وه مال. جار و باره پاشماوه ی تۆپه کووتالکانی بو خاتوون و خوشکی ده یه نایه وه و دایکم بو کیژه کان بوو کله ی پارچه یی چا ده کرد. براگه وره م به ره ژی ده موچاوی بو بوو کله کان ده کیشایه وه. برا گه وه له سه ر هه ر شتیکی ده سستی که وتبایه وینه گه ری ده کرد. روژانی یه کشه مه خاتوون هاوړپیی خوشک وبرا و دایک و باوکم ده چوویه کلێسای شار که له شه قامیکی پان و پوړ هه لکه وتبوو به ریزه داری بی و په لکه وه. * کیژه کان بوو کله پارچه ییه کانیا ن ده بن هه نگلی ده ناو ده ستیان ده خسته نیوده سستی دایکم و ده روژبشت و له نیوان داره بی و په لکه کانه وه کلاوه سووره که ی پیاوه کانیا ن ده ژمارد که هیندی جار ده ویستان و له گه ل باوکم چاک و خوژیان ده کرد. باوکم ده یگوت «مشته ری دیرینه ی دووکانن. به ویژدان و له خواترس.» روژانی هه یینی ده نگلی بانگ له مزگه وته کانه وه به رز ده بووه. جیناره کان که له نوژیی جه ماعت ده زوړپانه وه، باوکم ده یگوت «خواپه رستیتان قه بوول.» دایکم ناشی به ماستی لیده نا ده قاپی گلی ده کرد و بو جیناره کانی ده نار، سه ری ناشه که ی به گه لای گوئی هه همیشه به هار ده رازانده وه. جیناره کان له وه لاما پاقلاوه یان ده نار.

خاتوون ماداتیان ده سمالیکی ره شی له جانتا بریقه داره که ی ده ریئا. له ژووری تالار داکه س خۆی باوهشین نه ده کرد.

خاتوون یه رمیان ماوه یی بیده نگ ما، سه ری به رداوه و هه ردوو سه ری شاله که ی له ده وری ده سستی هالاند. «پاشان روژانی ره ش سه ریان هه لدا، روژنی داهات که باوکم له هه همیشه زووتر گه راپیه وه مال ده س به تال و شیواو. به دایکمی گوت هه رمه نییه کان دووکانه کانیا ن داخستوه. عه سه که ره کان چه ند دووکانی کریاوه یان سووتاندوه. تا برنج و گه می دووکانیکی تریان تالان کردوه. باوکم گوئی ده بی برۆین. دایکم ده م و چاوی رنی که "مالمان به قور گیرا."»

خاتوون کپ بوو. هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، چه ند جار به ده س له ته ژنویدا و به ژن و بالا له ر و لاوازه که ی به راست و چویدا له ریبه وه. ته و جار سه ری راوه شان و گوئی «مالویران بووین.»

هاتم کیفه کم بکه مه وه که نالیس بهسته یه کی چکۆله ی دهسماڵ قاقهزی بۆلام راداشت. دهسماڵیکم راکرد و بهسته کم بۆ لای نینا درێژ کرد. دایکم سهری رادهوشاند و له ژیر لیویه وه دهیگوت «وهی له دهس ئەم رۆژگاره زالمه.»

له ژووری تالار دا تهنیا دهنگی ههناسهگهلی بلیند و کورت و دهنگی ماندووی خاتوون دههات. «دهرگه ی ماڵ لهسه ر گازهره ی پشتی بوو. دایکم دهگریا و بوخچه و سندووقی پر دهکرد و گالهیده دا. باوکم هاواری دهکرد «چی نییه، ئافرهت. واز له م شپه برهیه بینه. وهختی ئه وه نییه دهس ببژیوه. دایکم دهگریا. «برئ سه بر گره. هه ر برئ». بووکلّه پارچه ییه کان له بن ههنگل دا له گه لّ خوشکم به په شوکاری له ژیر دار هه ناره کاندایستتا بووین. برام جوونی ده دا، هه میسه به هاره کانی باغچه ی پیشیل ده کرد و له بابهت تۆله وه ده دا. سوار عاره بانه بووین، له سه ر بوخچه و سندووقه کان دانیشتین و وه ریکه وتین. شه قامه کان ته ژێ له عاره بانه گه لی تر بوون، داشقه، نه سپ، هیستر و هه ر چیه کی که ده بوو مرۆف یا بوخچه یه کی لی بار بکه ی. قیامه تیک بوو له گلّ و تووک و نزا. بووکلّه پارچه ییه کان ون بوون و من و خوشکم گریاین. له پیشدا بۆ بووکلّه کان، دوایه بۆ باوکم، بۆ برا و یه کدی.»

بهسته دهسماڵ قاقهزیه که ی نه وه دهس نه وه دهس پیکرد و به تالّ بوو.

شه وه له ژووری دانیشتن دا پییه کاتم دانایه سه ر میزی پیش راحه تی و سه رم وه پالپشته که کرد. قژم له دهوری تلم هالاند و ده وینه گه ریه کانی سه رووی ته له ویزین رامام. ئاو رهنگیک بوو له کلّسای ئیجمی نازین له ئه رمه نستان. له بیرم نییه له کی بیستبووم که کلّسای نابادانیا ن هه ر له شیوه ی ئەم کلّسایه دروست کردووه. نه مزانی بۆچی هه ر که ئیمیلی هات مانیا خۆی لیّ ون بوو؟ زۆرباش بوو که نالیس ئیمیلی نه دی و بۆ به منی گوت به رنامه که ماندوو که ره وه یه و گوتیه مانیا خۆشه؟ به ده م روانینی وینه گه ریه که وه گوتم «خاتوونی بهسته زمان.»

ئارتووش له پشت رۆژنامه وه گوتی «چی؟»
گوتم «خاتوونی بهسته زمان، دایکی، باوکی، گشتی ئه و مرۆفانه. ده بوایه بهاتبا ی.»
رۆژنامه هه لدرایه وه.

چارم له ئیجمی نازین ده کرد «ئهم گشته مرۆقه، ئه وه هه موو سا له به شایی و خۆشی له گه لّ یه کدی ده ژیان. چی رویدا؟ چی بوو؟ خه تای کیّ بوو.» قژم لئوول ده دا «ئیمه ش که

جگه له ریژ دانانیککی وشک و سه‌ره‌کی و به‌رپوه بردنی بوته‌ی بیرنانین کاربیکمان له ده‌س نایه. ده‌بوویه بهاتبای.» روژنامه هه‌لدراپه‌وه.

گوتم «به گومانی تو چ که‌سی هاتبوو؟ خاتوون نووروللایی. ئالیس دبیتی. ره‌نگبئی سه‌هوشی کردبئی.»

روژنامه‌ی نوشتانده‌وه، دهستی ده‌رادپینی وهردا و پیکه‌نی. «که‌وابوو هه‌ره‌هات؟ روژ و کاتی به‌رنامه‌که‌ی لیم پرسی. که دبیتی نازانم به شوین هه‌رمه‌نییه‌کانی تر داچوو. شه‌من چراکان بکووژنیمه‌وه یان شه‌تو؟»

گوتم «بوچی روژ و کاته‌که‌ت نه‌ده‌زانی؟ بوچی بوټ گرینگ نییه؟ بو نه‌هاتی؟»

نارتووش ویستا، دهستی به‌ردپینی داهیناو روانیه‌وتنه‌گه‌ری نیجمی نازین. پاشان گوتی «ده‌زانی "شه‌تیت" له کام شوینه؟» که وه‌لامیم نه‌دایه‌وه دهستی خسته‌گیرفانی شالواری و به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌چوو. چه‌ند ساتی ده‌هه‌وشه‌راما. شه‌وجار وهرسوورا. نووکی پیتلاوه‌که‌ی به‌ده‌وری به‌کئی له‌گوله‌کانی فهرش دا هینا. «دووور نییه. له بنا گویمان. چوار کیلو‌میتری ئابادان.» دیسان روانیه‌وه‌هه‌وشه. «گه‌ره‌کت بوو ده‌ته‌بم ببینی. له ماداتیان و ژنه‌که‌ی و نینا و گارنیکیش بگپه‌وه.» زۆریا و چاوی لیکردم. ژن و میرد و مندال و گامیش و بزنی و مه‌ر گشتیان ده‌که‌پرئیکیدا ده‌ژین.» دهستی له‌گیرفانی ده‌رخست و به‌ندی کات ژمی‌ره‌که‌ی کرده‌وه. «ده‌بی به‌روژ بچین، چونکه شه‌تیت کاره‌بای نییه. له‌بیرت بی‌ئاویش به‌ین، چونکه بو‌ری ئاویشی نییه.» کات ژمی‌ره‌که‌ی قورمیش کرد. «ده‌بی وریا بین له‌گه‌ل که‌س ته‌وقه‌نه‌که‌ین و منداله‌کان نه‌لاوتیننه‌وه، چونکه یا سیل ده‌گرین تا ته‌ره‌خوم.» به‌ره‌و ده‌رگه‌ی ژوو‌ره‌که‌چوو. «به‌خاتوون ماداتیان بلئی شه‌که‌راتی ئینگلیزی بو مندالان نه‌یه‌نی، چونکه باوه‌ر ناکه‌م مندالانی شه‌تیت به‌عومری خو‌یان شه‌که‌لاتیان دیبئی. به‌گارنیکیش بلئی پیتلاوی ئیتالیا‌یی ده‌په‌نه‌کا که‌قور و په‌ین له‌گو‌یزینگانه.»

له‌نیجمی نازین زه‌ق ببوممه‌وه. نارتووش له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ژوو‌ر گه‌راوه. هات له‌هه‌مه‌به‌رم ویستا و له‌ده‌موچاوم ورد بووه. «کاره‌سات هه‌موو روژئی ده‌قه‌ومم. نه‌که‌هه‌ر په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر، به‌لکو هه‌ر ئیستا. نه‌فره‌دووور، هه‌ر شه‌له‌یره، نک دلئی ئابادانی سه‌وز و شه‌من و که‌شخه و بابی روژ.» کات ژمی‌ره‌که‌ی ده‌دهستی کرده‌وه. گوتی «سه‌ره‌رای شه‌وه‌هه‌ق به‌تویه. خاتوونی به‌سته‌زمان. شه‌هه‌موو خه‌لکه‌به‌سته‌زمانه.» و له‌ژوو‌ره‌که‌وه‌ده‌رکه‌وت.

بۆ بەر شیوی مندالان خەریکی دروست کردنی "چومبور" بووم. تیکوشینی نانی وشك، پەنیر و ناوکی گۆیزی وردکراویشی لەسەر، دەنگی تۆرمزی دوور و درێژی پاس لە شەقامەوه بەرز بۆوه.

بە دەم چاوەنواری بیستنی دەنگی راکردن، دەستم بە بەرەلبێنەمدا هینا. کە دیم چ باسی نییە چومە دالان و دەرگە ی مالم کردەوه. گەیبوونە جەرگە ی رینگە بەرتەسکە کە. ئارسینە سەری داخستبوو دەگریا. ئارمینە کیفی هەردووی بە دەستیگەوه گرتبوو و دەیه نا. دەستی دیکە ی لەسەر شانی خوشکی بوو و لەبەن گویدا سرتە سرتی بوو. هەوائیک لە ئارمەن نەبوو. بە دلەخوڕی راکردە پیش. «چ بوو؟ وەعەردی کەوتی؟ لەگەڵ کەسێ شەرت بوو؟ نەخۆش بووی؟»

بە گۆرتر گریا و بە دەم هەنیسکەوه، نێو نێو گوتی "کوێ خەتای من بوو؟ خۆ ئەمن قەسە کە نەکرد. مندالەکانی قوتابخانە گوتیان. مندال پینکەن." بە هۆی گریانی لە گۆر کۆخە ی هاتی.

ئارمینە بێ نێو بر دەگوت «هەق بە ئارسینە یه، هەق بە ئارسینە یه.» دەست و چاوی ئارسینەم شورد، دامنا یه سەر ئەسکە ملی چێشتخانە، چەند قومە ناوم دایە و گۆم «جا بلێ بزایم چ بوو؟»

دە یه کتر ریمان. ئارسینە سەری داخست و کایە ی بە تلەکانی دەکرد. ئارمینە لەناکاو چەناگە ی بەرز کردەوه و چەند هەنگاو کشاوه دوواوه، دەستی دەنیو قەدی ناو لە جەرگە ی چێشتخانە دا ویستا و گوتی «تا ئیستا لەمەر ئارمەنەوه بیدەنگ بووینە و چیمان نەگوتووه. لەباتی سوپاس، ئەوڕۆ لە پاسدا و لەبەر چاوی هەموو مندالەکان خێواندیە بناگوێ ئارسینە. کاتی ئەوه هاتووه هەموو شتیکت بۆ بگێرمەوه.» و گێرایەوه کە ئارمەن ئاشقی ئیمیلی بووه. ئیمیلی هەمیشە ئارمەن نازار دەدا. لە قوتابخانە لەبەر چاوی ئارمەن گالته بە کۆرەکان دەکا، گالته دەکا و پێدەکەنێ. ئیمپۆ یه کێک لە سەررووی کورسیەکانی پاسدا بە خەتیکێ درشت نووسیوی "ئارمەن ئاشقی ئیمیلی، ئیمیلی ئاشقی کەس". مندالانی قوتابخانە پینکەن و ئارمەن لەگەڵ ئارمینە و ئارسینە شەری کردووه و گوتویە «نێو نووسیوانە.»

خېواندیه بناگوښی نارسینه. نارمینه پشوویه کی له ناخووه کیشا و دريژهی پېدا ((نهو شهوودش نارمنه بۆیه له ماله ئيمیلی کوڅه‌ی هاتی که _))

نارسینه قېژاندی «مه‌یلې.»

نارمینه گوتی «بۆ نه‌یلېم؟ چاکیش بلې. نارمنه نهو شهووه بۆیه کوڅه‌ی هاتی که له کاتی کایه کردن به دهسکه‌له ئيمیلی دستووریدا شه‌ربه‌یه‌ک سرکه فر بکا، سه‌ره‌رای نه‌مه به راده‌یه‌کی زور لهو چاتنییه‌ی که دایه گه‌وره دروستی کردبوو ده شه‌ربه‌ی کرد.»

له‌سه‌ر نه‌سکه‌مل دانیشتم.

له گومانی فر کردنی شه‌ربه‌ی سرکه نه‌ویش له‌گه‌ل نهو چاتنیه ترسناکه گه‌رووم سوژاوه. دووانه‌کان تيم رامن. قزی کرژم له ژیر دهرزله هاوره‌نگه‌کان دا خوئی دهنواند، کولمه گۆشتنه‌کان گه‌شاهه بوون و به په‌رۆش. چاوه‌روانی دژ کرده‌وی من بوون.

خه‌ریک بوو چ رووداویک بقه‌ومې؟ هوښم له کوئی بوو، بۆ نه‌مزانیبوو؟ ده‌ستیکم به نیو چاوانه ئاره‌قاوییه که‌مدا هیئا و پرسیم «نارمنه ئیستا له کوئییه؟» به یه‌که‌وه شانیان هه‌لته‌کاند و هه‌ردوو به قینه‌وه تيم رامن.

چاوم له گوله نوکه‌کان کرد که به دم باوه ده‌شنانه‌وه. ده‌مه و رۆژاوا بوو که نسیه که‌وتبووه سه‌ر قه‌رنیز، زه‌رده‌واله‌یه‌ک له‌سه‌ر یه‌کیک له گوله‌کان وزه‌ وزی بوو.

چاوی نارسینه هیشتا هه‌ر سوور بوو و نارمینه له کیفه‌که‌ی قوتابخانه‌یدا به دوا‌ی شتی‌دا ده‌گه‌را. ده‌فته‌رچه و کتیبیکی ده‌رینا و بۆ لای منی راداشت. «خاتوون مانیبا پیدام.»

ده‌سنوسی وه‌رگپراوی لور فوتلیپزی بچکوله بوو له‌گه‌ل ده‌قی ئینگلیزی کتیبه‌که‌دا.

گوتم دانیشن به‌رشییو بخۆن و چوومه ژووری دانیشتن. له‌نیو راحه‌تییه سه‌وزه‌که‌دا، به دم رووانینی په‌نجه‌ره روتته‌کانی که نهو رۆژه په‌رده‌کانیانیم شورده‌بوو بیرم له ئيمیلی ده‌کرده‌وه، مه‌گین ده‌کرا؟ ئارتووش گوتبووی «چ مندالیکي نازدار.» خۆم پیم وابوو «چه‌نده شه‌رمن» دیسان که‌وتمه‌وه بیر شه‌ربه‌ی سرکه و چاتنی و نازام بۆ نهو رۆژه‌شم بیر هاته‌وه که نارمنه له دایک بوو.

دۆتمایی* ئارتووش له‌گه‌ل شووه‌که‌ی له ته‌وریزه‌وه به میوانی هاتبوون. دایکم و ئالیسیش له‌سه‌ر میزی فراوین بوون. له‌نیوان چیشته‌خانه و فراوین خوئی له هات و چۆ دابووم و قسه‌کام ده‌بیست.

((سه‌رمای وا هه‌ر قه‌ت نه‌بووه.))

«به لکو به فر بباری.»

«تابادان و به فر؟ نهوه چ قسه یه که، خو ئیره ته ورئز نییه.»

«کلاریس، هیئنده هات و چۆ مه که، باش نییه.»

«حهی! نه ورئز شان به شانی باغه وان داری له بن هه موو ته ماته کان چه قاندووه.»

«چی چه قاندووه؟»

ته ماته هه رکه بلیند بوو، دار له بن پنچکه کهی ده چه قینن و لقه کانی له داره که ده به ستن.»

«له ته ورئز ته ماته له مالدا ناچینن.»

«جا له ته ورئز چ ده چینن هه تا ته ماته بچینن.»

یه کهم جار بوو ته ماته م چاندبوو. هه موو به یانیان که له خه و راده بووم یه کهم کارم چوونه

حه وشه ی پشته وه و سه ردانی ته ماته کان بوو که هیشتا سه وز و زۆر ورده له بوون.

ئپواره چوونیه خوره مشار، بو نه وه خوشک و شووه کهی ئارتووش بگه یه نینه ئیزگه ی

شه مه نده فەر، له کاتی گه رانه وه دا، له نزیك تابادان ژان گرتی و یه ک راست چوونیه

نه خو شخانه. ئارمه ن له نیوه شه ودا له دایک بوو. هه تا به یانی له سه ر ته ختی نه خو شخانه ی

کو مپانیای نه وت وه خه به ر بووم و له رزیمه وه. پیتم وابوو هو ی له رزیمه وه و سه رما که پیوه ندی به

له بار بوونه وه م هه بوو. به یانی که دایکم و ئالیس هاتنه نه خو شخانه، جلی نه ستووری به ده س

چنراویان پو شیبوو.

«دو ئ شه و هه وا زۆر سارد بوو.»

«گه یشته چه ند پله ژیر خال.»

«له و په نجا ساله دا قه ت سه رمای وانه بووه.»

«هه ر گو ل و سه وزیمه کی که له شار دابوو هه موو ره ش هه لگه راره.»

گو تم «ته ماته کان —»

دایکم ئارمه نی له باره ش کرد. «گشت گو ل و سه وزی و ته ماته کان به قوربانی تاله

موویکی نه وه کهم بی.»

ئالیس سه ری ئارمه نی ماچ کرد و له قاقای پیکه نینی دا، «کامه موو؟»

له نه خو شخانه وه که گه راپنه وه مال یه ک راست چوومه حه وشه ی پشته وه. پنچکه

ته ماته کان هه مووی ره ش هه لگه رابوون. له سه ر عه ردی دانیشتم و گریام، دایکم گو تی

«شه رمی بکه. بو چه ند ته ماته ی سندان کوشتوو ده گری؟» ئارتووش بن هه نگلمی گرت و

هه‌لێهێنامه‌وه. نالیس گوتی «مه‌لوول بوونی دواى له‌بار بوونه‌وه.» دایکم گوتی «ئه‌و قسه‌یه جیه، مه‌لۆتکه‌که به‌رنه ژوور سه‌رمای نه‌بی.»

له‌و ژووره‌ی که بۆ ئارمه‌مان دروست کردبوو، چاوم به‌و په‌ردانه‌ی که خۆم گولچنم کردبوون و به‌ وینه‌ رهنگا‌وه‌نگه‌کانی مشک و پشیله و که‌رویشکی که له‌ دیوارماندا بوو گیرا. روو ته‌ختیه‌کی که دایکم بۆ ته‌ختی منداڵه‌که‌ی چی‌کردبوو لامدا و ئارمه‌م خه‌واند، فرمیسه‌که‌کانم سه‌پیه‌وه و گوتم «زارۆ بچکۆلانه‌که‌م.»

پالم وه‌ پالپشتی راحه‌تی سه‌وز دا و فرمیسه‌که‌کانم سه‌پیه‌وه و له‌ په‌نجه‌ره‌را چاوم ده‌ ئاسمانی بی‌ ئه‌ستیره‌ بری. یه‌کێ شه‌ربه‌یه‌که‌ سرکه‌ی دابووه "زارۆ بچکۆلانه‌که" دل‌م گیرا و گوتم بریا گه‌وره‌ نه‌بووبایه. ئه‌وه‌ده‌م که بچکۆله‌ بوو ته‌نیا کارگه‌لێکی ده‌کرد که من گه‌ره‌کم بوو. چ بخوا، چ نه‌خوا، بۆ کوێ بچی، بۆ کوێ نه‌چی و هه‌نوکه‌ هه‌نوکه‌ یه‌کێ شه‌ربه‌یه‌کی سرکه‌ ده‌رخواردی زارۆکم دابوو و ئه‌من ته‌نانه‌ت نه‌شم زانیبوو. دیسان بیرم له‌ ئیملی ده‌کرده‌وه. له‌ کێ فیر بووه‌؟

ده‌فته‌رچه‌که‌م هه‌شتا هه‌ر به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. لێکم کرده‌وه، خه‌تی وازگین یه‌کده‌ست و ره‌وانا بوو. هه‌میشه‌ به‌ جه‌وه‌هه‌ری ره‌شی ده‌نوسی. گوتم «پاشان ده‌بخوینمه‌وه.» ده‌فته‌رچه‌م بپه‌که‌ونا و نامه‌ نیو قه‌فه‌زه‌ی کتیب و گه‌رامه‌وه‌ چی‌شته‌خانه.

ئارسینه و ئارمینه‌ سرتیه‌ سرتیان بوو. هه‌ر که منیان دی هه‌لبه‌زینه‌وه.

«ئارمه‌ن هه‌نوکه‌ هات و چووه ژووره‌که‌ی.»

«کارێکی چه‌وتمان کرد که —»

«که به‌ تۆمان گوت؟»

«خۆ لێی تووره‌ نابێ؟»

دل‌نیام کردن که کارێکی چه‌وتیان نه‌کرده‌وه و له‌ ئارمه‌ن تووره‌ نام و گوتم به‌ شوین ده‌رس و ده‌وریاندا بچن.

له‌ ده‌رگه‌مدا. له‌ پشت ده‌رگه‌وه‌ گوتی «گاله‌ نه‌دراوه.»

له‌سه‌ر قه‌ره‌وه‌یله‌ راکشایوو و ده‌سته‌کانی نابوو ژێر سه‌ری و چاوی له‌ سایه‌ته‌ بریبوو. له‌ پالی دانیشتم. گه‌لێک ساڵ بوو په‌رده‌کانی ژووره‌که‌م نه‌گۆریبوو. قه‌ره‌وه‌یله‌ی سه‌رده‌می منداڵیم به‌خشی بوو و روو ته‌ختیه‌ی چکۆله‌که‌ له‌ چه‌مه‌دانی ئه‌مبار دابوو. بیرم له‌ وینه‌کان کرده‌وه که چیم لێ‌کرده‌وون؟ وه‌بیرم نه‌هاته‌وه. له‌ یه‌ک دوو ساڵ له‌مه‌و به‌ره‌وه‌ له‌جیاتای وینه‌ی مشک و

پشیله و کهرویښک ، وینه‌ی تالیڼ دپلۆن و کیرک دا کلاس و بیړت لینکتیر، کۆلۆدیا کاردیناله و بریژیت باردۆ به دیواره‌وه بوو. چاوم لینکرد و ههستم کرد چاو له بوونه‌وه‌ریکی بیانی ده‌که‌م. کوربه‌ پازده سالانه‌که‌م هه‌تا به‌بیانی ټهو رۆژه بۆمن هه‌ر زارۆکینکی بچکۆله‌ بوو و هه‌نوکه‌ روانیمه‌ مژۆلکه‌کانی که هه‌ر وه‌ک سه‌رده‌می مندالی بوون. بلیند و هه‌لگه‌پاره‌وه. له قه‌راخ چاوی چۆپه‌یدا هه‌شتا شوینی خوریکه‌یه‌کی که له یه‌کسالییدا لیبی هاتبوو دیار بوو و سه‌ره‌پای ټه‌مانه‌ دووای پازده سال هه‌ر ده‌تگوت یه‌که‌مجاره‌ ده‌مدی. خه‌ریک بووم بیروم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ چه‌ بلیم که خۆی هاته‌ یاریده‌م و هه‌شتا چاوی هه‌ر له‌ سایته‌ بوو گوتی «ده‌زاتم کاریکه‌ چه‌ وتم کرد. خه‌تای نارسینه‌ بوو.»

ټه‌گه‌ر کاتیکی تر بووایه‌ له‌ بناگوێ دانی نارسینه‌ له‌خۆ وه‌ ده‌بوویه‌ بابه‌تیکه‌ شیایوی باس و بیښک کیشه‌م له‌سه‌ر ساز ده‌کرد، به‌لام هه‌نوکه‌ گه‌ره‌که‌م بوو له‌مه‌ر بابه‌تی سه‌ره‌که‌ بدوئ و بدویم و بدوین، ټیمیلی و — ته‌ناه‌ت ناو بردنیسی بۆم دژوار بوو — ټه‌وین و ټه‌ویندارییان. نه‌مه‌ه‌زانی له‌ کوپوه‌ و چۆن ده‌س پهبکه‌م. روانیمه‌ نه‌خه‌سه‌ی * ټیران که له‌ سه‌ره‌وه‌ی قه‌ره‌ویله‌ به‌ دیواره‌وه‌ بوو. به‌ چاو به‌ ده‌وری زه‌ریاچه‌یه‌کدا خولامه‌وه‌. هه‌ره‌که‌ سه‌رم برده‌ پهبش ناوه‌که‌ی وه‌خوینم و بزاتم به‌خته‌گانه‌. که‌وتمه‌وه‌ بیر به‌ټینی یه‌که‌م له‌گه‌ل خاتوون نوروللابی و به‌ خۆم ده‌گوت بۆچی گشت شه‌اره‌کانی ټه‌رمه‌نستان نه‌دیتوو له‌ نه‌خه‌سه‌ دا ده‌ناسم و ناوی زه‌ریاچه‌گه‌لی ټیران نازاتم؟

هولم دا وه‌بیر خۆی بینه‌مه‌وه‌ له‌ سه‌رده‌می ده‌زگیرانیتم له‌گه‌ل ټارتووشدا چه‌ هه‌ستیکم بوو. و ټه‌وه‌ ته‌نیا کاتێ بوو که ده‌شیام به‌ به‌شیک له‌ سه‌رده‌می ټه‌وین و ټه‌وینداری ټیانمی دابنیم. شتیکم بیر نه‌که‌وته‌وه‌. مه‌ودای ناسیاوی تا ده‌زگیرانی و ده‌زگیرانی تا زه‌ماوه‌ند درټیخایه‌ن نه‌بوو. هه‌وتوو یه‌که‌ دوا جیڼی له‌ دایک بوونی دۆستی هاوبه‌شان، نزیک مائی خۆمان تووشی ټارتووش هاتم. به‌ر له‌وه‌ی خۆشه‌حالیم پیم سه‌یر بوو، ټارتووشیش سه‌یرما و گوتی «چه‌ هه‌لکه‌وتیکه‌ به‌جی.» گوتم «هه‌ر به‌پراستبیش چه‌ هه‌لکه‌وتی.» ماوه‌یه‌که‌ دواتر، رۆژی که به‌ شه‌قامی سه‌عدیدا ده‌رویشته‌ن و خه‌ریکی خواردنی پونچیک * گه‌لیک بووین که له‌ شه‌کرۆکه‌ فرۆشی * مینیۆن کرپیومان گوتی «یانی نه‌تزانئ به‌ ټانقه‌ست هاتبووم؟» دیسان سه‌رم سوپما. «مائی ټیمه‌ت له‌ کوئ پیده‌زانی؟» زۆر به‌ ټیپادیوی گوتی «دیاره‌ دۆزینه‌وه‌ی ناو و نیشان فره‌ فره‌ دژوار بوو به‌لام — نازاتم چه‌ی له‌ چاوه‌کاتم دا دی که نه‌شیا درټیژه‌ به‌

گالته كەي بدا و زوو دايه پينكەنين. «پرسيم، دەيجا.» پاشان دەستی خسته مەلم. «خۆشيم له پاکی و بئى گەرديه كەت دئ.»

هەروا كە دەروانيمه زەرياجەي بەختەگان بە خۆم گوت «پاك و بئى گەردم يا گيىل و نەفام؟»

ئارمەن كە چاوى دە سەراپسته پرييوو پرسی «ئەتۆ و باوكم بەر لەوەي زەماوئەند بكنە ئەوينداری يەگدى بوون؟»

داچلە كيم. پرسيارگەلى لەناكاو، ئاكارى چاوەروان نەكراو و هەموو شتيكى كە لە پيشدا خۆم بۆ تەيار نەكردبوو دەبوونە هۆى ئەوه دەست و پيى خۆم ون كەم و ئارمەن خواى ئەمكارانە بوو. هەنووكە لەجياتى ساپيته دەمن رامابوو و چاوەنوارى وەلام بوو.

رابووم و چووم لەبەر پەنجەرە وەستام. وەبیر رۆژتيكى سالانى دوور كەوتمەوه كە مامۆستای جەبر بریار نەبوو دەرسم لى پيرسيتهوه و پرسيهوه و نەمزانی دەقه كەي سەر تەختە رەشه ليك بدەمەوه. نيگای هاوپۆله كاتم لە پشت سەرمەوه هەست پيدەكرد و لەبن چاومەوه مامۆستای ماتماتيكم دەدى كە بئى واز و چاوەنوار، بە پت هەواى قۆرتەي ليدەدا. لە دلى خۆمدا دەمگوت «خوايه فريام كەوه. ئەم كاتانە هەرچى زووتر تيبهريينه.»

دلم بە تەوژم لى نەدەدا و شەلالى ئارەقەش نەبووم، بەلام دەيويست ئەم كاتانە هەرچى زووتر تيبهريين، چاوم لە دارە مۆرتك* بوو و پشتم دە كورەكەم گوتم «منيش وەك تۆ ئارام لەگەل ماتماتيكم نەدەهات.»

ئارمەن هەتا شەوى لە ژوور نەهاتە دەر و كە بۆشيويش بانگم كرد، لە پشت دەرگەوه قيژاندی «برسيم نييه.»

دوانە كان بئى هيچ قسه يەك شتيوان خوارد و بە بئى دەنگى مسواكيان ليدا، جلى خەويان پۆشى و خەوتن. نە داواى چيروكيان كرد، نە بۆ دەرەنگتر خەوتن وەك هەميشە پەلپيان گرت. ئەو شەوه نە ئيشى ون بوو نە راپۆنزىل.

ئارتووش له هه مبهه تله ويزيون دانىشتبوو. كتيبي دوزگه لى شه تره نجى له ده ستيكى
 دابوو و به ده سته كه ي ترى كايه ي به ردينى ده كرد. په ردى شه تره نج له سه ر ميتر بوو.
 له پالى دانىشتم و چهند چركه يه كه ته ماشاى ته له ويزيوم كرد. فيلميكى ديكومينتى بوو
 له دار خورماكانى ده و روبه رى نه هواز، گوتم «دايكه هه قيه تى، له مه و دوا ده بى راده ي هاموشو
 له گه ل سيمونيانكان له بهر چاو بگرين.» ده ستي ده نيو ردينى دا ره ق هه لآت. «چون؟»
 گپرامه وه. باسى شه ربه ي سر كه و چاتنى فر كردنى گوى دايه كه گه يشتمه نو سراوه كه ي نيو
 پاس پي كه نى و له سه ر باسى كوته ك خواردى نارسينه به ده س نارمه نه وه گه راوه سه ر كتيب و
 په ردى شه تره نج و گوتى «خوتى پيوه ماندوو مه كه مندالن. ئه رى. ئيميل گوتى سوزى
 دوانيوه رۆ ئيزنى وه رگرتوو ه بى گولدانه كان بگورن؟ گول بچينن؟ شتيكى وا، چاكم له بير
 نيبه.»

بو چهند ساتى نارمه ن و ئيميلى و شه ربه ي سر كه و له بهر چاو گرتنى راده ي هامو شو
 له گه ل سيمونيانه كام له بير چوو. قزم له ده ورى تلم هالاند. «سهيره، وادياره له بيرى نه چوو.»
 ئارتووش مؤره يه كى جينگوركى پيكره د. «چى له بير نه چوو؟» له فيلمه كه دا مي ره عه ربه كه
 خوى حازر ده كرد به داره خورمايه كه هه لچى. «چهند رۆژ له مه و بهر گوتى ديم گلى گوله نوك
 بگورين. پيم و ابو كه وتوته شه رمه حزوورى.»

ئارتووش سه رى هه لپرى و چهند ساتى ليم رووانى. «گوله نوك؟»

گوتم «گوله نوكى قه رينيزى چيشتخانه.»

گوتى «چيشتخانه؟»

هه ناسه يه كى قوولم كيشا، پالم وه پالپشته كه دا و ده تله ويزيون رامام. مي ترى عه ربه
 به تاو به داره خورماكه هه لده گه را. گوتم «نيمه مائينكان هه يه كه ئه و ماله چيشتخانه يه كى
 هه يه. ئه م چيشتخانه يه په نجه ربه يه كى هه يه كه گه لينك ساله گولدانينكان له سه ر قه رينيزى ئه م
 په نجه ربه يه داناوه و ئه من سالى جارتيك گوله نوك ده نيو ئه و گولدانه داده چينم و سالى دوو جار
 گلى ئه م گولدانه —» مي ترى عه ربه گه بيووه سه ر دار خورما.

ئارتووش مؤره يه كى له ده ستي دا هه لسو و راند. «ئها.» پاشان زه رده خه نه ي هاتى. «بو

گورينى گلى گولدان ئيزنى وه رگرتوو ه؟ هه ر به راستى.»

«ئىزنى بۆ گولدانى ئىيمە وەرنەگرتوۋە. گەرەكى بوو لە ھەوشەى خۆشياندا گول بچىنى.»
 ديسان كەتمەو ھە بىر شەربەى سىرگە و چاتنى. «بەلام لام وايە ھەر واباشترە لەگەل
 سىمونيانەكان كەمتر ھامو شۆ بگەين.»
 كىتېبى شەترەنجى وىكنا. تلى لە بەينى كىتېب دابوو. «ديسان گانە بوو كەرتە گامېش؟
 مندالڻ. بە شەر دېڻ، پىك دېڻەو، ديسان بە شەر دېڻەو. ھاموشۆ كەرن يا نەكەرنى ئىيمە
 چى بەو شتانە داو؟»
 لە دلې خۇمدا گۆتم «تەنيا بۆ لە دەسدانى ھاوكايەى شەترەنج بە پەرۆشى.» بەرز گۆتم.
 «ھەق بە تۆيە. ئەمن چى گەورە ناكەمەو؟ ھەر جارەى كە لەمەر شتتېكەو لەگەل تۆ بدوېم
 رووداويك گەورە دەكەمەو.»
 بۆ چەند ساتى دە ساپىتە رام، ئەوجار دە تەلەويزىون، پاشان وېستا. كىتېبى شەترەنجى
 توور دايە سەرمىز و دەدەرگەوت. پىادەى رەش خلۆر بۆرە ژىر راحەتى.
 خاتون "دوور ئەندىش" بېژەرى تەلەويزىون بزەى ھاتى و گوتى «شەويكى خۆشتان بۆ بە
 ئاوات دەخوازىن.»
 بوغزم دە گەروو دا ما بوو.

۲۴

ئاليس بە ھۆى جۆش و خروشى زۆرەو نەدەشيا بە دروستى قسە بكا. «تەلەفۆنى كەرد.
 باوەر دەكەى؟ تەلەفۆنى لە بىمارستان كەرد. بۆ شىو بانگىشتنى كەردمە يانە.» پىدەكەنى،
 نەزگەرى دەھاتى و لە دەورى من و دايكم و مېزى چىشتخانە دا ھەلدەسوورا.
 دايكم رابوو دەرگەى سەلاجەى كەردەو. ئاوى دە شەربە كەرد، و دەستى ئاليسى دا و
 گوتى «بە تەماى خوا. يەگجارى گىژ و خۆل بوو.»
 خوشكم ئاخىرەكەى ھاتەو سەر خۆ. لىسوى لە شىرىنى نەدا. قاوەشى نەخواردەو و
 تەلەفۆن كەردنەكەى يوپ ھانسىنى بە ھەموو بەشە پىويست و نە پىويستەو گىراپەو. پاشان
 رابوو، كىفەكەى ناپە ژىر ھەنگلى و بەرەو دەرگە وەرپىكەوت. پىيى دە ئەسكەمل ھەلەنگوت و
 وەمىز كەوت و ھىندە نەمابوو سەرا و سەر بچىتە نىو دىوار ھەتا ئەوھى كە دەرگەى دۆزبەو

و به پشوو هه‌ئالما لای گوتی «نۆزەدی نارایشتگام گرتۆتەوه. دەبێ هەشتی شەو لە یانەم.» و بە دەم نۆزگەرەوه رۆیی.

لە جەرگەمی مێز زەق بووینەوه. دایکم لە جێ شەکرێ، ئەمن لە خۆیدان. دایکم ناخریبە کەمی گوتی «ئەتۆ بێرت بۆچی دەچی؟»

بە دیتنی سەر و سە کۆتی وەرەز و بە پەرۆشی پێکەنین گرتی. دایکم بە هەر رووداویک جارز و بۆ هەر شتێ بە پەرۆش دەبوو. لەوێ کە ئالیس هەتا ئەو دەم شوری نەکردبوو یەکە بین نیگەران بوو و ئەوکاتەش کە مێرێک لە ژیانی خوشکم دا سەریهه‌ل‌دەدا ترسی رێدەنیشت. مینیش شەوی میواندارییە کەمی نینا سەرم لە ئاکاری مێری هۆلەندی و سەرنجێکی کەوه نالیسی دەدا سوپمابوو و ئیستاش کە چەند رۆژێک رانەبردبوو بانگیشتنی کردبوو، زیاتر بۆم جیی سەرسورمان بوو. بەلام پێی خۆش‌حالی‌ش بووم، لەپێشدا لە بەرەوهی کە خوشکم لەو بەرنامە سەیرهی کە بۆ ئیمیل سیمۆنیان رێکی خستبوو بێشک پەژێوان دەبۆوه و دووه ئەوه‌یکە خۆم گۆتم «کەس چووزانی؟ بەلکۆ —».

دایکم وەک بیرمی خۆیندبیتەوه گوتی «مەحاله. نینا دەیگوت ئەو پیاویله‌یه ئەوینداری ئەم ئاڤەرته تارانیه‌یه بووه — ناوی چ بوو؟ کیژی پووری گارنیک. ئەدی یانی چی تەله‌فۆنی لە "ئاچوو" کردووه؟» ئیستا کە خوشکم لەوێ نەبوو دایکم بە بیرێکی ئاسووده و بێ ئەوه ترسیکی لە پرته و بۆله و شەر هەبێ، خوشکمی بە ناوی سەردهمی مندالییه‌یه‌یه‌وه بانگ دەکرد.

رابووم، تۆری پەنجەرەم لادا ناوی دەبن گۆله‌ نۆکه‌ کە بکەم. هەولم دا بەو بەلگانە‌ی کە بۆ خۆشم کز و جیی باوەر نەبوون، لای دایکم پاساوی ئەم رووداوه سەمه‌ره‌یه‌ بده‌مه‌وه. دایکم دەس لە سەر سنگ و رەق و تەق دانیشته سەر ئەسکەم‌ل و هەر ئەوه‌نده‌ی گوت «مەحاله بزانی ئەم پیاویله‌یه‌ چ نەخشە‌یه‌کی کیشاوه.»

کەوتمه‌وه بیر شەوی پیشتر. «ئیمیل گوتی دێ گلی گۆلدانه‌کان بگۆری.» بۆ دەمی خۆش‌حال بووم، پاشان بیرم بۆ پیاده‌ رەشه‌که‌چوو کە بێ گومان هەر‌وا لە ژیر راحه‌تییه‌ کەمی ژووری دانیشتن دا بوو. چاوه‌رپێی گەپانە‌وه‌ی قینی دۆی شەو بووم. نەگەراوه. گۆم با ئاودانی گۆلدان مینیتە‌وه‌ دوا‌ی گۆزینی گل.

تونگە‌ی ئاوم دانایه‌ سەر پیشخان و زۆریامه‌وه‌ لای دایکم. بەلکۆ هەر بەراستی خۆشی لە نالیس هاتووه. «چ لەوه‌ باشتەر؟» روانیمه‌ کاتز‌میرە دیواریه‌ کە. و‌باشتر نییه‌ لە ماله‌وه‌ بی؟

ئاكات لىتى بى ۋەك ھەمىشە زۆر خۇي بەزەك* نەدا. ئەمن دەبى بەرشىۋى مىندالان دروست بىكەم. ھىندەي نەماۋە لە قوتابخانە بىگەرپىنەۋە.» لە دلى خۇمدا گوتىم «چونكە دەمەۋى سەبارەت بە ئارمەن لەگەل ئىمىلى بدوئىم، داىكىم لە ماڭ نەبى ئاسوودەترم.»

داىكىم ھۇشى ھىندە لە لاي ئالىس و مىرە ھۆلەندىكە كە بوو نەبىگوت بۆ ھاتنەۋە لە قوتابخانە و چوونى ئالىس بۆ شوئىنى دىيارى كراۋەكەي زۆرى ماۋە. چەند جار گوتى «يا مەرىيەمى پاقتۇ، ۋە خىرى گىپرى.» و رۆبى.

بۆ چەند ساتى لە ناۋەندى چىشتخانە چەقىم.

دوۋ لايەنى بىرگەم كىشەيان بوو. لە كۇتايىدا يەكيان بە ۋى دىكەي گوت «رىكوپىتك بوون خۇ تاۋان نىيە.»

چوومە ژوورى ھەۋ، قۇم شە كىرد و لىۋوم سوور كىرد. پاشان دەستم شورىد و كرىم تىدا و روانىمە كات ژمىر. برىا زانىبام چ سەعاتىك دى. بىرم لەۋكارانە كىردەۋە كە دەبوۋا بىكەم. ئتوۋى روپوشى دوۋانەكان، رىك و پىك كىردنى كەشەۋەكانى ژوورى ئارمەن، كۆكردنەۋى جەلە شۆراۋەكانى ھەۋشەي پىشتەۋە. لەجىياتى گىشتى ئەمانە چوومە ژوورى دانىشتن، لەسەر راحەتتە سەۋزەكە دانىشتىم و دەسنووسى لۆرد فۇننىتلرۆى بىچكۆم لىك كىردەۋە.

سەدەي نۆزدە. ئافىرەتتىكى ئامرىكايى لەگەل مىرپىكى ئىنگلىزى زەماۋەند دەكا كە مىراتگرى ناو و نىشانى لۆردىكە. ۋەرگىپراۋى ۋازگىن ۋەك ھەمىشە رەۋان و سانا بوو. خاتوون سىمۆنيان دەزانى كۆرەكەي دىتە مالى ئىمە؟ بۆچى نەزانى؟ لۆردى مەزن لەۋەي كە كۆرەكەي لەگەل كىپىكى ئامرىكايى زەماۋەندى كىردوۋە دل پىسسە و كۆرەكە لەناۋونىشان و مىرات بىبەش دەكا. دوۋانەكان بىشك چىرۆكىان پىخۇشە. ئەمن كە ھىچ كات لە مالىۋە لىۋوم سوور ناكەم. رىستە زۆر دوور و درىژە، بىكەينە دوو رىستە. كوا قەلەمم؟ بىگومان دىسان مىندال ھەلىانگرتوۋە. لەۋ مالىۋەدا ھىچكەت ھىچ شتى لە شوئىنى خۇيدا نىيە. كورى لۆرد و كىشى ئامرىكايى كورپىكىان دەبى. گا دەكەيە گامىش. لە بابەت ئەۋ شتانەي كە ھىچ پىۋەندىيەكان بە ئىمەۋە نىيە چەند سەعات دەئاخوئى و ۋاز لە دۆزگەلى خۇشمان دىنى و دەروا. چ شتى لە مىندالەكان گىرنگىرە؟ كورى لۆرد دەمىرئ باۋە گەۋرە مەۋقەكى سەبىر لە خۇپازىيە. ئافىرەتە ئەمىركايى بەستەزمان. ئارتووش لە خۇپازىيە. زۆر لە خۇپازى. زەنگى دەركەيان كە لىدا تىگراۋوم. ھىشتا نەگەبىۋومە دالان سووراۋى لىۋوم بە دەسماڭ قاقەزى پاك كىردەۋە.

شه‌لوارێکی قاوهیی و کراسیکی قۆڵ کورتی ده‌بهر کردبوو. ته‌لیسه‌ چکۆله‌ که‌ی گ‌لی له‌ هه‌وشه‌ دانایه‌ بن په‌نجهره‌ی چیشته‌خانه‌. تا هاتم گ‌ول‌دانه‌ که‌ راکه‌م گوتی «هه‌لیمه‌ گره‌ ده‌ستیش له‌ گ‌ل مه‌ده‌. ته‌نیا "لاپه‌ته" * که‌م ده‌یه‌.»

بۆ که‌وتمه‌ بیر شاه‌ینه‌ده‌؟

دوو چه‌مه‌دانمان له‌ بازاری کویتیه‌کان کرپیوو. هه‌ر ده‌سته‌ی چه‌مه‌دانیک پێوه‌، له‌ پشت سه‌ری ئارتووشه‌وه‌ به‌ره‌و ماشین ده‌چوم که‌ له‌ نزیک دووکانی شاه‌ینه‌ده‌ رامن‌گرتبوو. شاه‌ینه‌ده‌ له‌ دووکان وه‌ده‌رکه‌وت. س‌لاو و چاک و خۆشی کرد چاویکی له‌ چه‌مه‌دانه‌کان کرد و پاشان روانیه‌ من و ئه‌وجار به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ به‌ ئارتووشی گوت «موهه‌ندیس، کۆل‌کیشیکی که‌شخه‌ت دۆزیوه‌ته‌وه‌.» ئارتووش شه‌وی گوتی «شاه‌ینه‌ده‌ می‌ریکی شوخه‌. به‌ وته‌ که‌ی دل‌مه‌ند نه‌بووی؟»

تیمیل ده‌سبه‌جی گ‌لی گ‌ول‌دانه‌ که‌ی گۆری و ویستا. «زۆر چاکه‌ ، ئیشه‌که‌مان ته‌واو بوو.»

گوتم «کاری شێوه‌ ته‌واو بوو. ئه‌من که‌ هه‌ر چاوم لی‌کردی.»

ئاره‌قه‌ی ته‌ویلی به‌ پشته‌ ده‌ستی سه‌ریه‌وه‌ و لیم روانی. «شێوه‌ نا، تو؟» دوايه‌ به‌رمزه‌ی هاتنی. «که‌ه‌وابوو ئاودانی گ‌ول‌دان عایدی تو. سابوونی بۆخۆش هیشتا هه‌ر ماوه‌؟»

ئاوام ده‌بن گ‌ول‌دان کرد. دوو دلایه‌نی بیرگه‌م دیسان کیشه‌یان ده‌سپێ‌کرده‌وه‌. ئه‌وه‌ی یه‌که‌م ده‌رفه‌تی به‌ دووه‌می نه‌ده‌دا. «ئهو په‌له‌یه‌ت له‌چییه‌؟ بۆچی روژان ئاسا شیلانک به‌ ده‌وری شیره‌ی ئاودا نایه‌نی؟ بۆ توو‌رتدایه‌ سه‌ر عه‌ردی؟ بۆ دیسان له‌ کاتز می‌رورد ده‌بیه‌وه‌؟ بۆ بیرت که‌وته‌وه‌ ئارتووش گوتویه‌ ئیم‌رۆ دره‌نگ دئ؟ بۆچی هۆی دره‌نگ هاتنه‌که‌ییت له‌ یاد نییه‌؟»

دوووه‌می په‌رییه‌ نیو قسه‌کانی یه‌که‌می. «گه‌ره‌که‌مه‌ تا به‌ر له‌ گه‌رانه‌وه‌ی مندا‌لان له‌مه‌ر تیمیلی و نارمه‌نه‌وه‌ بدویم. هه‌ر هینده‌.»

قاوه‌م دروست کرد و داوام کرد بچینه‌ ژورری دانیشتن. په‌رده‌کام شو‌ردبوو. ئوتووم لی‌دابه‌وون و هه‌ر به‌یانی ئه‌ورۆژ هه‌لمواسی‌بوون. گوتم دوا‌ی قاوه‌ ده‌ئاخۆم.

ده‌سنووسی وه‌رگێ‌راوی وا‌زگین و کتیبی ئینگلیزی لۆرد فۆنتیل‌رۆی بچکۆله‌ له‌سه‌ر می‌ز بوو. کتیبه‌ که‌ی را‌کرد و لاپه‌ره‌ی هه‌ل‌دایه‌وه‌. پاشان چاوی به‌ ده‌سنووسه‌ که‌دا گێ‌را. «وه‌رگێ‌راوی خۆته‌؟»

فینجانی قاوه‌م دانایه‌ سه‌ر می‌ز و تا ویستم ده‌س پێ‌بکه‌م، گوتی «وه‌بیرم هاته‌وه‌ ئه‌و کتیبه‌ی خاتوون مانیا باسی ده‌کرد؟» گوتم نا و به‌ خۆم گوت کتیبه‌ که‌ی له‌بیر ماوه‌ یا مانیا؟

بهره و قهقهه‌سی کتیبه‌کان چوو. داهاته‌وه و ناوه‌کانی خوینده‌وه. «ده‌کری بلیم له کاره‌کانی (ساردۆ) جگه له یه‌ک دووانیان هه‌مووت هه‌یه.»

نازانم چۆن بوو ده‌ستم پیکرد، به‌لام هه‌ر ده‌ستم پیکرد. له‌بابه‌ت ساردۆ دوام و ئه‌وه‌ی که کام کتیبیم پێخۆشه و کامیانیم پێخۆش نییه و بۆ پیم خۆشه و بۆ پیم خۆش نییه و بیر و رای ئاغای داوه‌تیان له‌مه‌ر ساردۆ وه‌ چیه و ئاغای داوه‌تیان خاوه‌ن کتیب فرۆشی "ئاراکس" ه و کتیب فرۆشی ئاراکس له‌ چوار ریانه‌ی قه‌واموو سه‌لته‌نه‌ی تاران و ئه‌من ئه‌و کتیب فرۆشییه‌م خۆشده‌وی و هه‌رکه ده‌چمه تاران یه‌که‌م شوینه‌که سه‌ری لی هه‌لدینم و چه‌ند سه‌عاتیکی لیده‌میتمه‌وه و قه‌رارمان له‌گه‌ڵ ئاغای داوه‌تیان داناه له‌ تاران‌وه کتیبم بۆ ریبکا و ریده‌کا و دیاره هه‌موو کتیبه‌کانی ساردۆ نه‌خویندۆته‌وه — دوام و دوام و دوام. منداڵه‌کان که جانتا به‌ ده‌سته‌وه له‌ ده‌رگی ژووره‌وه وه‌دیار که‌وتن به‌ خۆم گوت چۆنه‌ ده‌نگی پاسم نه‌بیستوه؟

ئیمیل له‌ ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه دا ته‌نیا چاوی لیم کردبوو. ئانیسک له‌سه‌ر ده‌سته‌ی راحه‌تی ، ده‌ست له‌ ژیر چه‌ناگه‌.

٢٥

ته‌ماته‌م ده‌شورده‌وه که ئالیس و دایکم له‌و لای را هاتن. دایکم له‌ باتی سلاو کردن ده‌ستی به‌ پرته و بۆله‌ کرد، له‌سه‌ر ئه‌سکه‌مل دانیشته و چاوی ده‌ ساپیته‌ بری.

ئالیس هیشتا به‌ ته‌واوی دانه‌نیشته‌بوو ده‌ستی کرد به‌ گیرانه‌وی رووداوی شه‌وی پێشوو. «یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که نمره‌ی هه‌لس و که‌وت بیست. هه‌تا له‌ چیشته‌خانه وه‌ژووور که‌وتم یه‌کپی له‌ پشت میژ هه‌ستاوه و سه‌ریدا نوواند.»

ویستم بپرسم «بۆ به‌ شوینت دا نه‌هات؟ زوو قسه‌که‌م گیراوه و پرسیم «قاوه ده‌خۆی؟» به‌ په‌شو‌کاوی سه‌ری راوه‌شانده‌ که قاوه ناخوا و به‌ پشوو هه‌لمالای درێژه‌ی پێدا «له‌ بابه‌ت هه‌موو شتی‌که‌وه دوا. له‌ دایکی که له‌گه‌ڵ پووری ده‌ژی. نزیک شاریکی چکۆله‌. له‌ باشووری هۆله‌ندا. له‌ مالیکی نزیک لێره‌وار، هه‌ر وه‌ک کۆلیته‌کانی کارت پۆستاله‌کان —»

دایکم زۆر به توره‌یه‌یه‌وه چاوی له نالیس بریبوو و نه‌منیش مژوولی قاوه دروست کردن

بووم.

نالیس ئەسکه‌مله‌که‌ی کیشاوه دوواوه، ویستا و به‌ره‌و سه‌لاجه چوو. «وینه‌ی ماڵ و چه‌ند وینه‌ی دایکی و پووره‌که‌ی پیشاندام.» ده‌رگه‌ی سه‌لاجه‌ی کرده‌وه و شووشه‌ی ناوی ده‌رینا. پووره به‌سته‌زمانه‌که‌ی نه‌قوستان بووه و به ئەسکه‌مله‌ی ته‌گه‌ره دار هاتووچۆی ئییره و ئەوی ده‌کا —» شه‌ربه‌ی پر له ئاو کرد. «یووپ گوتی ئییمه‌ گه‌ل که له ئابادانین ده‌بی ئاو زۆر بخۆینه‌وه.» دوو قومی ئاو خوارد‌وه. «پووری یووپ بو مه‌شرف خۆشی و دلۆقانی وه‌ک فریشته‌ وایه.» دیسان ناوی خوارد‌وه. «دایک‌ه‌ش هه‌روه‌ک پووره. بلێ وه‌ک جه‌واهیر، له دلۆقانی و مه‌شرف خۆشی.» پاشاوه‌ی ئاوه‌که‌ی خوارد‌وه. «به‌سته‌زمانه‌ی گه‌لیک ساڵه‌ خزمه‌تی خوشکه‌که‌ی ده‌کا و له‌و دوواییانه‌ دا له‌به‌ر ئیچی پشته‌ی ده‌کرووزیته‌وه.» شه‌ربه‌ی به‌تالی له‌سه‌ر پیشخانه‌که‌ دانا. «یووپ گوتی دایکی و پووری له‌گه‌ل هه‌یج که‌س هه‌لسوکه‌وت و هاموشۆیان نییه‌ و ته‌نیا ده‌یانه‌وی یووپ زه‌ماوه‌ند بکا و هاوسه‌ری به‌ریتیه‌ ئەو ماڵه‌ ژیکه‌له‌یه‌ و هه‌موو به‌یه‌که‌وه‌ بژین.»

قاوه‌ جو‌شه‌که‌م له‌سه‌ر ئاور لابرد، ئۆجاقه‌که‌م ته‌مراند* و قاوه‌م بو‌خۆم و دایکم تی‌کرد.

نالیس ده‌هات و ده‌چوو و جگه‌ له‌ من و دایکم چاوی به‌ هه‌موو شوینیک دا ده‌گیرا. ده‌ور و به‌ری ماڵ هه‌تا چه‌ند کیلۆمیت‌ر عه‌به‌ده‌لبه‌شه‌ری تی‌دانیه‌ و به‌ره‌ به‌یانیانی زوو چاوت و ده‌کارماز ده‌که‌وی. خه‌یالی نییه‌؟ شه‌وانه‌ش ده‌نگی لووره‌ی چه‌قه‌ل له‌ لی‌ره‌واره‌وه‌ ده‌بیسی.» دایکم گوتی «یا مه‌ربه‌می پا‌ق‌زا!»

شه‌ربه‌ی به‌تالم شورد و نامه‌ نیو قاپ وشک که‌روه‌ه و له‌پشت می‌ز دانیشه‌تم. نالیسیش دانیشه‌ت. «می‌تیکی چه‌نده‌ نازدار. چه‌نده‌ به‌هه‌ست، چه‌نده‌ له‌به‌ردلان، چه‌نده‌ دلۆقان، له‌ هه‌موو بابه‌تیکه‌وه‌ پرساری کرد. وانه‌ی په‌رستاریم له‌ کوئی خۆینه‌دوه، له‌ که‌یه‌وه‌ کار ده‌که‌م.» پی‌که‌نی «له‌پیشدا وه‌یده‌زانی په‌رستاری ئاساییم. پاشان که‌ زانی سه‌ره‌رستاری ژووری برینگه‌ریم، پی‌م وایه‌ فره‌ په‌شو‌کا.» چاوی له‌ دایکم کرد. «واتا که‌وته‌ ژیر کارتی‌کردن.» دیسان له‌ من روانیه‌وه. «پرسی له‌ که‌یه‌وه‌ دامه‌زراوم. ده‌س له‌ کار بکیشمه‌وه‌ چه‌نده‌ پوولی له‌ کۆمپانیا وه‌رده‌گرم. به‌ کورتی هه‌موو شتیکی پرسی. ئەگه‌ر قه‌ستیکی تایبه‌تی نه‌بوایه‌ بو‌ ده‌بوو پرسی؟ وه‌نیه‌؟ تو چۆنی بو‌ ده‌چی؟»

له‌باتی وه‌لامدانه‌وه‌ شیرینی عه‌سه‌لیم خو‌لق کرد.

دایکم گوتی «خوشکیشت وەك من پێی وایه ئەتۆ کەری.»

نالیس هەر دەتگوت لای وانهبوو دایکم ئاخۆتوو و ئەمن نەئاخۆتووم، شیرینییه کە یە لەلانا و ویستا. «پێنجشەممە کە پشوو دانم هەیه بانگێشتنی کردووم بچینه "کووت عەبدوللا". دەبێ سەری نازانم چ پلانێک بەدا، رێک لە جەرگە ی چۆلە وادا. بریار وایه ساندویج دروست بکەین و هەر لەوێ لە جەرگە ی چۆلە وادا بیخۆزین و بیاسە بکەین. یووپ ئاشقی چۆلە واره.» چۆلە واره و شامات* و تاوی هەر وەك دیکلە مە ی شیرە ئەویندارییه کان دەخویندە وە. دەست لە هەر دوو لا کرپاوه، سەرنەختی بەرز و چاوه پەنجەرە.

دایکم لە ناکاو قیژاندی «بۆ تیناگە ی؟»

نالیس گەشاوه، «تۆ تیناگە ی. خۆی گوتی هەر یە کە مجار کە چاوی پیم کەوتوو خۆشی

ویستووم.»

دایکم دەستی کرد بە هات و هاوار. چاوم لە شیرینییه قەپال لیدراوه بری. خۆ ئەمن شیرینی عەسەلیم پێخۆش نەبوو؟ هاویشتمە نیو تەپلەك و لە جێوه رابووم.

دەستم کرد بە لیکردنەوه ی پێستی تەماتە کان. خوشکم بۆچی هیندە نەزان بوو؟ بۆچی دایکم ئەو قسە بە جی و بی جیبیانە ی کە سەدجار کردبوونی دووپاتی دەکردنەوه؟ بۆچی هیندە ناساز بووم؟ هەر کە تلم بری هاوارێکم لێ هەستا کە زۆریش لە بەر ئیش نەبوو.

دایکم لە جێوه هەلبەزبیه وە. «چ بوو؟»

خوینە کەم لە ژێر شیرە ی قاپشۆری شورده وە و گۆتم «هیچ نەبووه.»

دایکم و نالیس جارێکی تر قسە و باسە کە یان دەسپێکردە وە. لە خۆم پرسی «چی بوو؟» وەلامی خۆم داوه «شەریه ی سرکه و چاتنی. بەد خولقی دوێ شەو لە گەل ئارتووش، نەزانی نالیس، زیخ و وریایی مێرە هۆلەندیه کە، هات و هاواری دایکم و — ئیمیل سیمۆنیان لە لای خۆی چی بیر کردبۆوه؟ چ ماوه یی بی نیو بر ئاخۆتبووم؟ نیو سەعات؟ سەعاتیک؟» لە شەرمان ئاورم گرت.

دایکم دەیگوت «گشتی خەتای نینایه. سەدجار گۆتم نابێ لە گەل ئەوانه هاموشۆ بکەین.»

نالیس گوتی: لە خۆ وە هات و هاواری مە کە، بە نینا چی؟»

ئیمیل لە کاتی رویشتن دا گوتبووی «سوپاس دەکەم. بۆ قاوه و بۆ هەموو قسە خۆشە کان.»

بیشک گالتە ی پیکردووم. بیشک گالتە ی پیکردبووم و هەقی خۆم بوو.

دایکم خویدانه‌که‌ی له میژ کوتا. «یانی تو تیناگه‌ی ئەو هه‌تیوه به شوین قه‌ره‌واشی بی
مووچه و مه‌واجب دا ده‌گه‌ری؟»

ئالیس کیردی میوه خۆری توندتر له‌سه‌ر میژ کوتا. «ئیه‌ تیناگه‌ن.»
ته‌ماته‌کام ده‌ پالۆینه‌ کرد. لایه‌نی ره‌خه‌گری زه‌ینم ئەسه‌پی خۆی لنگ ده‌دا. «هه‌تا هه‌ی
خۆت به‌ زانا نه‌زانی.» خۆیم به‌ ته‌ماته‌کان دا‌کرد. لایه‌نی دلۆقان به‌ هانا‌مه‌وه‌ هات.
«نه‌یگوت زانام، له‌و شتانه‌ی که‌ پێی خۆش‌بوو دووا.» خۆی چوویه‌ شوینه‌ براره‌که‌ و تلم
زوراره‌. شوینه‌ براره‌که‌م مشت و چاوم له‌ گوڵه‌ نۆکه‌کان کرد. لایه‌نی سه‌خت گر پرسی «ئه‌وه
له‌که‌یه‌وه‌ له‌ باب‌ت ئەو شتانه‌ی که‌ پێمان‌خۆشه‌ ده‌دوین؟» لایه‌نی دووه‌م به‌ شوین وه‌لامه‌وه
بوو.

به‌ ده‌نگی دایکم وه‌رسوو‌رام. «هۆشت له‌ کوپیه‌ کلاریس؟ ئەتۆش شتیک بلێ.»
تلم هه‌روا له‌ زاریدا بوو وه‌رسوو‌رامه‌ لای دایکم، دووانه‌ وه‌ژوو‌ر که‌وتن. «کاره‌کانی
قوتابخانه‌ ته‌واو بوو.»

تلم له‌ زارم ده‌رینا و رامداشته‌ لای ده‌رگه‌ و قیژاندم «بو‌ ده‌ره‌وه‌.»
هه‌ر دوو له‌پێشدا له‌من زه‌ق بوونه‌وه‌، پاشان چاویان ده‌ دایکم بری که‌ خۆی باوه‌ش‌ین
ده‌کرد، ئەوجار له‌ ئالیس رامان که‌ له‌سه‌ر خۆ سی‌وی پاک ده‌کرد. دیسان له‌من زه‌ق بوونه‌وه‌.
له‌ میژ بوو فیژ ببوون له‌چ کاتگه‌لیک دا "نا" نایسن. هه‌ردوو سه‌ریان خوار کرده‌وه‌. «ئیزمان
هه‌یه‌ که‌ —» «که‌ ئیمیلی —»

په‌ریمه‌ نێو قسه‌کانیان «بو‌ ده‌ره‌وه‌.»

دایکم زۆریاوه‌ لای ئالیس. «ته‌نیا به‌ دیتنی جازیک —»

ئالیس گوتی «دوو جار.»

دایکم گوتی «ئیس‌تا هه‌رچه‌ند جار. خوالێخۆش‌بوو ئەگه‌ر زیندوو بووايه —»

چاوه‌کام لێک نا و ده‌ستم نایه‌ سه‌ر نێوچاوانم، دیسان ده‌بووايه‌ گوتبامه‌ ئالیس هه‌ق به‌
تۆیه‌؟ دووانه‌کان هێشتا هه‌ر له‌ داڵان بوون که‌ له‌ زه‌نگیاندا.

«سلاو، پوره‌ نینا.»

«سلاو، پوره‌ ویولیت.»

«جلیکی چهن که‌شخه‌ت له‌به‌ر کرده‌وه‌ سووفی.»

«کاریکی زۆر باشتان کرد هاتن.»

چاكتان كرد هاتن؟ دايكم واى خو گرتبوو كه پيم و ابوو ههر ئيستا دەس به شهري دهكا و
ئاليس سپوه كهى نايه سهر دهورى. «نينايه؟ فره باش بوو»

دهنگى نينا له دالانهوه هات. «خانه خوئ له كوئى؟»
خۆم گه يانده دالان. ههرچى داوام كرد بچينه ژوورى دانيشتن، نينا گوتى «نا، دلّم بو
كوئيتى هيئزىل و گرتيل تهنگ بووه.» و له چيشتخانه وهژوور كهوت، «بهه بهه، خاتوون و
سكانيان و ئاليسيش ليژهن، به خيرين، به خيرين.»

ئاليس به دهستى ئاوه لاهوه به رهو نيناو ويوليت چوو و ههر دووى له باوهش گرت و
رايموسين. دايكم سلاوى نيناى وه نه گرته وه. ويوليت چاوى به دهور و بهر داگيپرا و گوتى
«چيشتخانه يه كى چەند خۆشه.»

ئاليس گوتيه نينا «ههر هه نوو كه به كلاريسم گوت دلّم بو نينا نيسكيكى ليها توه.»
دايكم له من و نينا و ويوليت و دهر و ديوارى چيشتخانه مۆر بۆوه و ههتا پرسيم «ئهسكه مل
بو هه مووان هه يه؟» جار يكي دى زهنگ ليدرا و دهنگى ئارمينه و ئارسينه له دالانهوه بهرز
بۆوه.

«سلاو ئاپۆ ئيميل.»

«سلاو خاتوون سيمۆنيان.»

«ئيميلي ئه وه به ته ما بووين بيينه شوينت.»

«هه موو له چيشتخانه ن.»

نه دهره تى بير كردنه وه م، بوو، نه بزاف. دايك و كوړ له بهر دهه م دهر گه ي چيشتخانه
ويستابوون.

بو چەند ساتى هه موو بيدەنگ بوون و ههر دهنگى ويوليت دههات كه له ژير ليوه وه
ئاههنگيكي زه مزه مه ده كرد. توړى په نجه ره ي كرد بۆوه و پشتى ده ئيمه كرد بوو و بوئى به گوله
نوۆكه كانه وه ده كرد.

يه كه م كهس كه وه قسه هات خوشكم بوو. رهق و تهق چوو له لاي خاتوون سيمۆنيان و
دهستى برده پيش. «ئيواره تان باش. ئه من ئاليس و سكانيانم، خوشكى كلاريس.»

دروانه كان كه له گه ل سووفى و ئيميلي له پشت ئيمه ويستابوون تريقانه وه و بهر له وه ي
چاوم به چاويان بكه وى رايان كرد. ئه گهر هه ل و مه رج ئاسايى بووايه. شيوه ي ئاناسايى خو

ناساندنی ئالیس و قه لافه تی پان و پۆری له نك به ژن و بالا ورده لانه ی خاتون سیمۆنیان
منیشی وه پیکه نین ده خست.

ئه وه ئالیس له گه ل ئیمیل تو قه ی ده کرد. «فره خوشحالم تاسه ی زیاره تی ئیوه و دایکی
به پریز تاتم بوو. کلاریس زۆری تاریفی ئیوه ی کردوه».

ئه من که ی تاریفم کردوه؟ ئالیس بۆچی زه لام زه لام ده خۆی؟ ئه مپۆ ئیواره شار هه مووی
له چیشته خانه ی من دا کۆبوونه وه؟

دهنگیک گوتی «بۆنی ئه م گولانه چهند خوشه.»

هه موو لامان له په نجهره کردوه. ویولیت به فانیله ی سوور، دامینی چه رموی پف دراو و
جووته گواره ی ئالفه می پالی وه شپانه ی په نجهره دابوو. قۆه کانی له ژیر رووناکیسه کی که له
په نجهره وه هاتبووه ژوور کالتر ده یواند.

پاش ئه وه گشتیام به یه کتر ناساند، خولقم کردنه ژووری دانیشتن. خاتون سیمۆنیان گوتی
ئه وه ده چوه بازار ی کویتیه کان و له سه ر ریگه وه سه ریکیان لیره هه لئنا، چون ئیمیل گه ره کی
بوو شتیکم پێ بدا. ئه و جار سه ریک ی بۆ نینا له قاند و زۆریا وه لای دایکم که ئه وه خه ریک بوو
شتیک بیرس.

ئالیس چاری له ئیمیل و دایکی مۆر کردوه که هیچکام نه یانیدی. دهستی خسته نیو
قه دی نینا و به ره و ژووری دانیشتن چوو. چهن باش بوو دیتمی. ده بهر دابووم ئه وشۆ ته له فۆنت
لی بکه م.»

دایکم به خاتون سیمۆنیانی ده گوت «خوالیخۆشبووی باوکت له گه ل خوا لیخۆشبووی
باوکت دۆست بوون. له شایه زه ماوه ندی ئیوه ش بانگیشتن کرابوو. دیاره ئه من نا، چونکو
مندال بووم، به لام —»

دیسان خولقم کرده ژووری دانیشتن. خاتون سیمۆنیان شتیکی له بن لیوه وه گوت و زۆریا
لای کوره که ی. ئه منیش هه ره تر زۆریامه لای ئه و، چاری هه ر تکمان به شوین نیگای ئیمیله وه
ویل بوو تا گه ییه بهر په نجهره. ویولیت گولنه نۆکیکی سپی له ده ستیدا هه لده سووراند و
پیده که نی.

دایکم گوتی «مه خابن بۆ ئه و ده ربانه مه زن و که شخه یه که فرۆشتتان. دوینی ده مگوته

کلاریس —»

خاتون سیمۆنیان گوتی «ئیمیل!»

دایکم گوتی «دهمگوته کلاریس —»

خاتون سیمۆنیان بهرزتر گوتی «ئیمیل!» زۆریا و له چیشتهخانه دهرکهوت. به دواى ئیمیل دا که دهکری بلتین به دواى دایکیدا رایکرد. منیش نهختی رامکرد. له جهرگه ی رینگه بهرتهسکه که دا گهراوه بهسته که ی نیو دهستی بو لام راداشت. «دویینی سندوو قی کتیبه کام کرده وه —»

خاتون سیمۆنیان قیزاندى «ئیمیلی!»

دهستم درپژ کرد و بهسته که م وهرگرت و چارم لیکرد و هر که سهرم هه لیتنا کهس له ههوشه نه بوو و دهرگه ئاسنییه که کریاوه بوو. زۆریامه وه چیشتهخانه.

دایکم خهریک بوو په رۆی به پیشخانه که دا دهیه نا. دایکم به پیتی عاده تی خۆی به په له کاری ده کرد، به لام نهو کاتانه ی تووره ده بوو جو له کانی وه فیلمه کۆنه کان ده چوو، توندو پچر پچر. ویولیت ده دایکم رامابوو. که چاوی پیم کهوت گوتی «چهند به له ز کار ده کا. ههر به راست، جیناره که تان خاتوونیکى چ بچکۆله و خوین شیرین بوو، به لام ده تگوت له شتی تووره بووه، وه نیه؟»

دایکم رووی ده ویولیت کرد. «به لئى که تووره بوو. تووره بوو چونکو گوتم بو نهو ماله که شخه یهت فرۆشتووه. تووره بوو چونکو ده سهر له بهری ژيانى ده گه م و له نک من ناشى فیزو ئیفا ده لئى بدا. تووره بوو چونکو گوتم نهو ده م شوی کرد نه من مندا لا بووم. خو درۆم نه کرد.» پشتی ده ئیمه کرد و دیسان خهریکى پیشخانه که بووه.

ویولیت به زاری نیوه کریاوه وه بو ماوه پیتی چاوی له دهستی دایکم کرد که زۆر به له ز به دهوړی پیشخاندا ده گهرا، پاشان برئ لهو قزه ی که ده م و چاوی گرتبوو لادا و گوتی «ده ی دهی، نهو له بهر وه تووره بوو.»

په رۆکه م له دهس دایکم وهرگرت و له گه ل ویولیت بهر پیم کرده ژووری دانیشن که ته نیا مامه وه بو چهند ساتی ههر دوو دهستم خسته سهر سهرم، پاشان هه ناسه یه کی قوولم کیشا، نهو جار فینجانه کانی قاوه خوړیم له سهر سنیه که دا ریز کرد و قاوه جو شم له سهر ناو دانا. حال م هیچ خاس نه بوو، ماندوو و تووره و دلنیش ببووم. له دهس ئالیس؟ له دهس دایکم؟ له نینا که بی ناگاداری سهر و که لاره ی په یدا ببوو یا له دهس خو م که بوچی به شوین ئیمیل و دایکی دا رامکردبوو؟ قاوه هه لچوو و به لیوی قاوه جو شه که دا سهر ریژ بوو. ههرچی ئالقه ی

جەرگه‌ی قاوه‌که بچکۆله تر ده‌بۆوه، پشوووم سوارتر ده‌بوو. ریک لهو کاته‌ی دا که ده‌بووا ناووم کوژاندا‌باوه دوو ده‌نگ له‌گه‌ڵ یه‌ک کوتیان «دا III یه ئیزنه که —»

زۆریامه‌وه و قیژاندم «نا ئیزنتان نییه.»

به‌ده‌نگی فشه‌ی هه‌لچوونی قاوه وهرسووپام. روانیمه قاوه جۆشی نیوه به‌تال و ئوجاق گازه‌ده‌دم بووه و چاوه‌کانم لێک نا.

ده‌نگی ئارمینهم له‌دالانه‌وه بیست. «تووڤه بوو، چونکه قاوه هه‌لچوو.» ئارسینه‌گوتی «نا. له‌پێشدا تووڤه بوو پاشان قاوه‌که هه‌لچوو.» قاوه جۆشم له‌ژێر شیریه‌ی قاپشۆری شورده‌وه. دیسان قاوه‌م پیتوا، دیسان شه‌کر، دیسان ئاو.

که‌شه‌ف به‌ده‌سته‌وه که‌وه ژووڤه که‌وتم نالیس به‌نینای ده‌گوت «زه‌حه‌ته‌ی چی؟ هیه‌چ زه‌حه‌ته‌ نییه. هه‌ر ئیستا ته‌له‌فۆن له‌گاریک ده‌که‌م.» چاوی پێم که‌وت و گوتی «پریار بوو شیو له‌لای یه‌که‌تر بێن. ته‌له‌فۆن له‌گاریک ده‌که‌ی؟» نازانم چی له‌نیگای من دادی که‌گوتی «بو‌خۆم ته‌له‌فۆن ده‌که‌م.» و چوویه‌ دالان.

فینجانه‌کانی قاوه‌م له‌سه‌ر میز ریز کرد، له‌پال نینا دانیشتم و هه‌ولم دا گوێی لی بگرم بزاتم چ ده‌لی. دایکم له‌سه‌ر لیوی یه‌کێ له‌ئه‌سکه‌مله‌کانی چێشت خۆری دانیشتم. لیوه‌کانی توند به‌یه‌که‌وه نابوو و زه‌ق ده‌فه‌رش رامابوو.

ئالیس زۆریاوه ژووری «گاریک گوتی سه‌رمای لێداوه، ده‌ترسی لێی بگرینه‌وه. گوتی پێویست به‌نیگه‌رانی نینا و ویولیت ناکا. گوتی خۆش بن. هه‌ر به‌راستی می‌ریکی فره‌له‌به‌ر دلانه.» پاشان رووی ده‌من کرد. «بچۆ ئه‌ولاتر. کارم به‌نینایه.»

هه‌تا ویستم هه‌سته‌مه‌وه، ده‌نگی هه‌راو هوریا له‌دالانه‌وه هات. پاشان ته‌قه‌ی داخرانی ده‌رگه‌و شکانی شووشه، ئه‌وجار زیقه‌ی سووفی «ده‌ستم، ئای، ده‌ستم.»

هه‌موو رامانکرده‌ دالان. به‌رده‌نوسی سه‌ره‌وه‌ی ده‌رگه‌ی ژووری ئارمه‌ن شکابوو و وردکه شووشه‌ ژابوو یه‌ سه‌ر عه‌ردی دالان. سووفی جومگه‌ی ده‌ستی گرتبوو و ده‌یزیقاند و دووانه‌کان هه‌واریان ده‌کرد «سووفی ده‌ستی بری.»

هه‌ناسه‌م لی برأ، «نه‌کا ده‌ماری ده‌ستی به‌سته‌زمانه‌ پچراپی؟»

نینا چنگی له‌باسکم داگرت. «یا هه‌زه‌ره‌تی مه‌سیح! دیتت چ قورپکم وه‌سه‌ری بوو؟»

ئێستا چ بکه‌م؟»

سووفی دوو قهده بېژوه و جومگه‌ی دهستی بهر نه‌دهدا و یه‌کپشوو ده‌یقیزانند. دووانه‌کان یه‌کتریان له باوه‌ش گرتبوو و ده‌گریان و دایکم لیگدا لیگدا روومه‌تی خوی ده‌رني و ده‌یگوت «شه‌یتان به له‌عنه‌ت.»

نالیس که چاوه‌روانی لینه‌ده‌کرا بهو قه‌لافه‌ته زله‌یه‌وه به تاو رایکرد، دهستی سووفی کپشا و قیزاندي «به‌ریده بزائم چی لی‌هاتووه.»

هه‌موو بۆ ساتی بیده‌نگ بوون و نالیس جومگه‌ی سووفی هه‌لیناوه. به چه‌شني که شوینی چکۆله‌ی براوم له‌سه‌ر جومگه‌یدا دی.

نالیس داهاته‌وه و زهق ده‌دهم و چاوی سووفی راما. «پیری مشکیکیان هی‌نا نه‌خوشخانه که هه‌ر نه‌وه به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هاتبوو، نه‌گه‌ر گوتت چی لی‌هات؟» و سووفی که به چاوانی فرمی‌سکاوی له نالیس ده‌روانی، نالیس گوتی «مرد» و له پیکه‌ینی دا.

نینا باسکمی به‌ردا، چوو سووفی له باوه‌ش گرت و گوتی «خوایه زۆر شوکر.»

دایکم وازی له له‌خۆدان هی‌نا و گوتی «خوایه شوکر.»

له دلی خۆمدا گۆتم «خوایه شوکر.»

سووفی ده‌م و لووتی تی‌کنابوو، دووانه‌کان له باوه‌شيان گرت، گوتی «ت ده‌ه‌ی!»

نالیس هاته لای نینا. «تیستا کلاریس پاقرژی ده‌کاته‌وه. وهره تا پاشماوه‌که‌ت بۆ بگپرمه‌وه.» و دهستی نایه ژیر هه‌نگلی نینا.

سووفی که دیتی دایکی خه‌ریکه ده‌روا دیسان دهستی به‌گریان کرده‌وه.

چوومه‌هه‌مام. قه‌فه‌زه‌ی ده‌رمانه‌کام کرده‌وه. شووشه‌ی "دیتۆل" و په‌مۆم ده‌سدایه و زۆریامه‌وه دالانی. سووفی هی‌شتا هه‌ر ده‌گریا. نینا دیسان له باوه‌شی گرتبوو. دووانه‌کان به‌ره‌و رووی ده‌رگه‌ی داخراوی ژووری ئارمهن هاواریان ده‌کرد. «خه‌تای تۆ بوو.» ئارمهن له پشت ده‌رگه‌وه ده‌یقیزاند «به من چی؟» و دایکم ده‌یقیزانده سه‌ر منداله‌کان «بی‌ده‌نگ.» ویۆلیتم دی که ده‌رزله‌یه‌کی سه‌ر به موو رووی به ددانیه‌وه گرتبوو و سه‌ری له‌به‌ر نه‌ینووک راس و ریس ده‌کرد. له‌وه‌ ماوه‌یه دا له کوئی بوو؟

نالیس قیزانديیه سه‌رم «زوکه، ده‌ی. ته‌وه فسه‌هه‌ت له چیه‌یه.» دیتۆل و په‌مۆی له ده‌ستم رفاند.

ده‌رگه‌ی مال‌کراوه و ئارتووش و ئیمیل وه‌ژوور که‌وتن.

ئارتووش دەستى پىكرىد كە «گوتمان بەر لە شىۋو خواردن دەستىك شەترەنج —» دەتگوت ئىمىمىل بىرمى خويندۆتەۋە گوتى «دايىم سەرئىشەكەي گەببە ئەۋبەرى خۆي و — نەچۋوبنە بازارى.» پاشان ھەردوو لە شووشەكانى سەر غەردىيان روانى.

سووفى بە دىتىنى تەماشىچىبە تازەكان دىسان گىيا بوو و ئالىس شوينە برىندار بوۋەكەي بە پەلە دەشوردەۋە، نىنا و دوۋانەكان و دايىم ھەموو بە يەكەۋە رووداۋەكەيان دەگىپراۋە.

چاۋم بە ويۆلىت كەۋت. بزەي ھاتى و دەرزیلەي سەرى لە زارى كەۋتە خوار. دەستى بە زارىبە ڭرت و گوتى «ۋەي!» پاشان داھاتەۋە دەرزیلەي ھەلگرتەۋە. لە درزى فانىلە پىسىر كىياۋەكەيەۋە، ژىر كراسە تۆرپبە رەشەكەيىم دى. گوتىم «ئەۋ پىستە چەرموۋەي.»

خەرىكى خاۋىن كىردنەۋەي پەلەكانى ئۆچاقگاز بووم و بىرم لەۋە دەكردەۋە كە شىۋو بۆ ئەم ھەموو خەلگە چ لىبىنىم و جا باشە بۆ دەبى بۆ ئەم ھەموو خەلگە شىۋو لىبىنىم و ئالىس بە چ ھەقى لە خۆۋە خەلگ بانگىشتن دەكاتە ماللە من و ئارمەن چبەتى و دوۋانەكان بۆ ھىندە ھات و ھاۋار دەكەن و نىنا بۆ ۋا بەرز پىدەكەنى كە ئارتووش لە پشت سەرمەۋە گوتى «بۆ شىۋو چىمان ھەيە؟»

پەۋرگەم تورور دايە نىۋو قاپشۆرى و گوتىم «ھىچ، برۆ لە "ئەنىكس" چىشت بىرە.» لە پىشدا پىي سەير بوو. دوايە ۋاى بۆ چووم كە پىي خۆشبوو. گوتى «خۆرىشتى ئانىكس خراب نىيە.» پاشان دەتگوت ۋەبىرى ھاتەۋە كە بۆ خۆي ئاراي لەگەل چىشتى تىئ نايە. «"فىش ئەندچىپس" ىش دەكرىم. چەن كەسەن؟ ھەنوۋەكە دەژمىرم.» و لە چىشتخانە چۆ دەرى.

مىندالەكان ناشقى ماسى برىشتە و پەتاتەي سووركرادەي رەستورانى ئەنىكس بوون. خۆم چەند جار بۆم دروست كىردبوون. بەلام ھەموو جارى لووتيان تىكناۋو كە «ۋەك ھى ئانىكسى خۆش نىيە.»

شۆقرلىت دۋاى چەند چركە سات ناز و نوز. ھەلبوۋ ۋەرىكەۋت و دايىم لە چىشتخانە ۋەژورور كەۋت. «كەۋابوۋ ئاغاي موھەندىس لە خۋاى ويستوۋە ۋەدۋاى چىشتى دەرى كەۋتوۋە. ۋەنىيە؟ بىشك بە تەماي كەبابى توركى بازارپىشە، ھەم! يا سەمبوسەكە ھەزار مىش و مەگەزى لەسەر نىشتوۋە، ئاخ!»

ويۆلىت سەرى لە چىشتخانە ھەلئىنا. بە بەندى ژىر كراسەكەيەۋە خەرىك بوو. «گوتىيان چىشت لە "ئانىكس" دىنن. دوى شەۋ لەگەل نىنا و گارىك چۋوبنە "ئەنىكس" پىلاۋى خۆرىشت كارىمان خوارد. زۆر خۆشبوو.»

دایکم ههروهك ئەوه بیهوی بەژنی ویولیت بە دروستی ئەندازە بگری، هەر لە نووکی قژییهوه که پێدەچوو بە نانقەست شیواندووێتی، هەتا نووکی پێلاوه پانیە بڵیندەکانییهوهی سەیر کرد و گوتی «ئەنیکس" نەك ئانیکس. چێشتەکەشی بۆ ئەوانە ی چێشتی مایلیان نەخواردووە خۆشە.» و بەرزتر و قایمتر لە دووجاری پێشتر "هم" و "ئاخ"ی کرد و لە چێشتخانە وەدەرکەوت. ویولیت پێکەنی «ئینگلیزییهکە ی من جیی شەرمەزارییه» پاشان گوتی «ئەوه سالاد دروست دەکە ی یارمەتیت بدەم؟»

ئەگەر کاتیکی تر بوایە بیشك دەمگوت «زەحمەت مەکیشە، خۆم دروستی دەکەم.»

کاتیکی تر نەبوو. پیاوێکی درشتم لەسەر میز دانا و گوتم «پاژی بکە*.»

٢٦

رۆژم پێس لی هەلات.

هەتا ئارتوش پرسی «چاویلکەمت نەدیوه؟» گوتم «لەنیو چاوانیان نەنووسیوه. "بەرپرسی دۆزینەوهی که لویەلی ونبوو."» ناخ نەمابوو که بۆ زەنگی پشوووانی مندالان بابۆلە دروست بکەم. پوولم پێدان بسکویت بکرن و چاوی دووانەکان که گەشایهوه گوتم «چیپس و گەندەل مەندەل نەکرن، تەنیا بیسکویت، ئەویش دوا ی فراوین.» و هەولم دا بیرم کهوێتەوه شیوخۆری قوتابخانە ئەو رۆژە بەرنامە ی چێشتی چیبە و مندال پێیان خۆشەیانا. بەرنامە ی شیوم وەبیر نەهاتەوه و لەجیاتی ئەوه کهوتە بیر قسە ی نینا که ئەگەر بۆ وێنە گوتبام «قوتابخانە ئیمپرۆ خۆراکی ماسی هەیه، مندال ئاریان لەگەل نایە،» لوتی تیک دەنا که «پێم خۆشە، پێم خۆش نییە یانی چی؟ مندال دەبی رابن هەرچی لەپێشیانانا بیخوا.» داوێنی ساکۆی ئارسینەکه قەد بپۆه راستم کردەوه و گوتم رەنگە هەق بە نیناش بچ.

ئارمەن ئەسکناسهکە ی نایە گیرفانی و بۆ مالاوایی لە ماڵ وەدەرکەوت لە دوینیۆه چەند جار لەگەل دووانەکان بە دمەقال* هاتبوو، لەگەل من و باوکی نەئاخۆتوو و هیچیشی نەخواردبوو. وازی ئەوهم نەبوو وەبیری بێنمەوه که نەکا بۆ نانی لەواش لە قوتابخانە بچیتە دەری.» کورەکانی دەبیرستانی دەیانگوت «خۆراک لە مالهوه ئانین کاری مندالە و رکانه.» و

بۆ ئەو ەى مندال ئەبوونى خۇيان بە سبوت بگەيەنن، ەەر رۇژەى يە كيك مەعمور دەكرا خۇ
بدزىتەو ە و بچى لە نانەواخانە نانى لەواش بکړئ. ەەر خوا دەزانئ ئەمن بۆ ئەم کارە چەند
جار چووبوومە دەفتەرى قوتابخانە و ئارمەن بەلئىنى دابو ئەمکارە نەکاو ەەر کردبووشى.

دەس لە نئبو دەستى دووانەکان چووينە ەوشە. لە جەرگەى رىگە بارىکە کەدا پرسىم
«ئەوجار چ بوو؟» و ەىمام کردە ئارمەن کە پشتى لە ئىمە دابوو و دەرگە ئاسنىيە کەى
دەکردەو. دووانەکان چاويان لە يە کتر برى، پاشان چاويکيان لەمن کرد، ئەوجار شانيان
هەلتەکاند کە «نازانين.» گوتم «چونکە ئىمىلى دوى شەو نەهات؟» ئەوجارە بئ ئەو چا و لە
يە کتر بکەن ەولياندا پىنە کەنن.

پاسى قوتابخانە مندالەکانى سوار کرد و وەرپىکەوت و دەنگى دوور و دوورتر بۆو. دەرگەى
ئاسنم پىو ەا، بە رىگە بارىکە کە دا تىپەرىم و چوومەو ە مال و وىستەم دەرگە داخەم و
پشويە کى باشى بۆ بدەم کە «هەتا ئىوارە تەنىام.» دەنگى سلفى کزى شوڤرلىتم بىست.

هەلتەبوونى شوڤرلىت بەشپىک لە بەرنامە نەگۆرەکانى ئىمە بوو. ئارتووش کاپوتى
هەلدپىناو ە د ە جەرگ و ەناو ە رزىو و ژەنگ گرتوى ماشىن رادەما. پاشان خۇى بە شىلانک
گەلپک خەرىک دەکرد کە نەمدەزانى چى بە چىو ە دەلکىنئ و دلئىابووم ئارتووشىش نايزانئ.
لئم دەپرسى «هەلتەبوو؟» ئارتووش دەىگوت "هوم" بۆ چەند ساتئ لەگەلئ دە ماتۆرى
ماشىن رادەمام و پىم وابوو «ەەر و ە نەخۆشە دەچوو کە بە زەبرى داو دەرمان و سرۆم
زىندوويان راگرتوو.» دەمگوت «تاکسى بانگ بکەم يا تەلەفون لە ئاغا سەعید بکەم؟»
ئەگەر دەرنگى بووايە دەىگوت «تاکسى» وەک برىنگەرىک کە بە پەرستار بلئ "مقەست." و
ئەگەر پەلەى نەبووايە و ماشىنىش رەزايەتى نەدابا ەتا تامىرگا بە قۆرتە قۆرت برؤا دەىگوت
«تەلەفون لە ئاغا سەعید بکە.» وەک برىنگەرىکى کە بە پەرستار بلئ خوئىنى پئ بدەن.

ئاغا سەعید لە نزيك سىنەما خورشید تامىرگای ەبوو، ەهرکات ئارتووش و شوڤرلىتى
دەدى پىدەکەنى. دەستە رەشەکانى دادەنايە سەر قژە لوولەکانى و دەىگوت «شىوى گيان
دىسان خرا بوو؟» ئاغا سەعید ەموو جارى کە دەهاتە سەر شوڤرلىت، دوور لە گوئى
ئارتووش پىئ دەگوتم «خاتوون موهەندىس، ئەگەر ئەتۆش — بىهخشن ەا! — وەک
خاتوونەکانى تر پرتە و بۆلە بکەن بە گيانى شوو ەکتان، بئ گومان ئاغا موهەندىس
ماشىنىکى تازه مؤدیل دەکړئ.» کاتئ دەمگوت «ئاغا موهەندىس خووى بەو ماشىنە
گرتوو» ئاغا سەعید سەرى با دەدا و لەبنەو ە دەىگوت «راستىيە کەى سەر دەرى لە کارى تۆ

و ناغا موهه نديس دهرناكم. مشته رييه كاني كو مپانياي نهوت هه تا تهق و توقيك ده بي و مووچه زياد ده بي و پله ده چيته سهر، يه كه م كارنيكي كه ده يكه ن گوزيني مال يا ماشينه به لام ئيه وه گل — «شهر بهت يا چاييم بو ده برد و ده مگوت» (پله و مووچه چي به مال و ماشين داوه؟ شهر بهت يا چايه كه ي فر ده كرد و ده يگوت «نيه تي؟»)

له بري چوون له پال ماشين ويستان و به شداري له بهرنامه ي هه موو روژه دا، پالم وه ديواري دالاندا، چاوه كانم ليك ناو بهرز گوتم «خوايه، هه ليكه ي.» گهره كم بوو ته نيايم. پيم خو ش بوو زوو ته نيايم. سهرم ده يه شا و وازي هيچم نه بوو.

به دهنگي وه كار كه وتني ماشين چاوم هه ئينا، به لام هه تا ئارتووش دهنده ي نه گوپي و پاشه و پاش له كارپيژ و هدر نه كه وت و له شه قامدا نه زوپياوه و دهنگي ماشين دوور نه كه وتوه نه مگوت «خوايه، سوپاس.»

چوومه چيشتخانه، له پشت ميز دانيشتم و به سه رخ زودا گوراندم «هيچ ده زاني چته؟» ده سمال كاغه زيبه كم له قوتوه كه ده ركيشا و نامه سهر چاوه كانم و كه وتوه بير باوكم.

ئهو كاتانه ي حال م زور تيك ده چوو باوكم وه بير ده هاته وه. ئهو ده مانه ش كه حال م خاس ده بوو وه بير باوكم ده كه وتوه وه. وهك ئهو كاتانه ي كه چله گياييكم ده ئاوي دنا ريشه ي دهرده كرد يا چيشتيكي كه يه كه م جار لي مده نا به تام و چيژ ده بوو يا ئارمه ن نمره ي باشي وهرده گرت، به ورد كردني ده سمال قاقه زيبه كه وه خهريك بووم و بيرم بو ئه وه چوو كه بو هه ميشه ئه وكاته كه ناره حتم يا خو ش حال م بير ده كه وتيته وه؟

سهرم هه ئينا روانيمه دوو وي نه گه رييه كه ي كه له دهرگه ي سه لاجه م دابوو. يه كي ان ه ي دووانه كان بوو. دياري روژي دا يكي پاره كه. دل و گولگه لي مه زن و ره نگاو رهن گ كه له جهرگه ي هه ركام دا نوو سي بوويان «خوشمان ده وي.» دووه مي وي نه گه ري ئارمه ن بوو. ه ي ته مه ني چوار، پينج سالي. به ئاو رهن گي زهرد وي نه ي ئافره تيكي كيشا بووه. ئالقه يه كي سه وز ده نيو ده سته كاني ئافره ته كه دابوو كه شيوه ي ده ستي نه ده دا و زورتر وه سه ريكي دوو چاو ده چوو. كاتي پرسبووم «چيت كيشا وه ته وه؟» گوتبووي «دايكم كه ئارمه ني ده باوه ش گرتوه.» ده ستم له ژيژر چه ناگه نابوو و چاوم له وي نه كه ده كرد و ده مگوت «ئيد ي هيچ كات به م شيوه له باوه شت ناكرم.»

چاوم به پيشخان كه وت و به سته كه م دي. ئهو به سته يه ي كه ئيميل سيمونيان روژي پيشتر، كه خو م و خو ي له هه وشه دا به دواي دا يكي دا رامانده كرد وه ده ستم ي دابوو. بو هه تا ئيستا

وہبیرم نہ ہاتبؤوہ؟ بہستہ کہم دەسدا یہ و چوومہ ژووری دانیشتن. لەو ھەللا و بگری ئیوارە ی دوینئ و دوئ شەو لەبیر کردنی سەیر نیە.

لەنیو راحەتی چەرمی دا دانیشتم و کردمەوہ. یەکی لەو کتیبانە ی ساردۆ بوو کە گوتبووم نەخویندۆتەوہ. لە سەرەوہ ی یە کہم لاپەرەیدا نووسرابوو "بۆ کلاریس، کە دەشیم گەلیک رۆژان گوئ بۆ قسە کانی شل بکەم".

کتیبە کہم ویک نا. ژورور زۆریش فینک نەبوو، بەلام سەرمام بوو. دیسان کتیبە کہم لییک کردوہ و رستە کہم خویندەوہ. تلم بە سەر نووسراوہ کە دا ھیتا. خەتیکی زۆر نەرم بوو. یە کدەست و یە ک رادە و خوار. خەتە ھەرمەنییە کە ی خۆم ریک بوو. پیتە کانم یە ک یە ک دەنووسی "o" یە کانم وە ک چوارگۆشە گەلی بچکۆلە بوون. خەتی ئیمیل خواری و خێچی یە ک رادە و بە یە کەوہ لکاو و نەرم بوو.

بئ حالی و بیوازی وردە وردە بەسەر چوو. وە ک ئاو کە ھێور ھێور بکوئی و بییتە ھەلم. ھەستم بە سووکنایی کرد. ھەستم کرد حالم باش بووہ. بە خۆم گوت «یانی قسە کانم بۆ ئەو باش بوو؟ واتە وازی بەسەر نەچوہ؟» وەبیر دەستە کە ی کەوتقەوہ کە نابوو یە ژبیر چەناگە ی و کات ژمیڕە کە ی بەندیکی چەرمی سپی پیوہ بوو. لە ھەوشە دا دوو بۆق بە نۆرە دەیانقێراند. چاوم دە پەنجەرە پری. بە خۆم گوت «بەلکو ئەم دووانەش بییان خۆشە دەگەل یە کتر باخۆن.» دەتگوت گولە کانی پشت پەنجەرە سەریان بۆم دەھەژاند.

کتیبە کہم وەرسووړاند و پشت بەرگە کە ییم خویندەوہ. کورتە یە ک لە بابەتی چیرۆکە کە بوو. میړیک لە سەردەمی گەنجییەوہ کیژیک خۆش دەوئ و تەنیا ئاواتی گەیشتن بە کیژە کە یە. ھەنووکە تییکە لاوی دۆزگەلی سیاسی بووہ و لەنیوان ھەلبژاردنی ئەوین و خۆی گوتەنی دەروەستییە کانی کۆمەلایەتی دا دردۆنگە. ھاتمە لاپەرە ی یە کہم و جاریک تر رستە کە ی ئیمیل خویندەوہ. لاپەرە ھەلدا یەوہ، گە یە پاژی یە کہم و دەستم بە خویندەوہ کرد. میړی چیرۆک ھیشتا ھەر لە دردۆنگیدا بوو و کیژە بۆ قانع کردنی دەستی دەدایە ھەر فیئل و تەلە کە یە ک کە تەلە فۆن زەنگی لیڈا. چاوم لە کات ژمیڕە کە کرد و متمانەم نە کرد. دوایین جار کە ھیندە بە دووردریژی، یە کبێن و یە ک پشوو و بئ نیویر خویندبوومەوہ کە ی بوو؟

گارنيك گوتەنى، ماتۆرې نينا وەك ھەموو دەم دايسا و دەنگى زەنگولەناسا. «ئەمن كە ھېشتا ھەرەك گېتۆم. ھەر بەراستى مەبەستەكە وەرەست گەرەوھ يا ئاليس ديسان سواری خەيالەت بوو؟ ويولیت ھەرکە گوتی لی بوو گوتی ھەر لە سەرەتاوھ ديار بوو يووپ كەيفی بە ئاليس دەھات. ئەى ئیمە ھۆشان لە كوئى بوو؟ چا ئەمن كە پپوھ بووم بۆ ويولیتی پئی بلیم، دەى جا، بئی جیش نەبوو. ئاليس فەرتر بوو.» قاقا پیکەنى. پاشان دەنگى ھیناخوار و دەستی بە سرتە سرت کرد چەند جار بیستم گوتی «ئیمیل سیمۆنیان» و تا گوتم «چیت گوت؟» بە دەنگى بەرز گوتی "ھېچ، ئەورۆ ئیوارە دئی سەریكى بازارى بدەین؟ سووفى جەنەى كالأى بیپەى* گرتووھ." و بئی ئەوھ دەرفەتم بدا بلیم دیم یا نایەم گوتی «كەوابوو ھەتا ئیوارە مالاوا. ويولیت سلاوى دەگەیاندى. تا ئیوارە مالاوا.»

ئەوھى كە ئاليس رووداویكى كە ھېشتا نەریسرابوو نە پپچرابوو بۆ ھەمووان بگپرتتەوھ شتیكى سەیر نەبوو. بەلام نينا لەبابەت ئیمیلەوھ چى گوت؟ بۆ سرتە سرتى بوو؟ بۆچى گوتى دوایە دەیلیم؟

چوومە ھەوشەى پشتمەوھ.

سەریكى سەوزیە چاندرارەكەم دا و چەند دانە تەماتەم لیکردەوھ. سەرم ھەلینا و چاوم لە دارمۆرتك برى دوو ھیلانە پاسارى لەنیوان لقە دارەكاندا ديار بوو. پاساریەكى گۆشت و خرپن فریبە یەكێك لە ھیلانەكان. شتیكى بە دندووکیبەوھ بوو. دەنگى جیوھ جیویكى نزم لە ھیلانەكەوھ ھات. پیم وابوو دانەویلەى بۆ بەچكەكانى برد. ھەوا گەرم بوو و گشت شوینی بیدەنگ زۆریامەوھ ژوروی. لەژیر لیوھوھ گۆرانیم دەچرى.

بۆ بەرشىوی مندالان خۆیان گوتەنى ساندویچى "پەنیری نیوفیر" م دروست کرد. رۆلى پەنیری وەرەقەبیم لەسەر كوتەنانان رۆکرد و نانەكەم خستە نیو فیتر. چاوەروانى بریشتە بوونی نانەكان و تەوانەوھى پەنیرەكەمام، خۆم بە خۆم دەگوت تا ئیستا چەند جار بەرشىو؟ چەندجار فراوین؟ چەند جار شپۆم دروست کردووھ؟ جیرەى دەرگە ناسنیبەكە و دەنگى راكردنیان لە رینگە باریکەكەوھ ھات.

سووفى گوتى «دايكم گوتى بيمە مالى ئپوھ. ئیستا خۆشى دى.»

گوتم «دەست و چاویان بشۆن، بەرشىو بخۆن و بۆ كلاسى پیاو تەیار بن.

نارمینه گوتی «چهن خۆش ده‌بوو سووفیش له‌گه‌لمان هاتبایه کلاسی پیانۆ.»
 نارسینه گوتی «زۆر خۆش ده‌بوو سووفیش له‌گه‌لمان هاتبایه کلاسی پیانۆ.»
 هه‌ردوو روویان ده سووفی کرد. نارمینه گوتی «له‌ده‌س فارسی ئاخۆتنی میس جوودی —
 «نارسینه رسته‌که‌ی ته‌واو کرد.» (ده‌م‌ری له‌ پیکه‌نینیان.)»

بانگم کرد «نارمه‌ن، به‌رشێو.» له‌ پشت ده‌رگه‌ی ژووره وه هاواری کرد «برسیم نییه.»
 کیژه‌کان سه‌بریکی پیکه‌نین و هه‌تا چاوم لێکردن نارمینه گوتی «به‌خوا ئیمه‌ نازانین، به‌لام
 — «نارسینه درێژه‌ی پێدا «به‌لام بیستمان له‌گه‌ل ئیمیلی ناشتی بۆته‌وه.» سووفی گوتی
 «ره‌نگه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ نه‌بێ.» هه‌رسێ پیکه‌نین. به‌ره‌و ده‌نگی زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که‌وه چووم.
 خاتوون سیمۆنیان گوتی ئیمیلی کلاسی پیانۆی هه‌یه و له‌ ئیمیل — ی بیستووه که
 دووانه‌کانیش کلاسی پیانۆیان هه‌یه و ئیمیلی هاوڕێی دووانه‌کان بێته‌ کلاس چونکو ئیمیل
 کاریکی بۆ هاتۆته‌ پێش و دره‌نگ دێته‌وه مالا و بۆخۆی پشتی دێشی ناتوانی ئیمیلی
 بگه‌یه‌نه‌تی. نه‌ "تکا ده‌که‌م"، نه‌ "ئه‌گه‌ر بۆتان زه‌حه‌ت نییه"، ته‌نانه‌ت نه‌ سلاو و
 مالاوایه‌کی به‌رێ و جێ.

هێشتا به‌ ته‌واوی گووشییه‌که‌م دانه‌نابوو که نارمه‌ن له‌ ژووره‌که‌یه‌وه ده‌رپه‌ری. "بچمه
 شوین ئیمیلی؟" برۆیه‌کام که هه‌لته‌کاند وه منه من که‌وت. «ئه‌ه‌شته — ئیمیلی له‌ پاسدا
 گوتی کلاسی پیانۆی هه‌یه و وانیکه — ئه‌من لێپرام دیسان فێره‌ پیانۆ بم.» پێش خواردنم
 له‌به‌ر بێ شه‌رمی خاتوون سیمۆنیان له‌بهرچوو و به‌ بینه‌ی سه‌رو سه‌گوتی نارمه‌ن پیکه‌نین
 گرتی. هه‌ر له‌و کاته‌دا نینا ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌ی کرده‌وه. «وه‌ی! وه‌ی! برژام له‌ گه‌رمان.» نارمه‌ن
 سلاوی کردبوو یا نه‌یکردبوو به‌ نێوان هه‌ردوو کماندا تیپه‌ری و له‌ ده‌رگه‌ چووه‌ ده‌ر. هێشتا
 نه‌گه‌یشتبووه‌ به‌ر ده‌رگه‌ی هه‌وشه‌ هاواری کرد «له‌ ئیزگه‌ دا چاوه‌ڕێتاین.» نینا چاوی له‌ من
 کرد. «ئه‌وه‌یان چی لێهاتووه؟» چاوم ده‌سپێته‌ بری. «ناشق بووه.» چاوه‌ڕێی قاقا‌که‌ی بووم
 به‌لام ته‌نیا سه‌ری هه‌ژاند. «هه‌رده‌لێی ئه‌م رۆژانه‌ شتیکیان تیکه‌ل ئاوی شار کردووه.» روو
 وه‌و چێشتخانه‌ هاوارم کرد «مندالینه‌ وه‌رێکه‌ون.»

ئیمیلی فانیله‌ی چه‌رموو و شالواری ره‌شی پۆشیبوو و کتیبه‌ نۆته‌کانی به‌ سنگییه‌وه
 گرتبوو سه‌ری به‌ر دا‌بۆوه و پالی وه‌ میله‌ی نیشانه‌ی ئیزگه‌وه دا‌بوو. به‌ر‌دێکی بچکۆله‌ی به‌
 نووکی پێلاوه‌که‌ی ده‌هێنا و ده‌برد. قۆه‌ ساف و لووسه‌ درێژه‌که‌ی به‌ ده‌موچاویدا کشابوو.
 نارمه‌ن به‌ پێش ئیمیلی دا ده‌هات و ده‌چوو و ده‌سته‌کانی راده‌وه‌شاند و قسه‌ی ده‌کرد و هه‌ر

که نیمه گه‌یشتینی بیده‌نگ بوو. نیمیلی خیرا سه‌ری به‌رز کرد و سلّوی کرد. قژه‌کان به دوو لا جانگیدا* شوژرپووه. نینا گوتی «مندالیککی چهنده ناسک و نازداره.» له دلّی خوّمدا گوتم «مندال؟» نیمیلی بۆ چهند ساتی چاوی لی‌کردم. بۆچی هه‌ستم کرد بیرمی خویندۆته‌وه؟ نیوهی قژه‌کانی وه‌پشت گوئی داو پی‌که‌نی. پی‌که‌نینیککی شیوهی پی‌که‌نینی دووانه‌کان، نه‌وکاته که شتیکیان ده‌خواست.

پاس گه‌یشتی. ده‌گه‌ل سوار بووم شوّفیر سلّوی کرد. به دیتنی سه‌رم سوپما، «سلّو تاغا عه‌بدی. ته‌تۆ له خه‌تی پالآتنگه کارت ده‌کرد؟» پی‌که‌نی. «بچ بکه‌م خاتون؟ پیشکه‌وتووین. ته‌تۆ چاکی؟ سلّامه‌تی؟ له‌گه‌ل زه‌همه‌ته‌کانی نیمه‌؟» گوتم «زه‌همه‌تی چی؟ مندال‌که‌باشتر بووه‌؟»

مندال‌که‌کان یه‌که به یه‌که گوتیان «پاس» و به پیش شوّفیردا تیپه‌رین. تاغای عه‌بدی پی‌که‌نی و گوتی «پیرئ مسافری تارانیم هه‌بوو. بیستی که مسافره‌کانی کۆمپانیای نه‌وت شتیکی ده‌لّین و پولی بلّیت ناده‌ن، له‌باتی «پاس» گوتی «ماس.»

پی‌که‌نین و تاغای عه‌بدی دوگه‌ی داخستنی ده‌رگه‌ی لیدا و رووی ده‌من کرد. «زۆر شوکر مندال‌که‌باشتره. هی‌نامانه‌وه مال. خاتونی خوشکتان خوشه‌ویستییه‌کی زۆری نواند. سوپاس.» نینا له پشت‌وه‌سیخورمه‌یه‌کی تی‌کوتام. «ده‌پرۆ ده‌ی.»

ته‌نیا چهند که‌س ده‌پاسه‌که‌دا بوون. سووفی و دووانه‌کان چونه‌ بنه‌بانی پاس. ئارمه‌ن و نیمیلی له‌سه‌ر نه‌سکه‌ملی پشت شوّفیر دانیشتن و نینا پالیدامه‌لای نه‌سکه‌ملیککی دوور له مندال‌که‌کان. نه‌وه ده‌مگوت «زارۆکه‌که‌ی ناساز بوو. به نالیسم گوت که نه‌خوشخانه —» نینا په‌رییه نیو قسه‌که‌م. «باشه، نه‌گهر ته‌تۆ له‌گه‌ل گشت شوّفیر و باغه‌وان و لوله‌کیشه‌کانی کۆمپانیا دۆست نه‌بووبای و به هه‌موویان رانه‌گه‌یبای، رۆژمان لی‌ نه‌ده‌بووه‌؟» چاویکی له‌پشته‌وه کرد و سه‌ری هینابن گویم «باسی جیناره تازه‌که‌تم بۆ بکه. مه‌گین ناوی سیمۆنیان نییه‌؟ مه‌گین هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌مردووه‌؟»

بۆ چهند ساتی چاوم لی‌کرد. بۆ زووتر له مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌گه‌یشتبووم؟ نیستا تی‌گه‌ییم بۆ یه‌گجی وازم به‌سه‌رچوو؟ هه‌وا بۆچی هی‌نده گهرم بوو؟ بۆ نه‌ده‌گه‌یشتینی؟

ماله‌ میس جوودی له بوارد‌ه‌ی باشوور بوو، تا گه‌یشتینه ئیزگه‌ی مال‌که‌یان، هه‌رچی له‌مه‌ر دانیشتووانی جی چوار ده‌مزان‌ی به‌ نینام گوتبوو. به‌ر له‌وه بگاته ئیزگه‌ وه‌ستام، زه‌نگی دابه‌زینم لیداو به‌ نینام گوت هه‌تا کلاسی مندال‌که‌کان ته‌واو ده‌بی ده‌چین کلاو بۆ سووفی ده‌کرین

و ده‌گه‌رئینه‌وه. نینا وهك گئیزان چاوی لئكردم. «كلاو؟» مندالته‌كام حالئى كرد دابه‌زن و نیناش كه هئیشتا هه‌ر دانیشتبوو پئیم گوت «هه‌سته، گه‌یشتیئى. خۆت گوتت ده‌ته‌وى كلاوى بئیره بۆ سووفى بکری.»

هه‌ستا. «جاری كاری پئویست تر له كلاو كړینم هه‌یه. بزائم، پئینج شه‌مه‌ی شه‌وى خۆ میوان نی؟» هه‌تا گوتم «نا،» گوتی «كه‌وابوو میوانت هه‌یه.»

مالا‌وا‌ییم له شو‌فئیر كرد، دو‌وا‌ی هه‌مو‌وان دابه‌زیم و به‌ خۆم گوت «ئه‌و گه‌رمایه و كلاوى بئیره؟ دایكم گوتنه‌ی پئیم بلئى كه‌ر.»

٢٨

پاس له ئیزگه‌ی مالئى ئیمه‌ وئستا و دابه‌زین. ئیمیلیم دى كه له‌گه‌ل مندالته‌كان به‌ره‌و مالته‌مه ده‌هات. به‌ر له‌وه قسه‌یه‌ك بكه‌م گوتی «دایه‌ گه‌وره گوتی چهند سه‌عاتئى بئینه مالئى ئیوه.» له‌ دلئى خۆمدا گوتم «دایه‌ گه‌وره ته‌كلیف بۆ هه‌مو‌وان دیاری ده‌كا.»

چوومه‌ چئشتخانه و دایكم و ئالیسم دى كه به‌ر له ئیمه‌ گه‌یبوونئى. گه‌لئىك جار به‌ دایكم گوتبوو كلیلى زیادیم بۆ ئه‌و رۆژانه له‌ لا‌ جئه‌یشتبووون كه له‌ گه‌شتین و ئه‌گه‌ر شتئىك قه‌وما بتوانن ده‌رگه‌ بكه‌نه‌وه. فایده‌ی نه‌بوو. دایكم و ئالیس فئیر ببوون هه‌میشه‌ بئى ئه‌وه له‌ هاتنى خۆیان ئاگادارمان بكه‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر كه‌سئى له‌ مالئى نه‌بو‌وا‌یه‌ كلیلیان ده‌خسته‌ سه‌ر و وه‌ژووور ده‌كه‌وتن.

ئالیس دانیشتبوو‌یه‌ پشت می‌ز و برپه‌ندى* له‌ نینو‌كى ده‌دا. دایكم وه‌سه‌ر ئه‌سه‌كه‌م‌ل كه‌وتبوو و تۆزى گۆزه‌ گلئیه‌كانى سه‌ر قه‌فه‌زه‌كانى ده‌ته‌كاند. كه‌ وه‌ژووور كه‌وتم سالاوى لئیم وه‌رنه‌گرته‌وه گوتی «ئه‌مان له‌ ده‌س خۆت و ئه‌و زپ و زبلا‌نه‌ی له‌ هه‌موو شو‌ئیتئىكى مالته‌وه‌ ریزیان ده‌كه‌ی. وه‌ك خوالئى‌خۆش‌بوو.» گوتم «كئى پئى گوتى وه‌ سه‌ره‌وه‌ی كه‌وى؟ ناشخئین هه‌وتوو‌ی پئشتر تۆزى قه‌فه‌زه‌كانى ته‌كاندوو.» دایكم هاته‌ خوار. «تۆز ته‌كاندنئى ناشخئین به‌ ده‌ردى خۆى ده‌چارئ.» و له‌گه‌ل نینا چاك و خۆش‌ییه‌كى گه‌رمى كرد. كه‌وابوو دل ئیشى له‌ نینا خه‌لاس بوو. ده‌نگى شو‌فئیرتئى ئارتوو‌ش هات.

نینا و نالیس یه کترین ماچ کرد و نینا هه والی میوانداری پینج شه مه شه وی راگه یانند. سووفی و دووانه کان چه پله یان لید و خویمان هه لآویشته. «ئه ی گیان! میوانی.» هپور هپور به ره و ئیمیلی چوون. ئارمینه گوتی «ده بی ئه تۆش بیی.» ئارمینه گوتی «ده بی بیی.» ئارمن له ئیمیلی روانی. ئیمیلی سه ری داخست. «ئه گهر دایه گه وره ئیزن —» نینا گوتی «نیگهران مه به، دایه گه وره و باوکیشته بانگیشته کراون.» نالیس به بی نه ینوک لیوی سوور ده کرد. «یووب ئاری له گهل ئه و چیشته ده هاته که به ماست دروست ده کرا.» دایکم گوتی «کلاریس فسنجانی بو دروست ده کا.» که وابوو دل ئیشی له میره هوله نندیه کهش خه لاس بو بوو.

ئارمینه گوتیه ئارمینه «ئیسنتاش لاسایی له میس جوودی. زووکه، لاسایی له میس جوودی.» ئارمینه هه ستایه سه ره په نج و تلی دۆشاو مژهی بو لای ئارمن راداشت. «ئه و جاره به راستی لیدراوی پیناو فیر بی یا دیسان دهس به هارو هاجی* ده که ی؟» ئارمینه له جیاتی ئارمن وه لامی داوه «ته مای راستیم گرتوه.» ئارمینه برۆکانی هه لپناوه و زاری چکۆله کرده وه. «که وابوو له گهل ئیمیلی لیره له نیو "لیونینگ روم" به هه تا بانگت بکه م.» سووفی دهستی نایه سه ر سکی به پیکه نینه وه گوتی «هه ر دروست ئاوا ی گوت.» نینا نقورچیکی له کولمه ی ئارمینه داگرت. «هه ی به لآ لیدراو.» دایکم گوتی «به قوربانی سه ر و زمانت.» نالیس لوله ی ماتیک و برپه ندی نینۆک به دهس له گهل پیکه نین دووقه د بووه، ئیمیلی له بنه وه چاویکی له ئارمن کرد و ئارمن گوتی «هه هه هه.»

ئارتووش وه ژوورکه وت و دووانه کان خویمان ده باوه شی هاویشته و گوتیان «پینج شه مه ی شه وی میوانان هه یه. سووفی و ئیمیلی و هه موو و هه موو —»

هه ر له کلاسی پیناو هه تا مال و یستبووم باخۆم، و یستبووم بیژم «نا» و نینا ماوه ی پینه دا بووم. ئیسنتاش هه تا زارم کرده وه، دهستی نایه سه ر شام. «خۆم یارمه تیت ده ده م. پیویست نا کا دهس له ره ش و سپی بده ی.» پاشان دهستی نایه سه ر پشتم و ده کرێ بیژم به ره و چیشته خانه پالیدام. ئه تۆ هه ر بچوو جیناره کان بانگ بکه. ئه ویدی له ئه ستۆی من.»

ئارتووش دووانه کانی ماچ کرد و گوتی «خرایش نییه. ئه من و ئیمیل شه تره نج ده که یین.» له چیشته خانه وه ده رکه وتم و گوتم «بریا پیاده ره شه که م فریدابایه نیو زبلدان.»

نازنام دەرگه‌ی مالم به دوا‌ی خۆمدا داخست یا نا. به رینگه باریکه‌که دا تیپه‌ریم، دەرگه ناسنییه‌که‌م کردوه و له‌جیاتى چونه ئه‌وبه‌رى شه‌قام، به ره‌خ جۆگه‌له‌ی ئاویدا به‌روه مه‌یدانه‌که‌ی جهرگه‌ی گه‌ره‌کدا وه‌رپیکه‌وتم.

له ده‌س نینا تووره‌ بووم که به خورتى* مه‌جبورى کردبووم میوانى بده‌م. چونکه خۆى گوتنه‌ی مه‌به‌ستی بوو ویولیت و ئیمیل له‌گه‌ل یه‌ک ریک بخا. له‌ده‌س ئالیس که هه‌ر له‌بیر خۆیدا بوو و له ده‌س دایکم که ده‌فکری ئالیس دا بوو و له ده‌س منداڵه‌کان که خۆشحال بوون و له‌ده‌س ئارتووش که هه‌ر له‌بیری شه‌تره‌نج دابوو، تووره‌ بووم. بۆ که‌س له‌بیری من دا نه‌بوو؟ بۆ که‌س لیئى نه‌ده‌پرسی چیت گه‌ره‌که‌؟

لایه‌نى دلۆقانى بیرگه‌م پرسى «تۆ چیت گه‌ره‌که‌؟» وه‌لام داوه «ده‌مه‌وى چەند سه‌عاتیكى رۆژى ته‌نیام، ده‌مه‌وى له‌مه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که چه‌زم لیئانه له‌گه‌ل که‌سى باخۆم.» لایه‌نى ره‌خه‌گر جو‌مگه‌مى گرت. «ته‌نیا بى یا له‌گه‌ل که‌سى باخۆی؟»

به قه‌راخ داریكى «ئوكالپیتووسدا» تیپه‌ریم. ده‌ستم راداشت و گه‌لایه‌کم لی‌کردوه. چه‌مۆلم کرد و بۆنم پیوه کرد. چه‌ند هه‌نگاو رۆیشتم و گه‌لا پووچاوه‌که‌م خسته نیو جۆگه‌ی ئاو. گه‌ره‌که‌م بزانم میزى چیرۆكى ساردۆ ئاخرییه‌که‌ی چ هه‌لۆیستى ده‌گرئ. گوتم و پازمدا دوواوه. هیئنده‌ی نه‌مابوو پى بنیمه‌ سه‌ر بۆقه مردوویه‌که‌ که له جهرگه‌ی پیاده ریدا به عه‌ردیه‌وه پان ببۆه، ده‌تگوت ته‌گه‌ریكى پانى به‌سه‌ردا رۆیوه. له ژیر لی‌وه‌ه ورتاندم. «نه‌حله‌ت له‌و شاره‌ی به‌و گشته بۆق و مارمیلکه و مارگه‌له ئاوییه زیندوو و مردووه‌ی.»

تووره و بى‌واز و به بۆله بۆل هه‌نگاوم نا هه‌تا گه‌مه مه‌یدان، زه‌رده په‌رپبوو به‌لام هیشتا هه‌ر گه‌رم بوو، بۆنى قور و لیتاو له جۆگه پان و به‌رینه‌که‌وه ده‌هات. له‌سه‌ر یه‌کى له قه‌نه‌فه‌کانى ده‌ورى مه‌یدان دانیشتم. پشت سه‌رم ریزیک داری بیغار و پنچکه ژاله‌ی* گوته چه‌رموو و چیره‌ی لی‌بوو، پشیله‌یه‌کی له‌ر له ژیر سه‌رچاوه‌ی ئاوی نیوه‌راست مه‌یداندا وه‌دوا‌ی شتى که‌وتبوو. بۆقیک یا ره‌نگه مارمیلکه‌یه‌که.

بایه‌کی زۆر گه‌رمی ده‌هات و توویکی شیوه لۆبیا له داریکه‌وه که‌وته سه‌ر کۆشم. بۆ ساتى وه‌مزانى کرم یا کولله‌یه و زوه‌کی توورمدا عه‌ردى بیزم بۆوه. له‌و ده‌مه‌وه که هاتومه‌ته ئابادان پی‌م وایه ژیانم به گشتى بۆته به‌ره‌ره‌کانى هه‌میشه‌یى له‌گه‌ل هه‌موو چه‌شنه جى و جانه‌وه‌ریک که هه‌ر له منداڵیه‌وه لی‌ی بیزار بووم و ئیستاش هه‌ر هه‌م. هی‌لنجیش به هۆی هه‌موو جۆره بۆییکه‌وه هه‌ر هه‌بووه. بۆى گازی پالاوتنگه ، بۆى زلکاوى

جۆگه كان، بۆي ماسى و مېنگووي خويى سوود كه تىكه لى عه تى عه رهبى بازى كوتتبييه كان ده بى، هر جاره ي كه ده چوممه بازار حالى ده شيواند و له گه ل هه موو نه وانه و زىده تر له هه مووي نه وانه ش، گه رما و شه رجي بوونه كه يه تى. بۆ هاتمه هم شاره؟ بۆ له تاران نه مامه وه؟ ماله كه ي تارانم بىر كه وته وه. به و هوشه چكۆله وه چه نده كه شخه بو. كۆلانه كه مان و چناره به رزه كانيم بىر هاته وه. هاوينان شه وده م كه نيمه يا يه كى له جيناره كان داره كانمان شو ده دا، بۆي گلى ته ر به رز ده بۆوه. به يانبييه كانى زستان، هيشتا له قه ره و پله نه هاتبوومه خوار ده مزانى به فر باريوه. شه و به يانبييه نه ي به فر باريسو شه و رووناكاييه ي كه له په نجه ره را وه ژوروى ده كه وت له گه ل رووناكايى روژانى بى به فر جودا بو. كه وتمه وه بىر شه و روژانه ي كه له زستاندا به و كلاو و ده سته وانه و شالگه رده په شميانه ي كه داىكم چنيبوونى ده چوممه قوتابخانه. ده نكي كړه كړى به فرى ژير چه كه م كان چه نده خو ش بو، چه ند سالىك بو به فرم نه ديبوو؟ چه ند سالىك بوو پالتوم نه پو شيبوو و ده سته وانم ده ده ستى نه كردبوو؟ ده ستم له بهر سو به گرم نه كرد بۆوه و له كۆلندا پشومم ده رنه دابوو كه هه لىم له زارى هه ستى.»

ميشووله يه كى كه خهريك بوو بخزىته كونه لووتم، ره واندمه وه. ئاخىر بوچى هاتم؟ بۆ له تاران نه مامه وه؟ چونكه ئارتوش له كۆمپانياي نه وت دامه زرا، چونكه ئاليس له نه خو شخانه ي كۆمپانيا كارى پهيدا كرد و چونكه داىكيشم له گه ل ئاليس هاته ئابادان. داىكم بۆ شه وى له گه ل ئاليس بى هاته ئابادان يا بۆ شه وى نزيك من بى؟ تا ئىستا چ كه سى كارىكى هه ر ته نيا بۆ من كردووه؟ خو م له ته مه نى سى و هه شت سالىدا چ كارىكم ته نيا بۆ خو م كردووه؟

هه وا ورده ورده به ره و تاريخى ده چوو. نه كه سى ده هات، نه كه سى ده رۆيسى. له نيوان شمشاده كانى ده ورره بىر هوشه كان چراى ماله كانم ده دى كه يه كه يه كه هه لده بوون. وه ر سوورامه لاي شه قامه كه ي خو مان. ده بووايه گه رابامه وه. له گومانى شه و كارانه ي كه ده بووايه بيكه م دلم گيرا. دروست كردنى شيو، دارشتنى به رنامه بۆ ميوانى پينج شه مه، باس له گه ل ئارمه ن كه بيشك هه ولى ده دا شه و شالواره ي كه له ميژ بوو دياريم كردبوو هه تا پينج شه مه بيكرم و گرنگتر له هه مووي شه وانه بانگيشتنى خاتوون سيمۆنيان. له دلى خو مدا گوتم «ژنه تبه وى له خو رازى و داواكار. پيى وايه هه موو قه ره واش و خزمه تكارى شه ون.» برييا له بىر هه مووي شه و كارانه ي كه پيم خو ش نه بوو بيكه م و ده بووايه كردبام، ده كرا ده نيو راحه تبييه

سه‌وزه‌که دا مه‌لاس بوومایه و ده‌مزانى میړى چیرۆكى ساردۆ له نیوان شه‌وین و ده‌روه‌ستیدا ناخیره‌که‌ی کامیانی هه‌لده‌بژێړی.

تارماییه‌ك له خواره‌ی پینچى شه‌قام به دیار كه‌وت. تیكرا بووم، هه‌واكه‌ی بوومه‌لێل بوو چاك نه‌ده‌دی. بېنگومان به‌كه‌ی له منداله‌كان بوو. بېشك نېگه‌ران بېوون، وه‌پړكه‌وتم، پاشان وه‌ك بله‌ی نه‌له‌ی رامكرد، شه‌وجار وه‌ستام، خاتوون سیمۆنیانیش وێستا، كراسى پێسیر داخراوى چه‌رموو و شالوارى ره‌شى ده‌به‌ر كرده‌بوو. هه‌روه‌ك ئیواره‌ی شه‌و رۆژه. به‌و پێتلاوه‌ پانیه ته‌خته‌وه به‌ژنى كورتر له هه‌میشه‌ ده‌ینواند.

بۆ چه‌ند ساتى جووله‌ی لێپرا. پاشان هه‌ر به‌و رینگه‌یه‌یدا كه ده‌رۆی دیسان وه‌پړكه‌وت و بئ شه‌وه‌ چاوم لێبكا گوتى «كه‌واوو تۆ پیاده ره‌ویت پێخۆشه.» پرسىارى نه‌ده‌كرد. تیمابووم كه‌چ بكه‌م، له‌گه‌لى بچم، نه‌چم، وێستا و ئاورى داوه. «ده‌تویست بگه‌رێیه‌وه مال.» دیسان پرسىارى نه‌ده‌كرد. «به‌یه‌كه‌وه پیاسه‌یه‌ك بكه‌ین؟» شه‌وجار خه‌ريك بوو به شه‌رمه‌ خزووریه‌وه پرسىارى ده‌كرد.

له‌گه‌لى وه‌پړكه‌وتم و له‌وه‌ی كه له دلى خۆمدا گوتبووم (ژنه‌تبه‌وه‌ی له‌خۆزای داواكار) به‌ خۆم داشكامه‌وه. ده‌نگى جوړىك بوو كه دلم پێى سووتا. هه‌تا مه‌یدانه‌كه به‌ بێده‌نگى رۆیشتن. جیناره‌كه‌م به‌ره‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ك چوو كه ماوه‌ی له‌مه‌وبه‌ر له‌سه‌ریدا نیشته‌بووم. «لێره دانیشین؟ ماندوو بووم.»

زۆر به‌ سانایى دانیشتم. قه‌نه‌فه‌ بۆ شه‌و به‌رز بوو، به‌لام خۆى هه‌لناویشتم، سه‌برۆكه‌ خۆى هه‌لكیشنا و دانیشتم. گۆتم ده‌بى ته‌مه‌نێك مه‌شقى كردبى. ته‌مه‌نێك مه‌شق ته‌نیا بۆ دانیشتم. دنیا تارىك داهاتبوو گه‌رم بوو و باى نه‌ده‌هات، ده‌نگى قه‌ره‌ قه‌ره‌ قه‌ره‌ بى نێو برى بۆقان و شلپه‌ی هه‌لبه‌ز دابه‌زیان له‌نێو چه‌مدا ده‌بیسرا. ده‌ستم بۆنكرد. هێشتا بۆى كالیپتوسى ده‌دا. دووچه‌رخه‌ سووارىك به‌ ده‌ورى مه‌یداندا ده‌خولایه‌وه. قه‌تویه‌كى مه‌زن له‌ دووچه‌رخه‌كه‌ قایم كرابوو. حاجى بوو، یا مندال گۆته‌نى "نوونى". پیره‌ مه‌ردێكى كه به‌یانیان و ئیوارانه نانى له‌واشى له‌ گه‌ره‌كه‌كانى كۆمپانیای نه‌وتدا ده‌فرۆشت. بېنگومان ده‌گه‌راوه‌ مال. هه‌تا شه‌حمه‌دئاوا، هه‌تا كۆلانى ته‌نگه‌به‌ر و پر له‌ خاك و خۆلى ماله‌كه‌ی، ده‌بوایه‌ سه‌عاتىك زیاتر پێدال لى‌ بده‌ا. چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر كه كوره‌كه‌ی ده‌چۆمیدا خنكا، چوومه‌ سه‌ردانى هاوسه‌ره‌كه‌ی كه حاجى ده‌یگوت «له‌ خه‌فه‌تیا نیه‌ شه‌وه‌ دىق ده‌كا.» دایكم و نالیس كه زانیان چوومه‌ته‌ سه‌ردانى هاوسه‌رى حاجى گوتیان «شیتى.» ئارتووش گوتى «كارێكى باشت

کردووه.» چللهی کوره نه چوربوو هاوسه ری حاجی ناوری دهخۆ بهردا و مرد و حاجی دواى دوو مانگ ژنى هینا. دایکم و ئالیس گوتیان «دیاری بۆ حاجی نابهی؟» و پینکه نین. ئارتووش ههر سه ری راوه شاندا و ئەمن ئیدی نانی له واشم له حاجی نه کپیه وه.

خاتوون سیمۆنیان گوتی «شاربکی چهند خهفه و مردووه.»

فکرم کرده وه ههر ئیستا له خیری میوانی پینچ شه مه بگوزهریم. گوتم «ئهو بنه ماله یه یه

به ره له ئیوه دانیشتووی جی چوار بوون — دوینی له ماله مهت دیتن. بریار وایه —

نه یه یشت قسه کهم ته وایه بئ. سه ری وه رسوورانده لام و زۆر به پێو جی گوتی دیتمن. بيشك گه ره کیانه کوره کهم بانگیشتن بکهن، چونکه دهخوازن کوره کهم بانگیشتن بکهن، من و ئیمیلیشیان بانگ کرده وه و — بینگومان تۆش بانگ کراوی وه نییه؟ یا به لکو میوانداریه که یان خستۆته مل تۆوه؟ و زهرده خه نه ی هاتی.

پشوو کهم قوتدا وه. بایه کی گه رمی هات و چهند گولێ چه رموو له ژاله کانی پشت سه رمانه وه بهر بوونه وه. له ژیر روونا کایی بئ هیزی چرا پایه ئاسنیه کانه وه، روانیمه داره بیهاره کانی ده وره به ری مه یدان. چۆنی زانی؟

دهستی خسته سه ر نه ژنۆم. «کلاریس، ئەتۆم خۆش ده وئ.» یه که مجار بوو "تۆ" ی بانگ ده کردم. «له گه ل ئافره ته کانیتر جیا وازیت هه یه. سه رنج ده خه یه سه ر شتگه لیک که ئافره تانی تر نایکهن، شتگه لیکت له لا گرنکه که لای ئافره تانی تر ئەمه نییه. هه ره وه خۆم، ده کری بیژم وه ک سه رده می گه نجی خۆم.»

ئهو ی که وه ک خاتوون سیمۆنیان بم دوا یین بیریک بوو که ده شیا به زه ینم بگا و دوا یین ئاوتاییکی که ره نگه هه مبی. بۆچی ئەم چهند رۆژانه هه موو لایان وایه شیوه ی که سیك ده دهم. نینا ده یگوت شیوه ی ویولیت و ئیستا

دهستی له سه ر نه ژنۆم را کرد. «ئهم شاره م پینخۆش نییه. گه لیک ساله هه یچ شاریکم پینخۆش نییه. له بهر ئیمیل و ئیمیلی دایم به جه رگمدا گرتووه.» بیده نگ بوو. پیم وابوو زه لام زه لام نا ناخۆی.

زه ق چاوی ده مه نبه عی ئاو بریبوو. «له وه ده مه وه خۆم ناسیوه ههر دایم به جه رگمدا گرتووه. له پینشا بۆ باوکم، پاشان شووه کهم، ئیستاش کوپ و نه وه کهم هه یچکات کاریکی پیم خۆش بووه بیکه مه نه مکردووه.» ده تگوت له گه ل خۆی ده دوا. چاوم برپه مه نبه عی ئاو که

چه شنی می‌دزد زمه‌یه کی زه‌لام له‌سه‌ر نه‌ستونه ئاسنیه‌یه‌کان و له زۆر به‌رزوه ده ئیمه دوو
نافره‌ت رامابوو.

دیسان به زه‌رده خه‌نه‌وه. «بیت سه‌یره؟ ته‌تۆش وه‌ک هه‌مووی ئیمه‌ وای بو ده‌چی له ژیاغدا
هه‌رچی گه‌ره‌کم بووه کردوو مه‌ و هه‌مبووه؟ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه هاته‌خوار و ویتستا. «وه‌ره، ده‌مه‌وی
پاشماوه‌ی وینه‌کانت پیشان بده‌م.» و وه‌رپیکه‌وت.

نه بیرم له شیو کرده‌وه، نه له نینا و نه له دایکم و ئالیس، ازی که‌سم نه‌بوو. گه‌ره‌کم بوو
کارێک بکه‌م که خوشم لیتی ده‌هات بیکه‌م. ده‌مه‌ویست وینه‌کان ببینم.

ده‌رگه‌ی ئاسنی جی چوار کریاوه بوو. به‌هه‌وشه‌ دا رویشتم. باغچه‌ی لای راست ته‌ژی له
بژار* بوو. گلی باغچه‌ی لای چه‌پ تازوه وهرد* درابوووه. فکرم کرده‌وه «خۆی بژاره‌که‌ی
کردوووه؟ خۆی گله‌که‌ی وهرد داوته‌وه؟»

نیوماڵ تاریک و کپ بوو. خاتون سیمۆنیان به‌ره‌و ژووهره‌کانی خه‌و چوو. له پال په‌یکه‌ره‌ی
فیلی خورتووم شکاو ویتستا و ده‌ستی به‌سه‌ری فیله‌که‌ دا هینا. «گانیش، خوی به‌خته‌وه‌ری و
سامانی هیندووهره‌کانه.» ده‌ستی به‌خورتوومی شکاو دا هینا. «ده‌بینی؟ ئەم به‌سته‌زمانه‌ش له
ده‌س من هیزی له‌به‌ر دانه‌ما.» ده‌رگه‌ی ژووری خه‌وی کرده‌وه. «ئیمیلی له‌مال ئیوه‌یه.
ئیمیل به‌شونینی داچوووه و بی‌گومان بو‌ی دانیشتوووه. کیژۆله‌ قژ بو‌ره‌که‌ش له‌وییه؟ له‌سه‌ر
ته‌ختی دانیشه.» له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتم و گوتم «دیار نییه.»

ئالبۆمیکی قورسی له‌ژیرته‌خت ده‌رکیشا، به‌رگی ئالبۆم له‌چه‌رمی سوور بوو، به
کارده‌ژۆهی زیرین و نه‌قیمی پیروژه‌وه. تا ئەو روژه‌ وینه‌که‌ییم نه‌دیبوو. کردیه‌وه و هییدی گوتی
«دیتته‌وه. بێشک دیتته‌وه.» و بو‌چهند ساتی کپ ما.

روانیمه‌ ژووری بی‌شوق و بروکه‌* که‌ل و په‌لیکی که‌ له‌وی دانرابوو. ده‌تگوت خاوه‌نه‌که‌ی
هه‌ر ئەو روژه‌ هاتوووه و هیشتا وپرا نه‌گه‌یوه‌ دایامه‌زینتی، یا هه‌موو شتیکی خه‌ر کردۆته‌وه
سوژی بار بکا.

خاتون سیمۆنیان وینه‌یه‌کی دایه‌ ده‌ستم. می‌رێکی گه‌نج چاکه‌ت و شالواری چه‌رمو له‌به‌ر
دا له‌جه‌رگه‌ی هه‌وره‌بانیکی* به‌رین ویتستابوو، پییه‌کی له‌سه‌ر پیله‌کانی سه‌ره‌وه‌ بوو.
هه‌وره‌بان نه‌رده‌ی به‌ردینه‌ی لیدرابوو و گول‌دانگه‌لی پر له‌گول‌ نیوه‌ نیوه‌ له‌سه‌ر نه‌رده‌که‌ ریز
کرابوو. می‌ره‌ گه‌نجه‌که‌ به‌ره‌و رووی دوورین به‌رمزه‌ی ده‌هاتی. پیده‌چوو چاو کال بی.

خاتون سیمۆنیان گوتی «مالمان هەر له پێشهوهی ئیسفههان بوو. ئەو ماله‌ی دایکت گوتی حەیف بوو فرۆشتم.» تالە زەردهیه‌کی هاتی. له هه‌موو شوێنیکی چارز بووم. له باغ، له هۆده ساپیته به‌رزه‌کان، له دالانه‌ عه‌رد دارینه‌کان، یه‌ک یه‌کی که‌ل و په‌له به‌قیمه‌ت گرانه‌کان. باوکم ده‌یگوت ئیتر چیت گه‌ره‌که‌؟ هه‌تا گه‌لیک ساڵ نه‌مده‌زانی چیم گه‌ره‌که‌ و ئەوده‌م که‌ زانیم و داوام کرد گوتی نا.»

وینیه‌کی تری ده‌لامکرد. هەر ئەو می‌ره‌ گه‌نج له‌پشت می‌زینی ته‌ژی له‌ کتیب و قاقه‌ز، قه‌له‌میکی ده‌ ده‌ستیکی دابوو و ده‌سته‌که‌ی تری نابوو ژیر چه‌ناگی و چاوی له‌ دووربین بریپوو. قژی به‌ سه‌ریه‌وه پان ببۆوه و جلپتقه‌ی ری ری له‌به‌ردا بوو. خه‌ریک بووم بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چه‌شنی ئەم چاکه‌ت و شالوارم له‌به‌ر ناغای داوه‌تیاندا دیوه‌ که‌ جیناره‌که‌م وینیه‌ی سییه‌می دایه‌ ده‌ستم. می‌ری گه‌نج ئەه‌جاره‌ کراسی چه‌رمووی پی‌سیر کراوه‌ی فره‌وانی له‌به‌ر دابوو، وه‌ک کراسه‌ رووسیه‌کان. قژه‌کانی به‌ سه‌ر شانیدا هاتبووه‌ خوار و ردینیکی ته‌نکی بوو. له‌ پال ئەسه‌که‌میکی پشت بلیند ده‌س به‌ که‌له‌که‌ و یستابوو و دیسان له‌ دووربین رامابوو. کیژیکی که‌شخه‌ که‌ قژی له‌ پاشکه‌ سه‌ری خه‌ر کردبۆوه‌ له‌سه‌ر ئەسه‌که‌مل دانیشتبوو. جلی کیژه‌ بۆر و پی‌سیر داخراو بوو و چه‌ند ریز مرواری کورت و درژی له‌ ملدا بوو. له‌ ئەژنۆ به‌ره‌و ژیری کیژه‌ له‌ وینیه‌که‌دا نادیار بوو و بێ شک ره‌نگی چاوه‌کانی کال بوو.

کیژه‌ی وینیه‌که‌ — دوا‌ی په‌نج شایست ساڵ — چاوی لی‌ک نا. «باوکم گوتی شاعیر به‌ ده‌ردی ژیان ناچاری، گوتی به‌ بۆنه‌ی ده‌ولت و داهاته‌که‌مه‌وه‌ ده‌یه‌وی زه‌ماوه‌ندم له‌گه‌ڵ بکا. گوتی که‌س ئەوینداری کیژی کورته‌بالا نابێ. به‌لام باوکم و شووه‌که‌م ئەویندار بوون. ئەوینداری سامانی یه‌کتر. باوکم گوتی ئەگه‌ر نه‌به‌ هه‌وسه‌ری —» چاوه‌کانی لی‌ک کرده‌وه‌ و داهاته‌وه‌ وینیه‌که‌ی له‌ ده‌ستم ستاند. «ئهم وینیه‌مان به‌بێ ئی‌زنی باوکم له‌ وینیه‌گری "تۆنی هه‌وانسین" له‌ جولفا گرتوه‌وه‌. تۆنی به‌لینی دا به‌ باوکم نه‌لی و نه‌شی گوت. می‌ریکی خاس بوو.» ده‌ وینیه‌که‌ راما و لینه‌کانی کرۆش^{*}. چین و چه‌روکی ده‌ور و به‌ری لی‌و فره‌تر بوون. ده‌نگی بۆقه‌کان له‌ هه‌وشه‌وه‌ ده‌ییسرا.

ویستم بی‌رسم « و پاشان؟» که‌ چاوی لی‌م کرد و به‌رمزه‌ی هاتی. «پاشان؟» ئالبومی لی‌ک کرده‌وه‌ و په‌ره‌کانی هه‌لداوه‌ و لاپه‌ره‌یه‌کی پی‌شانم دا. خۆی بوو و می‌ره‌ گه‌نجه‌که‌، پشت ده‌ برجی ئی‌فی‌ل له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی ئاسن دانیشتبوو. له‌ وینیه‌ی تردا خۆی بوو و می‌ری گه‌نج، سواری گه‌ردوونه‌یه‌کی^{*} دوو که‌سی بوو که‌ می‌ریکی ره‌شتاله‌ی فۆته‌ له‌پشت ده‌یکیشا و وینیه‌ی

دواتریش خزی بوو و میړی گنج له پشت میړی قاوه‌خانه‌یه که له پیاده‌ریتی شه‌قامینکی قهره‌بالغ دا.

قسه‌کام ده‌بیست و چاوم به وینه‌کاندا ده‌گیرا. «بو هر شوینې به دوامدا هات. هیندستان، ټینگلته‌را، فرانسه، دیسان هیندوستان. شووه‌که‌م که مرد پیم و ابوو سه‌ربه‌ست بووم، پیم و ابوو شوو به که‌س ناکه‌م، پیم و ابوو به‌خته‌وه‌رتترین ثافره‌تی دنیا‌م.» ده‌ستی به وینه‌کاندا هیئا، پاشان سه‌بریکی لاپه‌ره‌ی هه‌لداوه، گه‌بیه دوا‌یین لاپه‌ره‌که وینه‌یه‌کی مه‌زنی تیدابوو. وینه‌ی گۆرټیک بوو له گۆرستانیک به دارگه‌لی به‌رز و ته‌ستور. ټیلیرا سیمونیان به جل و کلاو و توژی ره‌ش له‌پال گۆرټیکه‌وه و‌یستابوو، ده‌س له ناو ده‌ستی کورټیکه‌یه‌که که چاکه‌ت و شالواری له‌به‌ر دابوو و بو‌بیاغی ره‌شی لیدابوو. ده‌تگوت ده‌نگی خاتون سیمونیان له زور دووره‌وه هات. «دوای چه‌ند مانگ خو‌شی رو‌یی. له پاریس بو‌وین. له پی‌رلاشیز ناشتمان.»

کپ بوو، پالټی وه سه‌ر که‌لله‌ی ته‌خت دا و ده‌سایپته راما. هه‌ستم کرد له ژووری نی‌یه. پینده‌چوو له نزیك برجی نی‌فیل بټی، یا له کووچه و کولانه‌کانی به‌مه‌ئی یا له قاوه‌خانه‌یه‌کی ټینگلته‌را دا. ره‌نگبټی له گۆرستانی پی‌رلاشیز پر له داری به‌رز و ته‌ستور دا.

ټال‌بوم و ټیک نا و وینه‌یه‌کم راکرد که له وینه‌گه‌ریدا کی‌تسابو‌ویان. روانینی کی‌ژه‌که‌ی نی‌و وینه‌ بټی مه‌یل بوو. میړی گنج ده‌تگوت تووره‌ بوو و چاوه‌کانی سه‌وز یا شین. پرسیم «چاوشین بوو؟» ده‌ستی به نی‌و چاوانیدا هیئا، پاشان وینه‌که‌ی له ده‌ستم ته‌ستاند و له‌گه‌ل وینه‌کانی تر نایه نی‌و ټال‌بوم و له‌جی رابوو.

بټی نه‌وه قسه‌یه‌که‌ بکه‌مین هه‌تا ده‌رگه‌ی هه‌وشه رو‌یشتین. ده‌رگه‌ی ناسن کریاوه بوو، و‌یستا و پیلی گرتم. «ببورن. دل به کوول بووم. شه‌و باش.» هه‌رکه وه‌رټیکه‌وتم بانگی لیکردم. ئاورم داوه به‌ژنی هیئده‌ی ده‌رگه‌ ټاسنی‌یه‌که‌ بوو. له تاریکاییدا سه‌روچا‌ویم نه‌ده‌دی. دیسان هه‌ر ده‌تگوت ده‌نگی له دووره‌وه هات. «سه‌وز بوو، هاو‌ره‌نگی چاوی کوره‌که‌ی.»

له شه‌قامدا ته‌نیا مام. ره‌نگی شمشاد و داوه بی‌تعاره‌کان ره‌ش ده‌نیواند. شه‌مشه‌مه کو‌یره‌کان به ده‌وری چراکاندا هه‌لده‌سووران و بو‌ی گازی پال‌وتنگا ده‌هات.

ده‌رگه‌ی مال‌م کرده‌وه و وه‌ژورر که‌وتم. هه‌موو شوینې کپ و بی‌ده‌نگ بوو. ده‌رزیه‌یه‌کی سه‌ری له پال ته‌له‌فون که‌وتبوو، داها‌تمه‌وه هه‌لمگرته‌وه. هه‌ی نارمیننه بوو یا نارسینه‌ی تینه‌گه‌بیم. چون ده‌شیام ده‌رزیه‌ سه‌ری یه‌کیک له‌و دوو که‌سه‌ی که ته‌نانه‌ت قه‌له‌مه‌کانیشیان

به يهك راده ده تراشرا و شوپینی گه زتنی بیخی قهله مه کانیشیان وهك يهك بوو لیك جیا بکه مه وه؟ سنجاقه سه ریکی نه قیم دار له ژیر میتری تله ویزپون دره وشاوه. هی کی بوو؟ ئیدی ناسینه وهی ئەمه میان دژوار نه بوو. کیژه قژ بۆره که.

چوومه چیشتخانه و گوتم ئیمیل ئەوه کهی هاتۆته شوپین ئیمیلی؟ کهی گه پانوهه مال؟ چۆن بوو ناگام لی نه بوو؟ نینا و سووفی کهی رویشتن؟ مندالنه کان شیو چیان خوارد؟ چ ماوه بیك له مال نه بووم؟ ده گوله نۆکه کانی سه ر قه رنیز رامام. هیشتا هه ر گیزی قسه و وینه کان بووم؟ سه رمیتر ته ژی له قاپ و شه ربه ی نه شو راوه بوو. به ره لبینم گریدا و خه ریکی شور دنی قاپ و قاچاخ بووم. دهنگی پی له پشت سه رمه وه هات. خه ریکی کاری خۆم بووم. ئارتووش گوتی «لای خاتوون سیمونیان بووی؟»

بریك ئۆملیتی ته ماته که ده ده وره که دا ما بۆوه رشتمه نیو سه تلی زبل. له کوئی زانیبووی؟ وهلامی بیره که مم دایه وه. «ئیمیل هاته شوپنت.»

نه مده دی به لام ده شیام بیهینمه به رچاوم. پالی وه شیانه ی ده رگه دا و دهستی ده ردینه بزنیه که ی وه رده دا و بیگومان ده سته که ی تریشی ده گه رانیدا بوو.

ئهو ده مانه ی ده یزانی دلمه ندم و گه ره کی بوو سه ر و بنی مه به سته که ویک بختا وه هه ر ئهو کاره ی ده کرد. قهت نه یده پرسی «بۆچی دلمه ندی؟» ره نگبێ دلمه ند بوونه که م پیوه ندی به خۆیه وه نه بی، هه ره که ئەمشه و، به لام قهت نه یده پرسی. تۆزی قاب شو ریم ده ده وری هه لسوو و به خۆم ده گوت ئیمیل به شوپنم داها تووه نه ک شو وه که م.

پایه ی میتر له عه ردی خشا. «نازنام نالیس و دایکت دیسان له سه ر چی شه رپان کرد و زوو رویشتن. نینا ئۆملیتی بۆ مندالان دروست کرد. چووم گه یاندمنه وه. ماشینه که نازنام دیسان چیه تی. به زه حمهت هه لبوو.»

ده وره که م له ژیر شیره ی ئاو راگرت و له سه ر قاپه ئەستونیه که خویندمه وه: تۆزی قاپ شوژی "نۆرمن"، له باره بۆ شور دنی قاپ، مووزاییک، ده ستشۆری و گه رماو. ژیر نووسرا وه که وینه ی "نۆرمن و یزده م" لی لیبوو که کلاوی "که پی" له سه ر بوو و پیده که نی. هاتم بلیم «شیرو ریویان مه هیینه وه دلمه ندیم له دهس تۆوه نیه. هه ر هیه چ دلمه ندیم»، که گوتی «ئارمن چیشتی نه خوارد. ئیشی هه ر نه دی تراوه و ئارسینه گریا.» به ره لبینم که م لی کرد وه.

تارتووش شتیکی له سهر میژ دههینا و دهبرد. جی شه کربوو یا رهنکه خویدان. ده مزانی شه هه خهریکه به شوین رسته یه کی ترده ده گهری. رهنکه بوو پرسی «سۆزی چ لیده نیی؟» کاتی پرسی «خاتوون سیمۆنیان حالی خاس بوو؟» دامه پیکه نین. پاشان وه رسورام و چاوم لیکرد و ورده ورده گوتم «ده کهری بلیم ئیشی هه موو شه وی و ن ده بی. ئارمه ن شه چهند رۆژه چیشته ناخوا، چونکه شه وینداره. شه من حالم خاس نییه، به لام پیوهندی به تۆوه نییه. خاتوون سیمۆنیان حالی خاس بوو بی شک بو تۆ سه رنج راکیش.»

چهند ساتی ده جی شه کهره که راما و پاشان ده من. شه سکه ملی کیشا دوواوه، ویستار له و چیشته خانه ده رکه وت. جی شه کهره که ده ماودم له سهر میژ که وت بوو. بوغزم گیرا. گه رامه وه لای قاپ شۆرییه که. نۆرمن ویزدهم هه روا پیده که نی.

۲۹

ئارمه ن و تارتووش به یه که وه له مال ده رکه وتن. هه چیان مالا وایبان نه کرد.

له دالاندا یه که یه کی نه واره کلکه مشک ئاساکه ی دووانه کاتم توند کرد و گوتم «مالاوا» ئارمینه خوارده مه نی زهنگی پشوودانی نایه کیفی قوتابخانه و زنجیره که ی داخست. «تا بهر ده رگه نایه؟» روومه تیم ماچ کرد و سه رم بادا واته «نا» ئارپسینه گوتی «ماندوی؟» روومه تیم ماچ کرد و سه رم بادا واته «نا.»

ئارمینه کلۆمی ده رگه ی لادا. «ديسان ته م و مژه.» روانیمه هه وشه. شه ده مانه ی مژ زۆر چر ده بوو، دووانه کان ده ترسان به هه وشه دا تیپه پرن. وه پرووم نه ده هینان که ده ترسن. ده ستیانم ده گرت، به هه وشه دا ده رۆیشته ی و گۆرانیمان ده گوت «ئیمه به نیو هه وره کاندای ده فرین.»

کلۆمی ده رگه که م ریک کرد. «ئیمرۆ هه ردووکتان به نیو هه وره کاندای بفرین، باشه؟» له یه کتر روانین، پاشان له من. نیگا کانیان خه ماوی بوو و شه دره وشاوییه ی جارانیان به دیاره وه نه بوو.

لهو بهر هی دهرگه وه چاوم لینکردن که دهستی یه کتریان گرتبوو و تا نیوهی ریگه باریکه که رویشتن و پاشان دتهگوت دهنپو مژده که دا ون بوون. دهرگه ناسنییه که نه ده بینرا و له رینه وه و داره بی و به شیک له چیمه ن شیوهی وینه گهری ئاورپه نگی ددها. سووک و نادیار. هوه م به زهین گهیی که بوچی روژان ئاسا ههتا ئیزگهی پاس له تهک منداله کانم نه چوم؟ بوچی نیگه رانم کردن؟ ئه من وهره ز و بی وازم، مندال چ تاوانیکیان کردوه؟ لایه نی دلسوز گوتی «ئه توش ناده میزادی. ئه توش مافی شهوت ههیه بی واز بی. ئه توش —» ته له فون زهنگی لیدا.

خاتون نوروللایی گوتی «ئه گهر دهره تتان بی، ئیمپو به یانی بیمه لاتان» قاسم تیره چاره گداری پیده هوی، ههر شه وه مان کم بوو. به دوا بیانوو دا گهرام. «له سه ر کار نین؟» گوتی «ئیزم له بهر پرسه کم وهر گرتووه، بهر پرسیکی مه شره ف خوشم ههیه. خو دهناسن؟» پیکه نینی به گالته که ی خو ی هات. له دلی خو مدا گوتم «زور شوکر بهر پرسه که ت ته نانهت له گه ل یه کینک مه شره ف خو شه.» بهر پرسه که ی به دوا ی نخوون کردنه وه ی جی شه کریه که زمانی ده زاریدا نه گه رابوو. به دوا ی بیانوویکی تره وه بووم. «گهره کم بوو ئیمپو بجمه شار که —» گوتی «چ له وه باشتر، ئه منیش ده مه وی شت بکرم. سه عات ده له میلکبار یه کتر ده بینین.» ههتا ویستم بیانوویکی تر به ئینمه وه، به سی رسته ی دریتز سوپاسی کرد و به وشه یه ک مالا وایی و گوژی یه که ی دانا.

ههتا سه عات ده دهره ته یکی زورم بوو. روژی گوپینی مه لافه کان بوو. چوومه ژووری نارمه ن.

هه ولم دا گوئی نه ده مه پرش و بلاوی ژووره که. وینه ده چوو پیلاو و گو ره وی و کتیب و گو قار و سه فحه ی گرام و شه ربه بهتاله کانی شیر به ئینته وه چیشته خانه. ده رپی چه مؤله کراو و چهنه کتیب و کتیبۆکم له سه ر ته خت راکرد و مه لافه کم به سه ر دۆشه گه که دا کیشا. دۆشه ک جوولایه وه و قاقه زیک بهر بووه. پیم وابوو دیسان په رهی تاقیکردنه وه ی مانگانه یه چونکه فرهی که می سه ندوه شار دوویه ته وه. وه که له یستۆکه کانی دووانه کان که به پروای خو ی له شوینی سهیر دا ده یشارده وه، له پشت دهرگه ی کولپرو له سه ر قه فه زه ی دهرمانه کانی ژووره وه ی حه مام و ژیر فه رشی ژورور دا له م چه شنه په رانه م کم نه ده دۆزیه وه. لینکم کرده وه و یه که م دیرم که خوینده وه زانیم نامه یه به خو م گوت نابی و ده یخوینم. به خو م گوت خویندنه وه ی نامه ی دیتران ته نانهت نامه ی منداله که م کاریکی چه وته و نابی و ده یخوینم و خویندمه وه. له خهت

ليدراوى و دووپاته بوننوهه و قرتانندن و وشهى زيادى را ديار بوو چيرۆكنووسى نامه سه ره كيبه كه يه .

ئيمىلى ئيكه له كه كه شخه تر له هه مووانى — هه تا دو ايبن روژى ژين له بىرت ناكه م. له سه ر بپارى تو ئاماده م هه تا ئه و په رى دنيا له ته كته وه بيم و له چنگى دايه گه وره ي زوردار و باوكى بئ به زه رزگار ت بكه م. ئه منيش له ده س خوشكانى نه زان و داىكم كه هه ر ده زانى ره خنه بگرئ و چيشت لئ بنئ و گول بچينئ و ببولئينئ و باوكم كه هه ر پيى خو شه شه تره نج بكا و روژنامه وه خوئينئ رزگاريم دئ. مه رگ و نه مان بو گشت باوكان و داىكان و دايه گه وره كان.

نامه به ده سته وه له سه ر قه ره وي له دانيشتم و له په نجبه ره وه روانيمه داره مورتك. هه ستم كرد له شوئينيكى كه هيچ چاوه پروانيم نه ده كرد ئاوينه يه كيان له پيشم داناه و خه ريكم له ئاوينه كه دا له خو م ده پروانم و خو م له ئاوينه دا هيچ له و خو م نه ده چوم كه بىرم ليده كرده وه. نامه كه م نوشتانده وه و نامه ژير دوشه گ، مه لافه و روو بالئنجه كه م گو رى قه ره وي له كه م ريك كرد و وه ده ركه وتم. له و ديوى فرميسكه كانه وه زور به زه جمه ت سه عاته كه م دى كه له نو لايدا بوو. چه نده م پئ خو ش بوو نه چه م ده رئ. چه نده گه ره كم بوو كه نه ك هه ر خاتوون نوروللابى به لكو چاوم وه هيچ كه س نه كه وه ئ چه نده م پئ خو ش بوو هيشتا هه ر مندال بووبام و ده سته وملانى داىك و باوكم بوومايه و پر به دل گريابام.

۳۰

جگه له من كه س له پاسه كه دا نه بوو. شو فير گو زارنييه كى عه ره بى زه مزمه ده كرد، له و "يا حه بيبى" و "يا عه زيزى" يا نه ي را كه له دل ه وه ده يگو ته وه زانيم ده بئ ئه ويندارانه بئ. به به ر ده م سينه ما تاج دا تيبه رين. هه ر ده تگوت دوئينئ بوو. دووانه كان كه هيشتا بچكوله بوون هه موو روژانى هه ينى له لاي داىكمم داده نان و نارمه م ده هيئا سينه ما تاج بابولئهى كالباسم به جه عفه رى و پياو زى رد كراوه كه زورى پئ خو ش بوو له مال دروست ده كرد. ئو گرى كاناداراي نارغيش بوو و ده بووايه بو خو ئى بچئ و له بووفه ي سينه ما بيكرئ. به يه كه وه

چاومان له فیلم ده کرد و بابوله مان ده خوارد و پیده کهن و له گه رانه و ده دا دس له نیو دستمدا دوو سې جار فیلمه که ی هەر له هه وه له وه هه تا کورتایی بو ده گپرامه وه.

پاس له هه مبهر دووکانی هه ساره شینه و یستا. ده مگوت له که یه وه ده ستیم نه گرتوه؟ له که یه وه به یه که وه نه چووینه سینه ما؟ بهر له دابه زین به شو فیرم گوت «گورانییه کی فره خو ش بو.» پیکه نی. گهنج بوو و سې ددانی زپیشی ده زاریدا بوو.

له و بهر شووشه ی هه ساره شینه وه وه ستام. خو م به خو م ده گوت خاتون نوروللایی چ کاریکی هه یه؟ به راستی کوره کهم هیته له من جارزه؟ بوچی تارتووش بو ناشت کردنه وه ههنگای ناو ته وه؟ مقه وایه کی چوار سووچیان به شووشه ی دووکانه که وه دابوو: له ژور دووکانه وه له مه کینه ی جل شو ری "نیزی" چیکراوی نامریکا بروانن.

تارتووش چهنه جار گوتبووی «بو مه کینه ی جل شو ری ناکری؟» دایکم گوتبووی «جل و بهرگ ده یی به دس بشورد ری.» تالیس گوتبووی «زور گرانه.» تارتووش گوتبووی «هه ر بیکره.»

له میلکبار وه ژورور که وتم و له پیله کانه خوار و خپچه کان وه سهر که وتم. چهنه میزی پال دیواره شووشه ییه که ته ژی بوو. کیژ و کوری گهنج. تافره ت و میری نه زور گهنج. شه رمم ده کرده وه. هه رکات باسی میلکبار دهاته گو ری تالیس چاو و برزی ویک ده یه نا و ده یگوت «به یانیا ن شو یی نه و جو ره خو یری و را ورا وانه یه.»

به خزمه تکاره کهم گوت چاوه نواری خاتون نیکی هاو ری خو م و جه ختم له سهر "خاتون" کرد. له سهر یه کی له میزه دوو که سیه کان دانیشتم و چاو م ده پیله کانه کان بری. چاوه ری بووم خاتون نوروللایی بی زوو قسه که ی بکا و بروا. بیرم له نامه که ی نارمن و جی شه که که ی که ده مه وروو که وتبوو کرده وه. بوچی که س ده قسه م نه ده گه یی؟ هیچ کات نه وه هیته کاره ساته به دوا ی یه کدا نه قه و ما بوو. نه وه م به زهین گه یی بهر له هاتنی ئیمیلی و دایه گه و ره بو جی چوار ژیا نیکی چهنه تاسو وده مان بوو. لایه نی ره خنه گر زوو پی زانی. هه ر ئیمیلی و دایه گه و ره ی هیمنایه تی ژیا نیا ن شیواندو وه؟» بینینی شینیونی دریز و نه واری به له که له پیله کانه کان وه سهر ده که وت بوو به بیانو ویک هه تا گو ی له وه لام بتاخمن.

خاتون نوروللایی هه رکه دانیشتم پرسی «حالتان خاس نییه؟» داچله کیم. واته هیته روون بوو که حال م خاس نییه؟

به په شوکاو ییوه گوتم «نهم روژانه سه رقالم و بئ نیوېر میوانم بووه و به منداله کانه وه
خه ریکم و ههوا گهرمه و شیدار بوونه که شی جارزی کردووم و منداله کان که گه وره ده بن
دوزه کانیشیان هه وره تر گه وره ده بن و هه ولدانیان بو تیگه یشتن و زانین و هه لهانی نی دوزگه ل
مروقه شه که ت ده کا و جار وایه هه ست ده که م دایکیکی باش نیم و ده ور و به ریش له بری
هاوکاری و یارمه تیدان باریکی قورسترم ده خه نه سه ر شان و ماندووم و — خه ریک بووم
ده گریام.

وهخت بوو له شهرمان بخزیمه ژیر میژ. بوچی له شوینیکې غه ریبه دا ده گریام؟ بوچی
شتگه لیکی که به که سم نه گوتبوو به نافرته تیکم گوت که ته نیا چهند جار دیبووم و هیچ
نزیکیایه تیه کم له گه لی نه بوو؟ خاتوون نوروللایی ده سما ل قاقه زبیه کی له جانتا که ده رخست و
دایه دهستم. ده سما له که م به چاویدا هیئا و گوتم «ببورن. نازانم چ بوو.»

دهستی نایه سه ر دهستم. هه تا سه رم هه لئه یه نا و چاوم لیئه کرد نه تاخوت. پاشان گوتی
«قزی چهن که شخهت ههن. خوزیا قزی منیش لیئک و لووس بووایه.» چهند جار لیک سه بره کی
له پشتی دهستمی دا، نه و جار دهستی کیشاوه. «تاریفی قاوه ی گیلای سی ئیره ده که ن.»
هه تا رایسپارده خزمه تکار قاوه ی گیلای سی بیئی، سه رم به ره و دیواره شووشه ییبه که
سووراند. یه کی له دار خورماکانی نه و به ری مه یدان وشک ببوو. له سه رده می مندالیم دا
دایکم ده یگوت «خوزگا قزی توش وه کی هی ئالیس بری کرژ بووایه خزمه تکاره که که روئی
وه قسه هاتین.

خاتوون نوروللایی گوتی «ئیوه خاتوونه هه رمه نیه کان زور له ئیمه له پیشترن. نه و شتانه ی
که ئیوه زور له میژه وه ده ستان هیئاوه ئیمه تازه ده بی شه ریان بو بکه یین. ئیمه جار ل تازه
ده ستان پیگردوه.» ره نگبوو ده بوو بلیم «به و چه شنه ی ئیوه بیر لیده که نه وه واش نییه.»
به لام هه ر سه رم بو هه ژاند.

ویستی له مه ر شیوه ی به رپوه بردنی کارو باری قوتا بخانه و وه قدی باوه رپی کراوی کومه لگای
هه رمه نیه کانه وه بدویم. باسی قوتا بخانه یه کم کرد. که هه رمه نیه کان خویان دروستیان کردبوو،
وه بیرم نایه له کی م بیستبوو. یه که م کومه لی هه رمه نیه کان که له کومپانیای نه وتی ئیران و
ئینگلیز دا داده مه زین، هه موو روژئی دوا ی سه عاتی کاریان، به ره و شوینی قوتا بخانه ده چن و
له راستیدا ساختمانی قوتا بخانه به دهستی خویان دروست ده که ن. خاتوون نوروللایی پرسه
«چون بوو ناوی قوتا بخانه که یان نا نه ده ب؟» وه لامه که ییم نه ده زانی. له مه ر چه شنه مانگانه وه

دوام. مانگانه‌ی قوتابیه‌کان له رووی داهااتی باوک یا دایک دیاری ده‌کرا. داهااتی بنه‌ماله به‌هەر راده‌یی زۆرتر بووایه، مانگانه‌ی منداله‌کان فیه‌تر بوو و به پێچه‌وانه‌شوه به‌ماله‌که‌م داهاته‌کان هێندێ جار نه‌ته‌نیا مانگانه‌یان نه‌ده‌دا کۆمه‌ک خه‌رجیشیان ده‌سه‌ند. ئیدی نه‌مگوت ئه‌و بنه‌مالانه‌ی له‌ باری مالیه‌وه سه‌ر بوون، چۆن له‌ سه‌رکه‌م کردنه‌وه‌ی مانگانه ده‌رۆشیتن، باسی ئه‌و مالیه‌ته‌مانگانه‌یه‌م کرد که وه‌قدی باوه‌ر پێکراو دایاننا بوو و هه‌ر که‌س به‌ پێی داهااتی سالانه‌ ده‌بووایه‌ بیدا. نه‌مگوت هه‌بوون که‌سانیکێ پێیان ناخۆش نه‌بوو خۆ له‌ دانی مالیه‌ت بپاریزن. له‌مه‌ر بازارێ خه‌یریه‌وه دوام که‌ سالی دووجار به‌رپۆیه ده‌چوو و ئافره‌تان شیرینی خۆمالی و شت و مه‌کی به‌ده‌س چنراو و کاری ده‌ستیان ده‌فروشت و داهااتی فروشه‌که‌ بۆ یارمه‌تیدان به‌ بنه‌ماله‌ ده‌سکورتیه‌کان ته‌رخان ده‌کرا، نه‌مگوت ئه‌م بازارانه ناوه‌ندی غه‌یبه‌ت و چاولیکه‌ری و فیز لیدانیش بوو، بابه‌تی ئۆتۆمبیل و سه‌فه‌ری ئه‌وروپا و پله‌ و پایه‌ی هاوسه‌ره‌کان.

زۆر به‌ وردی گوێی بۆ قسه‌کام هه‌لخه‌ستبوو، سوپاسی خزمه‌تکاری کرد که‌ قاوه‌ی گیلای هینابوو و پاشان له‌ منی پرسی «خاتوون ئیما خاچاتووریان ده‌ناسی؟» گوتم «نا»، و هه‌تا گوتی «کیکی چهن خۆشی دروست ده‌کرد»، که‌وته‌وه‌ بیرم. دایکم که‌ شیرینی دروست کردنی که‌سی پێهه‌و نه‌بوو ده‌یگوت «کینک هه‌ر ئه‌و کیکانه‌ی ئیما بوو». خاتوون نورووللایی گوتی «ئه‌وه‌م له‌ تاران بووم، له‌ لیژنه‌ی خه‌یریه‌ی "فه‌رح" وانه‌ی شیرینی دروست کردم ده‌گوته‌وه‌. چی — ناوی شیرینه‌که‌م بیر چۆته‌وه‌. ناسک؟» گوتم «ناسک.» گوتی «به‌ئێ، به‌ئێ. چ ناسک‌گه‌لیکی دروست ده‌کرد.»

پاشان له‌سه‌ر لیژنه‌که‌ی خۆیان رۆیی. له‌مه‌ر هه‌ولێ ئافره‌تان بۆ وه‌رگرتنی مافی ده‌نگدان. له‌مه‌ر پۆلگه‌لی فیر بوونی خویندن و نووسین، له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئافره‌تی ئیرانی هیشتاکه‌ش شاره‌زای مافی خۆی نییه‌. ئیستا که‌ سانا قسه‌ی ده‌کرد و مه‌زن مه‌زن نه‌ده‌ئاخۆت، قسه‌کانی له‌ دل ده‌نشت. گوتم بیر له‌ چی ده‌که‌مه‌وه و پێکه‌نی. «له‌کاتی قسه‌ کردن دا ئه‌گه‌ر ئه‌ده‌بی نه‌ئاخۆم خه‌لک لایان وایه‌ یا لێی نازام یا کوو گرنگ ناخۆم.» قاوه‌ی گیلایمان خوارد. به‌تام بوو.

کیژو کورپێکی گه‌نج چوونه‌ لای ده‌زگای بلاوکرده‌وه‌ی ئاهه‌نگ که‌ بیستبووم میله‌کبار تازه له‌ ئه‌وروپای هیناوه‌. ده‌مزانی ناوی "جۆک باکس"ه‌، به‌لام هه‌تا ئه‌و رۆژه نه‌میدیوو. کیژو کورپه‌ی گه‌نج له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی شریته‌ بوو به‌ کیشه‌یان، به‌لام هیچکام پرکێشی نه‌کرد، کورپه‌

لەر و بالا بەرز بوو و كيژە جلی كيسهیی نارنجی له بەر دابوو. جله كه راسته بوو و دەوری قۆل و ژیرەوهی داوینی مهغزییه کی سهوزی پیوه بوو.

خاتوون نوروللایش خەریك بوو چاوی لیدە کرد. «كه دەبینم گەنجەكان خۆشحال و دەم به پێكەنینن كه یفخۆشم، هەر له مەر ئەمانه یه كه ئیسه خۆمان لیره و له ویدە دەین. كاتی دەكه و مه بیر سهردەمی گەنجایه تی خۆم —»

هەر چۆنێکی بوو كيژە و كۆرە، شریتیکیان هەلبژارد. لهو ئاههنگانه بوو كه هه میسه ئارمەن دەجسته سهەر گرامی تپپاز و توویست و سهمای دە کرد. هیچ كات دە واتای دەسته واژیه کی كه گۆرانیبیژ چەندین جار دووپاتی دە کردەوه نه گەیشتبوم. قواوهی گیلای خواردهوه و له ناکاو تینگه یستم: Hit The road jack بۆچی تا هه نوو كەش كه یفم بهو ناههنگه نه هاتبوو؟ جوان بوو.

خاتوون نوروللایی قاهه گیلایه كه ی لینگه دا. «ئەم شتانه بۆ هه رمه نیه كان نوێ نییه. بۆ ئیسه نوێیه. دایك و باوكی منیش كه له كنه خۆ نوێخواز و خۆینه وار بوون، ههردوو لاقیان ده كهوشیك كۆر دبوو كه ده بی شوو به كۆرە مامم بكەم، دەزانم له ئیو هه رمه نیه كاندا باو نییه، بهلام زه ماوه ندی خزمایی له ئیو ئیسه دا نهك ههەر كاریکی چهوت نییه، به و تهی پیشینیان خیریشه. بیسك مارهیی كيژە مام و كۆرە مامیان له ئاسمانی بیستوه؟» بیستبوم. دیسان هاتم بلیم بهو شیوهیهی كه ئیو بهری لیدە كه نهوه واش نییه و ئافه تانی هه رمه نیش گرتگه لی خۆیانیان ههیه كه خاتوون نوروللایی دهرفه تی پینه دام.

دهستی به پاپیونی سهەر شینیوندا هیئا. رهنگی له بهر ئەوه بووبی كه له توند بوونی دلنیا بی. «ئەمنیش ههەر دوو پیم كۆرە كهوشیك كه (نا.)» له دلەوه پێكه نی و دوو قوولكه كه و ته سهەر كۆلمه گۆشتنه كه ی. «راستییه كه ی ئەوینداری هاوړیكه ی كۆرە مامم ببوم كه چەند جار هاتبوو مالممان به كورتی له گه ل كۆرە مام ريك كه وتین و هیندەمان ده گویی دایك و باوكه كانماندا سهرواند ئاخریه كه ی رازی بوون.»

دهست له ژیر چەناگه تیی رامام و پرسیم «شوت به هاوړی كۆرە مامه كه ت كرد؟» شه ربه كه ی دهنیوان تلی ههەر دوو دهستی نا، روانیه ده ره وه و سه بریكی سه ری له قانده سووكه بزیهك له سهر لیو و چاوه كانیدا دیاریدا. «بیست سالیك له مه و بهر.» ده مو یست پیرسم، له رووم هه لئە ده هات. هه رچۆنێکی بوو پرسیم «هیشتاش —»

بیخی قاوه گیلاسیه‌که‌ی به نه‌ی فر کرد. دهنگی فری که هات، شهر به‌که‌ی وه‌لانا. لیوه‌کانی به ده‌سمال قاقه‌زی سرپیوه و پینکه‌نی. «به‌سهر مندالّه‌کاندا ده‌گورپیم. شه‌مکاره مه‌که‌ن و خۆم ده‌یکه‌م. هیشتاش چی؟ له زه‌ماوه‌ندم رازیم یا نا؟»

سهرم له‌قاند و خاتوون نوروللایی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولتی کیشا. «ئه‌م جله ده‌بینن؟» پیسیری جله‌که‌ی به دوو تلیه‌وه گرت. «مۆدیلّه‌که‌ییم له گو‌قار دا دی.» جله‌که پیسیری ئینگلیزی بوو و هه‌تا نیو قه‌دی شه‌ش پشکوژی ده‌خوارد. «تارانم لیک و پیکدا هه‌تا پارچه‌که‌ییم ده‌سکه‌وت. پارچه‌یه‌کی که‌تانی چه‌رموی خالخالئی درشتی زه‌رد. بو تاقیکردنه‌وی ده‌جار هات و چۆم کرد و پاره‌یه‌کی فرهم دایه به‌رگ دروو هه‌تا ناماده بوو.» پالی وه‌پشتی شه‌سکه‌مله‌که‌ی دا و تیم روانی چاوم لیکرد و چاوه‌روان مام.

راوه‌ستا هه‌تا خزمه‌تکار شه‌ربه به‌تاله‌کانی راکرد و رۆبی. پاشان هاته‌ پيش. ئانیشکی وه میژ دا و گوتی «چهند جار که له‌به‌رم کرد بۆم خۆش بوو. دیاره ئیستاش هه‌ر خۆشم لپی دی.»

ئاگام لینه‌ په‌له‌ی وینه‌که‌وی، هه‌رجار که له‌به‌ریده‌که‌م ده‌یته‌کینم و له‌نیو دۆلاب دا هه‌لیداوه‌سم هه‌تا چین و چرووکی تیینه‌که‌وی به‌لام — «کیفه‌که‌ی کرده‌وه و پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌ی ده‌رینا. «جگه‌ره ده‌کیشن؟»

جگه‌ره‌یه‌کم راکرد و گوتم «جاروبار.»

شه‌مچه‌ی بو لیدام و گوتی «ئه‌منیش هه‌روا.»

چاوم له پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌ی کرد. زیو بوو، گوئیکی لاسک دریزی له‌سهر هه‌لکه‌ندرابوو. گوتم «پاکه‌تیکی که‌شخه‌یه.» جگه‌ره‌که‌ی ته‌کانده نیو ده‌ستی و به‌م شیوه ده خزمه‌تکاره‌که‌ی که‌یاند ته‌پله‌ک بینن. پاشان چاوئیکی له‌پاکه‌ته‌که‌ی کرد و به‌دهم بزه‌وه گوتی «دیارییه.» گوتم «باسی جلت ده‌کرد.»

ده‌ستیکی به پاکه‌ته‌ زیوینه‌که‌ی دا هینا، شیوه لاواندنه‌وه. مژیکی له جگه‌ره‌دا. «رۆژی چیژن که له تاران بووم، ئه‌م که‌مه‌ربه‌نده‌م زۆر به هه‌لکه‌وت له جینرال مۆد دا دزیه‌وه.»

شه‌سکه‌مله‌که‌ی نه‌ختی کیشا دواوه و قایشه‌که‌ی پیشاندام. «دروست هاو‌ره‌نگی خاله‌کانه، وه‌نییه؟» قایشی راست له‌گه‌ل خاله‌کان هاو‌ره‌نگ بوو، ئا‌وزونه‌یه‌کی* زیری گه‌لیک مه‌زنیشی پیوه بوو.

ئەسكەملى ھېتايەتتە پېش ، دە كات ژمىرەكەي رووانى و گوتى «بە كورتى مەرۇف دەبىي ناگادارى شتەكانى خۇي بى. كاتژمىر بوو بە يازدە. يازدە ونيو نۆبە دكتورمە. زۆر شتم دەويست بېرسم.»

دەستى نايە نىو كىفە زەردو زەلامەكەي و قاقەزىكى دەرىنا. «ھەمووم نووسىوھ.» و دەستى كرد بە خويىندەنەويان: ياساگەلى مارەبىي و تەلاقى ھەرمەنيەكان، مافى راگرتنى مندال دواي تەلاقى، مافى ئافرەت لە ميژووي ئەرمەنستاندا، رادەي خويىندەواران لەنيو ئافرەتاندا. قسەكەيىم بېرى و گوتم ناشىم وەلامگەلى دروستت پيىدەم و باشتر ئەويە لەگەل ئەندامانى لىژنەي كلئىسا و قوتابخانە بدوي. سەرى لەقاند و ناوي چەند كەسى نووسى، گوتى دەخووزى بۆ بەشدارى لە كۆبوونەوكانى لىژنەكەيان لە ئافرەتانى ھەرمەنى بگىرپتەوھ. گوتى «گرفتى ئافرەتان پيئەندى بە گشت ئافرەتانەوھ ھەيەن مسولمان و ھەرمەنى لە نارا دا نىيە.» گوتى «ئافرەتان بۆ چارەسەرى گرفتهكانيان ئەشى يەك بگرن. ئەشى يەكتر فير بگەن، ئەشى لە يەكتر فير بن.» وەك نوتقەكەي دەئاخۆت.

ھەرچى ھەولمدا نەبەيشت پارەي ميژەكە بدەم. «مىوانى لىژنەي نىمەن.» لە شەقامەكەدا خەرىكى مالاوايى بووين كە بېرم كەوتەوھ بېرسم «ھاتبوونە بۆنەي ۲۴ ئەپرىل؟» گوتى ھاتبوو و كە بەسەر سوپمانەوھ پىرسىم «بۆ؟» بەسەر سوپمانەوھ گوتى «بۆچى نا؟ كارەسات كارەساتە، مسولمان و ھەرمەنى نىيە.» ھىچ وەك نوتقەكەي نەدەئاخۆت.

۳۱

بە دواي فينكى و تارىكى مىلكىبار، گەرما و رووانكى شەقام دلگر بوو. ھەستم بەوھ كرد حالم باشتر بووھ. ھەستم كرد سووكتر بوومە. بە بەر سىنەما رىكس دا تيپەپريم. جەماعەتتەك لەبەردەم گىشە رىز ببوون، گشتى ميژر، زۆرتەر عەرەب. لەو بەرە بەيانىيەدا بۆ نەچوو بوونە سەركار؟ سىنەما لە بەرنامەي داھاتوويدا فىلمى "تام بەند ئەنگوشتى" پيشان دەدا. چاوم بە وپنەكانى فىلمەكەدا گىپرا. تام بەند ئەنگوشتى لەسەر غەرغەرەپەكەي كە ئەسكەملى بوو دانىشتبوو، لە پشت فينجانىكى سەرەو نخوون كە ميژى بوو و بە كلكەوانەپەكەي كە شەرەپەي بوو ناوي دەخواردەوھ. ميژىكى عەرەب لەبەر دەم سىنەما لەسەر عارەبانە مەيگوى وشك

کراوی دهفروشت. دهمم گرت و تیژ تیپه‌ریم، به خۆمم گوت هه‌تا دووانه‌کانیش وەك نارمەن سەربەخۆ نەبوونە بێین فیلمە‌که بێین.

شالوارینکی که نارمەن لەمیژ بوو دیاری کردبوو ک‌ریم به‌و مەرجه ئەگەر کوو بۆ به‌ری نەبوو ب‌یگۆرمه‌وه. له دوو‌کانه‌که وەدەرکه‌وتم، پ‌یم خۆش نەبوو ب‌گه‌رپ‌مه‌وه مال، پ‌یم خۆش نەبوو به‌ ر‌یگه‌ دا برۆم و ب‌یر ب‌که‌مه‌وه یا به‌ل‌کو ر‌یگه‌ ب‌یرم و ب‌یر نەکه‌مه‌وه. رۆیشتم و ب‌یرم کرده‌وه هه‌میشه له مالدا مانه‌وه و هاموشۆ له‌گه‌ڵ مرۆڤگه‌لیکی به‌ریه‌سراو و ک‌یشه و دەم به‌ دەمه له‌گه‌ڵ دوزگه‌لی دووپاته وەرەزی کردووم. دەبی کارێک بۆ دلێ خۆم ب‌که‌م. وەك خاتوون نوروللائی. به‌ به‌رده‌م شیرینی فرۆشی "نگرۆ" دا تیپه‌ریم و که‌وتمه‌وه ب‌یر میوانداری پ‌ینچ شه‌مه شه‌و، زۆریامه‌وه و چوممه‌ زوور. شیرینی وشک و ئاجیلم ک‌ری. قوتووی ئاجیل و شیرینی و به‌سته‌ی شالوار به‌ ده‌سته‌وه له‌ شیرینی فرۆشی هاتمه‌ ده‌ری و به‌ره‌و رووی ئ‌یمیل سیمۆنیان بوومه‌وه که به‌ره‌و رووم ده‌هات. هه‌ستی ب‌ی ج‌یی خۆم بوو یا هه‌ر به‌راستی په‌شۆکام؟ تا هاتم ب‌یر له‌وه ب‌که‌مه‌وه له‌وه ده‌مه‌ی رۆژیدا بۆ نەچۆته سەرکار گوتی «راستییه‌که‌ی حالم زۆر خاس نەبوو، واته‌ وازی کار کرد‌م نەبوو، ئ‌یزنی چاره‌سه‌رکرد‌م وەرگرت. هاتم بازاری ده‌سته‌وانه‌ی باغه‌وانی و لاپ‌سته ب‌ک‌رم.»

دیسان تا هاتم ب‌ل‌یم بازار له‌و لاتره‌ گوتی «ئ‌ه‌گەر په‌له‌ت نەب‌ی، له‌گه‌ڵم د‌یی؟ نازانم له‌ کوێ به‌ شوینی دا ب‌گه‌رپ‌م.» بۆ وا په‌شۆکا بوو؟ ده‌تگوت یه‌ک‌ی گوتی «ره‌نگب‌ی له‌بەر شه‌وه که‌ توشی تۆ بوو.» نازانم کام لایه‌نی ب‌یرگه‌م بوو.

گوتم «بۆ ئەم چه‌شنه‌ شتانه‌ ده‌بی سەریکی دوو‌کانی ل‌یژنه‌ی باغه‌وانی ب‌ده‌ین. به‌سته‌کانی له‌ ده‌ستم وەرگرت و پرس‌ی «له‌ کو‌ییه‌؟»

تاکسیمان گرت و به‌ شوپ‌یره‌که‌م گوت «فه‌له‌که‌ی ئ‌الف‌ی.»

ده‌سفرۆش‌یک به‌ره‌و رووی دوو‌کانی ل‌یژنه‌ی باغه‌وانی له‌ ره‌خ پ‌یاده‌رپ‌یدا زه‌یتوون و هاروی سو‌یره و گه‌لا م‌یوی ده‌فروشت. گوتم بۆ پ‌ینچ شه‌مه شه‌و زه‌یتوون و هاروی سو‌یره ب‌ک‌رم. ک‌ریم. ئ‌یمیل لاپ‌سته و ده‌سته‌وانه و چه‌ند به‌سته تۆ گول‌ به‌ ده‌سته‌وه له‌ دوو‌کان هاته‌ده‌ر. تۆ گول‌ه‌ نۆکه‌م ک‌ری.» پ‌اشان چاوی له‌ شتومه‌کی ده‌سفرۆشه‌که‌ کرد «دول‌مەم زۆر پ‌یخۆشه‌. خوا ده‌زانی له‌ که‌یه‌وه نەمخواردوه.» گه‌لا م‌یوم ک‌ری.

سواری پاسی خه‌تی بوورده‌ بووین. له‌ ته‌واوی ر‌یگه‌دا به‌یه‌که‌وه ئ‌اخۆت‌ین و نازانم چه‌ند جار گوت‌مان «چه‌نده سەرنج راک‌یش؟ ئەمنیش هه‌روا.»

لەبەر دەرگەى مائ بەستەکانى پىدامەو و گوتى «باوەرکە موحامەلە ناکەم، لەگەڵ کەس ئەوەندە قسەم بۆ گوتن نىيە.»

دروست کردنى ئامیژەنى دۆلمە کە کۆتایى هات بوو بە شەو. بە ئارتوشم گوت مندالەکان دەبەيە "فیش ئەند چىپس" بھۆن؟ دووانەکان لەخۆشيان هەلبەزىنەو و ئارتوش دەتگوت لای وایە بۆ ناشت بوونەو هەنگاوم ناوئەتەو. ئامیژەنى دۆلمە کەم نایە نىو سەلاجە و گوتم بۆ پىنج شەممە شەو کارم زۆرە. دەرگەى سەلاجەم وردە وردە پىوهدا هەتا چاوم بە هىچيان نەکەوى.

دووانەکان دەستيان بە زاریانەو گرت هەتا رەنگى سوورى کۆل ئىد بە سەر لىوانیانەو نەبىنم، لە دەرگە چوونە دەر. پاشلە گوتم «رەنگى سووراو کە جوان بوو.» دەستيان لە زارى کردەو و پىکەن. بە دەم داخستنى دەرگەو گوتم «ئەگەر دەرنگىش هاتنەو، قەيدى نىيە.» هەر چواریان لە جەرگەى رىگە بارىکە کەدا بە سەر سووماوى چاویان لىم کرد.

بەرەو رووى پەنجەرەى ژوورى دانىشتن وەستام، چرای ژوورى دانىشتنى جى چوار دايسا گوتم «ئەو چ دەکا؟ رەنگى لێ گەڵ داىکى قسە بکا يا کتیب دەخوینتەو. رەنگىش بى —

زوو پەردە کەم کىشا و چوومە چىشتخانە قولىنەى گەلا مپوهدە کەم نایە سەر مپىز و ئامیژەنى دۆلمەم لە سەلاجە دەرىنا.

هەتا يە کەم دۆلمەم پىچايەو و نامە نىو قابله مە، دوو لایەنى بىرگەم بوو بە کىشەيان.
«فرە نە فامى.»

«بۆچى؟ چ ئىرادى هەيە دوو کەس ئۆگريیە کى هاوبە شیان بى؟»

«هىچ ئىرادى نىە، بەلام —»

«جا چونکە يە کىيان ئافرەتە و يە کىيان مپىر نابى لەگەڵ يە کتر باخۆن؟»

«هەر باخۆن؟»

«دیارە کە هەر باخۆن.»

تەنيا کەسىکە کە دە قسە کانم دەگا.

«هیندەى تەنيا هەر لەگەڵ خۆم ئاخۆتم دىن بووم.»

«هیندهی که هەر کاریکم له مەر دیترا نهوه کرد ماندوو بووم.»

«ئەمەش وەلامە کەم. منداڵە کەم پیتی وایە بە بۆلە بۆل و رەخنە گەرم. شووێ کەم حازر نییە و شەپەک لە گەڵ یەکتەر باخۆین. دایک و خوشکەم هەر گالتم پێدە دەن و نینا کە لە کەنە خۆ هارپێن هەر دەزانی دە کارم بکا. هەر وەک ئیستا. هەر وەک ئیستا کە دەبێ بۆ کەسانێکی کە وازیانم نییە چێشت دروست بکەم.»

«وازی هیچ کاریکت نییە؟»

«ئەدی بۆ دۆلمە دروست دە کە ی؟»

«بۆ کیتی دروست دە کە ی؟»

«فرە نە فامی.»

دوایین دۆلمە نایە نیو قابله مە و دە گۆلە نۆکە کانی سەر قەرپێز رامام.

۳۲

میوانە کان پێنج شە مە شەو کێبەرکیی زوو هاتنیان بوو.

دووانە کان لە گەڵ سووفی لە سەر جۆلانە ی حەوشە دانیشتبوون. هەر جارە ی کە جۆلانە هەڵدە کشا سەری، هەرسێکیان بە قیژە و پیکە نین دەستیان بەرەو دارە بێ رادە داشت و هەولیان دەدا لقه ناسک و سەوزە کە بگرن. دارە بی رەخ جۆلانە و هەر دارە بییەکی تر گشت دەم و ساتیک شیعری "پاروانا" ی "هوانیس تومانیان" یان دەخستەو بەریم کە لە سەر دەمی منداڵیدا هیندەم خۆیند بۆوێ نیوێ زۆریم لە بەر بوو. هاروی و تەماتەم لە بەر پەنجەرە و بەرەو رووی دارە بی ورد دە کرد و ئەو بە شە ی کە زۆرم پێخۆش بوو خۆیندەوێ:

شازاده خاتوونی که شخه و پاشای قز چهرموو دهرکهوتن.
 کیژ چه شنی مانگی یه کشه وه، باوک چه شنی هه ورپکی قورس.
 هه ور و مانگ سهر له سهر شانی یه کتر.
 به دهنگی هه ناسه و خشه خشکی جل ئاورم داوه. سووفی و دووانه کان له بهر دهرگهی
 چیشتخانه ویستابون.

سووفی گوتی «پووری، شیعیکی فره خوش بو.»

ئارمینه گوتی «له سهره تاوه بیخوینه وه.»

ئارسینه گوتی «بیخوینه وه.»

پیکه نیم. «سهره تایه که بیم له بیر نییه.»

ئارمینه گوتی «باشه، که و ابوو چیرۆکه که ی بگێره وه.»

ئارسینه گوتی «بیگێره وه.»

تویکلّه هاروپییه کانم خسته نیو زبلدان. «سه د جار له رووی کتیب بۆم خویندوونه وه.»

ئارسینه گوتی «باشه ده ی بۆ سووفی بگێره وه.» ئارمینه گوتی «دلنیام چیرۆکه که ی

نازان.» دوو قوڵی له سووفیان پرسی «ده زانی؟» سووفی سهری له قاند واته نایزانی.

رۆن زهیتوون و ئاوی لیمۆم نایه سهر میز، به ده م دروست کردنی سۆسی سالاد دهستم کرد
 به گێرانه وه ی چیرۆکه که: «پاشایه که له سهر کیویکی بهرز دا ده ژیا، کیویکی که شخه و جوانی
 بوو. کیژه که مهزن بوو و بریار بوو شوو بکا، شازاده گه لیک له چوار قورنهی دنیا وه هاتنه
 خوازینی کیژه. پاشا سیویکی دایه کیژه و گوتی هه رکام له شازاده کانت بۆ شوو پیکردن
 دیاری کرد سیوه که ی بۆ باویژه.»

کیژه کان دهوری میزیان ئه نگاوت، دهستیان نایه ژیر چه ناگه و چاوه نواری پاشا وه ی
 چیرۆکه که بوون. بۆ یه که محار بیرم له وه کرده وه که چه ند خۆشه کیژ شوو بۆ خۆی دیاری بکا و
 نه به پیچه وانه. دهستم که به رۆن زهیتوون چه ور ببوو به به ره لبینه مدا هیئا. «شازاده کان
 گوتیان کیژی پاشا هه رچی داوا بکا بۆی ده یه نن. زییر و جه واهیرات و ته نانه ت هه ساره و
 مانگی ئاسمان.»

سووفی گوتی «خۆزگه م به کیژی پاشا. ئه گه ر من بوو مایه هه ساره و گشت جه واهیرات و

هه موو شه گه لاته کانی دنیا م ده خواست.» دووانه کان گوتیان «وس.»

ساسی سالادم لیڭگدا. «کیژی پاشا گوتی زپیر و جهواهیرات و مانگ و ههساره‌ی ناسمان چ لیده‌که‌م؟ من ته‌نیا شتیک له هاوبه‌شی ژیانم ده‌خوازم: ناوری نه‌وینی راسه‌قینه.»

دروانه‌کان چاویان ده سووفی بری که به زاری تاوه‌لاوه چاوی لیم ده‌کرد.

خوی و بیبارم له سوسه‌که دا. خوازیی‌نچییه‌کان که وشه‌ی ناوریان بیست به‌و بیر و خدیال‌وه که شازاده خاتون ناوری راسه‌قینه‌ی گه‌ره‌که چاوه‌روانی وته‌کانی تری شازاده نه‌مانه‌وه و به ته‌قله‌کوت وه‌شوینی ناور که‌وتن و شازاده خاتون چاوه‌روان مایه‌وه.»

نارمینه خهریکی راکردنی کاهوو له‌نیو قاپی سالاده‌که دابوو که شه‌قیکم له پشته ده‌ستی دا. «و شازاده خاتون گه‌لینک سال چاوه‌روان مایه‌وه ههر مایه‌وه هه‌تا ناخریه‌که‌ی له خهم و خه‌فته‌یان سه‌ری ده باله‌خو ناو هیئنده گریا که به هوی فرمیسه‌که کانیه‌وه گولاویک ساز بوو و کوشکی پاشای وه‌بنه خۇدا.»

سی قۆلی سه‌ریان داهینابوو و چاویان لیده‌کردم. قاپی سالاده‌که‌م نایه سه‌ر پيش‌خان.

«ههر داره‌بیه‌کی که ده‌ببینن ههر نه‌و کیژه پاشایه‌یه که ئیستاش که ئیستایه سه‌ر به‌ره‌و ژپیر ده‌گری و شازاده‌کان نه‌و شه‌مشه‌کویره‌ان که ئیستاکه‌ش ههر به دهوری چراکاندا خول ده‌خون هه‌تا ناور بو شازاده خاتون بیه‌ن.»

پاساریه‌ک خوی له توژی په‌نجه‌ره دا، جیکه‌یه‌کی لیبۆوه و فری.

نارمینه گوتی «داره بی به‌سته‌زمان.»

نارسینه گوتی «شه‌مشه‌مه کویره به‌سته‌زمانه‌کان.»

سووفی به‌و زاره گریاوه‌یه‌وه هیشتا ههر تیم رامابوو.

۳۳

نالیس له پال یووپ دانیشتبوو. لیڭگدا لیڭگدا پیده‌که‌نی و پیلکه‌کانی به‌و مژۆل ریمیل لیدراوانه‌یه‌وه زوو زوو لیک ده‌کرده‌وه و ده‌ینوو‌قاندوه‌وه. هه‌روه‌ک راپۆزتیلی نه‌و سه‌رده‌مانه‌ی که مندا‌له‌کان خوار و راستیان ده‌کرده‌وه. دایکم له نه‌سکه‌م‌لی هه‌مبه‌ر دا، هه‌روه‌ک ته‌ماشای کیه‌رکی پی‌نگ پۆنگ بکا، نیگای له نیوان نالیس و یووپ دا له گه‌رپاندا بوو. ئارتووش و ئیمیل کایه‌ی شه‌تره‌نجیان ده‌کرد. ئیمیلی له پال باوکی دانیشتبوو. نه‌ژنۆکانی بیکه‌وه نابوو.

دهستی وه ژیر چه ناگه ی نابوو و چاوی له فەرش ده کرد. نارمن به شالواری نویسه وه له سه ر
سه ری نارتووش ویستا بوو. ویولیت له لای ژوره که وه ئالبومی وینه کانی زه ماوه ندی من و
نارتووشی هه لده داوه. خۆی سوور بوو له سه ر بینینی ئالبومه که. گارنیک و نینا جار ناجاریک
له گه ل ئالیس و یووپ و هیندی جاریش له گه ل دایکم و ژورتیش له گه ل یه کتر ده ساخوتن و
هه رچه ند سات جاریک بیانوو بیکیان بو بیکه نین ده دژیه وه

ویولیت پرسی « بوچی یه کێ له وینه کانی زه ماوه ند ده قاب ناگری به دیواری هه لواسی؟ »
به شوین وه لامه وه بووم که ئیمیلی هه ردوو دهستی نایه سه ر کولمه کانی. «ئه ی! گوئی که وشم
دیار نیه. »

هه موو لامان له که وشه کانی ئیمیلی کرده وه. تایه کی که وشه په شیمه کانی گوئی چه رموی
پیوه بوو و تایه که ی تر بی گوئ بوو.

نارمن هاته پیش. « بیگومان هه ر له و ناوه که وتوه. بگه رین بیدوژینه وه. »

ئیمیلی چاویکی له باوکی کرد و سه ری لار کرده وه.

ئیمیل بزه ی هاتی. « برۆ بگه ری، به لکو بیدوژیه وه. »

ئیمیلی سه بریکی له جیهو رابوو، دهستیکی به دامینه ره ش و ته نگه کهیدا هیئا و له گه ل
نارمن وه ده رکه وت. ویولیت به ئالبومه وه هات له جیی ئیمیلی دانیشته. نارتووش به ئیمیل-
ی گوت « کیش! ته مشۆ هه ر هۆشت له خۆنیه. » ویولیت ئالبومه که ی پیوه دا.

به بیانوی هیئانی شتی ئاوه کی چومه چیشتخانه. ئیمیلی که هات دلنیا بووم هه ردوو
که وشی گوئی پیوه بوو. دلنیا بووم، چونکه هه تا که وشه کاتم دی بیرم کرده وه « ریک وه کو شه
که وشانه ن که چه ند هه وتوو له مه وه بهر کریم. » نه من که وشی منالانه م کریموو یا کیژه که
که وشی ئافره تان؟ »

له مه ودای نیوان چیشتخانه دا له هات و چۆ دابووم. نه م میوانداریه خورتیه که ی ته واو
ده بوو؟ به خۆم گوت ته گه ر هه موو رویشتن و قاپ و که وچکم شوردن و ریک و پیکم کردن له
نیو راحتیه سه وه که دا پال ده که وم و چیرۆکی ساردۆ ده خوینمه وه تا بزائم میری چیرۆکه که
ئاخریه که ی چ ده کا؟ که وتمه وه بیر به یانی که چوو بووم ته یزه له خاتوون سیمۆنیان بگه رمه وه
شه و بی، ته مجاره تیر که س خورتی لیم نه کرد بوو. خۆم گه ره کم بوو.

دهرگه م که کرده وه وه مزانی نه خۆشه. رهنگی تیک چوو بوو و ژیر چاوه کانی تیک قوپا بوو.
جلی ئاودامینی و فره وانی چه رموی پۆشیبوو. چووینه ژووری دانیشتن و له وه لامی ئه وه ی که

حالیئم پرسى گوتى «دوئى شهو خراپ خه وتم» هه ركه باسى ميوانداريم كرد، وابه به گورجى گوتى «نا» كه نه موپرا پر كيشى بكه م. ميوانى باه تىكى هيئده گرنگيش نه بوو. گه ره كم بوو قسه بكا. له مه پر ميره چاو سه وزه كه، له ئيميل، له خيزانى ئيميل. هه روهك فيلمىكى كه به نامه ي داها تووه كه يت دييى و گه ركه ت بئ سهر له بهرى بيىنى. به لام ده تگوت هاوسپكه م هه ر هيچ وازى ئاخوتنى نه بوو. به راده يه ك كپ و بيده ننگ ده قاليچه كه ي عه ردى ژوور راما كه وه ستام و مالا واييم كرد. بؤ مانه وه م پر كيشى نه كرد، گفتم و لغتى سارد بوو. هه ر ده تگوت ئه و ئافره ته نييه كه چه ند شه و له مه وه بهر تاييه تى ترين رو داوه كانى ژيانى بؤم گيپراوه.

ئهو چيشتانه ي كه بؤ شيو ليمنابوو، نامه سهر ئاور گه رم بنه وه. پلاو خو ريشتى فسنجان، دؤلمه ي گه لا ميو و ئيكر، بهر چيشتايكى كه بؤخوم كه يفم زور پيئده هات و به و بيره وه كه ره ننگه خاتوون سيمونيان بئ، له جارن زورتر تيژم كردبوو. سه وزى خو اردن و ترشيم له سه لاجه ده يه نا دهر كه ئيميل گوتى «تووشى زه جمه ت بوو.»

لام لئى كرده وه، له پال ميژى چيشتخانه ويستا بوو. گوتم «زه جمه تى چى؟» پاشان له زارم ها ته دهر «بؤ تو كه خو ش راده برئ.» لايه نى ره خنه گر تيم خورى «ئابروت چوو.» زوه كى گوتم «مه به ستم ئه وه يه بؤ هه مو وان هه ر خو ش راده برئ.»

قاپى ترشى و قولينه ي سه وزى له ده ستم ساند و نايه سهر كه شف، پال قاپى سالاد. «كلاريس، ده بئ باخوين. كه ي دهر فته ده بئ؟» زنجيرى ملى كه وه تبووه سهر كراسه كه ي، دلّه كوته م گرت.

نيئا گه يشتئ. «ئه من چ بكه م؟ ئه وانه به م له سهر ميژ بيانچنم؟» به هيما ي سهر گوتم «ئا.» دهنگم دهر نه ده هات. نيئا كه شف به ده س له چيشتخانه وه دهر كه وت.

ئيميل گوتى «ئيواره ي دوو شه مه؟» خه ريكي تيكردنى پلاو بووم و چه شننى كاربا به بيرم داها ت كه دوو شه مانه دره ننگ له قوتابخانه ديئنه وه، چونكه مه شقى جه ژنى كو تايى ساله و ئارتووش سهر له به يانبيه وه ده چيئه خو رپه مشار و شه وي دهر زوريه ته وه و ئاليس له نؤبه ي شه ودا كار ده كا و دايكم ميوانه. سهر م راوه شانده كه واته «ئا.»

نيئا له ژوورى دانىشتنه وه ئيميلى بانگ كرد و ئيميل له كاتى چوونه دهر له گه ل دايكم ويك كه وتن و گوتى «ببوورن.»

دايكم وه لامى نه دا يه وه. خو ي گه يانده لاي ميژ و له بن گويمدا گوتى «ئيسستا به هه ر دوومان بلئى كه ر. هه ر له خو وه نيگه ران ببووين. نازانى چو ن به ئاليس راده كا بئ گومان

قسمت و نسیب و ابوهه. ئیستا ههرمه‌نی نیه قهیدی ناکا، ئەدی بۆ نیوهی پلاوه‌کهت رژانده
سه‌رمیز؟»

ئیمیلی و ئارمه‌ن هه‌تا سێ جار نه‌مگوت «من‌دالینه. شیو» نه‌هاتنه سه‌رمیز. سووفی و
دووانه‌کان ویستیان له‌سه‌ر جۆلانه شیو بخۆن. تا هاتم بلیم نا سووفی ده‌ستی ده‌نیو قه‌دم وه‌رینا.
«پووری ریگه‌مان بده له لای شازاده خاتوون شیو بخۆین.» نینا گوتی «چی؟ شازاده خاتوونی
چی؟» سووفی گوتی «داره بی هه‌ر ئه‌و کیژه پاشایه‌یه‌که —» نینا په‌ریه نیو قسه‌که‌ی سووفی
و به‌ منی گوت «من چیشت بۆ من‌داله‌کان تیده‌که‌م. تکایه ئه‌تۆ دانیشه.» گارنیک به‌ ده‌م به‌ه
به‌ه گوتنه‌وه پلاوی تیکرد و ویولیت به‌ ئیمیل - ی گوت «دۆلمه‌ت پی‌خۆشه؟»

چاوم به‌ میزی شیودا گیرا که‌م و کووریه‌کی نه‌بی و بیرم له‌وه کرده‌وه که‌ ئه‌وه له
که‌یه‌وه به‌ یه‌کتر ده‌لین تۆ؟ چووم پله‌ی کۆلیره‌که‌م زیاد کرد. ئالیس چیشتی بۆ یوو
تیده‌کرد، دایکم پینی گوت «گۆشتی خۆریشته‌که‌م داناوه. پلاوی زیاتر تینکه.»

ئه‌من بێ قاپ بووم. له‌کاتی ته‌یار کردنی میزی میوانان هه‌میشه خۆم له‌بیر ده‌کرد.
به‌ره‌و چیشتخانه چووم و گوتم «ئیه‌وه ده‌س پێبکه‌ن، ئه‌من ئه‌وه هاتم.» که‌س چاوه‌پێی خۆلق
کردن نه‌بوو، گشتیان خه‌ریکی خواردن بوون. جگه‌ له‌ ئیمیل و ویولیت که‌ له‌ پال یه‌کتر
دانیشتبوون و قسه‌یان ده‌کرد. چاوم به‌ نینا که‌وت که‌ به‌ چا و تروکاندن هیمای ئه‌و دووانه‌ی
ده‌کرد. خه‌ریک بووم له‌ ژوو و ده‌ده‌ر ده‌که‌وتم که‌ ئیمیل دی لیوه‌کانی ویکنابوو و زه‌ق چاری ده
ویولیت بریوو. چا و تروکاندن نینای دیوو؟

له‌ نیوه‌راستی چیشتخانه وه‌ستم. بۆ دله‌کوتمه‌م لیبوو؟ بۆ برسیم نه‌بوو؟ بۆ وازی
ژۆریانه‌وه‌ی سه‌رمیز نه‌بوو؟ بۆ شه‌و کۆتایی پینه‌ده‌هات؟ ده‌ستم کرد به‌ شوێردنی قاپه‌کانی
شه‌وچه‌ره و شه‌ربه‌کانی خواردنه‌وه. ئیمیل چ قسه‌یه‌کی پیم بوو؟ هه‌ر ئیستا له‌ بابته‌ چیه‌وه
له‌گه‌ڵ ویولیت ده‌ئاخۆت؟ بۆ جارز ببووم؟ کۆلیره‌کان بۆچی فینکاییان نه‌ده‌دا؟ هه‌ر که‌ ده‌نگی
قیژه‌م بیست له‌ چیشتخانه ده‌ره‌په‌ریم.

ویولیت ویستابوو و ده‌ جله‌ سپیه‌که‌ی رامابوو، دامینه‌که‌ په‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌وز ره‌نگی
تینکه‌وتبوو. ئیمیلی زاری به‌هه‌ر دوو ده‌س گرتبوو و لی‌کدا لی‌کدا ده‌یگوت «ببوورن، له‌ ده‌ستم
به‌ر بۆه، ببوورن.» قاپی ترشی له‌ سه‌ر عه‌ردی سه‌رخوون ببوو.

دایکم گوتی «ژووکه‌ن خۆی به‌ په‌له‌که‌ دابکه‌ن.» و خۆیدانه‌که‌ی دایه ده‌س ئارتووشی بیدا
به‌ نینا که‌ ده‌سه‌ڵ قاقه‌زی له‌ جلی ویولیت ده‌خشانده‌، گارنیک گوتی «هیچ نیه. په‌له‌ی ترشی

ناوی ویکه‌وی پاك ده‌بیتته‌وه. «نالیس گوتی «قه‌زا و به‌لا بوو.» یووپ گوتی «گازا چی؟» و نالیس ده‌ستی کرد به روونکردنه‌وه. ئیمیل به ئیمیلی گوت «ئه‌تۆ که ترشیت پینخۆش نیه، بۆچی قاپه‌که‌ت راکرد؟» سه‌ر کۆنه‌ی نه‌ده‌کرد. هه‌ر ده‌بیرسی. ئیمیلی چر و چاوی تێک نابوو، نینا گوتی «ده‌ستی ویکه‌وت. خۆ به ئانقه‌ستی نه‌بوو.» چاوم له ئیمیلی کرد. ده‌ستی ویکه‌وت به ئانقه‌ست نه‌یکرد؟

له‌گه‌ل و یولیت چوومه ده‌سشۆری و په‌رۆیه‌کی خاوینم هینا په‌له‌که پا بکاته‌وه. په‌رۆی له ده‌ستم رفاند، زوو زوو له جلی خشانده‌وه و له ژیر لی‌وه‌وه بۆلانده‌ی «مندالی نه‌فام، جله دل‌پینه‌که‌می پیس و پۆخل کرد. له‌هنده‌نی به دیاری هینابوویان، چه‌ندم خۆش ده‌ویست.» پاشان په‌رۆکه‌کی فریدا عه‌ردی، قه‌ژه‌کانی له‌به‌ر نه‌ینۆکی ده‌سشۆری رێک و پینک کرد و هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی من له‌وی نه‌بم، گوتی «کچه‌تی‌وه‌ی به‌دره‌سه‌ن. راه‌سته. ده‌رسیکت پی بده‌م که‌یفی پینکه‌ی.»

زۆریامه‌وه لای میژ. ئیمیل له جیوه‌ رابوو و هه‌تا و یولیت دانیشته‌وه هه‌ر به پی‌وه بوو. ئیمیلی له پالیه‌وه و یستابوو گوتی «داوای لی‌بوورن بکه.» ئیمیلی به ده‌نگیکی به‌رزه‌وه گوتی «ببوورن په‌له‌م خسته جله که‌شخه‌که‌تان.»

ویولیت به دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌ستی نایه سه‌ر کولمه‌ی ئیمیلی. «تازیزه‌که‌م، هه‌ر وه‌سه‌ر خۆتی مه‌یه‌نه. هه‌ر به‌راستی زۆریشم که‌یف پینه‌ده‌هات.» ئیمیلی کشاوه دواوه و وه‌ده‌رکه‌وت. ویولیت چاوی له‌من کرد و بزه‌ی هاتی. «ده‌ستاوتان خۆشه.» چاوم له ده‌وریی ئیمیل کرد. بری سالاد و ئیکرای تیکردبوو. داهاتمه‌وه ته‌به‌قی دۆلمه‌ راکه‌م خولقی بکه‌م که سووفی و دووانه‌کان به هات و هاواره‌وه رایانکرده ژووری.

ئارمینه قیژانده‌ی «بۆقیکی هیندی کیسه‌لێک خۆی هه‌لدایه نیو جۆلانه.»

ئارمینه گوتی «بۆقیکی هیندی کیسه‌لێک.»

سووفی رووی ده‌من کرد و گوتی «پووری، ئیره‌یی به شه‌مشه‌مه کویره‌کان برد.» و له پینکه‌نینان له‌خۆ بۆوه.

نینا گوتی «چی؟» سووفی ده‌ستی به گپ‌رانه‌وه‌ی حه‌قابه‌تی "پاروانا" کرد. نینا قاپی چیشته‌ی له ده‌ستی سووفی وه‌رگرت و گوتی «باشه، باشه. هه‌لێ برو. جارێ وه‌ختی حه‌قابه‌تان نییه.» سووفی گوتی «ئه‌تۆ قه‌ت حه‌قابه‌ت ناگپ‌ریسه‌وه. پووره کلاریس بۆی گپ‌رینه‌وه.»

هه قايه تيكي زۆريش خۆش بوو. «قژى نيچاوانى سووفى لادا و له گهڤا دووانه كان ناردمه دهري. (بزائن بۆق و شازاده خاتوون چ ده كهن.)»

گارنيك گوتى «به سه رهاتى "پينگوف" و "شه محال" تان بيستوه؟»
نينا گوتى «كى؟ چ محال؟»

گارنيك گوتى «چ محال نا، شه محال. به پرسي پيوه ندى گشتى كۆمپانيا.»
نينا گوتى «ئه ها، كه وابوو چ محال.» قاقا پينكهنى و رووى تىكردم. «ئيكرا يه گجار خۆش بووه.»

دايكم گوتى «فره تىژ بووه. ئه گهر ته ماته كهى كه بابى بووايه باشتر بووه.»
گارنيك گوتيه نارتروش «ئه تۆ ده ترانى شه محال و له يعه هدى داغستان بووه؟»
نارتروش دۆلمهى ده سدايه، «هيندى شتم بيستبوو.» روانيمه ده ورىي ئيميل كه هيشتا دۆلمهى رانه كردبوو.

گارنيك قايه كهى بۆ لاي نينا را داشت. «خۆريشت تيده كهى؟ له و فسنجانهى كلاريس ههر چه نده كى بخۆى كه مت خواردوو. بىرى لى بكه نه وه. كورى پاشاى پيشووى داغستان ئيستا بۆته ميواندارى بالۆيزى يه كيه تى سۆقيه ت.»

نينا گوتى «له راستى دا داغستان كوييه؟ خاتوون و سكانيان پيپسيستان بۆ تيكه م يا كانادا؟»

يووپ به ده م كۆخه وه گوتى «ئيزم پيده ده ن ئه من بيگيرمه وه؟» و باسيكى دوور و دريژى له بارهى داغستان يا خۆى گوتنهى داغستانه وه كرد كه له جيناره تى زه رىاى خه زه ر و گورجستان هه لكه وتوو و چون ولاتيكي شاخاوييه ههر بۆيه ناوى داغستاني به سه ر دابراوه و له توركيذا داغ به واتاى كپوه و تا به ر له شۆرشى رووسيا پاشاى بووه و به دواى هاتنه سه ركارى كۆمونيسته كان سه ر وه كۆماره كانى يه كيه تى سۆقيه ت بووه و پاشا به ره و ئه وروپا ده لينگانى وه ريئاوه و يستا كورى هه مان پاشا بۆته به پرسي پيوه ندى گشتى كۆمپانياى نه وت له ئاباداندا.

هه موو كپ و بيده نگ بۆ چه ند ساتى ده يووپ رامين هه تا ئه وهى ئاليس چه پله ي ليدا و گوتى «هه ر بۆى! ئاگاداريه كى زۆر دروست و ته واو.» يووپ سوور هه لگه را، «ئۆگرييه كى فرم به ميژوو و جوغرافيا هه يه.» گارنيك لاي له من و نينا كرده وه و له سه ر خۆ گوتى «ئه گه ر

هەلەم نەکردبێ دەبێ سیخوڕ بێ» و لە تریقەى پێکەنینى دا . نینا بە تەشەرەووە گوتى «دیسان تەر زمانیت کرد؟»

گارنىك بە دەنگىكى بەرز گوتى «بە كورتى – لەكاتى سەردانى پىنگۆف لە پالاوتنگەدا، شەمخاڵ ھاوڕپى ھىندى بەرپرسان و كار بەدەستانەووە دەچنە پىشوازى . ولیعەھدى پىشوو و بالۆزى یەكیەتى سۆقىتە لە سەرەتا دا زۆر بە وردى دە یەكتر دەروانن.» ھەستا سەرپى و وىستا و كەوچك و چەنگاڵ بەدەس ئۆینى چەپ چەپ روانى دەرتنا . «دەور و بەر دلەپراو كى ئەو ھیانە نەووەكو كىشە ساز بێ.» بە كەوچك و چەنگاڵ ئۆینى شەمشیربازى دەرتنا . «دواى ئەووە كۆمۆنىستى ئاورگەم و راسەقىنەخاوى ھیواپراو تۆقە دەكەن ، كەوابوو بە زمانى رووسى چاك و خۆشى دەكەن، ھەموو پشوو یەكی راحەت دەكێشن.» نینا گوتى «ھۆى چاویلێكە! كەوچك دە چاوى ناغای بىرت لەنكستىر راچوو.» و دەورپى پلاو و خۆرىشتى بۆ لای گارنىك برد . گارنىك دانىشت و پاشەووى پێكەنینەكەى تەواو بوو گوتى «شەمخاڵم چەند جار دى . مېرێكى چەندە شوخ و خۆش خولق و فرە خویندەوارە . بە پىنج شەش زمان دەشاخۆى . وەى وەى لەو فەسنجانەى.» سالادى تىكرد و گوتى «دنیایەكی سەیرە . پاك كەرەو ھیان دەسداوەتێ و ولاتەكان لەسەر نەخشە پاك دەكەنەووە.»

ئارتووش گوتى «ھىشتا وەختى ئەووە نەھاتوووە فلانستان و بېھمانستان پاك بەكەینەووە و بنووسین بەرابەرى؟»

گارنىك دەستى بۆ قولىنەى سەوزى خواردن برد ، « و گشتمان رووسى باخۆین و ماكسىم گوركى وەخوین.»

من و نینا گوتمان «دەس پىمەكەن.» و ماوەیەك كپ بوون . ھەر ئالیس و داىكم بوون كە شىوێ دەروست كردنى فەسنجانیان شى دەكردەووە ، ئىمیل شىتىكى بە بن گویى ویولیت گوت و بە دوو قۆلى پێكەنین . نینا بە گارنىكى گوت «كەوابوو چەمخاڵ، ھا؟» گارنىك لیوى نینای قورنجى و گوتى «شەكرۆكە.»

یووپ شىتىكى بۆ ئالیس دەگێراو و ئىمیل و ویولیت دیسان سرتە سرتیان بوو . ھەتا ھاتم بىر لەو بەكەمەووە باسى چى دەكەن، ئالیس گوتى «گوى بدەنێ.» پاشان بە یووپى گوت «بیلێ، بیلێ.» یووپ سوورھەلگەرا و سەرى راوہشان . ئالیس رووى لە ئىمە كرد . «گوى بدەنێ.» كۆ دەزانى برەیم و بوواردە یانى چى؟ . پاشان زۆریا لای یووپ ، «ئەتۆ ئەوانە لە كۆى فێر بووى؟» یووپ دیسان سوورھەلگەرا و ئالیس رووى لە ئىمە كرد و گوتى «دەى؟»

كەس نازانى؟ بېرەيم ناوى جۆرە خورمايەكە، بەر لەوھى ئىنگلىزىيەكان زەويەكانى ئابادان بىكرن، گەرەكى بېرەيم بە گىشتى دارستانى ئەم چەشەنە خورمايە بوو. «گارنىك گوتى» (تەح تەح لەو دۆلمەيە، ديارە خورماش فرە بەتام و چىژە. «يەكەجار بوو كە ئارتووش بە سەرئەجەوھە گويى بۆ قسەكانى خوشكەم شل دەكرد. ئاليس كەوچك و چەنگالى نايە نېو دەورى و سىنگى رەپىش خست. «جا گوى بەدەنە پاشاۋەكەي. ئەگەر زانیتان ناوى بوۋاردە لە كويۇە هاتوۋە؟ نازانن؟ گىشتى ئەم عەردانە ھى مېرىكى عەرەب بوو كە كىژىكى ئىجگار جوانى بوو بە ناوى "ۋەردە" لە عەرەبىدا بە گول دەلەين ۋەردە. «رووى دە يۈۈپ كرد. «راستم گوت؟» يۈۈپ سەرى راۋەشانن و ئاليس درىژەي پىدا «بە مېرى عەرەبىيان دەگوت "بوو ۋەردە" واتا "باۋكى ۋەردە". ئىنگلىزىيەكان كە عەرەدەكان دەكرن، گەرەكەكەيان بە ناوى خاۋەن عەرەدەكە دەكەن، "بوو ۋەردە" ۋەردە دەبىتتە بوۋاردە. «سەرى بۆ لاي راستى لار كرددەۋە، «بوۋاردەي باكور» ئەوجار بۆ لاي چەپى لار كرددەۋە «بوۋاردەي باشور».

ئارتووش گوتى «چ سەرنج راکىش.» گارنىك لە ژىر لىۋەۋە گوتى «گوتم سىخورى شتى — «و بە سىخورمەي نىنا بىدەنگ بوو. ئاليس چاۋى دە يۈۈپ بىرى. «چ ئاگادارىگەلىك. ھەربى!)) يۈۈپ دىسان سور ھەلگەرا و پىكەنى. داىكم قوللىنەي سەۋزى لە پىش ھەموۋان راگرت، بىرم بۆ ئەۋە چوۋ كە ئەگەر ھەقايەتى يۈۈپ راسەقىنە بى، باۋكى "ۋەردە" لەو مېرە عەرەبە دەكەنەنەيە كە لە برى كور بە ناوى كىژ ناسراۋە. يۈۈپ و ئارتووش بە يەكەۋە دەئاخۆتن. يۈۈپ گوتى «رەنگە ئاۋسانە بى، ھەلبەتە.» ئارتووش گوتى «راسەقىنە يا ئاۋسانە، سەرنج راکىش بوو.»

مىزى شىۋم كۆكردەۋە و پىم ۋابوۋ كەس تىنەگەي شىۋم نەخوارد، ئىمىل گوتى «دۆلمەكە ئىجگار بەتام بوو. ئەگەرچى خۆت دەمت لەچىشتەكە نەدا.» و يارمەتىدام. داىكم گەشىتى. «ئىۋە فرمون، كۆكردەۋەي مېز كارى پىۋان نىيە.» ئىمىل بەرەۋ نىنا چوۋ كە خەرىك بوو بانگى دەكرد و داىكم لەژىر لىۋەۋە بۆلاندى «ئەي كەقىنم لە پىۋاى ژنانەيە. لەكاتى شىۋ خواردندا بىستت يۈۈپ چى بە ئاليس گوت؟ گوتى — «قاپە پىسەكام لەسەر يەك دانا و رامكرد. بەرەۋ چىشتخانە چووم و لە دلئى خۆمدا گوتم «نەم بىست و ناخوام بىسىم. وازم لى بىنن.»

نینا که ویستی پروا به سرته پیی گوتم «پیم وایه جوور بوو.» ویولیت ههر گوتی «سوپاس.» و دایکم گوتی «له ببرت بی فسنگانه که ده قاپینکی فغفوروی بکه ی.» مالاوایی و سویاسی یووپ پینج خوله کی خایاند. دهرگهی مالیی له سهر هه مووان داخست. خه ریکی شور دنی قاپ و قاجاغ بووم که سهر و که لاره ی ئارتووش له چیشخانه په پیدا بوو، پالی وه قاپشوریدا و گوتی «کیژه کان داوای هه قایهت ده کهن.» و پیکه نی. له هه وه لئی شه ویوه یه کبین پیده کهنی. گوتم «وازی هه قایهت گوتم نییه.» چاو یکی لی کردم. «بوچی؟» چاوم لیی نه کرد. «شه که تم.» به ردینه بزن ئاساکه ی کایه ی ده کرد. لام لی کرده وه و ماوه یی لیی ورد بوومه وه. پاشان گوتم «بو ردینه که ت ناتاشی؟»

۳۴

ده مالیکی فره مه زندا بووم که دالان و چهند هؤده ی سهروه یه کی بوو. مرؤشانیکی زور دهه اتن و ده چون که هیچ کامیانیم نه دهناسی. دهستی دووانه کانم گرتبوو و گهره کم بوو بچمه ده ری و به ریگهی دهر که وتمن نه ده زانی. قه شه یه کی بالا به رز هاته پیش و گوتی هه تا مه ته له که ی هه لئه ده م ناشیم و ده دهر که وم. پاشان دهستی دووانه کانی گرت و رایکیشان و له گهل خوی بردنی. به دوا ی قه شه و دووانه کاند ا رام کرد.

له هه وشه یه کی ئیجگار مه زندا بووم، چوار دهوری هؤده بوو. ئه ستیرکیکی خری بی ئاو له جهرگهی هه وشه دا هه لکه وتبوو. ده گریام و دووانه کانم بانگ ده کرد که ئافره تیکی گهنج مندال به باوه شه وه له دهر که ی هه وشه وه ژورور که وت. دامینکی سووری له بهر دابوو که عه ردی ده مالی. دووانه کانم بانگ ده کرد و ده گریام و ئافره تی دامین سوور پیده کهنی و له دهوری ئه ستیرک سه مای ده کرد و منداله که ی هه لئاویشت و دهیگرته وه.

له خه و راپه ریم. پشوروم سوار بسوو و شه لالی ئاره قه بووم. ئارتووش خه وتبوو، سه رچه فه کم لا دا. ژاکیتیکی ته نکم له سهر جلی خه و له بهر کرد، سه رپایه م له پی کرد و چورمه هه وشه. هه و بوومه لیل بوو. بونی گولی سیوره دهه ات و گوله سووره خونچه ی تازه ی دهر کردبوو.

چەند جار لە نێوان رینگە باریکە کەو دەرگە ئاسنییە کە دا هاتم و چووم و بیرم لەو خەونە ی دەکردهوه که دیبووم.

لەسەر جۆلانە کە دانیشتم کە بە هۆی شیدار بوون و رتوو بەتەوه تەر ببوو. لقی دارەبیەکان نەدەگەشیته پالگە ی جۆلانە کە. مائی خەونە کەم ناسیاو نەبوو. قەشەم نەدەناسی و مەتەلە کەم لەبیر نەما بوو. تەنیا هەر حەوشە و ئەستێرکە خەرە کەم لە حالی ئاساییدا دیبوو. تەپرای ی جۆلانە کە تازاریدەدام.

رابووم و بەرەو حەوشە ی پشتە رویم. دووانە کان قولکە یەکیان لەنزیک شیرە ی ئاو هەلکە ندبوو. یەکی لە کایەکانیان ئەوه بوو کە قولکە پر بکەنەوه، بەرد و گیا و گل دە قولکە بکەن، بە قولکە داریکیش لیک ی بدن و بلین ئاش دروست دەکەین.»

دایکم گوتی «نێوان ئیسفەهان و "نەماگەرد" دوو سەعاتەری ئابجی.» بەلام ئەو دەم کە دە پارزە سالانە بووم رینگە کەم دوور و درێژ دەهاتە بەرچاو.

ئالیس لە درێژە ی رینگە دا ورتان دیبوو. «ئەدی کە ی دەگەینی؟»

دایکم گوتبوو «دەچینە نەماگەرد رۆن بکرین.» باوکم کە یفی بەو چیشتانە دەهات کە دایکم بە رۆنی خۆمائی لیبیدەنا.

دەس لەناو دەستی باوکم بە کۆلانە تەسکەکاندا دەرویشتم و لە مندالە لەر و چلکنەکان ورد دەبوومەوه کە بە دیواره کاگلی یەکانەوه مەلاس ببوون یا لەو دیو پەنجەرە خییج و خوارەکانەوه لە مسافیرە شارەبیەکان زەق ببوونەوه.

ئالیس بێ نیویر بۆلە ی دەهات. «لەبەر تۆز و خۆل خەفە بووم.» بەلام ئەمن هۆشی گەرما و تۆز و خۆلم نەبوو. لە ئافرەتانی گوند ورد دەبوومەوه کە جلگەلی ناوچەبیان لەبەر دابوو و گەنجەکان دەمی خۆیان بە سووچی لیچکە رەنگاوارەنگەکانیان گرتبوو. هۆیە کە ییم کە لە دایکم پرس ی، لەبەر گەرما و تۆز و خۆلیکی کە بە هۆی شەمالەوه وەسەر و چاومان دەکەوت، بە بێ وازی گوتی کێژە گەنجەکان نابێ لەنک* دایک و باوک یا خەسوو و خەزورور باخۆن. لیچکەکی زەرد و سوور و سەوز تەنیا رەنگ گەلیک بوون کە لە نیو دی دا دەمدی. ئەوی تر هەمووی هەر بۆر بوو.

لە حەوشە یە کە وەرور کەوتین. ئالیس دەستی دایکمی رادەکیشا کە «بگەرپینەوه.» ئەستێرکیکی بێ ئاو لە جەرگە ی حەوشە دابوو. چوار دەوری حەوشە هۆدە هۆدە بووکە دەرگە ی گشتیان لە دار بوو بە بەرەو نووسگەلیکی شووشە یی کە تۆز و خۆلیان لەسەر

نیشتیبوو. چەند ئافرهتی گەنج لە سووچی حەوشە دەوری تەندووریان ئەنگاوتیبوو و نانیان پیتۆه دەدا. ژنیکی پیر یەکی بە رەخەنی لە کارەکیان دەگرت و دەپیرتاند. * باوکم لە گەل میتری خاوەن ماله که که یه کی چاو زهق و له باوکیشم بهخۆهتر بوو دهئاخۆت. ئالیس بی نیوبر نقهنقی بوو. به بیدهنگی چاوم له دەور و بەر دەگێرا و هەستم دەکرد ئیستایه که دەبی دەس به گریان بکەم. ئافرهتیکی گەنج لە دەرگە ی کرایوهی مالهوه وهژوور کهوت، بالا بەرزو لەر و پیتخاوس بوو. گیاو شکیکی زۆر ده قژه ئالۆزو درێژه که ی کهوتیبوو. سه گیکی لەر و گرویی لە گەل بوو. ئافرهته که هەر که چاوی به ئیمه کهوت له تریقه ی پیکه نینی دا، ئالیس کپ سوو و به دوو قۆلی له ئافرهته که وردبووینهوه که گۆرانی دهگوت و له دەوری ئەستیرکی بی ئاو دا سه مای دهکرد. سه گه که له بهر دەرگە ی حەوشه وەرکهوتبوو و دهیلووراند. بۆ ماوه یی هەر دهنگی گۆرانی ئافرهت و هاش و هووشی با و لووره لووری سه گ دههات. میتری خانه خۆی داهاتهوه و کوته داریکی له عهردی راکرد. روو له ئافرهته که ههلیسووراند و گوراندی «برۆ، برۆ» ده ری. حیات بی» ئافرهته گەنجەکان له ژیر دەم بینه کانهوه پیکه نین و ژنه ی پیر پیمانی گوت «مه ترسن، شیتته بهلام بی ئازاره.» پاشان وردکه بهردیکی له قهراغ تەندووره که راکر، تووریدایه لای ئافرهته ی دین و گوراندی «حیات بی.» ئافرهته که ده موچاوی خۆی به ههر دوو دەس گرت و دایه گریان، پاشان جاریکی تر گۆرانی گوت و به دەم سه ما کردنهوه له گەل سه گه که ی له دەرگە ی حەوشه وەرکهوت.

دایکم له کاتی گه پانهوه بۆ ئیسفهان گوتی خه لکی جولفا دینه کان ده به نه نه ما گه رد. بنه ماله گه لیک هه ن که بۆ راگرتنی دینه کان پاره وەر ده گرن. هه تا ئیسفهان هه ر گریام و ئالیس چەند جار پرسى «تۆز و خۆل بنه ی هات، هه واکه ش فینک بووه، ئە ی گریانه که ت له چیه؟»

چەند جار به دەوری داره مۆرتک و کهردووی سه وزیدا گه پام. داهاتهوه و سه وزیه کام بزار کرد سێ چوار مۆرتکی وشک کهوتبووه ژیر داره مۆرتک. رهنگیان رهش دهینواند. مۆرتکه وشک و ره شه کام هه لگرتوه. ئە و جار له عهردی دانیشتم. پالم وه داره که دا و مۆرتکه کام نه ودهس شه و دهس پیکرد.

سه رم هه لینا و روانیمه لقی داره مۆرتکه کان. یووما گوتبووی یا له جیگایه که دا خویندبوومهوه که دار مورتک هه مان داری "سیدر" ه که سیدری سه ر شۆری له گه لاکه ی دروست ده که ن؟ بیرم بۆ شه و چوو که چەند دارمان هه یه که به ره که ی له گەل ناوی داره که یه ک

نییه؟ سیدر، بهره‌کھی مؤرتک و نه‌خل میوه‌کھی خورمایه، داریکی تر که هاونای بهره‌کھی نه‌بی به زه‌نیم نه‌گه‌یی. گوتم چ‌باشتر که ههر دوو دارمان له تابادان دا هه‌یه. له‌جیوه رابووم. مؤرتکه وشک و ره‌شه‌کاتم توور دایه نیو سه‌وزیه‌کان و گه‌رامه‌وه ژووری هه‌و. جله‌کاتم به بی‌ده‌نگی له‌بهر کرد. نو‌سراوه‌یه‌کم له‌سه‌ر میتری ته‌له‌فون به‌جی هیشت و له مالّ ده‌رچووم.

۳۵

کلّیسا تاری بوو و بوّی کوندری لی‌ده‌هات.

خیزانی خزمه‌تکار ده‌رگه‌ی کرده‌وه و له‌مه‌ر نه‌خوښ بوونی زارۆکه‌کھی بوّمان دوا و نه‌منیش بری پوولم پیدا. گوتم پیویست ناکا چراکان هه‌لکه‌ی و کوندریش ناخوازم و ده‌رگه‌ی کلّیسام له‌پشته‌وه را گاله‌ دا.

لی‌چکه‌که‌م له‌سه‌ر میتری نریک ده‌رگه راکرد و کرده‌مه سه‌رم. خاچم کیشا. به‌سه‌ر فه‌رش‌ی عه‌ن‌نا‌بیدا تی‌په‌پریم و بهره و می‌حراب چووم. له‌سه‌ر یه‌کئی له‌ دوو قه‌نه‌فه‌ی ریزی پی‌شه‌وه دانیشتم و نازام تا چ‌ماوه‌یی له‌ وینه‌ی سه‌رده‌می مندالی مه‌سیح رامام که له‌ باوه‌شی داکیدا بوو، هه‌تا شه‌وکاته‌ی رووناکایی بهره‌یان له‌ په‌نجه‌ره‌ی ره‌خ می‌حراب و له‌و به‌ر شووشه ره‌نگیبه‌کانه‌وه هاته ژوور و کلّیسا نه‌ختی رووناکایی تی‌زا.

چاوم له‌ شه‌مدانیبه‌کانی می‌حراب و گول‌دانه‌ زئیونه مه‌زنه‌کانی می‌حراب کرد که گوئی پلاستیکیان تی‌دابوو و ههر وه‌ها ده‌ جامی شه‌رابی پاقت و حه‌مایلی به‌ ئالتوون درواوی قه‌شه‌ی ره‌خ جامه‌که رامام. گشتی شه‌وانم گه‌لینک جار دیبوو، به‌لام ههر ده‌تگوت یه‌که‌بجار بوو چاوم پی‌یان ده‌که‌وت.

وینه‌گه‌ری مه‌سیح شیوه‌ی سه‌رده‌می مندالی نارمه‌نی دده‌ا. که‌وتمه‌وه بیر وته‌کھی نینا. «ههر که‌ شه‌م وینه‌گه‌ریبه‌ ده‌بینم مندالیبه‌کانی تی‌گرامم بیر ده‌که‌وینه‌وه.» پی‌م وابوو مه‌سیح وه‌مندالی دووانه‌کانیش ده‌چی و به‌ گشتی مه‌سیح شیوه‌ی مندالی هه‌موو منداله‌کان دده‌ا.

هه‌ناسه‌یه‌کی قولم کیشا. چۆکم دادا. خاچم کیشاوه، چاوم نووقاند و خویندمه‌وه: «شه‌ی باوکی گشتمان که له‌ ئاسمان‌دای. ناوت پاقت بی.» یه‌که‌بجار شه‌م دوعایه‌م که‌ی خویندبۆزه؟ «مه‌زنی توّ شایانه. مه‌یل و ئیراده‌ت به‌و چه‌شنه‌ که له‌ ئاسمان‌دا ره‌نگ دده‌اته‌وه له‌سه‌ر

عەردیش دا وینەى بىي.)» دوایین جار کەى بوو؟ «بەشە رزقى ئىمپرومان پىبەرە. چا و لە قەرزە کافمان پىۆشە، هەر وەتر ئىمەش لە قەرزدارانمان خۆش دەبىن.» دەتگوت يەكەجار بوو دەمخویندەو. «و ئىمە تاقى مەكەو بەلگو لە ئاكارە چەوتە کافمان رزگار بکە.» دوعاكەم تەواو کرد. «چونکە مەلە کووت و هیز و تووان و شکۆ و مەزنايەتى بۆ هەميشە لە تۆرايە.» چاوم کردو «ئامىن.» خاچم کىشاو و ديسان دە وینەى مەسىح و مەريەم رامام. مەريەم شالىکى شىنى لە کۆل بوو و مەسىح دە پەرۆيەكى زەرد دا قۆنداغ پىچ کرابوو و لە باوەشى دايکىهوە بوو.

پىيە کاتم تەزىبون، لە جىو رابووم و بەرەو مىزى مۆمەکان چووم. پوولم دە سەندوو قە دارىنە چکۆلە کرد و وەك هەميشە حەوت مۆم راکرد. شەش دەنکيان بۆ مندالەکان و ئارتووش و ئاليس و دايکم و مۆمى حەوتەم بۆ باوکم. مۆمى حەوتەم هەلکرد و لە ژىر لىووە گوتم «يارمە تىم بدە.»

بە دەورى کلىسا دا گەرام. نزيك شويىنى کۆرى گوژانى، لە پال کۆنە ئۆرگ، تەتەلە گەلىكى بچکۆلە کە خەلک بۆ وەدەس هينانى ساغ و سلامەتى يا وەديهاتنى قەست و نىيەتە کانيان پيشکەشى کلىسايان کردبوو، بەديوارەو هەلواسرابوون. ئەو گشتە سالە، ئەو هەموو جارە هاتبوومە ئەم کلىسايە، ئەم تەتەلەنەم قەت بە وردى نەخويندبوو. زۆرەيان بە زمانى هەرمەنى بوو، چەند دانەيە کيان ئىنگىلىزى و بەردىكى چکۆلەى مەر مەر کە بە زمانى فارسى لەسەرى نووسرابوو:

مەريەمى دەژ* ، دايكى داخدار

بە برىنەکانى رۆلە کەتم سویند دای و

رۆلە کەمت بۆم گەراندەو.

دەستم بە بەردە چکۆلە کە دا هینا و گوتم «ئافەرەتەى بەستە زمان.» کە گەيمە بەر دەرگەى کلىسا لە خۆم پرسى «بەچى را بزاین دايكى مندالە نەساخە کە تەتەلە کەى پيشکەش کردوو نە باوکى؟» زۆريامەو لەى مېحراب ، خاچم کىشاو و وەدەرکەوتم.

بەرەو مال بوومەو. هەواکەى گەرم و دلگر بوو. لەمىژبوو چىژم لە گەرما نەدیبوو؟ مابوو بگەمە سىنەما تاج، چاوم لە دەستە راست کرد. لە بنەبانى کۆلانى بنبەست دا، دەرگە مەزنە شىنە کە وەك هەميشە داخرابوو و پاسەوانىکىش روژان ئاسا لەبەر دەرگە وىستابوو. بىستبووم گەرە کىکى وەك بازاری کويتىيەکان لەوبەر دەرگە شىنە کە دا هەيە کە قاوەخانە و دووکان و

مالی تیدایه. نافره تانی نهو بهر دهرگهی شین پیده چوو سالّ به سالّ لاقیان لهو گهره که نه دهنایه دهرهوه. زۆرجار پیتم خۆش بوو نهو بهر دهرگهی شین ببینم به لام لیم روون بوو نه مکاره دژواره.

میتریکه عهره ب پیتم شهش بزنی وه پیتم خۆیدا بوو و به پیاده پیدایه دهر پوسی. میتریکه تری عهره ب به سواری دوو چهره له گه لئی دههات و به یه کهوه دهئاخۆتن. دوو چهره سوار ههولئی نهوهی بوو پی به پیی هاو پیکه ی باژوی و ته گهری پی شهوه یه کبین بهولا و بهو لا دا ده چوو، بۆی گازی پالا وتنگه دههات و ناسمان ساو و په لئه هه وریکی لی بهدی نه ده کرا.

له جی جی شه قامدا دارخورما به رهو ژور هه لچوو بوون و کۆمه لگه لی گیاو گۆل له چه نندین شوینی دا بهر چاو دههات. پییدا رویشتم هه تا گه یه سینمه تاج. ئەم گشته ساله له ئابادان بووم و هه موو جاری سه رم له جیاو زی نیوان به شی کۆمپانیا نهوت و شوینه کانی تری شار سوپ ده ما. ههر ده تگوت له چۆله واریکی بی ئاو گیا را پیتم دهنایه ناو باغیکی سه وزه وه.

ههر دوو بهری شه قامه پانه کان، خانووبه ره ی یه ک چه شنیان لی دروست کرابوو به شمشادگه لی یه کدهسته وه که وه مندالانیک ده چوون که تازه له ئارایشتگا گهراونه وه. بهر یز ویستاون و چاوه پیتی نازمن که بی بلئی «به به به، مندالی چه ند پاک و خاوین و ریک و پیکن.»

لامدایه شه قامه که ی خۆمان. ته نیا دهنگی سپر سپره و قهره ی نیو به نیوه ی بۆقه که مان ده بیسرا. ده دور و بهرم روانی و پیتم وابوو ئەم شاره گهرم و کپ و سه ر سه وزه م پیخۆشه دهرگه ناسینه که ی هه وشه م کرده وه و وه ژور که وتم.

ئارتووش و منداله کان له چیشتخانه بوون. دووانه کان په شیو و به په رۆش تیم روانین و ههر که بزهی سه رلیومیان دی نامبازم بوون. نارمن هاته پیتم و کۆمه که بیم که ماچ کرد کشاوه. ئارتووش گوتی «قاوه دروست بکه م؟»

هه لویستی منداله کان نه وه بوو که بۆ فراوین نه چینه یانه. نارمینه گوتی «ده بی وانه کائمان بخوینین.» نارسینه گوتی «چی وای بۆ تاقیکردنه وه کان نه ماوه.» چیشته کانی دوی شهوم گهرم کرده وه.

ئارتووش دۆلمه ی له گه ل پلاوی سپی خوارد و گوتی «به گویی دایکت نه گاته وه، دۆلمه له گه ل پلاوی سپی زۆر خۆشه.» گه لیک جار له بهر نه وه که دایکم گوتبووی ههر مه نیه کانی جولفا دۆلمه له گه ل برنجی سپی ده خۆن پیی پیکه نیبوو. کاتی له سه ر میتر هه لده ستا گوتی «چیشته کانی دوی شهو له و په ری خۆیدا بوو. به تاییهت دۆلمه که قسه ی له سه ر نه بوو.»

ناشخین تۆزی دۆلابه کانی ژووری خەوی دەتەکاند و یەك بین دەئاخۆت.

«کلاریس خاتوون گیان، دەبەر بەژنت مەرم، لە دلت گران نەیه، بەلام پیم خۆش نییه دەبێ بیی. هەینی میوانم هەیه، شوووەکم هەمامی دەکا، هەزار بەدبەختیم هەیه، سەرەپای ئەو لە هەموو کارەکانم رەخنە دەگرێ. "بۆ ئاوات شۆرد؟ بۆ وههات ئوتوو کرد؟" پاشان بێ نیوبر له گهه کور و نهوه کهی کیشهیه تی، کوره کهی ئیجگار باشه. لام تا کام قسه ناکا. بەلام نەووەکی — وهی، وهی، وهی چ مار برژیینیکه. زمانی هیئندهی تریژوووییکه. جوون دەدا و شت داوی و هەرچی لەبەر دەستی بی به مقهست وەریدەگەریتتی و —» پەرۆی تۆز تەکینی دانا. «لە پال تەلهفۆنەو بە بیستم بە یه کیکی دەگوت "ئەگەر ئەمنت خۆشدهوی دەبی بەدی لە بناگوویی ئاغای وازگین" کلاریس خاتوون گیان خۆ دەیناسی؟ مامۆستایه —»

ناشخین که تۆز تەکاندن لەبیرکردبوو پیم گوت ئاغای وازگین دەناسم و دوی خاوین کردنەو هی دۆلابه کان بچی دۆشه کچه راحه تیه کانی ژووری دانیشتن بته که کیی. له ژووری خەو هاتمه دەر و بە خۆمم گوت «کچه تیوه نازانم له پال تەلهفۆن له گهه کیی بوو؟ ئارمەن؟ نه کا ئارمەن بدا له بناگوویی —» بەرەو زەنگی تەلهفۆنە که چووم. دەبوو له گهه ئارمەن ئاخۆتبا. تەلهفۆنە کم راکرد.

دەنگی وەك هەمیشە هییدی بوو. «گەرەکم بوو بابەتی میوانداری پینج شه مه شه و سوپاست بکه. زۆرمان زەحمەت دای. سەرەپای ئەمە دوی شه و کتیبیکم دۆزیهوه، گۆم رەنگه پیتت خۆش بی. دامناوه دووشه مه بیهیتنم. خۆ بریاری دووشه مه ت له بیر نه کردوه؟»

لایه نیکی بیرگه م قیژاندی «بلای دووشه مه کارم هەیه. بلای وه ختم نییه. بلای دەست و بالم بەنده بلای —» بە هەلە داوان وەلامیم داوه که هیچ زەحمەت نه بوو و سوپاس بۆ کتیبه که و بریاره که شم له بیر نه چوو. تەلهفۆنە کم دانا. دوو لایه نی بیرگه م ده گیانی یهك به ربوون.

پالڻم وه ميڙي ته له فون دا و هه وٿي نه ودم بوو بير له شتيڻي تر بکه مه وه. به چ
بيانووييکه وه له گهڻ ٿارمن بدويم؟ ٿاشخين نه و جار ٿيدي بوجي هاوار ده کا؟ کات ٿميڙ
بوو به چوار و چاره گيٽڪ ، منداڻ چيان ليڻهات؟

که سهرم هه ليڻا هه سڀڪيانم له م بهر پشت دهرگه وه بيني که گه بيوونه جهرگه ي
ريگه باريکه که وه. دووانه کان هه نگله شه له يان ده کرد و ٿارمن دهستي نابوه گيرفاني
و له پشت سهري کيڙه کانه وه دههات. ٿاشخين ديسان دهنگي ٿي هه ليڻا. «کلاريس
خاتون گيان.» دهرگه م کرده وه.

ٿارمينه گوتي «هيٺو! بيستهڪ و دوو نوزده.»

ٿارسينه گوتي «هيٺو! دوو نوزده و بيستهڪ.»

گه ليٽڪ جار شڪم بڙ نه وه چوو بوو که نه کا دووانه کان ههر به تايبه تي هه ٿي
هاوچهن ده کن هه تا مراهي وه کو يهک وه ربگرن. به لام چوڻ؟ به ماموستا کانيام گوتبوو
له کلاسدا له سهر قه نه فه ي جيا و دوور له يه کتر دانيشن.

ٿارمن دهرگه ي مائي گاله دا و راهه ستا هه تا دووانه کان له هه ٿه ز و دابه ز
بهه ستن. چاهه رواني چي بوو؟ چوڻ بوو روڙان ٿاسا زوهه کي نه چوهه ژورهه که ي دهرگه که
دا بجا؟ ههر که چاوم ليڻي کرد گوتي «ته له فون له ميس جوودي ده که ي؟ يهک دوو هه وتوو
هه تا کو تايي تاقيرکرنه وه کان له کلاسي پيانو واز بيڻين.» دووانه کان به مه بهه ستي
دا کوکي له وته ي براکه يان سهريان بادا. به هو ي ٿوگري له نا کاوي به وانه و
تاقيرکاريه وه هيشتا ههر واقم ورمابوو که واق ورمانه که مي فره تر کرد. «ميڙوو
ده پرسيه وه؟ سبه ي تاقيرکريم هه يه.»

ٿاشخين هاته دالان. «کلاريس خاتون گيان.» نفورچيٽم له دووانه کان کوتا. سلاو
بکه ن. ٿاشخين دهنگي نزم کرد و قورباني سه دهه قه يان بوو. «سلاو له گول، سلاو له
سونبول، قهندو هه نگوين، شيرو شه کر. نا! بيٽشڪ کاري تو نييه.»

ٿارمينه و ٿارسينه به يه که وه گوتيان «چي کاري ٿي مه نييه؟» ٿاشخين گريڻي
ليچکه جهرموگه که ي له پشت مليه وه توند گريدا و هيماي کرده ژووري دانيشتن.
«راحتي ژووري دانيشتن.»

هه موو به يه که وه چوويشه ژووري دانيشتن. دوشه گچه ي راحتيهه کان له سهر يهک
هه ٿچنرا بوون. ٿاشخين يه کي له راحتيهه يهک نه فره يه کاني نيشاندا. چوويشه پيش.

نیوراستی به شیکی که دژسه گچهی دهکشا سهری و دیاری نه ده دا درابوو. پیده چوو
یه کییک به چه قو یا شتیکی نوک تیز دراندوویتی. روم له نارمن کرد که گیژ و ویش
تیم راما و گوتی «به خوا —» و له ژوروهه رایکرده دهروهه. دووانه کان چاویکیان له
ناشخین کرد و پاشان روویان دهمن کرد.

«نارمن نه یکردووه.»

«به خوا نارمن نه یکردووه.»

هیشتا نه مپرسیبوو ته دی کی کردوویه گوتیان «نازاین کی کردوویه، به لام —»

«— به لام نارمن نه یکردووه.»

ناشخین که دهسته کانی نابوو سه سکی سهری راوه شانند. وهی، وهی، وهی —»
به دووانه کانم گوت بهرشیو له سه رمیزی چیشته خانه یه و گوتمه ناشخین جاری شوینی
دراوه که به دژسه کچه داپوشی.

پوولی ناشخینم دا و ناشخین گری لیچکهی له ژیر چه ناگه یه وه توند کرد. ههر که
گری لیچکه له پشت مله وه بوو به و مانایه یه که ده یه وی دس به کار بی یا خه ریکی
کاره و له ژیر چه ناگه یه که ده به ست یانی له کار کردن بوته وه. زنجیری کیفی داخست و
به سه کانی جل و چیشتم که پیدابوو بیبا نایه ژیر هه نگلی و سوپاسی کرد. ده رگه له
پشته وه را داخست و له و بهر یه ده رگاوه ماوه یی چاوم لی نکرد. به سه ته و کیف به دس و
پشوو هه لمالا و له ریگه باریکه که وه به ره و ده رگه ناسینه که ریکه وت. به خوّمم گوت
«نافرته ی به سه ته زمان. جگه له زه همه تکیشان چی له م ژیا نه ده سه که وت.» به ره لیبینه م
کرده وه و توورم دایه نیو قولینه ی جله گه مارگرتووه کان. له ته واوی نه و روژدها هاوشان
له گه ل ناشخین کارم کردبوو و به ره لیبینه که م گه مار گرتووبوو.

چوومه ژوروی نارمن، به و مه به سه ته وه که له بابته درانی راحه تیه وه هیچ قسه یه که
ناکه م. قسه ی گرنگترم بوو که بی که م. کتیبی میژوو کی پیدام پرسیم «ته ری چ باس له
ئاغای وازگین؟» له سه ته ختی دانیشته. «خراب نیسه. بوچی؟» کتیبه که م کرده وه
«هه روا.» هه ستا کیفی قوتاخانه ی کرده وه و به شوین شتی داگه را. ته سه قه زا تیمرؤ که
چوومه ده فته ر، ئاغای وازگینیش له وی بوو. «کتیبی میژووم لیک نا.» «بو چوو بوویه
ده فته ر؟» قه ت نارمه نیان بانگ نه ده کرده ده فته ری قوتاخانه مه گه ر بو ته می کردن
له مه ر بژوزی و خراپه کاری. گوتم ههر به راستی نه کا له بنا گوپی به پرسسی دابی.

قاقه زینکی چوار سووچی وده دستمدا. «بۆ ئەمه.» بەندی دلم پسا، بېشک و یستوویانه بچمه قوتابخانه. بېنگومان دیسان ته مە کراره. بېنگومان — قاقه زه کهم خوینده وه: «رێز گرتن له ئارمەن ئایوایان به بۆنه ی ههول و تهقه لالا له وانە ی ماتماتیک دا.» له جیوه ده رپه ریم و له باوه شم گرت و ماچم کرد. له پێکه نیینی دا و گوتی «خنکاندمت.»

که له جۆش و خرۆش که وتم گوتم «راستییه که ی ئەمرۆژانه زۆرم په رۆش بو ی.» له بیری شه وه دا بووم که به چ شیوه یه که وته که ی ئیملی بێنمه گوپی که گوتی «ده زانم بۆ به په رۆش بو ی. به من ده که ی ئەوها مه به. هیچکات بۆم به په رۆش مه به. کوره که ت نه فام نییه. ئیستا میژوو به رسه وه.» و داها ته وه کتیپی میژووی له عه ردی را کرد و دایه دهستم. بۆچی له بزم چو بوو کوره که م له خافلگیر کردندا پسپۆره؟

ده سنووسه که ی واژگینم هه تا دووشه مه ته قه لی هیئا. ماش پلاو و خۆریشتی ته ماتم بۆ ئارتووش لیئا که که یفی پیده هات. کیتی بادامیم بۆ منداله کان دروست کرد. له سه ر ئارمه نیش نه مپرتاند بۆچی ژووره که ی ریک و پیک نییه و دووانه کانم برده دیتنی فیلمی تام به ند ئەنگوشتی، ئارمەن گوتی «تاییه تی مندالانه.» و ره گه لمان نه که وت. شه وی دوایه هه رکه گوتی «سینه مای یانه ی نه وت فیلمی ته ره زانی هیئا وه.» گوتم «به و مه رجه ده تانبه م سه بی له سه ر له خه و رابوون نووکه تان* نه یه.» دووانه کان له وه ی که حازر بووم دوو شه و له سه ر یه که بیانبه مه سینه ما هه م سه ریان سوورما هه م خۆشحال و هه تا ئارتووش نووکاندی که واژی ئاژۆتنم نییه،» دووانه گوتیان «تا کسی ده گرین.» سه ر و سه کوتی هه ر چواریان هه ر بۆ وه ده بوو چواریان لیبکه ی. کاتس گوتم «رێگای یانه فره دوور نییه، له وه ده مه ی رۆژیدا شه قامه کانیش چۆلن که و ابوو — ئارمەن ده ئاژۆت.»

له سینه مای سه ر ئاوه لای یانه ی نه وت هاو رپی منداله کان به پالنه وانبازیه کانی تارزان حه په سام و به کاره جوانیه کانی چیتا پێکه نیم. له هه وای گه رمی شه ودا، له لایه ک بۆی چه م ده هات و له لایه کی ته ره وه بۆی که باب کوو ییده ی میواخانیه ی یانه ی نه وت. به شایی و خۆشی منداله کانم که یف خۆش بووم.

به‌یانی دوشه‌مه هه‌ور و هیل بوو و بایه‌کی به قه‌وه‌تی ده‌هات.
 مندالنه‌کاتم ری‌ده‌کرده قوتابخانه‌که نارمینه‌گوتی «ئه‌گه‌ر هه‌لی‌کرده باهۆز چی؟»
 نارسینه‌گوتی «بیشک خاتوون مانیا مه‌شفه‌که ته‌عتیل ده‌کا.» نارمه‌ن کیفه‌که‌ی
 ده‌سدایه و ری‌که‌وت و گوتی «چ باشتر.»

دووانه‌کاتم راسپارد «له‌بیریان نه‌چی کتییی چیرۆک و په‌راوی وه‌رگی‌پراوه‌که بده‌نه
 خاتوون مانیا یا ئاغای وازگین.» نارمینه‌گوتی «به‌لینیت دابوو بۆمانی بخوینیه‌وه.»
 گوتم «ئاغای وازگین په‌له‌ی بوو. کاتی بلاو‌کرایه‌وه به‌یه‌که‌وه ده‌بخوینیه‌وه.» گوتیان
 «باشه.» و روومه‌ته خزینه‌کانیان هی‌نایه‌پیش یه‌کترمان راموسی و هه‌تا به‌ر ده‌رگه
 ناسینه‌که له‌ته‌کیاندا چوم.

ئه‌گه‌ر مه‌شق ته‌عتیل بو‌وايه مندالنه‌کان زوو ده‌گه‌پرانسه‌وه مال. گه‌ره‌کم بوو زوو
 بگه‌رپینه‌وه یا نا؟ ده‌بوو دوعام کردبا هه‌لکاته باهۆز یا دوعام کردبا هه‌لنه‌کاتی؟
 ئیمیلی له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌خۆیان ویستا‌بوو. ساکۆی سورمه‌یی و پی‌سی‌ر توۆری له‌به‌ر
 دابوو و گۆره‌وی به‌له‌ک کورتی چه‌رمووی له‌پنج کردبوو. پاس گه‌یشتی. نارمه‌ن له‌پال
 ده‌رگه‌ی پاس ویستا هه‌تا ئیمیلی سوار بوو. ئارتووش له‌پشت فه‌رمانی شو‌قرلیت
 دانیشتبوو. هه‌ناسه‌م راگرت. ماشین به‌ دووه‌مه‌ین سلف هه‌لبوو و هه‌ناسه‌که‌م
 ده‌ردایه‌وه. ئارتووش بزهی هاتی و به‌رپی‌بوو پاشان توۆرمزی لیدا و سه‌ری له‌په‌نجه‌ره
 وه‌ده‌رنا. «ئیمرو دره‌نگ دی‌مه‌وه. له‌بیرته؟» به‌ده‌م بزه‌وه سه‌رم بۆ له‌قاند که‌ئا
 له‌بیرمه. شو‌قرلیت و پاسی قوتابخانه‌که دوور که‌وتنه‌وه ده‌رگه‌ی ناسنیم پی‌وه‌دا و به
 هه‌وشه‌دا رویشتم. با‌چهند گوله‌قاقه‌زی وه‌حه‌وا خستبوو و هه‌لیده‌سووراندن.

هیشتا ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌م پی‌وه‌نه‌دابوو که‌جیردی کرانه‌وه‌ی ده‌رگه‌ ناسنیه‌که‌م بیست.
 له‌م به‌ر ده‌رگه‌ توۆریه‌که‌وه دیم که‌ ده‌هات. فانیله‌ و دامی‌نی ره‌ش له‌به‌ردا، که‌وشی
 پانییه‌ ته‌خت له‌پیدا و شالی چه‌رموو به‌شانه‌وه. بۆیه‌که‌مجار به‌دیتنی گه‌شامه‌وه.

له‌پشت می‌زی چیشتخانه‌دانیشته‌وه له‌بری چا و شیر، دا‌وای قاوه‌ی کرد. هه‌تا
 خه‌ریکی قاوه‌بووم ده‌نگی لی‌پوه‌نه‌هات، جگه‌له‌وه‌ی که‌ «هه‌لی‌کرده‌ته باهۆز. ئه‌وده‌م له
 هی‌ند بو‌وین به‌شوین ئه‌م چه‌شنه‌هه‌وايه‌دا باران ده‌باری.» قۆه‌کانی له‌پشت سه‌ریه‌وه

كۆ كوردبۆۋە. جگە لە جووتىڭ گوارەى مروارى جەواھىرئىكى ترى نەبوو. قاوہ و قاپى بىسكويى نايىسم لەسەر مېز دانا و لە ھەمبەرى دانىشتم. ماوھىي بەبى دەنگى دە فىنجانەكەى راماسا. لە دەرى باى دەھات و دەتگوت ھەرجى تۆز و خۆلى چۆلەوارەكانى خوزستان بوو لە تەك خۆى رادەدا. گولە نۆكەكانى سەر قەرنىز بوو دەلەرىنەوہ.

لېم پرسى «حالت خاستر بووہ؟» مەبەستم ئەو نەبوو كە ھەر قسەيەكم كوردبى، ھەر بەراستى پەرۆشم بوو. ھەرچەند كە ئىمىرۆ رەنگى سىيى ھەلنەگەر ابوو و تەنيا لىوى بە ماتىكى پەمەيى سوور كوردبوو.

قومىكى لە قاوہ كە دا و سەرى ھەلئىنا. چاوەكانى وەك دوو ھەلماتى رەش دەينواند. كۆخى. «ئەو شەوہ نازام بۆچى ناخۆتم، خووم بە دەردى دل نەگرتووہ. ھىچ كات لە بابەت خۆمەوہ لەتەك كەس نەناخۆتبووم، رەنگبى، چونكە لام وابوو كەس تىناگا. بۆچى وەمزانى تۆ تىدەگەى، نازام.»

كپ بوو. گولدانى سەر قەرنىز لەگەل ھاژەى باغخوون بۆۋە.

يەكى لە گوارەكانى لە گوئ دەرىنا شلكەى گوئى دامالى و گوارەكەى دە گوئ كردهوہ. لە سەرەخۆ دەئاخۆت. وەك ئەو نەخوازى دەنگى بىستى. «ئىمىل تەنيا رەنگى چا و ھۆگرى بە كتيبى لە باوكى بۆ بە ميرات ماوہتەوہ. بە پىچەوانەى باوكى كە شىعەرى لە ژيانى راسەقىنە ھەلداوارد، ئىمىل دە چىرۆك و شىعەر دا دەژى. ھەر لە مندالىيەوہ بى نىوپر ئەويندار دەبوو. پىيى وابوو ئەويندارى داىكى ئىمىلى بوو. كىژە لە بنەمالەيەكى دەسكورت بوو. باوكى ھەمىشە سەرخۆش بوو و زوو زوو لىسى دەدا. ئىمىل دەورى رزگاريدەرى گىپرا و باشە — ناخر كىژە كەشخە بوو. لەپىشدا دژايەتيم لەگەل زەماوہند كرد بەلام پاشان كە كار لە كار ترازو ملەم دا. ھىشتا دوو مانگى لى بەسەر نەچوو بوو تىنگەيى بە ھەلەچووہ. كىژە پاش چەند سال مرد كە ئەوہش ويستى خوا بوو.

گولدانى گولە نۆكە بە ھاشەيەكى ترى با كەوتە ھەوشە، دەنگى شكانيم لە ھەوشە بىست. بە تەواوى پەرۆشىم بوو. بۆ ئەوہ كە گولدان شكابوو يا لەمەر ئەوہ كە يەكى بەم ساناييە لە مردنەوہ دەدوا؟

گوئى «ھەلئىژاردنەكانى* ھەمىشە سەھوو بوو. ئەویش لەمەر بى زەينى يەوہ چەندىن و چەند جار ئەم شار و ئەم ولات ئەو ولاتم كرد لەمەر ئەوہ كارىك نەداتە دەس

خۆی و من و ئییمیلی. بۆ من ئیتر زۆر گرینگ نییه بهلام ئییمیلی توانای تهوهی نییه، دهترسم کاریکی بی جی بکا. دایکی لهبابهت روحیهوه — «

رستهکهی تهواو نهکرد، سهری بادا و دوامین قومی قاوهکهی خواردوهه و فینجانهکهی نایه نیو ژیر پیاله. ههر بۆ تهوه قسهیهکم کردبی هیمام کرده فینجان. «فالتان بۆ بگرمهوه؟» بی جی دهئاخۆتم. نه باوهرم به فالی قاوه بوو، نه ههر فالگرتنهوهم دهزانی. ههر بۆ تهوهم بوو شتییکم درکاندبی.

وهك تهوه له خهه رابی، له ناکاو تهسکهملی کیشا دواوه و ویستا. دهستی به قژییدا هیینا، شالیهکهی سهرشانی ریك خست و گوتی «وهختم گرتی. فال؟» چاوی له فینجانهکانی قاوه کرد و زهرده خهههاتی. «لهمیژ سائه فالی منیان گرتوتهوه.» پاشان چاوهکانی لیك نا، کردیهوه و ده سیاقهلهمی سایات نوا راما. شیعرهکانی پیخۆش بوو. دهیگوت له دلتهوهی گوتوون. خۆشی ههمیشه له دلتهوه گوتی. هیچ کهس نهیزانی.» ههتا دهرگهی مال له تهکیدا چووم. لهبهر دهرگه زۆریاوه دهستی نایه سهه قۆلم و بی وازانه پیکهنی. «ئیمیل زوو دلێ دهدۆرینی.» شالیهکهی ههتا ژیر چهناگهی هیینایه خوار. «چاوت له سههه بی. ههلوئیستیکی دروست نییه. نهسههتی بکه.»

له دریژیایی ریگه باریکهدا بهرپیوو شالی سهه شانی به هۆی باوه دهسهکاوه. باریکه ری تهژی له گولته کاغزی سوور و شین بوو، داره بی چهشنی ئافرهتیکی که به هۆی خهههتهوه پرچی برنی شیواو و جارز بوو. دلتهوه گهلی بارانه بهر لهوه وهعهردی کهون دهبوون به ههلم و ئاسمان سوور داگهراوو.

٣٨

سههه به ههموو ژووهرکاندا کرد و شوینی هییندی شتنام گۆری که پیویستیش نهبوو. لهبهر یهکه یهکی پهنجهرهکان وهستام و روانیمه دهرهوه، گهلا تهمهتهکان بی پشوو دهلرینهوه و گولتهکان چهپ و راست دهبوونهوه. دارهکانی ئارمینه و ئارسینه گشتی گولتهکانیان به با دابوو. دارهکهی ئییمیلی هیشتا چهند گولتی پیوه مابوو. داره بی پرچی دهرنی، تهنیا داره سیدر بوو که دهتگوت یهکی به با و با هۆز نهکهوتوه.

هه موو په رده كام داداوه. گوتم بچم گولډانه شكاوه كه له ژير په نجرهه چيشتخانه راكم نه چووم. گولډانه خوزه ويسته كه م شكابوو و ده تگوت نه باي هاتووه و نه باران. فيتهه ته حليل كه بهرز بووه چوومه ژووري خه. كه وقه وه بير تاغا مورتهزا كه ههر كه فيتهه ته حليليان ليندهدا، وهك ناويكي نه هييني پاقر بهييني ده بگوت ((فيدوس!)) و گورچيكي شره و برهه خوي كوډه كرده وه و ده رويي. زوري كيشا هه تا له روم هه لات بيرسم فيدوس ياني چي؟ تاغا مورتهزا بيكهني ((ياني فيتهه ته حليل.))

لايهني ره خنه گر زه رده خه نه يه كي هاتي. بويه بير له تاغا مورتهزا ده كه يه وه هه تا نه پرسم بو ليوت سوور ده كه ي؟ بو چي سهرت داديني؟ بو به و گشته راراييه وه كريم له ده ستت ده سووي؟)) شه يه كه م نايه وه سهر ميزي خو رازانده وه. ده يه وي چ بلي؟ ته گر گوتي چ بليم؟ ده بي چ بليم؟ دا يكي گوتبوي ((هه لو يستيكي دروست نييه.)) دامينم راس و ريس كرد. لايهني دلوفان رينمووني كرد. ((بلي به يه كه وه دوستين دوستگه لي باش.)) ثاره قه ي بن هه نكلم وشك كرده وه و دهنگي زهنگي ده رگم كه بيست رهنگي چري سووراوه كه م به ده سماق قاقهزي پا كرده وه، له دالاندا بيرم له وه ده كرده وه كه بو چي هه وا تاري بووه؟

هه تا ده زگيره م بادا، ده رگه به ته وژم كرايه وه. ئيميل هاته ژوور و بري له توژ و خو ل و گه لا و گياي له گه ل خوي ره پالدايه دالانه كه وه. شتگه ليكي بوري وهك كولله يان ده نيو دابوو. ههر دوومان ده رگه مان به زه سمته بو پيوه درا و پالمان وه ده رگه دا. ئيميل پشوي سوار و قژ و ده موچاوي خو لاوي ببوو. گوتم ((چيه، چ بووه؟))

ده ستي به سهريدا هيئا. كراسه كه ي داته كاند. ((كولله كان.))

گوتم ((چي؟)) ده بيست كولله ي مردوو و نيوه روچ. بي شك رهنگم بزركابوو و بي گومان هه لده له رزيم، چونكه قولمي گرت و پرسى ((بو هه لده له رزي؟ نه ت بيستبوو؟)) وهك گيژان چاوم تي بري. ((چيم نه بيستبوو؟)) شالواري ته كاند ((كولله كان جارو بار له كاتي كوچكر دنياندا — ته تو حالت باش نييه. وه دانيشه.)) ديسان گيژ و ويژ ليي روانيم و ئيزم دا بمباته چيشتخانه ي تاريك و نووتهك. له سه ره سه كه ملي دانام. چراي هه لكرد ده رگه ي سه لاجه ي كرده وه و ناوي بوم تي كسد. شه ربه ي كه دا يه ده ستم گوتم ((مندا له كان.))

ئەسكەملىكى تىرى ھېنا پېش، لە ھەمبەرم دانىشت و داھاتەوہ لام. خەمت نەبى. بەر لە ھاتن تەلەفۇنم لە مەكتەب كىرد، ھەتا دنيا ئەھوہن دەبېتەوہ لەھوى رايانەدەگرن. پەنجەرەيەك كىراوہ نىبە؟ كۆلېرەكان كووزانەوہ؟» ھەر چاوم لىتى كىرد. نازانم چۆنم چاۋ لىكىرد كە چاۋەروانى وەلام نەمايەوہ، ھەستاۋ رايكىرد.

قومىكىم ئاۋ خواردەوہ يا نا؟ رابووم چوومە لاي پەنجەرەكە. سەر قەرنىز تەژى لە كۆللە بوو. مردوو و نىوہ گيان. گۆم خۇزگا گۆلدانەكەم لە ژىر پەنجەرە راكىردبا. ھەوا تارىك بوو و دەنگى دەبىسرا كە تا ئەوكاتە شىعەرەكەيىم قەت نەبىستبوو. ئىمىل لە پىشتەوہ را گوتى «دەنگى بالى كۆللەكانە.»

لە لاي يەكتر وەستاين و چاومان لە ھەوشە كىرد. كۆللە لە ئاسمان دەبارى. دەنگى كەوتنە خوارەوہيان چەشنى خىشە خىشى چەمۆلە بوونى خەرۋار خەرۋار قاقەز بوو، بىگومان ھەلدەلەرزىم يا رەنگم ھېشتا ھەر گۇرا بوو، چونكە گوتى «دانىشى باشتە نىبە؟»

لەسەر دوو ئەسكەمەلى ھەمبەر يەك دانىشتىن. گوتى «تا ئىستا شىتەكت لە بابەت ئەوہوہ نەبىستبوو؟» ھەر كە سەرم بادا گوتى «كۆللەكان كۆچ دەكەن.» روومەتى رىك نىك روومەتم بوو. «ھىندى جار چەند كىلۆمىتەر دەفرن.» شۆينە براۋىكى چىكۆلە بە چەناگەيەوہ ديار بوو. «كە ماندوو بوون، دەبنە دوو قۆل. قۆللىكىان دەچىتە ژىرەوہ و قۆلى سەرەوہ لەسەريان دادەنىشن و ماندورويان دەھەسىننەوہ.» شۆينە براۋەكە بە ديارەوہ نەبوو، «ئەوانەى ژىرەوہ بە ھۆى ماندوو بوونەوہ دەمرن و دەكەونە خوارەوہ.» لە پەنجەرەوہ روانىبە دەرى كە ھېشتا ھەر تارىك بوو. قۆل قۆل بوون گەلى جار لەكاتى تىپەرىن بە سەر زەريا و ئوقيانووسدا روودەدا و گەلى جارېش ئەودەم كە بەسەر شارەكاندا تىدەپەرن.»

دەنگى دەروہ نەدەپراوہ. ھەنووكە چەشنى دەنگى چەندىن فرۆكە بوو كە راست بەسەر سەرم دا پرا. پىدەچوو ھەروا ھەلبەلەزم چونكە گوتى «تاقەت بىنە ھەر ئىستا لايەك وەلايەكى دەكەوى.» يەكجى بىرم كەوتسەوہ كە «دايكت؟» روانىبە پەنجەرەى تارىكەوہ. ھەبى خەوى خواردبوو. خەوتوہ. ھالى باش نىبە. ھەر چەند جارېك ھالى زۆر تىك دەچى.»

کپ دانیشتم ههتا دهنگی فرۆکه و خشه خشی قاقهز نزم و نزمتر بۆوه. ههوا بهرهو
رووناکی دهکشا. ههر دهتگوت خهونم دهدی.

به دهنگی زهنگی تهلهفۆن راجه نيم. دهستم نايه سه ر رومه تم و توند گوشيم.
رهنگبێ له مه پ ئه وه که له خه و نه ديتنم دلنيايم. تهلهفۆن سيهه مين جار زهنگی ليدا.
به دايکم گوت حالتم خاسه و زۆر باش بو که ئاليس له نه خووشخانه وه تهلهفۆنی
کردوه و چ خاستر که يووپ تهلهفۆنی له ئاليس کردوه و نا، ئارتووش له
خوره مشاره وه تهلهفۆنی نه کردوه و مندال له قوتابخانه ن و ئا. رووداويکی ترسناک بو
« — ههتا پرسيم «که و ابو ئه تو ته نيای؟» گوتم «پاشان تهلهفۆن ده که م.» و گوشيم
دانا.

هيشتا دوو ههنگاو دوور نه که وتبوومه وه که دوو جار دهنگی زهنگی تهلهفۆن هات.
به نينام گوت «ئا، ئا، ترسيه نر بوو. چهند باش بوو که گارنيک له مال بوو و چهنده
باشيش که ههر ويۆليت پيکه نيوه. ئارتووش چۆته خوره مشار و ئا، خووشم گه ره کم بوو
تهلهفۆن له قوتابخانه بکه م.» کاتێ پرسى «که و ابو له م هه ل لا و بگره دا ته نيا بووى؟»
گوتم «دوايه تهلهفۆن ده که م.» گوشيم داناو زۆر يامه وه چيشتخانه.

هيشتا هه روا له سه ر ئه سه که مل دانيشتيوو. پييه کان پرۆ که يه ک ليک والا، له
پشتيند بۆ سه ر ئ چه ماوه به ره و ئه سه که ملی رووبه روو. ده پروانپه په نجه ره.
پالم وه شيپانه ی ده رگه دا. دهستم به قژم داهيئا و ههستم کرد دهستم خو لاوی بووه.
وه ک ئه و ده مانه ی گلی گولدا تم ده گوژری يا له باغدا شتيکم ده چاند. دوو جار له سه ر يه ک
پشميم.

پرسی «چاکتر بووی؟» سه رم بادا که «ئادی.» له ژيړ ليوه وه گوتم «حه ساسيه تم به
گل هه يه.» ئه سه که مله که م که م کيشاوه دواوه و دانيشتم. دههات ئاره قه بکه م. چهند
چرکه سات ههر بيدهنگی بوو و بوی گل.

لييم روانی. «چاوليکه کلاريس، ده زانم ئه زموونی ئه م کارهت نه بوو، به لام — —
له دلێ خو مدا گوتم «زوکه بيلی.»
له دلدا گوتم «مه يلی.»

هه ناسه يه کی قوولی کيشا. به رجه و ندی نيو حه وشه دلگر نييه. ده زانم که يفت به
کولله نايه، به لام — —

سه مجاره ناعیلاج بووم روومه تم به ههر دوو دوس بگوشم ههتا دلنیبام که نه خه وتووم. بهرجه وهندی نیو حهوشه؟ که یفم به کولله نایه؟

له جیوه رابوو. رابووم و چوینه دالآن. ده رگهی ماله وهی کرده وه. چاوم له حهوشه کرد. بیسک زور باشم ده دی. بیگومان هم به که بیان دروست نه بوو.

چیمه ن و دارو شمشاد و باریکه ری، هه موو شت و هه موو شوینی وهک یهک بؤر بوو. رهنگی بؤری کولله. چهند ساتی تیپه ری ههتا تیپگه م ته نیا ههر رهنگ نیسه، به لکو خویه تی، که گشت شوینی ته ژی له کولله یه. سه رم خه ریک سوو ده گیتزه وه ده هات. دهستی نایه سه رشانم. «گرنگ نیسه، خاوینیان ده که ینه وه.» نه مزانی که ی گه پرامه وه و چ وهختی له سه ر نه سه که مل دانیشتم.

نیمیل قاوهی دروست ده کرد و نه منیش وروکاس ده گولدانه که ی سه ر میز رامابووم. دوو گولنه سووره که ی نیو گولدامم به یانی نه و رژه ی که دایکی رژی له باغچه که دا چنیبوو. گوتم «نه وه چونه هم گولانه کولله یان له سه ر نیسه؟»

قاوه مان خوارده وه و نیمیل له بابته هه موو چه شنه کولله یه که وه دوا. کولله ی چوله وار، کولله ی سوور، کولله ی مه راکشی. چه شنیکی کولله ته نیا نیره که یان بالداره که نه ویش نه بو فرین. باله کان لیک ده سوئ و بو راکیشانی سه رنجی میوینه ده نگیان لیوه دینی. راده ی کولله کانی ههر گرؤپ که له زیادیدایه. روالهت و کرده وه یان ده گوپ. ره نگیان له قاوه ییسه وه ده بیته چی ره یی یا زهد و خویان له گهل ژیان کومه لایه تی رادینن. له کتیبی پاقتدا، یوئیل که یه کی له پیغه مبه رانی قهومی یه هوه وه، خه لک ناگادار ده کاته وه که له مه ر تاوانه کانیان توبه بکن ههتا له به لای هیرشی کولله بیاریزین.

به بیستنی دهنگی پاس راجه نیم.

له جه رگهی باریکه ری دا تووشی دووانه کان بووم که پیده چوو تیرو ته سه ل گریابن و تا منیان دی دیسان دایانه گریان. نارمه ن له پشت سه رمه وه ده هات. رهنگی سه ر و چاو و ناره قه ی ته ویلی واده نوینی که رواله تیکی هه میسه له سه رخوی هه یه. دووانه کانم له باوهش گرت و ماچم کردن و چه ندجار گوتم «ته واو بوو، ته واو بوو. نادی، فره ترسیته ر بوو.» پاشان رووم له نارمه ن کرد. دهستی نایه سه ر شانم و ههر که پرسی «له ته نیابیدا نه ترسای؟» بوغزم گیرا. ماچم کرد و له ژیر لیوه وه گوتم «ته نیا نه بووم.»

دووانه كان له م لا و لهو لام به سهر كولله كاندا تيپه رين و چووينه وه مال. ئيميل و نارمه ن ئه و كوللانه ي رژابونه دالان به پي فريپاندانه حه وشه، دوانه كام برده ده سئوري و ده ست و چاويانم شورد. كه هاتمه دهر، ئيميل له بهر دهرگه له تهك نارمه ن ده شاخوت. نارمه ن لي م راما. «ئه گهر كاريكت بوو، بانگم بكه.» ده ژوره كه ي خزا ده ستي كم به سه رو چاوم داهينا. هيلنجم ده هاتي، دلنه كزه م لي بوو و سه رم ده گيژه وه ده هات. پالم وه مي زي ته له فوندا.

ئيميل روانييه دهرگه ي داخراوي ژووري نارمه ن و پاشان له من راما «گهره كم بوو باخوم. نه كرا.» سه ري به رداوه. «پاشان ره ننگسي.» به ره وه دهرگه چوو. «بينگومان ئيميلي گه راوه ته وه. به لكو ترسابي.» سه ري و هرسورا ند و چاوي لي م كرد و پي كه ني «گهرچي خراپتر له دايه گهره ي له هيچ شتي ناترسي.» ده ستي نايه سه ر ده سگيره ي دهرگه. ماوه يه ك بي هه ست و خوست ويستا. پاشان ده ستي له سه ر ده سگيره هه لگرت و لاي لي نكردمه وه. «به لام ده بي بليم. ته نيا هاوه لي من هه ر توي. بينگومان ئه تو تي ده گه ي. لي پراوم له گه ل ويولي ت زه ماوه ند بكه م.»

۳۹

ته پله كه كه م به تال كرده نيو سه تلي زبل كه نارتووش هاته چيشتخانه. «دوي شه و نه خه وتووي؟» چاوم به هه موو شوي ني داكي پرا جگه له چاوه كاني. «خه وم لي نه ده كه وت. كتي بيم خوي نده وه.» ده ستي نايه سه ر شانم. «بينگومان رو داوه كه ي دوي ني نا په حه تي كردووي. ره نكت بزركاوه. هه ول بده ئيمر و چان بده ي. ته له فون له خزمه تكاري كو مپانيا بكه م.» چوو دالان. رو داوي دوي ني؟ بي شك مه به ستي له كولله كان بوو. شوي ني ده ستي له سه ر شانم گهرمدا هات.

به رده ي چيشتخانه م داواوه حه وشه نه بينري و خه ريكي ريك و پيك كردني مي زي تيشت بووم. دوو لايه ني بيرگه م مشت و مريان بوو.

له م حه فده ساله دا چه ند جار نيگه ران بووه؟ چه ند جار نيشاني داوه يا به زمان

گوتوويه؟

« زۆر بەدگمەن. »

« ھێشتا دروست ھەر ئیمپرۆ ئەشی کاتی یەکی لەو «زۆر بەدگمەن» ا نەبی؟ »

« بۆچ نەبی؟ »

« لە بەرەو ھە کە — »

ئارمەن ھاتە چێشتخانە و قسە یەکی کرد. چاوم لی کرد. « لە بەرەو ھە کە — »

ئارمەن تیم رامما. « شتیکت گوت؟ »

گوت « چیت گوت؟ »

« گوت ھەر ئیستا قەیتانی کەوشم توند دەکەم. رەنگت بۆ بزپکاوه؟ »

روانیمە کەوشەکان. « لە بەرەو ھە کە — »

دووانەکان رایانکرده ژووری. « بەیانی باش. » « بەیانی باش. »

ئارمینە گوتی « دوێ شەو لە خەونم دا لەتەك ئیمیلی چووینە ئەستیرك. »

ئارسینە بە تل ئەژماردی. « لەتەك ئیمیلی و سووفی و پووری و ویولیت و ئاپۆ

ئیمیل چووینە ئەستیرك. »

ئارمینە لە پشت میژ دانیشت. « خەلك بەم گشتیە نەبوو. »

ئارسینە دەس لەسەر پالگە ی ئەسکەمل گوتی « بوو. »

« نەبوو. »

ئارسینە پێی دە عەردی کوتا. « بوو. »

پیم شك نەدەھات دووانەکان لەتەك یە کتر دژایەتیاں کردبێ، ئیستا ھەر ئیمپرۆ

دەبووایە لەتەك یە کتر دژایەتیاں کردبا؟ قیژاندم « بیدەنگ بن. »

بۆ ماوہی کپ و بیدەنگ بوون. پاشان ئارمینە سەبیریکی بە خوشکی گوت « ئەمن

خەونم دی یا ئەتۆ؟ » ئارسینە لیوی ھەلقەرچاند. « ئەمنیش لە خەونە کە دابووم،

نەبووم؟ » ئارمینە فکریکی کردووه و گوتی « بووی. » ئارسینە گوتی « کەوابوو سووفی و

پووری و ویولیت و ئاپۆ ئیمیلیش بوون. » ئارمینە گوتی « باشە، بوون. دایە، تکایە

شیر. »

لیو و لووتە داھیلراوہ کە ی ئارسینە ھاتەوہ سەر جیگە ی خۆی و گشت دەموچاوی

بوو بە پیکەنین. لەپشت میژ دانیشت. « دوینی کە بارانە ی کولسە دەستی پیکرد

خزمەتکاری قوتابخانە گوتی ئاخو زەمان نزیك بۆتەوہ. ئاخو زەمان یانی چی؟ » ئارمەن

بۇ شى كردهۋە. ئەگەر كاتىكى تر بوۋايە بېنگومان لەم ئاگادارىيە كەم و زۆر دروستەى سەرم سۈر دەما. كاتىكى تر نەبوو.

ئارمىنە نقاندى. «ھەشە تەژى لە كۈللە بوۋە. ھەتا لاي پاس چۆن —» ئارسىنە شېرەكەى نايە سەر مېژ. «ھەتا لاي پاس چۆن —» ئارمەن گوتى «يەك يەكە لە باۋەشتان دەكەم و ھەتا نزيك پاس دەتانبەم. باشە؟» دووانە لە قاقاي پېكەنېنياندا. «ئەى گيان سوار پىشتى دەبېن.»

چاوم لە ئارمەن بوو كە بە دووانەكان پېدەكەنى. گوتم «چەندە گۆراۋە.» كە شىرى بۇ ئارسىنە تىكرىد پېم وابو «گەورە بوۋە.» پېم خۇش بوو بگريەم. نەمدەزانى بۆو دەمزانى و نەمدەزانى.

ئارتووش دەس بە ردىنەۋە ھاتە چېشتخانە «كارگېرى بەشى خزمەتكارى دەلىسى ھەموو شتىكى پى گالتەيە. گوتم يەكې بنېرن ھەشە خاۋېن بكەنەۋە، پېكەنى و گوتى "ھەتا دوانىۋەردۆ خاۋېن كراۋەتەۋە." و گوشى دانا. كە گەيمە كۆمپانىيا دەچمە لاي بەرپرسى بەشى خزمەتكارى بزانم —» زەنگيان لېدا.

بەم بەيانىيە زوۋە كى بوو؟

بەم بەيانىيە زوۋە يووما بوو. چوار كورپىژگە بە دەموچاۋى خرۆكە و تاۋسوت و سەرى بە گويژان تاشراۋ لە ريزى پىشت سەريەۋە وېستابوون. ھەر پېنجىيان تەلىس و كىسە و كارتۇنى مقەوايان بە دەستەۋە بوو و يەك بەخۇ پېدەكەنېن كورپىژگە كام ھەتا ئەو رۆژە نەدىبوو و يەكە مجارىش بوو پېكەنېنى يووما دەبېنى. چوار ددانى زىرى بوو و لىچكە سوورە بەر بەرىنە گۆل درشتە سەۋزەكەى ھەتا نىۋقەدى داكشابوو.

گوتم «يووما ئەو چ باسە؟ بەو سەلاى بەيانىيە بانگ كراۋيە شايى؟»

كورپىژگەكان ورد پېكەنېن و يووما بە دەنگى بەرزەۋە پېكەنى. خاتوون موھەندىس ، ئىمپروۋ دەستىكى كەمى لە شايى نىيە. بە كورەكام گوت لەپېشدا دەچىنە لاي خاتوونى موھەندىس. خاۋەن بەزەيە. رازى بەۋە نابى ئىمەى كۆلۆ و چارە رەش زۆر شەكەت بكا. ۋەنېيە مندالىنە؟» زۆرياۋە لاي كورەكان كە ديسان سەريان بادا و لەسەر خۇ پېكەنېن. ددانەكانيان دەۋ دەموو چاۋە قاۋەبىيانەدا چەرموى چەرموو بوو.

ۋەك گيژان زەق چاوم دە يووما برىبوو كە ئارتووش لە پىشتەۋە را گوتى «چى بوۋە؟» گروپى پېنج كەسى ئىمە چەند خولەك دەگرۆپى چوار كەسى بەرەۋ روو راما.

یووما زووتر له هه مووان به مه بهسته که ی زانی. گه راوه و شتگه لیکی به عه ره بی به کورپیژگه کان گوت و هه ر پینجیان له پیکه نینیاندا. یووما نه و جار پیسی گوتن که هاتووه کولله کان بکړی، چونکه عه ره ب کولله سوور ده کړنه وه و ده بخون، ((وه کو تۆ، خاتوون موهه نندیس، ها؟ وه کو تۆ. ئه مجۆره.)) تلی ئه سپی کوژه و دۆشاو مژهی خه نه لیدراوی وه که ئه وه تۆ بقرتیننن به بهر ده میه وه گرت.

ئارسینه و ئارمینه دوو قۆلی گوتیان ((یه ق!)) یووما که نه ی بیست جار یکی تر گوتی ((جار جار هه له دیزه دا ده کولینن.)) ئارمه ن دایه پیکه نین. یووماش پیکه نی و گورپیژگه کان له یه کتر راما ن و ده تگوت هه موو پیده که نین. پیکه نین.

به یووما گوت له پیشتدا کولله کانی ریگه باریکه که کۆ بکاته وه پاشان ئه وانن تر، کاتیکیش گوتم پوول ناخوام، هه ر دوو ده سته ئیسکنه که ی که هه ر کام ده بیست بازنه ی تیدا بوو به رز کرده وه و گوتی ((خوا له خاتوونیت که م نه کا، خوا به دلن خۆت له گه ل بکا، خوا —)) ئه وه هه ر خه ریکی دوعا کردنی خۆی بوو که ده رگه م پیوه دا.

ئارمه ن دووانه کانی بانگ کرده ژووری خۆی. ((سئ وینه ی تازهی تارزان و چیتام

هه یه.))

ئارتووش پووشه یه کی نابوو هه سهر میزی ته له فۆن و نامه و قاقه زی ئه مبه ر ئه و به ر پیده کرد ((رۆژ ره شی خه لک به کوئ گه یوه که کولله ده خۆن.))
فه رشی دالانه که خوار ببوو. داهاته وه راستم کرده وه. ((له زۆر شویندا کولله ده خۆن. هه ر له کۆنه وه ده بخۆن.))

ئارتووش چاوی لیم کرد وچی نه گوت. دووانه هاتنه دالان. کلۆمه که یان ترازاند، سه ره تا تکینه کی هه وشه یان کرد و هاواریان کرد ((هه تا ده رگه ی ئاسنینه خاوین بووه.)) پاشان لووتیان تیک نا و له ئارمه ن روانن که له بهر نه ینوکی دالان قۆی دادینا.

ئارسینه گوتی ((واتا سواری کۆل نابین؟)) ئارمینه گوتی ((سواری کۆل نابین.)) و به بۆله بۆل وه ده رکه وتن. ئارتووش به ده م رۆینه وه گوتی ((که و ابوو کارگیچی به شی خزمه تکاری له خۆوه نه یده گوت)) له ته کیان چووم. یووما و کوره کان مژوول* بوون. به که متر له ده خوله ک سئ ته لیس پر له کولله له بهر ده رگه ئاسنیه که دا بوو.

هه تا ئه و رۆژه شه قامم به و راده قه ره با لڅ نه دیبوو. نافرته و میتر و مندال. شه لالنی ئاره ق و به له ز دارو شمشاده کانیان ده ته کاند و ئه و کوللانه ی به لقه کانه وه نووسا بوون

ده کرده نیو تهلیس و کیسه و هەرچی له گهڵ خۆیان هیئابوو و له سه ره وهی کامه دار هی نه میان و ههتا کوپیی شمشاده کان هی شهوپتره ده مه قالیان بوو. ده مگوت ده بیی هه مووی شار ئاوا بارودۆخیکی بی؟

پاسی قوتابخانه هیشتا نه هاتبوو. ئارمه نم دی که خه ریک بوو ده چوو ه شهو بهر شه قام. ئیمیلی له بهر ده رگه ی جی چوار ویستا بوو. ئارسینه قۆلمی راکیشا، «شمشاده کان.» ئارمینه زیقاندی «داره کان.» ئارتووش گوتی «پروانه.»

دوو میبری عه رهب شمشاده کانی لای چه پی مائه وه یان ته کاند. کولله کان که رژانه خوار، هه ر لقه رووت و قووته کان به ویوه مانه وه. گیژ و ویژ ده پاشا وهی شمشاد و داره کان رامین. ته نانه ت هیچ کامیان گه لایه کی سه وزیان پیوه نه بوو. قهت نابادام به بی رهنگی سهوز نه دیبوو. ئارمینه گوتی «ده لپیی چوونه ته ئارایشته گه ری و —» ئارسینه گوتی «و سه ریان له بن بنه وه را تراشیوه.»

زۆرتر له رۆژانی دی له وئ مامه وه و به دوای پاسی مندالان و شه وه رلیتی ئارتووشدا ده ستم را وه شاندا.

هه ر که زۆریامه وه هه وشه یوما مژوولی ته کاندنی داره بی بوو. هه ر ته نیا لقی درپژ و رووتی دار، شیوه ی تلگه لی ئیسکلیت، له شازاده خاتوون هوانس تومانیان ما بووه. روانیمه سه ر چیمه نه که. هیشتا به شیکی ته ژی له کولله بوو و شه جیگه یه ی که کوره کانی یوما کولله کانیان کۆ کرد بووه، ته نیا هه ر خاک و خۆل بوو. پینه ده چوو هه وشه هه تا دوینئ چیمه نی سهوز و ریکی ته ژی له گۆل و گیای لی روابوو، گشت شوینئ رهنگی گللی ده نواندا. هه ر به راستیش هه مووی هه ر گل بوو.

له ده‌ور و به‌ری می‌زی چیشتخانه دا ئەسکه‌مل بۆ هه‌مووان نه‌بوو. چه‌ندجار گوتم «له ژووری دانیشین راحت تر نین؟» به‌لام له‌نیو ئەو هه‌موو خه‌لکه‌ که هه‌موو پینکه‌وه ده‌ناخۆتن که‌س ده‌نگمی نه‌ده‌بیست. ئارمه‌م نارد ئەسکه‌مله‌کانی ژووری خۆی و دووانه‌کانی هیناو هه‌موو دانیشتین.

ئارتووش مژوولی گێرانه‌وه‌ی ته‌له‌فۆن له‌ خزمه‌تکاری کۆمپانیا بوو و گارنیک قاقا پیده‌که‌نی. ئارمه‌ن له‌ پشت سه‌ری ئارتووشه‌وه پالی وه پیتشخانی چیشتخانه دابوو. دووانه و سووفی له‌مه‌ر مه‌شقی جه‌ژنی کۆتایی سال‌ ده‌دوان و دایکم بابۆله‌ی که‌ره و په‌نیری بۆ دروست ده‌کردن. ئالیس له‌به‌ر نه‌ینوکی چی تۆزه‌که لیوی سوور ده‌کرد و نینا گوتی که‌م نین شه‌و کوله‌ سندان کوشتورانه‌ی که‌ له‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه ده‌گه‌رین و وه‌ک جی‌ت گره‌گرپانه. «مه‌ترسن. مه‌بزوون. قسه‌ مه‌که‌ن». ئاخرییه‌که‌ی ئاوم ده‌ شه‌ربه‌ کرد و هاوارم کرد "داسه‌کنی پیاوه‌که. خۆت زیاتر له‌ هه‌مووان ترسای". و به‌ تۆ بزی ئاوم ده‌ گه‌رووی کرد. "به‌ پینکه‌نین خۆی خه‌نی کرد و ده‌ستی کرده‌ ملی گارنیک، سه‌ری خوراند و گوتی "ئادی به‌ مه‌سیح. ئەمنی ورچه‌زله‌ خه‌ریک بوو زراوم بچی و هاوسه‌رم و ئەمه‌ هه‌ر ده‌لیی." و یولیتی نیشاندا که‌ جگه‌ له‌ من ته‌نیا که‌سه‌ی بوو که‌ پینه‌ده‌که‌نی و نه‌ده‌ناخۆت و فینجانی قاوه‌ی له‌نیو ژیر پیااله‌ دا خولده‌دا.

دایکم سیۆیکی چوار قاش کرد و یه‌کی قاشیکی دا به‌ دووانه و سووفی و قاشی چواره‌می بۆ ئارمه‌ن راداشت و که‌ گوتی «ناخۆم» خۆی قه‌پالی لیداکرت. «ئه‌منیش که‌ هه‌ر هه‌یج نه‌ترسام. ته‌نیا په‌رۆشی ئالیس و کلاریس و منداله‌کان بووم. له‌ هه‌موویان زۆرتر نیگه‌رانی کلاریس بووم که‌ به‌ ته‌نی بوو.»

له‌ پشت می‌ز رابووم و به‌ په‌له‌ ده‌سم کرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی پيشده‌ستیه‌کان. سووفی گوتی «پووری، خۆ ئەوانه‌ پيس نین. بۆ کۆیان ده‌که‌یه‌وه؟» ئارمینه‌ گوتی «نانی، دیسان سیۆ.» ئارسینه‌ گوتی «نانی، سیۆ.» دایکم گوتی «راوه‌ستن. ده‌رفه‌تم بده‌ن» و سیۆیکی تری له‌نیو ده‌فری میوه‌ ده‌سدايه.

ئالیس ده‌یگوت «هه‌رچه‌ندی به‌ یوویم گوت باوه‌ر بکه‌ ناترسم، گوتی ئیلا و بیلا هه‌نوکه‌ خۆم ده‌که‌یه‌مه‌ نه‌خۆشخانه. زۆرم هه‌ول دا هه‌تا رازیم کرد نه‌یه. بۆچی هاتبا؟

خۆ مندال نیم.» گارنیک دەستی نایە نیۆ دەوری نینا، چەند کلله تریی راکرد و یەك یەكە هاویشتیە زاری. ئالیس گیان، ببوورە، تکیا بەلێ چۆن بە ئینگلیزی گوتی ئیللا و بیلا؟» و خۆشی دایە پیکەن. دووانە و سووفی بە پیکەن خۆیان خەنی کرد و دایکم گرتنیە ژێر تانەو تەشەر. «بە دەمی پەرەو پیکەن لێ گەر و تاندا دەمینیتەو» ئالیس جێ تۆز و ماتیکەکی نایە کیف و لێ گارنیک مۆر بوو.

نینا لێ دەستی گارنیک دا «دیسان دەستت کردە نیۆ دەوری من؟» پاشان رووی دە ئالیس کرد. «وازی لێ بێنە. خۆ تۆ دەیناسی، بۆ قسە ی پەر و پووج بە شوین بیانوودایە. ئەمشۆ قەول و قەراریکتان نییە؟»

ئالیس لێ نینۆکەکانی وردبوو، کلکە وانەکی بە دەوری تلی دا سوورانو لیتوی ویک هیئا، «یوو پ ئەمشۆ گیرۆدە. دەبێ نامە لێ دایک و پووری بنوسی.» گارنیک ئەوجار دایە پیکەن و دوا ی زۆر پیکەن گوتی «گیرۆدەیی لێمە فرەتر؟» و چاری لێ دووانە و سووفی داگرت کە بە پیکەن و پیکەن کەوتبوون.

ئالیس گوتی «هەرئەو رۆژانە ئەشی ئیزن وەر بگرم» نینا نقورچیکێ دە گارنیک کوتا و مندالەکان کە هەر وای پیکەن پێی گوتن «ئێو بەچی لێرە وێستان؟ هەلێن پڕۆن.» دایکم خۆی باوەشپێن دەکرد و ئارتووش کاردی میوەخۆری لەسەر مێز هەلێدەسووراند.

ئارمەن بەسەر سەرمدار لار بوو لای دەفری شیرینی ، دوو دانە بیسکوتیم پێدا و روانیمە ویولیت کە لەو دەمەو هاتبوو تەنانەت قسە یەکی نەکردبوو. گوتم «داخوا چ بوو؟»

سووفی گوتی «ئێمە چوینە لای بووکلەکان مالا مالێن بکەین.»

ئارمەن گوتی «چوینە لای بووکلەکان —»

ئارمەن گوتی «مالا مالێن بکەین.»

ئارمەن گوتی «ئەم چووم سواری دووچەر خە بم.»

ئالیس گوتی «عیلاجم نییە دەبێ ئیزن وەر بگرم.»

ویولیت رابوو چوو لای پەنجەرە. «کوللە گولەکانیان خوارد؟»

تیی روانیم. قژەکانی وەك کلکی ئەسپی لیکردبوو و کەوشی پانییە تەختی چەرمووی لێ پێ کردبوو. تلی بە شووشە ی پەنجەرەدا هیئا. شوینی تلی لەسەر شووشە

جیما. گوتی «بەستەزمانانە.» ئەمن وای بۆ چووم یا ھەر بەراستی سووکە پێکەنینیکی لەسەر لێبوو؟

ئالیس ئەوجار بە دەنگی بەرز گوتی «دەبی بچمە تاران کە —»
نینا گوتی «تاران؟ تاران بۆ؟»

ویولیت کە پشتی لە ئیلمە بوو گوتی «لە کاتی کۆچ کردنیاندا چەندین کیلۆمەتر باز دەدەن. ھەر کوللەییە رۆژی رێک ھێندە کیشی خۆی خواردەمەنی دەخوا. لە کامبۆجا چیشتیکی بە تام و چیژ بە کوللە دروست دەکەن.» بۆچی بیرم لەو نەکردووە ئەم شتانە لە کوێ دەزانی؟

ئالیس گوتی «بۆ نوێ کردنەوی گوزەرنامە. یووب گوتوویە لە سپتامبردا بەیەکەو دەچینە ھۆلەندا ھەتا دایک و پووری ببینم. ھەر لەوی زەماوێند دەکەین. بەلکو بەر لەویش جەژنیکی چکۆلە لێرە بگرین.»

ئەمن، دایکم، ئارتووش، نینا و گارنیک روومان دە ئالیس کرد.

ویولیت روو لە ئیلمە گوتی «بەستەزمانانە.»

ھەموو دە ویولیت راماین کە چاوی دە ئیلمە بریبوو. «مەبەستم لە کوللەکان بوو.»

پاشان رووی دە ئالیس کرد و پێکەنی. «فرە خاسە. پیرۆز بی.»

ئالیس دەمی خوار کرد و پێکەنی. «سوپاس ویولیت. ئاخری یەکی ئاوەزی ئەوێ

بوو پیرۆز بایی بکا.» ئەسکەملی وەلانا و ویستا و سەرەخرو گەرەکی وەرسووراندە

لای دایکم کە بە دەمی گریاوووە لێی دەروانی. «ئەمن رویشتم، تۆ دێی یا لێرە

دەمیئێو؟»

دایکم لەجێو ھەلبەزی و دەسکی جانتاکە کە بە پانگە ئەسکەملەو بوو، توند

کیشای. دەسکی جانتا پسا، دایکم جانتا دەسک پساوہکە لەبن ھەنگلی ناو بە دوای

ئالیس دا لە چیشتخانە رایکردە دەری. ئەسکەمل چەند جار لاپەیی برد و بەرپۆو.

ھەموو چاومان لە ئەسکەمل بری.

نازانم چەندە پێچوو ھەتا ویولیت لاسای مندا لانی کردووە و گوتی «یەک دوو، یەک

دوو، تۆرمز. لە حالەتی مۆر بوونەو دا —» پاشان ھاتە پیش، ئەسکەملی راکرد و

لە پال میزی داناو لەسەری دانیشت.

تیستا ئیدی هه موو چاومان له ویولیت کرد که گیتلاسیکی دووانه‌ی له نیو ده‌فره که راکرد. لییان راما و گوتی «چهند زه‌ریفن.» گیتلاسه‌کانی به گویدایا کرد و چاوی له یه‌ک یه‌کی ئیمه بری. برۆ چر و پره‌کانی هه‌لته‌کاند و گوتی «باشه ئه‌وه بۆ مات بوونه؟ زه‌ماوه‌ند کردن خۆ کارێکی چه‌وت نییه، هه‌یه؟ باشه، ئه‌منیش ئه‌وه خه‌ریکی زه‌ماوه‌ندم»

دووانه و سووفی هه‌ر له‌و کاته دا به هه‌ناسه برکۆ سهر و که‌لاره‌یان په‌یدا بوو. به ده‌مه لاسکی له قوتابخانه تلیان هه‌لینا «ئیزن بۆ دووچه‌رخه ئاژۆتن.» ویولیت خه‌یچه‌یه‌کی له منداله‌کان کرد و سه‌ری راوه‌شاندا. «گواره‌که‌م که‌شخه نییه؟» گیتلاسه‌کان جوولانه‌وه و منداله‌کان په‌یکه‌نین. ویولیتیش په‌یکه‌نی. «مندالینه، په‌یتاخۆشه له زه‌ماوه‌ندی من دا بینه په‌یکه‌سووی بوک؟» ئارمینه و ئارسینه و سووفی هه‌له‌په‌رین و چه‌له‌په‌له‌یان لیدا «فره‌خاسه. فره‌خاسه. جل چ ره‌نگیک له‌به‌ر که‌ین؟»

ئارمینه گوتی «ئه‌من په‌مه‌یی.» سووفی گوتی «ئه‌من شین.» ئارسینه گوتی «ئه‌من په‌مه‌یی.» ئارتووش چاوی له‌من کرد، گارنیک له‌نینا راما و نیناش له‌ویولیت. کیه‌ه‌کان ده‌ست له‌ناو ده‌ستی یه‌ک دا هه‌لده‌سووران و هاواریان ده‌کرد «زه‌ماوه‌ند، زه‌ماوه‌ند.»

ویولیت گیتلاسه‌کانی له گوتی کرده‌وه و خواردنی. گارنیک به‌نینای گوت «چی گوت؟» نینا به‌ویولیتی گوت «چیت گوت؟» ویولیت له‌جیوه رابوو، ده‌نکه‌کانی نایه‌نیو په‌شده‌ستی و گوتی «مندالینه، وه‌رن بریار به‌دین کۆ جلی چ ره‌نگ له‌به‌ر بکا. ئه‌من به‌شک ده‌بی جلی چه‌رموو له‌به‌ر بکه‌م، چونکه‌بووکم، ئه‌وه‌ش —» و له‌ته‌ک منداله‌کان له‌چیشته‌خانه ده‌رکه‌وت. نینا و‌یستا «له‌سه‌ریداوه.» به‌گارنیک گوت «رابه، رابه، بزانه‌م ئه‌م کیه‌ه‌ پووهری له‌من شیت تری تو‌چیه‌تی.»

هه‌ر من و ئارتووش له‌چیشته‌خانه دا مایه‌وه که‌ ئه‌ویش جی‌شه‌کره‌که‌ی له‌سه‌ر می‌ز ده‌هینا و ده‌برد. خش، خش، خش، هه‌ر ده‌نگم نه‌کرد، ده‌نگم نه‌کرد، ده‌نگم نه‌کرد. هه‌تا ئه‌وه‌ی قیژاندم «به‌سه‌ وازبینه.»

راحتیه چهرمه سهوزه که راحت نه بوو، پییه کاتم خړ کرده وه و دریزم کرده وه. ریک دانیشتم، خوار دانیشتم. دستم نایه سهر دستم، هلمگرت. سهرم وه پالنگه کرد. چاوه کاتم لیک نا، کردم وه. کتیبی ساردۆم له قه فزه ده رینا. لهو شوینه وه که نیشانه م کرد بوو دوو دیریکم خوینده وه و کتیبه که م ویک نا، گرینگ نه بوو که پیای چیرۆک ناخریه که ی له نیوان شهوین و دهروه ست بوون کامیان هه لده بژیرئ. رقم له میری چیرۆک ده بۆوه که بهو راده نه فامه، له ئافره ته که ی چیرۆکیش رقم ده بۆوه که تیناگا نه فامی میری چیرۆک تاچ راده یه. رابووم و بهره و چیشتخانه چووم و خۆم به خۆم گوت «خۆت نه فامتر له هه موویانی.»

له کات ژمیری دیواری وردبوومه وه. چی وای بۆ هاتنه وه ی منداله کان نه مابوو. ده رگی سه لاجه م کرده وه. شیرمان نه مابوو. که میک په نیرمان مابوو و هه رچی که راشم که ره م نه دۆزیه وه. دلنیا بووم تیشت که ره مان بوو. روانیمه ده وره بهری چیشتخانه. جی که ره یه که هه ر له به نیانیه وه له سه ر پییشن خان مابۆوه و که ره که توابۆوه. قاپ و قاچاخی نه شو راوی تیشت ده نیو قاپ شو ریدا له سه ری که که له که کرابوو.

قاپ و قاچاخی تیشت له ماوه ی ئەم حه قده ساله دا چه ند جار هه تا ئیواره به نه شو راوی مابوونه وه؟ ره نگبئ ته نیا یه که دوو جار شه ویش له مانگه کانی دوا یی که پیگرانی دووانه کان بووم. سیاقه له می سایات نووام بهرچاو که وت. دوو دانه له پۆنسه کانی که وتبوو و لایه کی ده موچاوی شاعیر به سه ر دیواره وه له هات و چۆ دابوو. لیی نزیک که وتمه وه. چه نده کریت بوو. بۆچی تا ئیستا وه مده زانی که شخه و جوانه؟ ره نگبئ له بهر شه وه بووی که کیژی پووری ئارتووش له شه رمه نستانه وه ریی کردبوو. گرینگ نه بوو له کوپوه هاتوه. ناحز بوو و شه منی نه فام هه تا ئیستا پیم وابوو جوانه. سیاقه له مه که م له دیوار کرده وه و چه مۆله م کرد. هیندهم چه مۆله کرد هه تا له نیو دستم دابوو به گلۆله. گلۆله که م چه ند جار هه لاویشت، زۆریامه لای زبلدان و توورم هه لدا. سایات نوای چه مۆله بوو وه لیواری سه تل که وت و بهر بۆوه. کیفه که م راکرد و له مال وه ده رکه وتم.

دەرگه ناسنیه که ی جی چوار نیوه کریاوه بوو. چووم ههتا گه یه سه رچاوه ی ناو. له پال نه سه که مل و داره بی گه لاکان و ژاله بی گولنه کان تیپه پریم. دهرژیشتم و هه ولتم ددها چاو له دهوروبه ر نه که م. ئابادانم هیچکات خۆلای نه دیبوو هه ر ده تگوت شار شه که ت و بیوازه. هه روه که خۆم که زۆر شه که ت و فره بیواز بووم.

گه یه دووکانی ئه دیب، مقه وایه کی چوار سووچ به دهرگه هه لئو اسرابوو: "ته حتیل". بوچی ئه نووسراوه یه م قه ت نه دیبوو؟ چونکه هیچ کات. له و دهمه ی رۆژیدا نه هاتبووم شتی بکریم، چونکه ده مزانی دووکان له یه که هه تا سی داده خرئ.

چاو له کاتژمییره که م کرد. بو سی پینج خوله کی ده ویست. منداله کان هه تا سه عاتیکی تر له قوتابخانه ده گه رانه وه و که ره م نه بوو و په نیرم که م بوو و منداله کان بی به رشینو ده مانه وه. بو له بیرم کردبوو که ره و په نیرم نییه؟ بوچی له بیرم نه مابوو دووکان دوایه رۆیان داده خرئ؟ له به یانیه وه له بری به مال و ژیان راگه یشتن له نیو راحه تی سه وز دا خۆم مه لاس دابوو و پیم وابوو به ئافره تی چیرۆک و نه زانیه که ی و میری چیرۆک و نه فامیه که ی و —

هه ناسه یه کی قوولم کیشا و به حه لقه ی زه ماوه ند له دهرگه ی شووشه ییم دا. ریک له جهرگه ی "ل" ی ته حتیل.

ئاغای ئه دیب که دهرگه ی کرده وه پشووم دایه دهر. «ئیه ون خاتوون موهه ندیس؟ قه ت ئه و ده مانه ته شریفان نه ده هات؟»

دووکان گهرم و تاری بوو. ئاغای ئه دیب که ره و په نیری ده کیشا و ده ئاخۆت. «گهرمای ناوات دیبوو؟ ده لپن هی کولله کانه. دوا هیرشنی کولله کان هه وا گهرمتر ده بی. بیسک منداله کان دیسان خۆ له ئاوئ ده دن. خوا ده زانی هه تا شه و چه ندیان ده بنه قووتی کۆسه. فه قیرانه چ بکه ن، گهرما هیزی مرۆفک ده برئ. ئه من که هه تا ئیستا گهرمایه کی ئاوام نه دیبوو.»

له ته رازوه که ی ئاغای ئه دیب ورد ده بوومه وه که له چه ند جیه و ژهنگی گرتبوو و تابه کانی خوارو خییچ بوون. وازم نه بوو به ئاغای ئه دیب بلیم «ئه تو گهرمای له وه ی به ته وژمتریش دیوه. منیش دیومه. ئه مشۆ و سبه ی شه و دوو سبه ی شه و مندالانی گهره کی عهره به کان و شه جمه دئاوا و ئه و گهره کانه ی که نه ناویان ده زانم و نه قه ت ریم تیکه وتوو، خوا هه ر بوخۆی ده زانی چه ندجار خۆ ده زه ریا داوین و ئه گهر کۆسه گیانیان

نهستیڼی، دهستیڼک یا پیڼه کیان لیّ دهستیڼی و ئیڼه له نالیس ده بیسین که "دوینسیّ
حهوت کۆسه لیدراویان هیڼانه نه خوځخانه، ئیمړۆ ههشت دانه، دوڼ شهو ده دانه". و
ئه من و دایکم و ئارتووش په کوو په کوومانه و به دواى بیدنه نگیه کی کورت که لامان
وايه بۆ مردن یا له دهسدانی ئه ندامیڼکی له ش بهس و به جیڼه، هۆشمان ده خهینه سه
منداله کانی خوځمان که ده لئین «به رشپو چیمان هه یه؟ شپو چیمان هه یه؟ مردین له
گهرمان. بۆچی پلهی کۆلیڼر زیاد ناکهن؟»

ئاغای ئه دیب گوتی «هه لئا شه که ری هه ره باشمان هیڼاره. بدهمه خزمه تتان؟»
له مالدا جگه له من کهس هه لئا شه که ری پیڅوڅ نه بوو، گوتم «تکایه دوو سیر.»
پاکهت به دهسته وه به ره و مال بوومه وه. شه قام چۆل بوو و هه وا داغ. ته نانه ت
بۆقه کانیش کپ ببوون. ده رگه ی مالّه جی چوار داخرابوو.

له هه وشه که وه ژورور که وتم. له بهر ده رگه ی مالّ و ئیستابوو. به قه راخ باغه خو لئینه کان
و دار و ده وه نه رووته کاندئا تیڼه پریم.

گوتی «فه رموو کلاریس.» ره نگی سه وزی چاوه کانی ته نیا ره نگی سه وزی ده ور و بهر
بوو. گوتم «فه رموو» و ده رگه ی مالّیم کرده وه. «که ره م کړی. هه تا نه تهاوه ته وه بیسه م
ده سه لاجه ی بنییم.» به دواى مندا خو ی گه یانده چی شتخانه. که ره و په نیر و هه لئوام
ده نیو سه لاجه نا و ده ستم کرد به شوژدنی قاپه کان. له پشت سه رمه وه نه ده نگی ریڼه
رؤیشتن بیسرا، نه راکیشانی ئه سه که مل له سه ر مووزاییسک، که و ابوو دانه نیشتبوو.
که و ابوو هیشتا له بهر ده رگه ی چی شتخانه بوو.

لایه نی به ئه دهب و نه زا که تی بیرگه م گوتی «باش نیسه، خو لقی بکه.» سه رم
وه رسووړاند. مژوولی روانین له شوینى به تالی سیاقه له می سایات نوا بوو.

گوتم «دانانیشی؟»

دانیش و ده سستی پیڼکرد. هه ره له یه که م رۆژه وه که ویولیت له مالّه مه ده بیڼی هه
ده تگوت یه کیڼک ده لئ هه ره ئه و ئافره ته یه که هه موو سالی به شوینى دا ویل بووه.
سه به ی ئه و رۆژه له کاتی وه ده رکه وتن له کۆمپانیا دیسان ویولیت ده بیڼی که به
هه لکه وت به ویدا تیڼه په ری. له ته ک یه کا ده چنه میلکبار قاره ده خوځن و ده ساخون.
چهنه جارینکی تر له ره خ زه ریا به لئینى به یه کتر ده دن.

قاپه شوراوه كان له شوپینی خویاندا بوون. له هه مبهريا دانیشتبووم و گویم پیندهدا و قسه کانی ئارتووشم بیر دههاتهوه. «ویولیت پرسیاریکی زۆری له من و ئیمیل کرد که له کام بهشی کۆمپانیا ئیش ده کهین و چ ده کهین. هیچ بیرم بۆ ئه وه نه ده چوو ئه م بابه ته نه بۆ ئه و خاس و ده لال بن.» و ته کانی نینا. «ویولیتی به سته زمان هیشتا هه ر له بابه ت ته لاقه که یه وه خه فه تباره. مه غره بانه به ته نیایی له ره خ زه ریاوه پیاسه ده کا.» و ویولیت خۆی به منداله کانی گوتبسو «هه ر له م رۆژانه دا بۆ خواردنی به سته نی ده تانه مه میلکبار.» و له وه لامی گارنیک دا که گوتی «به لات لیدا، میلکبار له کوئ پینده زانی؟» ته نیا هه ر بزهی هاتبوویه.

ئیمیل جارز ببوو. ده سته ده قۆزی وه رده دا، ده گیرفانی دهنه. ئه سه که ملی ده کیشا واده، ده یبرده پیش و ده ئاخۆت. «دایکم به هیچ کاریکم قایل نییه و هه میسه پیسی وایه به سه هوو ده چم. وه ده زانی ئاقلم پیی ناشکی. خۆی به درێژایی ته مه نی هه موو کاریکی له رووی حیسیب و کتیب بووه. باوه ری به ئه وین نییه. به لام ژیان یانی ئه وین، وه نیه؟ بيشك ئه تو له گه ل من هاوړای، وه نیه؟»

ماوه بی پینده نگ بوو و به چاوه روانیه وه لیم روانی.

جگه ره که م له نیو ته په له کا دا کوژانده وه و کپ بووم. پیم وابوو گه ره کم نییه بزانه میری چیرۆکی ساردۆ چ هه لویستیک ده گری. لام وابوو چیرۆکه کانی ساردۆم پینخۆش نییه. جگه ره یه کی ترم پیکرد.

ئیمیل گوتی «نه مده زانی جگه ره ده کیشی.» دیسان له بابه ت ویولیته وه دوا که کیژیکی چه ند بی گری و گوئه. چه نده دلۆفانه. چ بی داوایه. چه نده ئوگری شیعر و مۆسیقایه. ریک وه ک نووسراوه کانی ساردۆ ده ئاخۆت.

قیژ و هوژی مندالان که له هه وشه وه بیسرا ئیمیل له جینوه رابوو. «له گه ل دایکم ده ئاخۆی؟ نامه وی دلئی بیه شی به لام ئه گه ر رازی نه بی چاره م نییه —» مالاوایی کرد، پاشان به دردۆنگیه وه چاوی لیم کرد ئه و جار قۆلمی گرت و گوتی «تکا ده که م.» و رژیی.

به رشپوم ده دایه مندالان و هه ولم ددها گوئ له قسه کان بگرم. «تاقیکردنه وه ی ماتماتیک فره سانا بوو.» «دوو هه وتوو مان بۆ جه زنی کۆتایی سال ماوه.» «ئیمیرۆ

مهشقی شیعری چوار وهرزمان کرد. « له شانۆ دا ئیمیلی سیئندریلایه. » «شازادهی شانۆ هاوپۆلی —»

ئارمهن بابۆله و شهر بهی شیر ی را کرد و ئهسکه ملی کیشاوه دواوه. «سبهی تاقیکردنه وهی جوغرافیام ههیه.»

چاوی دووانه کان به دوا ی ئارمه نه وه گه را هه تا چوویه ژووره که ی و ده رگه ی داخست. پاشان دهنگه کانیا ن هینایه خوار. ئارمین ه گوتی «ئارمهن دوا ی مهشقی شانۆ له بناگو یی هاو پۆله کهیدا که شازادهیه.» ئار سین ه گوتی «به لām بهر له وه ی شه ر بکه ن ئاغای به ر پۆه بهر پهیدا بو.» پرسیم «ئیمیلی چی کرد؟» به یه که وه گوتیان. «پیکه نی.»

٤٢

دهمه و زه رده په ر بو، رۆژ ه یزنیکی ئه وتۆ ی به به ره وه نه ما بو. به م پیه شۆفرلیته کۆنه له شه قامدا راگیرا بو و ده رگای کارپۆ بۆ میوانداری له کادیلاکی سهوز له سه ر گازه ر ه ی پشتی بو. دووانه کان چه ما بو نه وه سه ر میزی چیشته خانه و له گۆوا ری مانگانه ی "لۆسابیر" ورد بو نه وه. گۆواره که م را کرد. «سبه ی تاقیکردنه وه تان هه یه.» ئارمین ه لووتی هه لقرچاند. «تاقیکردنه وه ئیمپۆ بو که لییان وه رگرتین.» ئار سین ه لووتی تیک نا. «هه ر نه بی هه تا لاپه ره ی ئاخ ر چاوی پیدا بگی رین.» گۆواره که م توور دایه سه ر پيشخان. «به ر له خه وتن. ئیستا میژوو ده ور بکه نه وه لییان بپرسه وه.» له یه کتریان روانی و بیده نگ له چیشته خانه وه ده رکه وتن. یه ک دوو هه وتو بو خۆیان به هیه چ شتی که وه ماندوو نه ده کرد. ده مگوت ده بی له بهر چی بی؟ واتا منداله کانیش هه ستیان به بی وازی من کردوه؟

ئارتووش گوتی «ئه وانه هینده نارایان له گه ل قاوه نایه، چا ده خۆنه وه.» که تری به که م تهژی کردو نامه سه ر ئاور و دوا ی نیو سه عات که شه فه چام برده ژووری دانیشتن. میوانه کان له ژۆر لیوه وه سوپاسیان کرد و ئارتووش بزهی هاتی و ده رگه ی ژووری له پشت سه رمه وه داخست.

چومە ژووری خەو، لەسەر قەرەوێڵە راکشام و چاوم لە پانکەى ساپتیه بوو. لەگەڵ خۆم دوام، بۆچی هەر نەفامى دیتران دەبینى؟ بۆچی بە دروستى گوی نادەيه قەسەى خەلکى؟ بۆچی رەخنە لە ئالیس دەگرى؟ خۆت کە خراپتر لە هەمووانى.

رابووم بەرەو پەنجەرە چووم. دەمەو زەردەپەر بوو و رەنگى لقه رووتەکانى سیدر بۆر دەبینواند دەبوا خۆم بە شتییکەو خەریک کردبا کە بێر لە شتى نەکەمەو. کەشەوکان ریک و پیک بەکم؟ حەوتووی پێشتر ریک و پیکم کردبوون. کتیب بخوینمەو؟ کتیبەکان لە ژووری دانیشتن بوون و نەمدەویست کاتى ئارتووش و میوانەکان بگرم. ئەمە ئیتر بیانوو بوو. وازی خویندەنەو کتیبم نەبوو. شتیویش حازر بوو. بچمە کارپێژ. لەمیژ بوو گەرەکم بوو ئەو شتە بیکەلکانەى کە لە کارپێژ دا کەلەکەمان کردبوون توور هەلەدم.

هەر کە لە دەرگەى ماڵ و دەدرکەوتم، دەنگییکم بیست و هەستم کرد یەکیک بەنیو شمشادەکاندا چوو کارپێژ. کى بوو؟ میوانەکانى ئارتووش کە هیشتا هەر لە ژووری دانیشتن بوون و مندالەکان خەریکی دەور کردنەو بوون. دەرگای کارپێژى ئیمە و مائە ئاغای رەحیمی هەردوویان داخرابوون. گوتم نەکا هارو هاجى ئارمەن هۆى داپیتەو؟ نەکا بەلایەک بەسەر کادیلاک بیئى؟ ئەمن چا و لیکە پیم وابوو کورەکم مەزن بوو. دەرگەى کارپێژى خۆمانم کردەو.

نازانم ئەمن زۆرتر ترسام یا میڕه گەنجەکەى داهااتبۆه نیو سەندووقى داوهدى کادیلاک. قیژاندم. میڕه کە بەستە قاقەزىیکى بە باوئەشەو بوو روى تیکردم و تا هاتم دیسان بقیژینم، پیتی دە تۆزگرى ماشین هالاً و بەر بۆو و هاواری لى هەستا «ناخ!» و قاقەزەکان بە گۆرئ وەر بوون.

ئارتووش لە پشت میژى چیشتخانە دانیشتبوو. «چەند جار دەپرسى؟ گوتم ئاگام لێنەبوو. نەمدەزانى. لەخۆپایى وایان کرد،» جى شەکرىەکەى سەرمیژى دەهیناو دەبرد. هەلەدەلەرزیم و هاوارم دەکرد و هیچ گرینگیش نەبوو خەریکە هاوار دەکەم. «نەتەدەزانى؟ دۆستە ئازیزەکەت کادیلاکەکەى هەر بەتایبەتى لە کارپێژى ئیمە رادەگرئ کە —»

«دۆستى من نییه.»

«جا هەرچى بى. دۆزمنى ئازیزت. دیارە کە دۆستت نییه. دۆست ئەمکارە لەگەڵ دۆستى ناکا. خۆى لێرە چا و قاو دەخواتەو و هاتەران پاتەران دەلئى و رادەسپێریتە

پاکاره کهی* بی راکه یه ندر او له کارپژده کهی نیمه هلنگری. ئه دی ته گهر به شوینیه وه بوون؟ ته گهر به مالمان وهرده بوون؟ تو که هیئنده بهردی سیاست له سینگته وه دده و لئی ددهی له خوږایی زه ماوه نندت کرد. له خوږایی مندالت بوو. ته گهر بیسه وهر بسان ته من و مندالته کان چیمان به سه ر ده هات؟ جگه له خوږت بیری که ست له بهر نییه.»

گوتم و گوتم و گوتم ئارتووش بیستی و بیستی و بیستی. ئه و جار جی شه کریه کهی له سه ر میژ راکرد. هیشتا هه ر هاوارم ده کرد «بی فکری، له خو رازی.» ئارتووش به جی شه کریه که خافلا بوو.

«له به نیاییه وه هه تا شه وئ بو تو و مندالته کان ده چه و سییمه وه که چی؟ که هه ر کاریکی خوږت پیته خو شه بیکه ی. شه تره نجین بکه ی. به خه یالی خوږت کاری گه و ره گه و ره بکه ی. پالته وان بازی ده ریپی و مندالته کان وه گیانم بینن و ده رفه تی ئه و هم نه بی بوخوم و که س جار یکیش نه لئ "ماندوو بووی." و — «ده سمال قاقه زیم نایه سه رچاوم و وه هوڤه هوڤ که وتم. ئارتووش هه روا سه ری جی شه که ره که ی هه لده گرت و دایده ناوه.

بو یه که م جار بوو ئیزنی به خو ی نه دا بوو له نیو قسه کاغدا بچیته ده ری و هه رچی له دلتم دا بوو هه لمده رشت.

هه رچی گوتم به گویم کردی. ژیان له گه ره کی بییریم دا کاری بوژروا کانه، باشه. ماشینی تازه مؤدیلمان بو چییه، باشه. میوانم هه یه، باشه. شه تره نجم پیخوشه، باشه. به شوین شاهینده دا چووم، باشه. هه نووکه — هه نووکه وای لیها توه راکه یه ندر او له مائی منه وه بلاو ده که نه وه و کاکی خانه خو ی ده لئ "ئاگام لئی نه بوو. سه ره رپویانه کردوویانه." ته گهر هیئنده نه فام بی نه زانی له مالت دا چ باسه ئه دی — «

وته که م ته و او نه کردو به دهمی ئاوه لاره ده ئارتووش رامام که سه ری جی شه که ره که ی هه لده گرت و به بیده نگی هه ر وه که شه و باغچه ئا و بدا، شه که ره کانی به سه ر میژ و ته سه که مل و سه ر دی چیشتخانه وهر کرد. پاشان سه ره که ی داناوه، نایه سه ر میژ و له چیشتخانه ده رکه وت.

له پشت میزی چیشتهخانه دانیشتبوم و گیرفانی روپۆشی دووانه کاتم ده دوریه وه که دیسان لیواریان داتلیشابوو.

به دوی کیسه له گهڵ ئارتووشدا، خۆم و ئاشخین چەندجار چیشتهخانه مان گهسک دابوو، به لām له و ریزه دور و درێژهی میرووله کانه وه که هه موو به یانییهک له قهراخ و سووچه کاندای دهمدی دیار بوو شه کر هیشتا له هیندی شوینی هه رماوه. له و رۆژه وه له فزم ده له فزی ئارتووش نه گه رابوو و به پیچه وانه وه هه میسه له گهڵ خۆم به کیسه هاتبوم که حهق به من یا نا. دووانه کان جۆلانه یان ده کرد و به دهنگی به رزه وه شیعیان ده خوینده وه:

سه گیکی که شخه مان بوو.

چه ند خه می شه و سه مان بوو

چیرهی ده رگه ئاسنیه که ی حه وشه هات. پاشان دهنگی پیکه نین و قیژه و هه رای دووانه کان.

«سوپاس سووفی.»

«سوپاس مامۆ گارنیک.»

«هه رتک سه وز. چه نده که شخه.»

«هه ر وهک هی سووفی.»

«سوپاس . سوپاس.»

ئاوری چیشتهستی لۆبیسام کوژانده وه و چووم ده رگه م کرده وه. دووانه کان هه ر کام "هۆلاهۆپ" یکی سه وزی به دهسته وه بوو و خۆیان هه لداویشته. له بهر ده رگه گوتم «ئاخری کاری خۆت کرد؟» گارنیک چاوی لیم کرد و دهستی راوه شانده و بۆ لām هات. «قسه ی پیاوان یه که. گوتبوم ده یکریم ، کریم.»

له چیشتهخانه دا ساکۆ و قوتووی ده رزی و داوم له سه ر میز را کرد و نامه سه ر یه کیتک له ئه سه که مله کان. هه ر مانگه ی له یستۆکیکی تازه ده که نه مۆد. بێتوو هه موویان بکرین ، هه م ئیمه نابووت ده بین هه م مندا له کان به ده عه مه ل ده بن، تۆمه ز هه ر هیچ به دئاکار نین. قاوه ده خویه وه یا شه ربه ت؟»

گارنیک دانیشت په‌رۆیه‌کی زه‌لامی له‌گیرفانی ده‌رینا و له‌سه‌ر و ملی‌خشانند. «له‌پیشدا ئاوی سارد، دوايه‌قاوه و ئینجا شه‌ریه‌ت. منداڵ هه‌ر ئه‌و چه‌ند ساڵه‌ وردن و له‌یستۆکیان خوشده‌وی. چاوه‌سه‌ریه‌که‌ دانیی بالاییان کردوه و وه‌ک ئیتمه‌ چاره‌په‌ش بوونه. تا ئیستا که‌سیش به‌م خه‌رجانه‌ نابووت نه‌بووه. ئارتووش له‌کوێیه‌؟» شووشه‌ی ئاوم له‌سه‌لاجه‌ ده‌رینا و شه‌ریه‌ش له‌قه‌فه‌زه‌که‌دا. ئاوم ده‌شه‌ریه‌کرد و نامه‌سه‌ر می‌ز و قاوه‌جۆشم راکرد. قاوه‌م پیاوا. «قاوه‌ی ته‌ژی له‌شه‌کر یا که‌م شه‌کر؟ نینا له‌کوێیه‌.

گارنیک یه‌کپشوو ئاوی خوارده‌وه و شه‌ریه‌ی به‌تالی نایه‌سه‌ر می‌ز. «له‌گه‌ل ویولیت چوونه‌بازار سه‌رچه‌فی نامریکایی بکرن. دیسان بلێ منداڵ مرۆف نابووت ده‌کن. ته‌ژی له‌شه‌کر، ئارتووش هیشتا نه‌زۆریاوه‌ته‌وه‌؟»

چاوم له‌قاوه‌بوو که‌هه‌لنه‌چی گوتم «ئه‌منیش ده‌بی سه‌رچه‌ف بکرم.» قاوه‌م ده‌فینجانه‌کان کرد و له‌پشت می‌ز دانیستم. «گاتا ئیوه‌که‌م؟» فینجانی قاوه‌ی کیشایه‌لای خۆی. «کیشه‌تان بووه‌؟»

ده‌نگی منداڵان له‌حه‌وشه‌ده‌هات. «چل و پینج، چل و شه‌ش، چل و هه‌وت —» گارنیک قومیکای قاوه‌فر کرد و گوتی «چۆم زانی، ها؟» چاوی لیم کرد و پیکه‌نی. «یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که‌سه‌د جار قاوه‌ت بۆ دروست کردووم و ده‌زانی قاوه‌ی ته‌ژی له‌شه‌کر پینخۆشه‌. دووه‌م ئه‌وه‌که‌ دیسان پرسیم ئارتووش له‌کوێیه‌قسه‌ی دیکه‌ت کیشایه‌نیو قسان. چ بووه‌؟»

بیرم له‌وه‌کرده‌وه‌مه‌به‌سته‌که‌باس بکه‌م؟ نه‌یکه‌م؟ گوتم «له‌ده‌ست سیاسه‌ت کاریه‌کانی ئارتووش وه‌ره‌زم.» ده‌نگی سووفی له‌حه‌وشه‌وه‌هات، «هه‌رکه‌سه‌دجار سووراندی بردوویه‌ته‌وه‌.»

گارنیک ماوه‌ی چاوی تی‌پریم. پاشان فینجانی چه‌ندجار به‌سه‌ر می‌زه‌که‌دا هینا و برد. ئه‌وجار له‌په‌نجه‌ره‌وه‌روانیه‌ده‌ره‌وه‌. «باشه‌، هه‌رکه‌سه‌باوه‌رپیکای هه‌یه‌.» ئارتووش زۆرجار گوتبوی «دانشاکه‌کان به‌ر له‌سه‌ری دمی خۆیان به‌ه‌لاوه‌هیچ جییه‌کی تر نابینن.» گارنیک هه‌موو جارێ گوتبوی «سه‌ری ده‌می خۆمان فه‌رزتر له‌دوور ده‌وره‌کان نییه‌؟»

رابووم و چيشتى لؤبياكەم لىنكدا. «مەسەلەى باوەر نىيە. مەسەلەى لە خو رازى بوونە. ئىمەى ئافرەت ھەر لە بەيانىيە دەبى بچەوسىيەنەو ھەتا ھەموو شتى بۆ پياوان حازر و ئامادە بىڭ كە بە خەيالى خۆتان دىنبايەكى باشتر دروست بگەن. نە ئىمەتان مەبەستە، نە مندال.»

پىم وابى پىنج خولەكىك "ئىمەى ئافرەت" و "ئىو پياوان"م كرد و گارنىك كپ گوئى پىدام. ئىرادى كارەكە لەو دەبوو كە وتەكائە تەننەت لای خوشم نابهجى بەرچاو دەھات. شتىكەم جى خستىبوو. دلئىابووم لە جىيەكەو ھەق بە منەو بەم ئىيە نەمدەزانى چۆن بلىم كە وەبەر چاو نەيە نىقە و نالەى ئافرەتتىكى بە پرتە و بۆلەيە كە لەگەل شوو كەى بەكىشە ھاتوو.

گارنىك رابوو و چوو لای ئاورەكە، سەرى قابىلەمەى لؤبىاي راکرد، بۆنى كرد و گوتى «بەھ بەھ سەير لؤبىايەكە لەم بىرە دام كە ئەگەر ئىمە پياوانى خۆت گوتەنى لەخۆرازى ھەول نەدەين خۆت گوتەنى دىنبايەكى باشتر چىبەكەين، ئىوئى ئافرەت لەم قابىلەمەيەدا چ لىدەنەين؟ تازە ئەگەر قابىلەمەيەك مابى.» سەرە قابىلەمە بە دەستەو ھەتە روانى. پاشان سەرى چەماندەو ە و بزەى ھاتى.

كىژەكان لە ھەوشە قىژاندىان «نەو دەو ھەشت ، نەو دەو نۆ و ھىلكە ھىلك!!!» دلئىا بووم قسەى گارنىك دەبى وەلامىكى ھەبى دلئىابووم و شتىكەم بە زەين نەدەگەيى. گوتم «چىشتى لؤبىا ناخۆى؟»

۴۴

يووپ گوتى «ھىوادارم ئەتۆش وەك من و ئالىس ئەم ھەلئوئىستەت بە كەيفى بى. نامەيەكەم لە داىكەم و پوورم رىكردە ھۆلەندا، ئەوانىش خوئشجال و رازىن. ئەگەر تۆش رازى و كەيف خوئش بى، من و ئالىسىش كەيف خوئش.» ئارتووش گرىي بۆين باخەكەى شل كرددەو ە لە ئىو راحەتتەكەدا ئەو تەنىشت ئەو تەنىشتى كرد.

ئالىس رۆزى پىشتەر گوتىبووى «بە ئارتووش بلى بۆين باخ لى بدا. خوئشت جلى بەرپووجى لەبەر بگە. لىوئىشت سوور بگە. مندالەكان رىكە لای نىنا يا چووزائىم — بە

کورتی دەس بزێوی نەکەن.» تەنانەت هەر بۆی نەچووم بۆچی. بۆنەیی بە روالەت خوازیبێنی بۆ لە مائە خۆی ناگرێ؟

بۆ ئەوەی کاریکەم کردبێ، هەستام شیرینیم گێپرا. یووپ لەو نان خامەبیانەیی راگرد کە ئالیس کرپیووی و دەستی لەو شیرینیانە نەدا کە من دروستم کردبوو. گوتی «نان خامەم زۆر پیخۆشە. شات شات لاو*» و چاوی لە ئالیس کرد و بزەیی هاتی. ئالیس پێکەنی و رووی لە من کرد. «ئەو خەریکە ئەرمەنی فیڕ دەکەم.» پاشان قاپی شیرینی خۆمائی وەلانا. «هەر نان خامەیی پیخۆشە.» و سەری خوار کردووە و لە یووپ راما. دایکەم گوتی «شات شات میۆرسی*» و بە پێکەنینیکی کە هەر دەتگوت بە دەم و چاوی وەنووساوە لە مەودای فرە کورتی نیتوان یووپ و ئالیس راما و سەری بادا.

ئارمەن لە ژووری خۆی بوو و دووانەکان چووبوون سواری دووچەر خەبن. پوولم پێدان لە "دیری" نان بکرن و «هەرچی گەرەکتان بوو» لە ئوستوور. چاویان روون بوو. یووپ تەززی ئاوی گەرمی مائە خۆیان لە هۆلەندای بە وردی بۆ ئارتووش شی کردووە و ئارتووش بە سەرئەوه گۆیی پێدەدا. نەمزانی دەبیوست کاتیکی دیاری بکەن یا هەر بەراستی مەبەستە کە بۆی سەرنج راکێش بوو.

ئالیس بە دەم روانین لە ساپیتە گوتی «بیستوو مە ئیمیل و ویولیت زەماوەند دەکەن.» لەو دەمەوه زەماوەندی لەگەڵ یووپ یەقین ببوو لە کاتی ئاخۆتن دا چاوی لە چاوم نەدەکرد یا — ئەگەرچی بەژنی لەمن کورت تر بوو — بە چەشنی دەئاخۆت کە هەر دەتگوت لە سەرەوه را چاوم لێدەکا. «ویولیتی بەستەزمان، بەو خەسووه نابه جییەوه بیشک لای وایه هەرکە زەماوەندیان کرد خاتوونی کورته بالا هەر زوووەکی جەواهیتراته کە لە پێشدا دەنی.»

دایکەم لە چینی میزی شیو دا یارمەتی دام و لە هاتووچۆی نیتوان فراوین خۆری و چیشخانە دا بی ئیووبر ئاخۆت.

«ئاوا تم بوو ئالیس لە کلێسای ئاباداندا زەماوەند بکا. دەبەر خاچی میجرابی مریەم. تا ئیستا هەرچی نەزر و نیازم بوو پێیداوم. بە سلامەت لە خۆبوونەوه کانی تۆ. زوو چا بوونەوهی دەستە شکاوه کە ئارمەن، برینگەری ئالووی دووانەکان. ئەمەش دوامینیان. دیسان سێ خەروار سالادت دروست کرد؟ ئیمە خۆ سالادخۆرمان نییە. هەرچەند کاریکی باشت کرد، چیشتی ئەم رۆژانە ئالیس بۆتە سالاد و هیچی تر.

دوانه كان و نارمەن لەسەر مێژی چێشتخانە دا کایە ی مار و پیللەیان دەکرد.
«چوار هات.»

«نەخپەر، سێ بوو.»

«چوار بوو. وەنێیە ئارسینە؟»

«چوار بوو. ئارمەن تەشقلەئە ی مەکە.»

«یەك — دوو — سێ — چوار. وژژر چوومە سەری. ئارسینە نۆرە ی تۆیە.»

دایکەم ساسی بە سالاد داکرد. «هیچ پێم خۆش نییە یووپ پیتی وابی لەو خەسوانەم
کە خۆ دە هەر کاریک هەلئەقوتینن. ئەگەریش چوونە هۆلەندا و ویستیان لەوی
زەماوەند بکەن، با بیکن. کلێسا لەگەڵ کلێسا جیاوازی نییە.»

ئارمینە گوتی «نانی باسی کلێسای کرد بیرم کەوتەووە. ئیمپرۆ یەکی لە پۆلە
شەشەمیەکان قەسەکی خۆشی گیراوە. بیگیپرینەووە ئارسینە؟»

ئارسینە گوتی «بیگیپرینەووە.» پاشان ئارمەنی ئاگادار کردووە کە «شوینی
مۆرەکەت لەو مائە داوە. سەرەوێ ئەم مارە زلە. دیسان تەشقلەئە نەکە ی. ئارمینە
بلی. داوە، نانی، گۆی بگرن.» و بە نۆیە دەستیان داوە گیرانەووە.

«مندالێکی بەدەفەر* زوو زوو دەچوو لە دەرگە ی کلێسای دەدا.»

«هەتا قەشە دەرگە ی دەکردهووە رایدهکرد.»

«جاریکیان قەشە لە پشت دەرگە خۆی شاردهووە.»

«هەر کە مندالە کە لە دەرگەیدا،»

«قەشە یە کجی دەرگە ی کردووە.»

«مندالە بەدەفەرە کە حەول بوو و گوتی —»

«زۆر ببوو، عیسا لە مائە؟»

دوانەکان خۆیان هێندە پیکەنین لەخۆ بوونەووە. ئارمەن گوتی «دوو پاتە بوو.» و
دایکەم هەولیدا پینەکەنی. «مرۆف گالتە بە حەزەرەتی عیسا و کلێسا نادا گوناحە.»
بە مندالە کانم گوت بارووبارخانە ی کایە کۆ بکەنەووە و قابله مە ی پالوم نایە سەرمیژ،
دایکەم دەستی کرد بە پشکنینی قولینە ی سەوزی خواردن. «خۆم بە یووپم گوت بێشک
دەبی جەژنە کە لیژە بگرن.» هیوادار بووم قولینە بگاتە سەر مێزی شییو، دایکەم بە
بیانووی سیس و ژاکا و بوون نیوێ سەوزیەکان دە سەتلی زبل نەکا. «خۆ کیژە کەم لە

سەرەرى ئەدۆزىۋەتەۋە بە بى بەرپۆۋە بردنى رېۋ رەسم بېنىپىرمە مائە شوو. دەۋرىيە كەم دەپە بېبەمە سەر مېز. مەخابن كە بىنكەر نەرم بوۋە.))
خۆرىشتى قورمە سەۋزىم لە دوو قاپ كەرد و لە ژىر لېۋەۋە گوتم «تالىس با ھەر زەماۋەند بكا. لە نېۋ كلىسا، لە دەرەۋە كلىسا، بە ھەلپەرىن، بى ھەلپەرىن. ھەر زەماۋەند بكا.»

دايكم بە پىكە نېنەۋە روۋى تىكردم. «تىگە يىشتى يوۋ چى گوت؟ گوتى —»
پەرىمە نېۋ قسە كەى. خۆرىشتە كان بەرە ھەتا پارنجە كە تىكەم.
دايكم دەمكىشى لەسەر پارنج راکرد جەژنىشىان نەگرت، نەگرت پارەسە كى زۆر خەرج بکەين بېدەين خەلك بىخوا كەچى؟ « — پارنجىكى فرە خۆشە. دەۋرىيە كە بدە خۆم تىپدەكەم، توشە كەت بوۋىە.

دەۋرىم ۋە دەستىدا. پالتم ۋە پىشخان دا و شەربەتى ۋە مېتۆركە بۆخۆم دەروست كەردبوو خواردەۋە. شەكەت بوۋم بىانۋو بوو. ئەۋ پارنجەى دايكم پىيى ۋابوو ھەر ئەرمە نېە كانى جولفا دەزانن لىيى بىنېن و ھەموو سالى رايدهسپارد لە ئىسقىھان بىنېن، خۆى دەروستى كەردبوو و گەرەكى بوو خۆى تىپىكا نەۋەكوو من خراى بکەم.

سەھۆلى* شەربەت تاۋبۆۋە و شەربەتە كە شىلەۋتېن بېۋو و ۋازى ئەۋەم نەبوو سەھۆل تر بېەم. پاشان بېرم كەۋتەۋە بۆ شىۋ سەھۆلمان پىۋىستە و زۆرىامەۋە لای سەلاجە.
دايكم زۆر بە وردى كوتە گۆشە كانى لەسەر پارنج رىز كەرد. «خۆيان دەزانن. ۋىستىيان جەژن بگرن، نەيان ۋىست نەيگرن. بە ئىمە چى كە خۆى تىپھەلقوتىنن.»
سەھۆلە كام كەردە نېۋ دەفرىكى بلوور. دايكم سەرەكەى راست و چۆپ كەرد و روانىە دەۋرىي پارنج. «كوا بزائم زاۋا ئازىزە كە مان پارنجى پىخۆشە يا نا؟» و قاپە كەى راکرد و بەرەۋە دەرگەچوو. «بەلام خۆزگا جەژنىان گرتبا.»

دوۋانە خۆيان بە ژوور داكرد.

« دايە.»

« دايە.»

« چاۋ چى ھىناۋە.»

« چاۋ چى ھىناۋە.»

یووپ دوو بووکلّه‌ی بۆ دووانه‌کان هیئنا‌بوو. بووکلّه‌یه‌کی کور و یه‌کی کچ، ده‌فری جه‌م‌دم را‌کرد و له‌ته‌ک دووانه و بووکلّه‌کان چووینه ژووری دانیشتن. به‌ده‌نگی‌کی به‌رز گوتم «که‌رم که‌نه سه‌ر سه‌ر می‌ژ.» به‌بۆنه‌ی هیئنانی بووکلّه‌کانه‌وه سوپاسی یوویم کرد و هیئمای دووانه‌کانم کرد سوپاسی لی‌بکه‌ن.

ئارمینه‌ چوه‌ لای یووپ. روومه‌تی برده‌ پێش و گوتی «سوپاس».

ئالیس گوتی «بلی سوپاس ئاپۆ یووپ.»

ئارمینه‌ روومه‌تی برده‌ پێش و گوتی «سوپاس ئاپۆ یووپ.»

یووپ هه‌رتکی رامووسی و ئارتووش پرسی «چ ناویکتان له‌ بووکلّه‌کان ناوه‌؟»

دووانه‌ له‌ یه‌کتر رامن. پاشان به‌ یه‌که‌وه‌ گوتیان «ده‌بێ بیری لی‌ بکه‌ینه‌وه‌»

ئارمن که‌ به‌ زه‌بتی نوێ و بریقه‌ داره‌وه‌ وه‌ژوورکه‌وت هه‌موو ویگرا گوتمان «چه‌نده‌

که‌شخه‌یه‌!» یووپ سوور هه‌لگه‌را و ئارمن لی‌ی چوه‌ پێش و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کرد و

سوپاسی لی‌کرد و یووپ چه‌ندجار گوتی «تکایه‌، تکایه‌.»

یووپ له‌کاتی شی‌خواردن دا تاریفی پارنجی کرد و دایکم چه‌ند جار گوتی «ئانوش،

ئانوش» و ئالیس گوتی یانی «نووشی گیان، نووشی گیان.» پاشان دایکم به‌ یارمه‌تی

ئالیسه‌وه‌ راژدی کرده‌وه‌ که‌ پارنج شتیکی وه‌ک ساواری گه‌نم یا جۆیه‌ که‌ له‌پێشدا

سووری ده‌که‌نه‌وه‌ و پاشان له‌گه‌ل گوشت و رۆن و پیوازیکی زۆر و زه‌رده‌ چیه‌ وه‌ک پلاو

دیمی ده‌که‌ن و له‌کاتی دی‌مکردندا ده‌بێ زوو زوو لی‌کی بدن هه‌تا بنکێ نه‌گرێ. ئالیس

که‌ له‌ وه‌رگی‌رانی وته‌کانی دایکم شه‌که‌ت ببوو گوتی «باشه‌ ده‌ی، واز بینه‌! خو‌ بریار

نییه‌ سوژی کی‌به‌رکی‌ چێشت لی‌نان بدا.»

یووپ له‌کاتی مالا‌وییدا دووانه‌کانی رامووسی. ئارمینه‌ گوتی «بۆ بووکلّه‌کانیش

ناومان دیاری کرد.» ئارمینه‌ هاته‌ بن گویم و پرسی «نازناوی ئاپۆ یووپ چ بوو؟ سه‌بر

بلی.» گوتم و رای‌کرده‌ لای ئارمینه‌ و سرته‌یه‌کی له‌بن گوئی دا کرد.

ئارمینه‌ بووکلّه‌ نی‌رینه‌که‌ی له‌ پێش ئیمه‌ راگرت. «ئاغای یووپ هانسی‌ن.» قاقای

ئالیس وه‌سه‌ر پێکه‌ینه‌که‌ی ئیمه‌ که‌وت.

یووپ ده‌ستی درێژ کرد، له‌بری ته‌وقه‌ کردن چوومه‌ پێش و له‌ باوه‌شم گرت و

هه‌ردوو کولمه‌م رامووسی و پی‌رۆزباییم لی‌کرد. ئارتووش و دایکم بێشک پێیان سه‌یر بوو

و نالیس؟ خوا دەزانئ چۆنى بىر دەكردهوه و هەر هيچ بۆم گرينگ نەبوو چى بىر دەكردهوه. هەر بۆخۆم دەزمانى چەندە قەرزدارى يووپ هانسىنم.

ئەو شەو چىرۆكى كىيۆنكەم بۆ دووانەكان گىيەراپەوہ كە چونكە كارى چەوتى كىردوہە خەون دەبينئى كە بۆتە بۆق و زۆر دەترسى و بەيانى كە لەخەو را دەبئى دەبينئى بۆق نىيە و كەيف خۆش دەبئى و لىدەبەرى ئىتر كارى چەوت نەكا.

ئارمىنە باويشكى هاتئ «چىرۆكىكى سەير بوو.»

ئارسىنە گوتى «بەلام بىرئى زمان لوس بوو. وەنييە ئارمىنە؟»

ئارمىنە خەوى لىكەوتىبوو.

لەتەك ئارسىنەوہ «سى دانە سىو لە ئاسمانەوہ كەوتە خوار» وەمان خويىندەوہ. چراى ژوورم كوژاندەوہ هاتمەدەر و لە دالاندا بە خۆم گوت «هەق بە ئارسىنەيە. چىرۆكىكى بىتەم بوو.» و چوومە ژوورى دانىشتن.

بە دواى رۆيشتنى ميوانەكان، ئارتووش دەستى بە سكى داھىنايوو و پىكەنىبوو. «ھىندەم پارنج خواردوہ وەختە بتەقم. چووم بچەوم.» و چووبوہ ژوورى خەو.

لەھەمبەر تەلەويزىونى كوژاوە دانىشتەم و پىيەكام راکىشايە سەر مېزى پىش راحەتى. دەستم چوہ لای سەرم و خەرىكى لوولە كردنى قژم بووم. حالىم خاس بوو و خەوم نەدەھات. بۆ؟ چونكە ھەموو قاپەكام شورديوو و ژوورى دانىشتەم خاويىن كىردبووہ و داىكم گوتەنى مال بىوويە دەستە گول؟ يا چونكە ئالىس ئاخريەكەى خەرىك بوو زەماوہندى دەكرد و بە پىچەوانەى بۆچوونە سەرەتايىيەكەى من و داىكم، مېرىكى باش و دلۇقان دەھاتە بەرچاؤ؟ يا رەنگبى لەمەر دوينئى كە ئارتووش لە رۆژان زووتر هاتەوہ مال، بە دوو گولدان گولە نۆكەى پەمەيى و چەرموو. ماوہى چەند چركە سات گىژو وىژ دە گولدانەكان رامام، پاشان چوومە پىش و ھەركە لە باوہشى گرتەم گريانم هات.

چراى ژوورى دانىشتەم كوژاندەوہ و بە خۆم گوت رەنگە لەبەر ئەوہش بئى كە چونكە ئىمىرۆ بەيانى لەخەو رابووم و دىتم بۆق نىم.

دهى به يانى بو .

نيينا له پال ته له فؤنه وه گوتى «ده بيىنى ئەم خاتوونه زيره كه چۆن بۆ خۆى هه موو كاره كانى جيبه جى كرد؟ چاو له من، كه لام وابوو هيچ نازانى و ده بى يارمه تى بدهم. ئيدى هه ر ئه وه ماوه به شي وه ي ياسايى خه سووى داها تووم ببينم. دووسبه ي كه جه ژنى كۆتايى سالى مندا له كانه . به بيرم داها ت كه پينج شه ممه ي داها توو ميوانيان بكه م. ئە تۆ و ئارتووشيش ده بى بين. ئاليس و داىكت هه تا پينج شه ممه له تاران ده گه رپينه وه ، وه نييه ؟» گوتم ده گه رپينه وه .

«ئە گه ر وايه ژماره ي سيمۆنيا م پى بده بانگيشتنيان بكه م.»

«ژماره ي پيشووى خۆتت له بير نييه ؟»

«چى؟»

«ژماره ته له فؤنى جى چوار. له بيرت چۆته وه ؟»

وا توند پينكه نى كه ناعيلاج بووم ته له فؤنه كه له گوپم دوور خه مه وه . «داىكت گوته نى پيم بلئى كه ره . زۆرم ئاگا له خۆم بوو كه ئيستاكه ش —» ئاخري مالا وايى كرد .

ته له فؤنه كه م داناوه و چوومه ژوورى دانىشتن. مه كينه ي به رگ دروو له سه ر ميژى فراوين خۆرى بوو. جلى جه ژنى كۆتايى سالى دووانه كانم ده دروو. به هار هه ريرى چيره يى بوو و هاوين كه تانى سوور. بۆ پايىز تافته م كرپيوو و ده ورى قۆله كان و داوينى دامه نى زستان كه له خامى چه رموو بوو پيىستى كه رويشكم لى دروو بوو. يه كئى له خزمه كانى ئارتووش له ميژ سالى بوو كوته پيىسته كانى له ته وريژه وه هيىنا بوو، بيرم ها ته وه له ته ك ئاليس فره پينكه ني بووين له مه ر ئه وه كه «مرۆقى تيىگه يشتوو پيىست به ديارى ده باته ئابادان؟» داىكم گوتبووى «رايگه ر. به لكو به كه لك هات.»

به گو له گه نم تاجى سه رم بۆ پايىز دروست كرد. گو له گه نه كان يووما هيىنا بوونى، ئه ويش دواى ئه وه كه زۆرم پينگوت چيم گه ره كه .

ژووری مال فینک و بیدهنگ بوو، بوی کیکی بادامی که نابوومه نیو فیپر هه موو شوینیکی ته نیبوو. گولنه گهغه کانم به چهسپ به یه کتره وه لکاند و بیری شه وه م کرده وه بوچی به نینام نه گوت شه رۆژانه له سیمۆنیانه کان بی خه بهرم؟ ده مزانی ئیمیلی چه ند رۆژیکه نه چۆته قوتا بخانه. دووانه کان که گوتیان «رهنگه نه خۆش بی ئیزمان ده دهی سه ریکی لی بدهین؟» گوتم «نا» ئارتووشیش که گوتی «ئیمیل چه ند رۆژیکه نه هاتۆته کۆمپانیا. سه ری لینادهی؟» گوتم «نا.» دووانه کان لووتیان گرژ کرد و ئارپتوش هه ر برۆی هه لته کاند و شووی لی هه لته کیشا.

گولنه ده سکرده شین و په مه ییه کانی که بریار بوو ئارمینسه له گه ل جلی به هاری له سه ری بنی له نه وارپیکی پانم دروو. بوچی نه مده ویست به شوین سیمۆنیانه کاند بچم؟ رهنگی له مه ر شه وه گه ره کم نه بوو خۆ ده کار و باره کانیان هه لقتوتینم. شه گه ر چوو بام و له گه لیان تیکه وه تبا م ده بووایه لایه نی کامیانم گرتبا؟ دایک یا کور؟ دوو لایه نی نه واره دریژ و پانه که م که له په موو دروست کرد بوو و سه رو به ندی زستان بوو به یه که وه لکاند و له په نجه ره وه روانیمه ده ره وه.

شه م بنه ماله سی که سیه م له چه ند رۆژ بهر له مه نادرست ده هاته بهر چاو. ده تگوت شه وان له من یا من له وان دوور که وتبوومه وه، هه ستم به وه ده کرد گشتی شه م روودا وه فیلمیک بوو که زۆر له مه وه بهر دیومه و وازی له نویوه دیتنه وه دیم نیسه. له ده ره وه بایه کی هییدی ده هات و له نیوان لق و پوی داره بیعاره کاند، په نجه ره ی ژووری دانیشتنی جی چوار دیار و نادیار ده بوو. بو سه ر و به ندی هاوین هیشتا بیریکم نه کرد بووه. شه گه ر ویستبام گولنی پیوه بلکیینم شیوه ی به هاری ده دا. جگه له گول چ شتی نیشانه ی هاوین بوو؟ چی وام به زهین نه گه یی. به خۆمم گوت «پاشان بیریکی لیده که ینه وه.» نا، دلّم نه یده ویست بچمه مالی سیمۆنیانه کان. هه روا باشتره خۆی تیینه قوتیتینم. چاوم له جله کان کرد و بیرم بو شه وه چوو بو هاوین به شمشاد تاجیک دروست بکه م.

حهوشه‌ی قوتابخاننه‌یان رازاندبووه گلۆپی چکۆلته‌ی رهنگی به داره‌کانه‌وه هه‌لئوسرابوو سه‌وزه‌وه، له بنه‌بانی هه‌وشه‌هه‌لکه‌وتیبوو، ریزی ته‌سکه‌مله‌کان له‌پیش سه‌کۆوه ده‌ستی پێده‌کرد و هه‌تا به‌ر ده‌رگه‌ درێژه‌ی بوو. ئارمه‌ن ته‌ندامی کۆری چاودێری بوو که باوک و دایک و میوانه‌کانی رێنموونی ده‌کرد و به‌رپرسی بووفه‌ش بوو.

له‌سه‌ر ته‌سکه‌مل دانیشتم و له‌گه‌ڵ ناسیاوه‌کان چاک و خۆشیم ده‌کرد که ئارپتووش ده‌ستی نایه‌ سه‌رشانم و گوتی «مانیا» و هه‌یمای کرده‌ پێپه‌له‌کانه‌کانی لای سه‌کۆی شانۆ. مانیا له‌سه‌ر پێپه‌له‌کان را ده‌ستی راده‌وه‌شانده‌ که «وه‌ره».

به‌ ئارپتووشم گوت جیگه‌که‌م راگرئ و چوومه‌ پشت شانۆ. کیه‌زه‌کانی کۆری هاوخوینی به‌ دامینه‌ی سورمه‌یی و فانیه‌ی چه‌رموو و کوره‌کان به‌ شالواری سورمه‌یی و کراسی چه‌رموو بێ نیۆبهر ده‌ناخۆتن و قیه‌زه‌ و هه‌رایان ده‌کرد و هاوار هاواری ناغای ژوورا مامۆستای مۆسیقاکه‌ لینگدا لینگدا ده‌یگوت «بێ ئی ده‌نگ!» بێفایده‌ بوو.

مانیا وه‌ک هه‌میشه‌ نیگه‌ران و له‌ جۆش و خه‌روش بوو. نه‌واری سه‌ری کیه‌زه‌ قه‌ز سووره‌که‌ی به‌ست و گوتی «هه‌لێ له‌سه‌ر جیگه‌ت راوه‌سته‌ و هه‌ینده‌ مه‌جولێوه‌ که‌ نه‌واره‌که‌ت زوو بکریته‌وه» پاشان زۆریا لای من. «ته‌تۆ به‌ ئیمیل سیمۆنیان نازانی؟» له‌ چه‌ند رۆژی رابردوو دا ئارمینه‌ و ئارسینه‌ یه‌ک بێن گوتبوویان «ئیمیلی ته‌مه‌رش نه‌هاتبووه‌ قوتابخانسه» خاتوون مانیا گوتی ته‌گه‌ر ئیمیلی سه‌به‌ی نه‌یه‌ ده‌بێ سێندریلیه‌کی تر وه‌دۆزین.» یه‌کێ له‌ قوتابیانی پۆلی هه‌وته‌م بوو به‌ سێندریلا.» «به‌ برۆای ئیمه‌ ئیمیلی سێندریلیه‌کی که‌شخه‌تر بوو.»

گوتم «ناگاداری نیم. بیستم یه‌کێ له‌ پۆله‌ هه‌وته‌میه‌کانت له‌جینی داناوه.»

مانیا ده‌ستی کیه‌ژۆله‌یه‌کی که‌ په‌رده‌ی مه‌خمه‌ری لادابوو و ده‌ستی بۆ جه‌ماوه‌ر راده‌وه‌شانده‌، کیه‌شا و گوتی «هۆی کلک برۆ، کێ به‌ تۆی گوت بیه‌ ئیره‌؟ هه‌تا نۆسه‌ی به‌رنامه‌ت دێ برۆ بچۆ ژووری جل داکه‌ندن.» نقورچیکی له‌ کولمه‌ی کیه‌زه‌ داگرت و کیه‌زه‌ به‌ جلی ناوچه‌یی پرچین و رهنگا‌و رهنگ به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ لێیدا رۆیی. مانیا روانیه‌ ده‌ور و به‌ر، «ئا، سێندریلیه‌کی نویم دۆزیوه‌ته‌وه.» و کیه‌ژۆکی پێشاندام که‌ به‌

دامیئینیکی سهوزی ئاودامیئینی له بهر دهم ژووری جل دا کهندن ویستابوو و خهریک بوو لیچکه کهی خوار له سهه دهنا. «کهشخهیه، وهنیه؟» چاوم له کیژه که کرد که ههه له وکاته دا له من رامابوو و بزهی هاته سهه لێو.

مانیا گوتی «ئهم ههوتوو ههه ههینده قال بوو دهرفهتی ئه وهه نه بوو ته له فهون له سیمۆنیانه کان بکهه.» پاشان به رهه رووی سیئدریلائی نوئی قیژانندی «خاتوون ژاسمهه لیچکه خوار به ستنه مان نییه. سیئدریلا بهه له چوونه کۆشکی شازاده لهه ناز و نیمنازانهی نه ده کرد.» ئه وه جار رووی له من کرد. «هه نوکه مه به ست سیئدریلا نییه. چاره ره شی ئه وشۆم شازاده یه. دایکی شازاده ههه ئیستا ته له فهونی کرد که کوره کهی سووریژهی دهه کردوه. جا ئیستا نازام قوری کوئی وه سهه کهه.»

گوتم «بیگومان ناخوای دهووری شازاده به من بسپییری.» هیچ کاریک له مانیا دوور له چاوه روانی نه بوو.

دایه پیکه نهین. بی جیئ نه بوو. قه لافه تیشت خراب نییه.» ئه وه جار پیی له سهه داگرت «گوئی بگره. ئارمهه بۆ هه موو مه شقه کان دههات، به تایبهت به شی سیئدریلا و شازاده. ههیندی جار هه لهی منداله کانی راست دهه کردوه. له ئارمهه باشتر پی شک نایه. ناردم جله کانی سووریژه گرتوویان ههینا. له ئارمهه دی. قه لافه تیان وه کویه که ههتا بهرنامهی کۆری هاو خوینی و شیعر خویندنه وه و سه ما ته واو بی - «خهریک بوو له کات ژمییری دهستی ورد ده بووه.» «پاشانیئ خه لاتی قوتابیانی پله یه کهه پیشکهش ده کهن و — بهه پییه سه عاتیئ و چه نه چرکه مان دهرفهت هه یه. به لکو بتوانین دهووریکی تر پیدا بیینه وه. خراب نییه، وهنیه؟»

بلیندگۆیان ده برده جهرگهی سه کو، خووم کیشاوه دواوه ویینه کهوم «ئه گهر ئارمهه ئیزن بدا، بهریکی خراب نییه.»

مانیا پیکه نی و دهستی به پشتهم دا ههینا. «تۆ برۆ بیدۆزه وه بینیره ئیره، ئه من رازی ده کهه.»

به نیوان ریزی ئه سه که مله کاندای که گشتیان پر بوو تییه پریم، بهه بیره وه که دووریش نییه بتوانی رازی بکا. هه ره نه که ئارمهه له که لله شقی و نه کردنی کاریکی که گهره کی نه بوو بیکا خوئی دیارده یه که بوو، مانیاش له کردنی کاریکی که گهره کی بوو

بیكا سهیر و سه مه ره بوو. كه و تمه وه بیر چهنه سال له مه وه بهر كه قه شه ی بهد خو لقی
كلیسای رازی كرده بوو ده وری قه رال له شانوی سالی نویدا بگیړی.

به شوین نارمه ندا گه رام. له ره خ بووفه دا خه ربك بوو شووشه پیپسی و كانادای
ده نایه نیو سندووقی جه مه د. گوتم بچووه پشت سه كو لای مانیا، كاتی زوریامه وه سه ر
جیگا كه م، نینا له پال ئارتووش دانیشتبوو، جانتا كه ی له سه ر نه سه كه ملی به تال را كرده.
«وهره، وهره جیگه م را كرتووه. ئیستا بلئ بزائم چ باسه؟» گوتم «كوا گارنیک؟» توند
گوتمی «به ماوه ی چهنه رۆژ چۆته مه عموریه تی نه هواز. ته له فونی سیمونیانه كان بوچی
وه لام ناداته وه؟» چاوم له ده ور و بهر كرده. ویولیت دیار نه بوو.

نینا قولمی كیشا. «هۆشت له كوئیه؟ گوتم ته له فونه كه یان وه لام ناداته وه. ویولیت
وه كه سه گی گولله لی دراوی لیها توه وه. هه رچی كرده له گه لمان نه هات. له مالدای چاوه روان
ته له فونی ئیمیله.»

نوور هاویژه كانی روو به سه كو هه لكران و نینا ناعیلاج بوو هاوړی حه شیمه ت كپ
بئ. په رده لاچوو و مانیا هاته پشت بلیندگو و جه ماوه ری به خیره اتن كرده. چاوم له
مانیا بوو، گوتم نه گه ر وه لامی ته له فون ناده نه وه ره نگبئ هه ر به راستی كاره ساتیك
روویدابئ. اتا به راستی نه خۆش بوون؟ خۆزگه سه رم دابان. بوچی خو یان ته له فونیان
نه كرده؟

به خیره اتن ته واو بوو و گشتمان چه پله مان لییدا. وازگین هاپرتیان هاته پشت
بلیندگو و نوتقی كرده و راپوړتی سالانه ی قوتابخانه ی راگه یانند. بو ده با ته له فونیان
كرده؟ كۆری هاو خوینی سررو دیان خوینده وه. له و سررو دانه ی كه هه موو سالی
ده خویندرانه وه. كیوه به رزه كانی نیشتمان، مال ئاوا قوتابخانه ی ئازیزم و به شیخی
كورت له ئوپپرای ئانووش. له نه فامی خۆم دلنه ند بووم یا له ئیمیل و دایکی؟ ئارمینه
و ئارمینه بوونه به هار و پایز و هاوین و زستان و شیعه ره كه یان بئ هه له خوینده وه،
وه بیرم هاته وه به وینه گری جه ژم نه گوت وینه بگری. بو ده بی له ئیمیل دلنه ند بم؟ یا
له دایکی؟ كورپژگه یه كه له كاتی هاتنی بو پشت بلیندگو، لاقی ده سیم نه نگوت و
هیئنده ی نه مابوو بكه ویتته خوار و له پیشدا هه موومان به په رۆش بووین و پاشان كه كوره
له سه ر سه كو به ره ورووی دایك و باوکی هاواری كرده «خه تا له من نه بوو.» پیكهنین و
شیعه ره كه ی كه ته واو بوو زۆرتر له هه مووان چه پله مان بو لییدا.

چارتيگه سهعاتيگه تهرخاني پشوو دان كرا و نينا ديسان دهستي پيكرد. «ههق به ويوليت بوو. هه موو ئاوره كان هم خاتوونه كورته بالايه هه ليگرساندووه. ئيره يي به كه شخه يي ويوليت، به گه نج بووني، به وه كه ئيميل شه وينداری بووه ده با. به برواي تو ئيستا چ بكهين؟ تو ده بي هاريكاري بكه ي. ده بي له تهك دا يكي بدويي. ده بي —»

گه ره كم بوو هاوار بكه م «ليمگه رئي!» ئارتووش قولي گرم «وهره كارم پيته.»

به ره و بووفيه چووم. ئارتووش شتي ئاوه كي له و كيژه ي كه قولي به ندي سووري چاوه ديروي به باسكيه وه بوو كر ي و پييدام. شته ئاوه كيه شيرينه كه شه هوه ني كردمه وه.

كيژه كه گوتي «سلاو خاتوون نايوازيان. نارمه نتان به جلي شازاده وه بيني؟»

چاوم ليكرد بېرم هاته وه كه چهند جار له تهك ئارسيينه و نارمينه هاتبووه مالممان.

نارمن ناوي نابوو رووبينا ي خرپن. بزهم هاتي. «خاس، رووبينا؟»

چاوه كاني ليك ناو گوتي «ههروهك شازاده ي راسته قينه ي ليها توه.» پاشان چاوه كاني هه ليئا. پيلا كه كاني چه ندجار ليگدا و چووه لاي مي ريكي كه سي جار گوتبووي «تكايه، دوو دانه بابوله ي كالباس.»

زوريامه لاي ئارتووش. «چكارت پيم بوو؟»

له گه ل به كيك له ماموستاكان ته و قه ي كرد و چاك و خزشي كرد و پاشان گوتي «هيچ. مه به ستم بوو له چنگ نينا رزگارت بكه م.»

وازيگين هايراپتيان خه لاتي قوتابيساني هه لكه وته ي پيشكه ش كرد. ئارمينه و ئارسيينه هه رتك خه لتيان وه رگرت و رايانكرده لاي ئيمه. ئارسيينه له پال من دانيشت و ئارمينه له پال ئارتووش و خه لاته كانيان كه كتيب بوو پيشانياندا. كتيبي ئارمينه وه رگيپراي هه رمه ني سه فهره كاني گاليويير بوو و هي ئارسيينه وه رگيپراي لورد فونتيپلروي بچوك. نينا له نيو سه كه مل دا ده جوولايه وه و ده ويوست باخوي و ده رفته ي نه ده بوو. چراكاني هه وشه كوژانه وه، په رده لادرا و شانوي سيندريلا دهستي پيكرد.

نارمن و كيژيكي كه ديسووم و مانبا نيوه كه ي پيگوتبووم و له بېرم نه مابوو، ده وري شازاده و سيندريلايان به راده يي به باشي گيپرا كه هه موو سي جار چه پله يان ليئا و تريقانه وه. نارمن به شالواري كيژداری رهش و سوخه ي ساز و به رگ ليديروا و له سه ر شانو دا واده ات و ده چوو كه هه ر ده تگوت له كوژكيكي راسه قينه دا پياسه ده كا و

کاتی له هه مبهه سینهدریلا سه ری دانواند و به یه که وه سه مایان کرد گوتم «تهوانه له کوئی فیتر بوونه؟» بیرم هاته وه شه وه هه ره شه و "منداله چکوله که یه"؟ به خوم ده گوت «ثم گشته ساله که ی تیپه ری؟»

شوقرلیت که به یه که م سلف هه لیبو نارمه ن و دووانه کان گوتیان «هه ره بژی شیوی گیان.» و نارتوش گوتی «ئیستا له یانه دا شیو ده خوین و سه رکه وتویی کیژده کان و هونه ریپشه بونی کوره که مان جه ژن ده گرین.» منال گوتیان «ئی گیان گیان.» له ته کیاندا پیکه نیم و له بیرم چو به لیتیم به نینا داوه هه رکه که یه وه مال به شوین سیمونیانه کاندا بچم.

دووانه کان هه ره له قوتابخانه وه هه تا یانه ی گولستان هه ره باسی جه ژن و کاره ساته کانی نیو ژوری جل دا که نندن و پشت شانویان کرد. هه رکه باسی کایه ی براکه یان کرد نارمه ن گوتی «کاریکی هیئنده دژواریش نه بو.»

که یشتیمی و له ده رکه ی یانه وه ژورور ده که وتین که نارمینه روی ده من کرد. «به کاکی وینه گرت گوت وینه ی زور بگری؟»

به نارچه تیه وه به شوین وه لامه وه بووم که نارتوش گوتی «ته من گوتم.» و دهس له ناو دهستی دووانه که له و لاو له و لا هه لبه ز دابه زیان بو و به ره و ته لاری چیشت خوری روی. چند ساتی وه ستام و له پشته وه را سه یرم کرد.

ته لاری چیشت خوری خه لکیکی زوری تیدانه بو. له پشت میز دانیشتبووین و ریزی چیشتمان ده خوینده وه که ده نگیکی نزم گوتی «شه و باش.» پایونی خاتون نوروللایی شینی که م ره نگ بو به گولی وردی قاوه ییه وه.

نارتوش هه ستاوه و شه سکه ملی خولق کرد و خاتون نوروللایی گوتی «نا به هوی ده ردیسه ریتان؟ دیتم هاتن، گوتم سلاویکتان لی بکه م. خه ریک بووم له گه ل ناغای سعاده ت به رنامه ی نوتقی هه یینی داها تووم ری که ده خست.» دهستی به سه ری دووانه کاندا هیئا و به نارمه ن پیکه نی. پی م وایی نارتوش له روی شه ده به وه با به تی نوتقه که ی پرسى. خاتون نوروللایی گوتی "میژووی مافی ژن" و چاوی له من کرد. بی شک ده رفه تتان نییه، ده نا فره پیخوشحال ده بوین به اتبانه.» دیسان دهستی به سه ری دووانه کاندا هیئاو مالاوایی کردو روی.

که داوای چیشتمان کرد نارمینه گوتی «دایه، مافی ژن یانی چی؟» نارسینه دوپاتی کردهوه. «مافی ژن یانی چی؟» ریزی چیشتم دایهوه خزمه تکار و گوتم «نه گهر گهوره بوون تیده گهن.»

چاوم له خاتوون نوروللایی بوو که له بهر ده رگه ی ته لاری کۆبوونه وه له گه ل ئاغای سعادهت ده تاخۆت. بیرم هاته وه فانیله وه دامینی منیش له پارچه ی جلی خاتوون نوروللاییه. ئارتووش شتیکی گوت و منال پیکنه نین. ئارمه ن گوتی «دایه بیستت؟» گوتم «ئیستا ده گهریمه وه.» و له جیوه رابووم.

خاتوون نوروللایی ههروه ک چاوه نوآرم بی سهر له نوئ بینینه وه ی منی لا سهیر نه بووه. کاتی پرسیم بۆ شه نجومه نه که یان چ کاریکم له دهس دی، تیم راما، بزهی هاتی و گوتی «فره کار، ههینی له ته که یه کتر داخۆین.» گوتم «ههینی له ته که یه ک داخۆین» و زۆریامه وه لای میتر.

له بهر ده رگه ی مال که له ماشین دابه زین من و دووانه کان چاومان بریه شه وه سه ر شه قام. ئارتووش شو قرتلیتی ده کارپۆ کرد و ئارمه ن جله کانی زستان و هاوین و پایز و به هاری له سندووقی پشته وه ده ریئا. ده رگه ئاسنیه که ی هه وشه ی جی چوار له سه ر پشتی بوو.

نارمینه سه بریکی گوتی «دایه سبه ی سه بریکی ئیمیلی بدهین؟»
نارمینه به پارانه وه گوتی «تۆ خوا ئیزمان بده سه ری بدهین.»
قزی لولی هه ردوویانم لاوانده وه. «بیگومان سبه ی سه ریده دهین.»

٤٧

کاتی له خه و رابووم رۆژ له نه یئوکی میزی ئارایشتی دابوو. بیرم که وته وه ئارتووش که ویستبووی برۆا له بن گویم دا گوتبووی «بنوو. خو منال ناچنه قوتابخانه.» دهسته کانم له پشت سه رمه وه قولاب کرد و ده کایه ی رووناک و نسئ له نه ینووک دا رامام. دهنگی جیکه جیکی پاساری یان له هه وشه ده هات. به دهنگی بهرز گوتم «تیمرۆ درهنگتر له ئیوه رابووم.» و له گه ل خۆم پیکنه نیم.

به هۆی جیکه جیکی پاساری یان بوو یا کایه‌ی رووناکی له نهینووک دا یا فیتسک بوونی ژووری خه‌و بوو که که‌یفم ساز بوو.» هه‌رچی بوو خاس بوو. حاله‌م خاس بوو. مه‌لافه‌م وه‌لانا و رابووم.

دۆلابم کرده‌وه. چاوم به‌و جلانه‌ دا گێپرا که که‌لیتک جار له ماله‌وه له‌به‌رم ده‌کردن. شه‌وجار روانیمه شه‌و جلانه‌ی که که‌متر له‌به‌رم ده‌کردن. جلیکی رکیفی گولدارم ده‌رینا که چه‌ند جار زیاتر له‌به‌رم نه‌کردبوو، چونکه دایکم و ئالیس گوتبوویان «سه‌ر و سنگی زیاد کریاوه‌یه.» سه‌رم له‌به‌ر ئاوینه‌ دایه‌نا و هه‌رتک ده‌ستم له‌یه‌کتر سوو. پیستم وشک نه‌بوو.

به‌ره‌و چیشته‌خانه رۆیم و دێرێکی شانۆی سیندریلام به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتسه‌وه که ئارمه‌ن دوی شه‌و به‌ جوولانه‌وه‌ی سه‌رو ده‌ست به‌ رێوه‌ی بردبوو: «شه‌م که‌شخه‌ به‌ نازه‌کییه‌ دێ؟ شه‌، کیژه‌ خه‌یاله‌کانی من.» به‌رز پیکه‌نیم و سه‌ریکم له‌ ژووری دووانه‌کاندا قه‌ره‌ویله‌کان که‌سیان له‌سه‌ر نه‌بوو. سه‌رم به‌ ژووری ئارمه‌ن دا‌کرد. قه‌ره‌ویله‌ به‌تال بوو. میزی چیشته‌خانه سه‌ی شه‌ربه‌ی نیوه‌ به‌تالی شه‌ری له‌سه‌ر بوو. شه‌ربه‌کانم کۆ کرده‌وه و شه‌وه‌ ده‌مکوت ده‌بی له‌ کوئی بن که‌ هه‌رسیکیان وه‌ژوور که‌وتن.

ئارمینه‌ گوتی «جی چوار که‌سی لی نییه‌.»

ئارمینه‌ گوتی «نه‌ ئیمیلی له‌ ماله‌، نه‌ باوکی، نه‌ دایه‌ گه‌وره‌.»

ئارمه‌ن گوتی «پیم وابی باریان کردوه‌.»

یه‌کیک له‌ شه‌ربه‌کان له‌ ده‌ستم به‌ر بۆوه سه‌ر موزاییک.

دووانه‌کان قیژاندیان «شه‌ی!» و کشانه‌ دواوه‌.

ئارمه‌ن هاته‌ پێش «خۆ چیت لی‌نه‌هات؟»

گوتم «شه‌من چیم لی‌نه‌هات. ئیوه‌ ئاگاداری خۆتان بن.» گیسک و خاکه‌ندازم له‌

سووچی چیشته‌خانه ده‌سدایه‌، بۆ کوئی چوون؟ بۆ چوون؟ که‌ی چوون؟ دووانه‌کان به‌ نۆره‌ ده‌ئاخۆتن.

بی‌شک ئیمیلی زۆر نه‌ساغ بووه‌، بردوویانه‌ته‌ نه‌خۆشخانه‌ی تاران.»

«شه‌دی کوا شه‌ره‌ و بره‌کان؟»

«به‌لکو دایه‌ گه‌وره‌ نه‌ساغ بووبی.»

«شه‌دی شه‌ره‌ و بره‌کان کوا؟»

بینگومان دوپینى كه ئىمه چووينه ته جهژن باريان كردوو. «
 نارمن دوو كوته شووشه لى عهردى راكرد و هاويش تيه سه تللى زبل و به
 دووانه كانى گوت «چنده دنهاخون. ههتا بريندار نه بوونه هه پرونه ده رى.»
 ئارتووش ئىواره كه هاته وه هه ر ئه وه نده دى ده زانى كه ئيميل ده ستى له كار
 كيشاوه ته وه. بوچى ده ستى له كار كيشاوه ته وه يا چوته كوئى كه س نه يده زانى.
 شىومان ده خوارد كه ته له فون زهنگى ليذا. نارمن ده رپه رى. «ئه من هه ليده گرم.»
 دووانه كان له يه كترى ان روانى و به بى دهنگى بينكه نين و كاتى پرسيم «ديسان چ باسه؟»
 به پيدا گريه وه به يه كه وه گوتيان «هيچ.»

نارمن زورپاوه چيشخانه و به منى گوت «پوره نينا.»
 دهنگى نينا به پينچه وانهى هه ميشه شاد و زهنگدار نه بوو «ديتت قورى كوئيم
 وه سه رى بوو؟ كوره تيوه بى ئاگادارى لييداوه رويوه و ويوليت سهر له به يانسه وه وهك
 شيتان له مالدئا دى و دهچى و ده گريه و جوين به زهوى و زه مان ددها. شوكر كه گارنيك
 ههتا دووسه لى له ماله وه نيهه. به لام كه گه پراوه چى؟ ئه گه ر ئه م كيژه به لايه كى به
 سه رخوى هينا وه لامى داىكى چ بدهينه وه؟ تيمام چ غه له تيه كى بكه م.»
 هه ولم دا ئه هوه نى بكه مه وه و پرسيم «ئىستا هه ر به راستى مه به سته كه به م راده يه
 وه راست گه پراوه؟» و زوه كى له پرسياره كه م به ژىوان بوومه وه. ئه گه ر مه به سته كه
 هينده راستى نه بووايه خاتوون سيمونيان مال و ژيانى تيك نه ددها و نه ده رويى. نينا
 وته كانى ئيميل به ويوليت و ويوليتى به ئيميلى به وردى ده گيپراوه و ئه من بيرم له وه
 ده كرده وه داىكه له به ر ئه م كوره تا ئىستا چهند جار ئه م شار و ئه و شارى كردوو؟
 هه موو جارى هه ر به و راده يه له ناكاو بووه؟ نه بووه؟ كارىكى دروستى كردوو؟ كارىكى
 دروستى نه كردوو؟ ئه گه ر ئيميل له گه ل ويوليت زه ماوه ندى كردبا رهنگبوو خراپيش
 نه بووايه، به لكو خراپيش بووايه. نه دهبأ خوى تيه له قوتينى. رهنگبى كوره كه ش بناسى
 و دهبوا خوى تيه له قوتينى. دهنگى نينا له وه گشته ده بى و نابييه رزگارى كردم.
 «سووفى چهند روتيك له لاي تو بمينيتته وه؟ عيلاجم نيهه ده بى له تهك ويوليت بجمه
 تاران»

گوتم دياره كه سووفى له لامان بمينيتته وه و ئه گه ر كارىكى ترم له دهس دى پيم بلتت.
 نينا به بى وازى مالاوايى كرد و گووشى دانا.

گوشیم که دانا ئارتووش و ئارمەن لە چیشتخانە و دەدەرکەوتن. ئارمەن گوتی «شپۆی گیان دیسان نەساغە، دکتۆری دەبەینە سەری.» و لەتەك ئارتووش چوونە کارپۆژێ. پالۆم وەمیژی تەلەفۆندا و گوتم لە ناكاو هاتن و لەناكاو رویشتن. وەك بارانەى ئابادان كە هەتا دەهات پیت و ابوو دەبارى، ئیدی نەدەبارى. گوتم خۆزیا كرابا رووداوى ئیمیل و ویولیت بە گویى دایکم و ئالیس نەگاتەو. وازی رادەبرپینەکانی ئالیس و "ئەمن لە هەوڵەو دەمزانی" یەکانی دایکم نەبوو. دەنگی ئاخۆتنی دووانەکان لە چیشتخانەو دەهات.

«لەبیرتە گوتی تەماتە بە ئاغای ژۆرا دابدەین؟»

«ئا. چا بوو بە قسەمان نەکرد.»

«بەلام خۆی پێیدا دا. پاشان بە ملی پۆلە هەشتەمیەکانیدا هینا.»

«ئا. لە فراوین خۆریشدا ئەسكەملى بە ئانقەست لە ژیر رووبینا دەركیشا. پاشان

گوتی بە ئانقەست ئەم كارم نەکرد. بەلام بە ئانقەست كردى، وەنیه؟»

«ئادى. بە ئانقەست كردى، كون كردنى راحەتیش هەر كاری خۆی بوو، وەنیه؟»

«ئادى، هەر لەمەر ئارمەنەو لەتەك ئیمە بوو بە دوست. راپۆنزیلی هەر هیچ خۆش

نەدەویست.»

«حەیف بۆ جلە سوورەكەى راپۆنزیل كە وەبەر مقەستی دا. بۆ هیشتمان؟»

«لەبەر ئەو كە گوتی جلیكى كەشخە نییە.»

«جلە چەرموو قۆل پف دراو كەى خۆشى وەبەر مقەست دا.»

«فیبری كردین لە حەوشەى قوتابخانە هاوار بكەین "مارگریتا، هەر وەك چیتا."»

«كارىكى چەوتمان كرد.»

«كارىكى چەوتمان كرد.»

مندالنه كان له تهك سووفى له ئهستىرك بوون و ئارمهن له مائه هاورپيكيه. چاوه رپيى دايكم و ئاليس بووم كه دوي شهو له تاران گه رابوونه وه.

ته له فون زهنگى ليذا. گووشيم راكرد و له نهينووكى دالانه وه روانيمه خوم. خوم لام وابوو يا تا رادهيك گوشتن بوومه؟ چهند جار گوتم ئهلو، بهلئى و فهرموون و كهس وه لامى نه داوه. گووشيم داناو ده رگه م له دايكم و ئاليس كرده وه. دايكم دهم و چاومى رامووسى و ئاليس توند له باوه شى گرتم و گوتى «چهند جوان بوويه. ده لئى نه ختى گوشتن بوويه. وه نيه؟ به پيچه وانه من كز بوومه. چاوم ليكه.» و له دالاندا خولپيكي ته واويدا. راستى ده گوت، له ر بپوو. نه مزانى زورتر له بهر كز بوونه كهى سهير مام يا له چاك و خوشى و ماچ و موچه گهرمه كهى.

چووينه چيشتخانه و دايكم و ئاليس بهسته "پيروك و گاتا" كانى كه له تاران كرپوويان نايانه سهر ميتر. ئاليس هه جيئى نه بوو. قاوه جوشه كهى له دهستم وه رگرت و گوتى «ئهمن دروستى ده كه م.» قاوهى دروست كرد و دهستى پيكرد.

«ليبراپوين ههر ليتره زه ماوه ند بكهين. كارته كانى بانگيشتنم راسپاردو ته چاپخانهى دوستى ئاغاي داوه تيان. به راست، داوه تيان زورى سلاو بوته هه بوو، مرؤقيكى فره خاسه. ئه گهر رايانه سپاردبا كارته كان به م زوانه حازر نه ده بوون. كيكه كهش ههر ليتره راده سپيرينه "نگرو". جا هه ليده بزائم له تاران چيم كرپوه.»

قاوه جوشى له سهر ئاور راكرد، نايه سهر پييشخان و رووى تيكردم. دهسته كانى ليك كرده وه، سهرى لار كرده وه و بزهى هاتى. «جلى بووك.»

دايكم دايه پييكه نين و ئه من به دل پييكه نيم.

ئه و جار من بووم كه چوومه لاي خوشكم، باوه شم پيدا كرد و ماچم كرد و گوتم «زور زور پيرؤزه.» به يانى به دارشتنى بهرنامهى رپوره سمى زه ماوه ند و نووسينى ناوى ميوانه كان تيپه رى.

سووفى و دووانه كان كه بو فراوين گه رانه وه، ئاليس باوه شى به ههر سيكيان داكرد و گوتى ده بى بسنه پيخه سوو و جلى شين و چيره بى له بهر بكه ن.

ئارمىنە گوتى «پوورئ، لەپېشدا تۆ زەماوەند دەكەى يا پوورە ويوليتت؟» و لەگەڵ ئارسىنە و سووفى بە چاوەرپوانىيەو لە ئاليس رامان. ئاليس و داىكم لەمن روانين.

بە منە منەو گوتم «زەماوەندى پوورە ويوليتت وەدوا كەوتوو، واتا —»
سووفى كارەكەى خراتر كرد. «هەر بۆيە پوورە ويوليتت دويىنى و پيىرى هەر دەگريا؟»
ئارمىنە و ئارسىنە بە دوو قۆلى گوتيان «دەگريا؟»

سووفى چاوى لەمن كرد. دلەپراوكيى گوتن و نەگوتنى بوو و ئاخىرى هەر گوتى. «هەم دەگريا، هەم دەيگوت گشتى خەتاي ئەم عەجوزەيە*».

ئارمىنە گوتى «عەجوزە يانى چى؟»

ئارسىنە گوتى «يانى كورتهبالا.»

ئاليس لە جيۆه رابوو. شيرىنى بۆ مندالان دە قاپى كرد و گوتى «واتاي عەجوزە كورتهبالا نىيە، گوتنى هيچ كاميكيشيان جوان نىيە. شيرىنى بەرن لەتەك بووكلەكان مائالمائين بكەن.»

كاتى لە چيشتخانە دەچونە دەر، ئارسىنە دەستى دەملى سووفى كرد. خرابپيش نەبوو. ئاخىرى زەماوەندمان هەر هەيە. جلى پيىخەسووش لەبەر دەكەين. تۆش كە لە لامان دەميىنەو. وەنيە ئارمىنە؟»

داىكم چاوى ليم كرد. «چيە چ باسە؟» ئاليس پالى وەميىز دا.

گيپرامەو. هەر كە بيىدەنگ بووم داىكم گوتى «هەر لە رۆژى هەوەلەو نەمگوت ئەم ئافرەتە شيىتە؟ نەمگوت كورەكەشى هەر وەك خۆى شيىتە؟ درۆ دەكەم بلئى درۆ دەكەى.»
ئاليس بە بەنەكەى دەورى بەستەى گاتاوه خەريك بوو. «لەخۆو بوختانى بە خەلكى مەكە. خۆ ئيمە نازانين چ قەوماو؟ هەرچى بئى پيۆندى بە ئيمەو نىيە، بەلام — ويوليتتى بەستەزمان؟»

چاوم لە ئاليس كرد، دەتگوت يەكەمجار بوو دەمدى. لەو دەمەو خوشكم دەناسى وەك ئاو خواردنەو بوختانى بە خەلكى دەكرد و لە بابەت چكۆلەترين كاروبارى ژيانى هەمووان راي دەرەبەرى و حوكمى دەدا و ئيىستا - «بوختانى بە خەلكى مەكە؟ پيۆندى بە ئيمەو نىيە.» و «ويوليتتى بەستەزمان؟» هەستم كرد يووپم فرە خوۆشەوئى. تەلەفۆن زەنگى ليىدا و ئارمەن كە نەمزانى كەى زۆريا بۆو ژوورەكەى دەرپەريە دەرى «هەلمگرت» پاشان هەتا چيشتخانە «ئاغا هۆلەندييەكە لەگەڵ پوورە ئاليس.»

نالیس دەستی له ملی نارمەن کرد و کولمە ی راموسی. «یه کهم ئەوه که سلۆت قووت داوه، دووهم ئەوه که ئاغای هۆلەندی یانی چی؟ لەوه پاش دەلییی «ئاپۆ یووپ.» و بە پینکەنینهوه بەرهو دالان رۆیی. نارمەن چەند جار گوتی «ئاپۆ یووپ.» پینکەنی و دایه گەورە ی راموسی. دایکم کولمە ی ئەوه که ی لاواندەوه. «خۆزیا زەماوەندی تۆشم دیبا.»

٤٩

نینا له زەماوەندی ئالیس دا یارمەتیه کی باشی دام. له خۆوه لەوه دەترسام له بابەت ویولیتتەوه بدوێ. دوا ی گەرانەوه ی له تاران تەنانەت وشەیه کیش باسی ویولیتتی نەکردبوو.

شەوی بەر له زەماوەند بوو و ئارتووش و گارنیک مندالەکانیان بردبوو "ئەنیكس" ماسی بریشتە بکرن. لەتەك نینا له پشت میزی چیشتخانە دانیشتبووین و بەستە شیرنیاتی یادگاریمان بو میوانەکانی زەماوەند دروست دەکرد. شیرنیانە رەنگیە کاغان دەنیو ئەو تۆرە چوار گۆشە چکۆلانە دەکرد که دایکم گولچن کردبوون و سەری تۆرەکاغان بە بەندی ساتین گریدەدا. له سەریکی بەندەکه نووسرابوو "ئالیس و یووپ" و له سەرەکه ی تر ریگەوتی زەماوەند چاپ کرابوو.

ئالیس گوتبووی «شەو زوو بچەوین هەتا سەبی بە دەماخ بین. ئەگەر بچەوم.» و دایکیشم یووپ گوتەنی که هەموو پاژگەلی ریورەسمی زەماوەندی پی بەریوچیی بوو بریار بوو "سوور و سەوز" بدرووێ. دابی هەرمەنییەکانی جولفا بوو که له ریو رەسمی زەماوەند دا دوو ئەواری پانی ساتینی سوور و چەرموویان بەسەر شانێ بووک و زاوا دادەدا و قەشە دوغای پیروزی دەخویندەوه، برازاوا شوینی نەوارەکانی چەند جار دەگۆری. ئەواری سەوز نیشانە ی بەختەوه ری و نیعمەت بوو و ئەواری سوور نیشانە ی ئەوین. ئارتووش بە بی هیچ پرتە و بۆلەیه که رازی ببوو بییتە برازاوای زەماوەندی ئالیس و یووپ.

نینا شەریه تی ئالوو بالووی دەخوارد و گۆرانیه کی زەمزەمه دەکرد.

ئاخری تا بم نەهینا. «له ویولیتت چ باس؟»

جرتییکی راهینلا و شانی هه‌لته‌کاند. به‌ندی به‌سته‌ی شیرنیاتی قایم کرد و به‌سته‌ی دانایه نیو قولینه‌یه‌کی که گولئی ده‌سکرده‌مان به چوار ده‌وریه‌وه لکاندبوو. شه‌ربه‌تی له‌بن هینا و جه‌مه‌ده‌کانی ده شه‌ربه‌که‌دا هه‌لسو‌راند. «هه‌تا زیندووی شت فی‌ر ده‌بی. وه‌ک هه‌میشه هه‌را هه‌رام ده‌ست پی‌کردبوو و له خۆ‌را به په‌رۆش بووم.» شه‌ربه‌ی نایه سه‌ر می‌ز و یه‌کی له تو‌ره چوار گۆشه‌کانی را‌کرد. «که چووینه تاران دوو سی‌ رۆژ فرمی‌سکی هه‌لو‌ه‌راند و فه‌غفو‌ریه‌کانی دایکی کلۆئی شکاند هه‌تا برا‌که‌ی هاوسییی نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی دی. سه‌ر و که‌لاره‌ی کوره‌که په‌یدا بوو، ته‌هوه‌ن بۆ‌وه و ته‌یزه‌ن بوویه‌وه هه‌مان ویولیت که ده‌لین به‌سته‌زمانه‌ی چ پاک و بی‌گه‌رد و بی‌تاوان. هه‌روه‌ها تی‌گرام ناره‌ده خه‌وگه‌ی زانستگا. مه‌ترسی ماله‌ پووری گیان فره زۆرت‌ر بوو له مه‌ترسی خه‌وگه، یه‌کی له‌و رووبانه‌م پی‌ ده‌.»

یه‌کی له‌ رووبانه‌کام پی‌دا و نینا گوتی «له‌بیرته‌ گوتم ویولیت که‌می شی‌وه‌ی تو‌ ده‌دا؟ دایکت گوته‌نی، پی‌م بلئی که‌ر.» و دایه‌ پی‌که‌ن.

به‌سته‌ی شیرنیاتم نایه نیو قولینه و گوتم «نا، پی‌م بلئی که‌ر.»

نینا رووبانه‌که‌ی له‌ ده‌وری به‌سته‌که‌ گریدا و له‌ په‌نجه‌ره‌ زیت بۆ‌وه. پی‌نه‌ده‌که‌نی. له‌و شوینه‌وه که‌ دانیشتبووین گولئه‌ نۆکه‌کان به‌ جوانی نه‌ده‌بینران. گوتی «وتسه‌ی دایکم وه‌دیها‌ت. لات و ابوو دوا‌ی رۆیشتنی ئالیس —»

روانیمه‌ په‌نجه‌ره‌. ته‌م چهند هه‌وتوه‌ هه‌ولم دابوو بیر نه‌که‌مه‌وه که‌ دوا‌ی رۆیشتنی

ئالیس — به‌ رووبانی به‌سته‌ی نیو ده‌ستمه‌وه خه‌ریک بووم. «نازانم.»

نینا به‌سته‌ی شیرنیاتی نایه نیو قولینه. «له‌گه‌ل دایکم نه‌ناخۆتی؟»

به‌سته‌ی شیرنیاتم نایه نیو قولینه. «نا هیشتا.»

ته‌یزه‌ن له‌ گولئه‌ نۆکه‌کان راما. «باشه‌، ره‌نگبی دوا‌ی زه‌ماوه‌ند، ها؟»

چاوم له‌ به‌سته‌کان کرد و سه‌رم با‌دا. «دوا‌ی زه‌ماوه‌ند.»

چەند رۆژ لە زەماوەندی نالیس و یووپ و چوونیان بۆ ھۆلەندا تێدەپەری.
یووپ لە کاتی بەرێکردنیاندا، لە فرودگا کۆلمەمی رامووسی و گوتی «کلاریس، بۆ
ئەو زەمەتانی کێشاوتە سوپاست دەکەم. دلنیا بە نالیس بەختەوەر دەکەم. دایکەم و
پووڕم ویستووینە نالیس بەختەوەر کەم.» رۆژی زەماوەند، مەزنتزین قولینەیی گول لە
لایەن دایکەم و پووڕی یووپ پێشکەش کرا، مێلاقەیی سوور و چەرمووی ھولەندی،
ئارتووش گوتی «لەم کوێرە دێیەو دەم گولانەیان چۆن ناردۆتە ئابادان؟»

لەتەك نیناوە لەسەر جولانە دانیشتبووین، ئارمەن لەبەر دەرگە بە دووچەر خەکە یەو
خەریک بوو. دووانە و سووفی خۆشارکیئێیان دەکرد، سووفی گوتی «لەپێشدا کێ چاوی
بنووقیئێ؟ پێشک بخەین.» ھەرسێ لە ھەمبەر یەکتەر ویستان و سووفی لە سنگی ھەر
سیکیانی دا و خویندیەو «نان — مان — ناوارا — دوو — ئیسکاچی —»
نینا گوتی «ئاخیری نەمزانی بۆ وێنە ئەم شیعەرە لە کاتی پێشک خستنی دا
دەبخویننەو یانی چی؟» پاشان ھێمای کردە چێشتخانە. «کەوابوو لەتەك دایکەم
ئاخۆتێ. وەنێه؟» قژی چەرمووی دایکەم لە پەنجەرەیی چێشتخانەو دیار بوو. گوتم «ئا.»
کیژەکان رایانکردە لای ھەوشەیی پشتمەو. نینا لاقیئێکی لە جولانەدا و جوولانیدیەو.
ئارتووش پرتەیی نەھات؟» روانیمە دارە ئەرخیوان یا دارە بەن یا زمانەگای سیئەم کە
سەردەمێئک بوو ناوی نەبوو. بە دواي ھێرشێ کوللەکان و چوقەرەدانی سەرلەنوێ، زۆر
بە باشی رۆحی وەبەر ھاتبوو و لە دارەکانی ئارمینیە و ئارسینە زیاتر گولێ کردبوو.
بە پێی لە جولانەمدار جوولایەو. «بۆلەیی لێو نەھات ھیچ خۆشی پێشینیاری کرد.»
نینا داھاتەو لەلام. «بەراستی؟»

شەوی بەر لە زەماوەند ھەتا ویستبووم وتەیی دایکەم و تەنیا یەکەیی دواي رۆیشستنی
نالیس بێنمە گۆرێ، ئارتووش کە خەریکی ھەلواسینی شالوارەکەیی لە دۆلاپ دابوو
گوتبووی «دایکەم لە کە یەو دەیتەلامان؟»

نینا قاقا پێکەنی. «ئەمەن کە سەردەدەریم لە کاری شووہەکەیی تۆ دەرنەکرد. جارێک
ژەقنەمووت، جارێکیش بەم رادە —» دەنگی فیکەیی ماشینی گارنیک لە شەقامەو
ھات. نینا گوتی «تەنیا بە رارایی و بۆلە بۆلەکانی دایکەم، خوا کۆمەکت بێ.» پاشان

قیژاندى «سووفى راکه، باوکت هات.» ویستاو بهردو باریکه ریگه که لهنگاندی. «وهی! پیتم. دهخاوهوت.» رووی ده پهنجهره ی چیشتهخانه کرد. «خاتوون و سکانیان، مال تاوا.» شهوجار زۆریاوه لای من و سهبره کی گوتی «کهوچکیکی چای خۆری بۆله بۆل و رارایی رهنکه خراپیش نه بی، ها؟» له جۆلانه دابهزیم و وهریکه وتم و گوتم «کهوچکیکی چایخۆری یا سه د شهسکو؟»

دایکم سهری له پهنجهره کیشا ده ری. نینا بۆ کوئ؟ لی ره به. پلاوه سووردهم لی ناوه. «دوانه کان که به ئارهقهی سهرو چاویانه وه له تهک سووفی له حهوشه ی پشته وه رپا هاتبوونه وه ههلبه ز دابهزیان بوو. «سووفی له لاما ن بمییتته وه.» پوره نینا توخوا با سووفی لای ئیمه بمییتته وه.»

سووفی نغاندی «پلاوه سوورم فره پیخۆشه.»

نینا ده منداله کان راما. پاشان چاوی له من کرد که گوتم «شهتۆ برۆ به شت کرینه که ت رابگه.» نینا دیسان روانیه وه منداله کان. «له دهس ئیوه مناله ورده کان. له پیبری شه وه وه له تهک یه کتر بوونه. بهس نییه؟» شهوجار به دایکمی گوت «ده بی گه لی دیاری بۆ تاران بکرم ده نا سوورده پلاوی ئیوه قسه ی له سه ر نییه.» ئیستانبولی پلاو یا شه رمه نیه کان گوتنه ی "سوورده پلاوی" دایکم به راستی قسه ی له سه ر نه بوو.

ههتا بهر ده رگه ئاسنیه که له تهک نینا چووم و دهستم بۆ گارنیک راوه شانده. ئارمه ن که هیشتا هه ر خه ریکی دووچه رخه بوو، گوتم «چا نه بۆوه؟» سه ری له قانده. «دووچه رخه ی سه رده می بووق که ی به م زوانه دروست ده بیته وه؟» گوتم «سه رده می بووق یانی سالی پاره که؟» چاوی لی کردم. «سالی پار و اتا سه رده می بووق.» و پیکه نی. قۆی به نیو چاوانیدا هاتبوه خوار.

ههتا زۆریامه حه وشه سووفی و دووانه له مال وه ددر که وتن. ئارمینه کتی بیکی به دهسته وه بوو. «دایه، کۆتاییه که ی ده خوینی وه؟» ئارسینه گوتی «خۆت به لی نیته دا وه بخوینی.» سووفی گوتی «پووری دوینی به لی نیته دا. ئافره ته و به لی نی.» هه رسی پیکه نین و چوار قۆلی خۆمان له جۆلانه دا جیکرده وه.

دوایین لاپه ره ی لۆرد فونیتلرۆی بچکۆله م خوینده وه و کتی به که م ویکنسا و سووفی

گوتی «کو ره چکۆله ی فه قیرۆ که.»

ئارسینه گوتی «بۆ فه قیرۆ که؟»

نارمینه گوتی «کۆتاییه کهی خۆش بوو.»

سووفی گوتی «ئا، به لّام سه ره تاییه کانی زۆری چه ره سه هری کیشا.»

دهنگی ته له فۆن له دالانه وه هات. دووانه و سووفی چاویان ده ئارمه ن بری و هه رکه بینیان نابیسێ، ئارمینه رابوو و رایکرده لای ماڵ. سووفی گوتی «راوهسته،» به شوین ئارمینه دا رایکرد. ئارمینه له بهرگی کتیبه کهی نواری و گوتی «خۆزیا کۆتایی هه موو چه رۆکه کان به خۆشی ته واو ده بوو.»

ئارمینه له بهر ده رگه ی ماڵه وه هاواری کرد «ئارمه ن. ته له فۆن، ژاسمه ن.»

سووفی دووپاتی کرده وه «ئارمه ن، ته له فۆن. ژاسمه ن.»

ئارمه ن دوو چه رخنه که ی به رداوه و به رینگه باریکه که دا رایکرد و چوه ژوور.

زۆریامه لای ئارمینه . «ژاسمه ن؟»

ئارمینه جۆلانه ی به پێ جوولانده وه، چاوی لیم کرد و پیکه نی. «له بهرت نییه؟ سیندریلا.» پاشان کتیبه که ی را کرد. له جۆلانه دابهزی و رایکرده لای ئارمینه و سووفی که له بهر ده رگه ی ماڵ هیمایان ده کردی «وه ره.»

دهنگی دایکم له دالانه وه هات. «دیسان به پیلای قوراوی هاتنه ژوور؟»

له م به ره ی ده رگه تۆرپه که وه روانیمه قه لافه ته له رو زه رده له که ی که به قژی چه رموو و جله ره شه که ی دالانی گیسک ده دا. مانه وه ی دایکم له لاما ن بېشک یارمه تیه کی مه زن بوو. یارمه تیه کی مه زن بوو و به م پێیه — دایکم قالیچه که ی سه ره عه ردی دالانی هینابوو ده ره وه و ده یته کاند.

نه رمه بایه کی ده هات که بۆ ته و سه رده می ساڵ له نابادا ن سه یر بوو. جۆلانه م به پێ جوولانده وه. خه ریک بووم بیرم له وه ده کرده وه بۆ سه فه ری تاران چ جلگه لیکه رابکه م و سه وقات چی بکرم که په پوله یه که به به رچاومدا تیپه ری. په وله یه کی خالخالی قاوه یی. تا هاتم بلیم «په پوله یه کی چه ند جوان و که شخه یه،» یه کی دیکه م دی و پاشان یه کی تر و هه ر هه وت هه شتیان چوون نیشتنه سه ر گوڵه سووره یه که.

گوتبووی «په پوله کانیش کۆچ ده که ن.» ده ئاسما ن راما م. ئاسمانیکی شین و ته نانه ت

بێ هیچ په له هه ورێک.

فەرھەنگۆك

ئاوزوونە: ئاغزوونە. سەگەك
ئەستىپك: كانى . ھەوزىكە ئاوى كانى يان كارىزى تىدا كۆدە كرېتتەوہ.
ئەسكەمل: سەندەلى
ئەنبوژەنى: مادى
بانھەلبان: بالاخانە
بېرەند: كارتىخ. مۆرەت
بېروسك: كەمى. تۆزقالتى
بېرىنگەرى: جەراھى
بېۆكە: كەمىك ، نەختى
بۇار: گىاي خراب لە ناو زىرات. دانەى بېنگانە لە ناو دانەوئىلە. وجىن
بۆىنباخ: كراوات
بۇورانەوہ: دل لەخۆ چوون
بەدمەقال ھاتن: بە كىشە ھاتن
بەرشىتو: بەركۆل. عەسرانە
بەزەك دان: ئارايشت . رازانەوہ. تىف تىفە دان
بەندەوار: ئاشق، ئەویندار
بېرە: جۆرە كلاۆىكە بى لىوار كە لە پارچەى ئەستورى چىدەكەن.
پاژى كردن: تويكل لىكردنەوہ. سىپى كردن
پاكار: بەردەست ، شاگرد، نوچە
پرتاندىن: بۆلاندىن. بۆلە بۆل كردن
پىشكۆژ: دوگمە
پۆشناخ: خۆش تىپ
پۆنچىك: چەشنى شىرنىيات
پەلك: سىپىدار. چنار

پیتاک: باج و خهراجی دهولت.
 پیسیر: یاخه. یهخه. بهرۆک.
 تهبهق: مهجوعمه‌ی داری
 تهپلهک: ژیر جگهره
 تهتهله: لهوح. پارچه تهخته یا بهردی پانکه‌له بۆ لهسه‌ر نووسین.
 ته‌پۆش: خوش پۆش
 ته‌مراندن: کوزاندنه‌وی ئاور
 تیخوپین: گورانده‌ سهر
 جاجک: بنیشت.
 جهخت: پیداکری. سوور بوون لهسه‌ر کاری
 جه‌رگه: نیوه‌راست. ناوه‌ند
 جه‌مه‌د: سه‌هۆل.
 خورتی: به زۆری
 خه‌ریته: نه‌خشه.
 خیسه‌کردن: چه‌پ چه‌پ لی‌ روانین ، به‌گۆشه‌ی چاو روانین.
 خیانندن: لی‌دان
 دۆدمام: نامۆزا، کچ مام
 دۆژه: جه‌ه‌ننهم
 دۆلاب: گه‌نجه. ئیشکاف . کۆمید
 ده‌ژ: ده‌کار نه‌کراو. ده‌س لی‌نه‌دراو. بیکر
 ده‌سکه‌له: بۆتلی. شووشه‌ی ده‌م ته‌نگ
 ده‌لال: جوان و خویین شیرین
 ده‌مه‌وه‌ر: زۆر وێژ
 دین: شی‌ت
 دیوارسه‌: شوینی هه‌لکه‌ندراو له دیوار بۆ دابه‌شینی سیمه‌کانی کاره‌با، دارکوب.
 راژه: شی کردنه‌وه. مانا لی‌دانه‌وه.
 ریچ بوونه‌وه: خو‌گرژ کردن ، مۆر بوونه‌وه.

زەخت: فشار

ژالە: لوورك ، خەر زەهره

ساپیتە: میچ، سەقف

ساكۆ: رووپووس

سەردۆ: رووپۆش.

شات شات میرسی شات شات لاو: هەرتك به واتای

زۆر زۆر سوپاس هاتووه.

شامات: دەشتی شۆرەكات. شۆرەزار

شلە: سووری كالی پنۆك پنۆك. بەلەکی سوور و سپی

شلەپەتە: شل و شەویق

شەكرۆكە فرۆشی: شیرینی فرۆشی

شینین: چەشنی رازاندنەوهی قژ. لوول دان و کرژ کردنی قژ

عەجووزە: پیریژن.

فەغفوور: چینی

فەقیانە: ئەنگۆچك. لەوهەندی ، باسك ، ئاستین، كەلانكۆچك

فۆفیل: داریکە لە رەگەزی خورما لە شوینی گەرمی وەك هیندوستان دەپۆی.

قازاخ: پاك و خاوین. زەریف. پەسند

قولینە: قەرتالە، تریان.

قەرەویلە: تەختی لەسەر نووستن.

قەرینیز: هێرە، ئەو دیواری لە سەرەوهی دەرگە و پەنجەرە وەك سابات دروستی دەكەن.

قیرات: پاژیک لە شەش پاژی مسقال

كاردۆژە: داركۆلین بە تیخە. كەندەکاری

كرۆشتن: كرۆتن. داکرۆشتن. كلوجیدن

كلاو كۆپی: كلاوی لیوار داری مائی سەفەر

كۆلیت: كۆلە. كۆختە. هیلانە مریشك

كەوگ: شینی كراوه. ئاچغ — خۆلەكەو

كیش: قورسایى . وەزن

گاۋ گەردوون: قوربانى، سەرپرېنى ئاژەل بۆ پېشۋازى
لەپپاۋ ماقول

گوپ: بۆشايى لاشەۋىلكە، ئاوساندنى گوپ بە پف
گەردانە: ملوانكە، گەردن بەند

گەردن بەس: فوكۆل

گەردوونە: عارەبانە

گەمشۆ: گىژ، حۆل، زۆرانباز

گرېد: پلە و پاىە

لاپىتە: پېشكانى گيا كەندن. بېلچەى گيا كەندن.

لاجانگ: نىۋان رومەت و ئەستۆ

لانەواز: بەدبەخت ، بى كەس و ناز شىۋاۋ

لىتاۋ: قور و چلپاۋ

مانگى ھەنگوین: ماھى عەسەل

مژۋول: خەرىك بوون. سەرگەرمى كار

مۆرتك: دارە كۆنار. دەۋەنىكى بۆنچۆشە.

نك: لە لا. لە كەن

نووكاندن: بۆلە بۆل كەردن.

نەينوك: ئاۋىنە

وردناژن: پەيجو، كۆلەرەۋە. بە شوپىن كەر. كوئجكاۋ

ۋەردانەۋە: ھەلگەراندىنەۋەى گل، دووبارە كىتلانەۋەى زەۋى.

ھار و ھاجى: بۆز و تۆقرە نەگر. بازيگوۋش

ھۆرك بېن: گەردبېن. زەرەبېن

ھۆلا ھۆپ: چەشنىك لەيستۆكى منالانە

ھەلمات: مەر مەر. تىلە. كەللا

ھەرەبان: پلەكانى سەر داپۆشراۋ بۆچۈنە سەربان. كۆماج. راپىتلە.

يۆيۆ: چەشنىك لەيستۆكى منالانە.